

รายงานการสำรวจ

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี
ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร
ปี 2550

ISBN: 978-974-11-0866-4

โดยสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล
ร่วมกับ กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี
ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

*The Behavioral Surveillance Survey of 6 Target Groups
in Bangkok, 2007*

ผู้วิจัย

รศ.พญ. ศิริกุล อิศรานุกรษ์
นางสาวบังอร เทพเทียน
ผศ.สมศักดิ์ วงศ์वास

Authors

Assoc. prof. Sirikul Isaranurug
Ms. Bang-on Thepthien
Asst. prof. Somsak Wongsawass

ข้อมูลบรรณานุกรม:

ศิริกุล อิศรานุกรษ์

รายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร
6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 = The Behavioral Surveillance Survey of
6 Target Groups in Bangkok, 2007/ ศิริกุล อิศรานุกรษ์, บังอร เทพเทียน, สมศักดิ์ วงศ์वास
นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550

250 หน้า

ISBN 978-974-11-0866-4

1. โรคเอดส์ - - ไทย - - กรุงเทพมหานคร - - วิจัย. 2. โรคเอดส์ - - ปัจจัยเสี่ยง. 3. พฤติกรรม
ทางเพศ I. บังอร เทพเทียน II. มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
III. The Behavioral Surveillance Survey of 6 Target Groups in Bangkok, 2007
WC503 ศ448ร 2550

ลิขสิทธิ์	สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
จำนวนพิมพ์	พิมพ์ครั้งที่ 1 300 เล่ม
จัดพิมพ์โดย	สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ต. ศาลายา อ. พุทธมณฑล จ. นครปฐม 73170 โทรศัพท์ 0 2441 9870, 0 2441 9040 ต่อ 45, 54 โทรสาร 0 24419044
ออกแบบปก	นางสาวปิยฉัตร ตระกูลวงษ์
จัดรูปเล่ม	นางสาวปริญดา ตาสี นางสุภัทรา อินทร์ไพบูลย์

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี
ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

The behavioral surveillance survey of 6 Target Groups
in Bangkok, 2007

ผู้อำนวยการโครงการ

รศ.พญ. ศิริกุล อิศรางกูร ณ อยุธยา

นักวิจัยหลัก

นางสาวบังอร เทพเทียน
นางสาวปิยนันท์ ตรีคุณวงศ์
นางสาวปรีดา ตาสี

เจ้าหน้าที่ภาคสนาม

นางสุภัทรา อินทรไพบุณย์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

นางพนกนธ์ บุษบง
นางสาวศรียพร ปิ่นบัวทอง
นางสาวกมลวรรณ รักแผน
นางสาวนฤดี วงศ์แก้ว

ผู้ประสานงานโครงการ

นางสาวอุบลรัตน์ ธนุกิจวงศ์

คำนำ

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในครั้งนี้ เป็นรอบที่ 8 ซึ่งเป็นการเฝ้าระวังในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มหญิงบริการ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ปวช. ชั้นปีที่ 2 และกลุ่มแรงงานต่างด้าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของพฤติกรรมที่ทำให้เกิดการติดเชื้อเอชไอวี การเฝ้าระวังนี้จึงมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการควบคุมและป้องกัน ผลของการเฝ้าระวังนำมาซึ่งรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีในที่สุด

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอดส์ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

หากมีข้อเสนอแนะ ข้อสังเกต ที่จะเป็นประโยชน์ต่อรายงานฉบับนี้ คณะผู้จัดทำยินดีน้อมรับ เพื่อนำมาปรับปรุงรายงานให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

พฤศจิกายน 2550

กิตติกรรมประกาศ

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน อันได้แก่ อาจารย์ทุกๆ โรงเรียนที่เป็นพื้นที่ศึกษา ที่กรุณาให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งนักเรียนทุกคนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อการดำเนินงานป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคลินิกบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด กรุงเทพมหานคร ทั้ง 15 แห่ง ที่อำนวยความสะดวกและประสานงาน ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคุณสุมาลี สายฟ้า และคณะ จากกองกามโรค สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือคณะผู้วิจัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มหญิงบริการอย่างดี

ขอขอบคุณคุณศิริพร สุขโข และคณะ จากโรงพยาบาลตากสิน และคุณรัชนี้ หอมวัฒนวงศ์ และคณะ จากโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือคณะผู้วิจัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวางแผนดำเนินงานป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานครต่อไป

คณะผู้วิจัย

พฤษภาคม 2550

สารบัญ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทสรุปผู้บริหาร ก

บทที่ 1 บทนำ 1

บทที่ 2 ผู้ติดยาเสพติด 13

บทที่ 3 หญิงบริการทางเพศ 35

บทที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 57

บทที่ 5 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 85

บทที่ 6 แรงงานต่างด้าว 123

บทที่ 7 บทสรุปผลการสำรวจ 147

บทที่ 8 แนวโน้มพฤติกรรม 167

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

บทที่ 2

ตาราง 2.1	จำนวนตัวอย่างในการศึกษา	13
ตาราง 2.2	อายุเฉลี่ย (ปี) ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	14
ตาราง 2.3	ระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	15
ตาราง 2.4	ค่าเฉลี่ยรายได้ของผู้ติดยาเสพติด	16
ตาราง 2.5	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด	19
ตาราง 2.6	อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	21
ตาราง 2.7	อายุเฉลี่ยของการเริ่มใช้สารเสพติด	29

บทที่ 3

ตาราง 3.1	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของหญิงบริการที่ถูกต้อง	40
ตาราง 3.2	การให้บริการทางเพศ (รับแขก) ในรอบปีที่ผ่านมา	46
ตาราง 3.3	รายได้ของหญิงบริการทางเพศต่อแขก 1 คน	47
ตาราง 3.4	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอน	48
ตาราง 3.5	พฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ	54
ตาราง 3.6	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่	55

บทที่ 4

ตาราง 4.1	ภูมิฐานะของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	58
ตาราง 4.2	การใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	59
ตาราง 4.3	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	60
ตาราง 4.4	คะแนนรวมของความรู้ที่ถูกต้องทั้ง 8 ข้อความ	61
ตาราง 4.5	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	61

บทที่ 4

ตาราง 4.6	สถานที่ใช้ Internet ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ	65
ตาราง 4.7	พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ	65
ตาราง 4.8	ความถี่ของพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียน	66
ตาราง 4.9	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	67
ตาราง 4.10	อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	68
ตาราง 4.11	อายุของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ	68
ตาราง 4.12	จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา	69
ตาราง 4.13	คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจำแนกตามเพศ	69
ตาราง 4.14	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	70
ตาราง 4.15	การปฏิบัติเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ	73
ตาราง 4.16	การปฏิบัติตนเมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	74
ตาราง 4.17	แหล่งที่สะดวกซื้อถุงยางอนามัย	75
ตาราง 4.18	การเปรียบเทียบสัดส่วนในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ และความรู้	77
ตาราง 4.19	ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	79
ตาราง 4.20	ความถี่ของการเสพยาบ้าและเฮโรอีน	81
ตาราง 4.21	การเปรียบเทียบสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรม การใช้สารเสพติด	83

บทที่ 5

ตาราง 5.1	ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร	87
ตาราง 5.2	พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์	93
ตาราง 5.3	ความถี่ของพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในภาพรวม	94
ตาราง 5.4	การตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคเอดส์	95
ตาราง 5.5	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	98
ตาราง 5.6	อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	100
ตาราง 5.7	อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับเป็นครั้งแรก	101

บทที่ 5

ตาราง 5.8	คู่มือสัมพันธในรอบปีที่ผ่านมา	102
ตาราง 5.9	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่มือสัมพันธต่างๆ	103
ตาราง 5.10	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่มือสัมพันธต่างๆ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา	103
ตาราง 5.11	คู่มือสัมพันธในครั้งล่าสุดของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	104
ตาราง 5.12	การปฏิบัติเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ	107
ตาราง 5.13	การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการทางเพศของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	108
ตาราง 5.14	วิธีการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาทางเพศ	109
ตาราง 5.15	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในทุกวัน	117
ตาราง 5.16	ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	117
ตาราง 5.17	ปริมาณการสูบบุหรี่ต่อวันของนักเรียนใน 1 เดือนที่ผ่านมา	119
ตาราง 5.18	การใช้สารเสพติดประเภทผิดกฎหมาย	119
ตาราง 5.19	ปริมาณการเสพสารเสพติดทุกวัน	120
ตาราง 5.20	การใช้ยาประเภทยากล่อมประสาท/ยานอนหลับ และยากระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	121
ตาราง 5.21	ความถี่ของการใช้ยานอนหลับ/ยากล่อมประสาท และยาประเภทกระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	121

บทที่ 6

ตาราง 6.1	อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว	124
ตาราง 6.2	ระยะเวลาเฉลี่ยที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย	124
ตาราง 6.3	ระยะเวลาเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	125
ตาราง 6.4	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว	125
ตาราง 6.5	อาชีพของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ	126
ตาราง 6.6	ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ	126
ตาราง 6.7	สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว	127
ตาราง 6.8	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่สอบถามในกลุ่มแรงงานต่างด้าว	128

บทที่ 6

ตาราง 6.9	คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องในกลุ่มแรงงานต่างด้าว	129
ตาราง 6.10	ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อ จำแนกตามสัญชาติ	129
ตาราง 6.11	อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	134
ตาราง 6.12	การใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละคูเพศสัมพันธ์	136
ตาราง 6.13	การมีอารมณ์ทางเพศในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ	140
ตาราง 6.14	แหล่งที่สะดวกที่สุดเมื่อต้องการซื้อถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศและสัญชาติ	141
ตาราง 6.15	เหตุผลที่มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี จำแนกตามเพศและสัญชาติ	142
ตาราง 6.16	พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศและสัญชาติ	143

บทที่ 7

ตาราง 7.1	จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้ดำเนินการสำรวจ ในปี พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2550	147
ตาราง 7.2	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของกลุ่มต่างๆ	148
ตาราง 7.3	อายุของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มต่างๆ	148
ตาราง 7.4	อายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มต่างๆ	151
ตาราง 7.5	คูเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	153
ตาราง 7.6	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคูเพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	154
ตาราง 7.7	สัดส่วนของคูเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดประเภทต่างๆ	155

บทที่ 8

ตาราง 8.1	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดประเภทต่างๆ	200
-----------	-------------------------------------	-----

สารบัญแผนภาพ

บทที่ 1

แผนภาพ 1.1	สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามเพศในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550	10
แผนภาพ 1.2	แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามอายุในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550	10
แผนภาพ 1.3	แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550	11
แผนภาพ 1.4	แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามอายุในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550	11

บทที่ 2

แผนภาพ 2.1	สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	14
แผนภาพ 2.2	ภูมิฐานะของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	14
แผนภาพ 2.3	การศึกษาของผู้ติดยาเสพติด	15
แผนภาพ 2.4	สถานภาพของผู้ติดยาเสพติด	16
แผนภาพ 2.5	รายได้ของผู้ติดยาเสพติด	17
แผนภาพ 2.6	การทำงานของผู้ติดยาเสพติด	17
แผนภาพ 2.7	การพักอาศัยกับบุคคลในครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด	17
แผนภาพ 2.8	การใช้เวลาว่างของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในภาพรวม	18
แผนภาพ 2.9	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด	19
แผนภาพ 2.10	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	20
แผนภาพ 2.11	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	21
แผนภาพ 2.12	การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	22
แผนภาพ 2.13	การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	22
แผนภาพ 2.14	จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ	23
แผนภาพ 2.15	จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา	23

บทที่ 2

แผนภาพ 2.16	การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟนในรอบปีที่ผ่านมา กับการใช้ถุงยางอนามัย	24
แผนภาพ 2.17	การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยในรอบปีที่ผ่านมา กับ การใช้ถุงยางอนามัย	24
แผนภาพ 2.18	เพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินในรอบปีที่ผ่านมา กับ การใช้ถุงยางอนามัย	24
แผนภาพ 2.19	เพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา กับ การใช้ถุงยางอนามัย	24
แผนภาพ 2.20	การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	25
แผนภาพ 2.21	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	25
แผนภาพ 2.22	ประเภทของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	25
แผนภาพ 2.23	การใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	26
แผนภาพ 2.24	การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน	26
แผนภาพ 2.25	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	26
แผนภาพ 2.26	การปฏิบัติตนของผู้ที่มีอาการผิดปกติของโรคทางเพศสัมพันธ์	27
แผนภาพ 2.27	การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการทางเพศ	27
แผนภาพ 2.28	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา	27
แผนภาพ 2.29	การซื้อถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	28
แผนภาพ 2.30	การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ในรอบปีที่ผ่านมา	28
แผนภาพ 2.31	สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก	29
แผนภาพ 2.32	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	30
แผนภาพ 2.33	ลักษณะของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	30
แผนภาพ 2.34	การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	31
แผนภาพ 2.35	การสูบบุหรี่ของผู้ติดยาเสพติด ในรอบปีที่ผ่านมา	31
แผนภาพ 2.36	ปริมาณการสูบบุหรี่ของผู้ติดยาเสพติด	31
แผนภาพ 2.37	การใช้ยาเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา	32
แผนภาพ 2.38	การใช้ยาประเภทกล่อมประสาท/ยานอนหลับ/ยาปลูกเชื้อ	32

บทที่ 2

แผนภาพ 2.39	ภาพรวมของการใช้ยาเสพติด	33
แผนภาพ 2.40	การเสพยาเสพติด ด้วยการฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ	33
แผนภาพ 2.41	ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต และการทำความสะอาดอุปกรณ์	33
แผนภาพ 2.42	ลักษณะของการเสพยาเสพติด ในกลุ่มที่เคยเสพยาเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา	34
แผนภาพ 2.43	การมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	34

บทที่ 3

แผนภาพ 3.1	อายุของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	36
แผนภาพ 3.2	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครของหญิงบริการทางเพศ	37
แผนภาพ 3.3	รายได้ของหญิงบริการทางเพศ	37
แผนภาพ 3.4	อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ	38
แผนภาพ 3.5	ระยะเวลาที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ	38
แผนภาพ 3.6	ระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	39
แผนภาพ 3.7	สถานภาพสมรสของหญิงบริการทางเพศ	39
แผนภาพ 3.8	การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศ	40
แผนภาพ 3.9	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง	41
แผนภาพ 3.10	ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	41
แผนภาพ 3.11	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	42
แผนภาพ 3.12	อายุในการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	42
แผนภาพ 3.13	การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี	43
แผนภาพ 3.14	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย	43
แผนภาพ 3.15	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	43
แผนภาพ 3.16	การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน/สามี ในรอบปีที่ผ่านมา	44
แผนภาพ 3.17	การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ในรอบปีที่ผ่านมา	44
แผนภาพ 3.18	การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกขาประจำ ในรอบปีที่ผ่านมา	45

บทที่ 3

แผนภาพ 3.19	การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทั่วๆ ไป	45
แผนภาพ 3.20	การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก	46
แผนภาพ 3.21	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ	47
แผนภาพ 3.22	การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	48
แผนภาพ 3.23	การประสบปัญหาเกี่ยวกับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย	49
แผนภาพ 3.24	วิธีการปฏิบัติต่อแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย	49
แผนภาพ 3.25	ปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก หรือหลุดในรอบปีที่ผ่านมา	49
แผนภาพ 3.26	เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือน	50
แผนภาพ 3.27	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	50
แผนภาพ 3.28	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	50
แผนภาพ 3.29	การใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	51
แผนภาพ 3.30	การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองในรอบปีที่ผ่านมา	51
แผนภาพ 3.31	แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก	51
แผนภาพ 3.32	การได้รับแจกถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา	52
แผนภาพ 3.33	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	52
แผนภาพ 3.34	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	53
แผนภาพ 3.35	พฤติกรรมการสูบบุหรี่	53
แผนภาพ 3.36	การเสพยาประเภทก่อกวนประสาท หรือยานอนหลับ หรือยาปลุกเซ็กซ์	54
แผนภาพ 3.37	การเสพยาเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย	54

บทที่ 4

แผนภาพ 4.1	การพักอาศัยของกลุ่มนักเรียน	59
แผนภาพ 4.2	การมีคูรักหรือแฟน	59
แผนภาพ 4.3	ร้อยละของการตอบข้อคำถามได้ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	62
แผนภาพ 4.4	การตอบข้อคำถามถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบถูกข้อที่ 1-5)	63
แผนภาพ 4.5	การตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ (จำนวน 8 ข้อ)	63
แผนภาพ 4.6	พฤติกรรมการใช้ Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำแนกตามเพศและความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	64
แผนภาพ 4.7	พฤติกรรมการใช้ Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	64

บทที่ 4

แผนภาพ 4.8	พฤติกรรมการมีคูรััก หรือแฟนทาง Internet จำแนกตามเพศ	64
แผนภาพ 4.9	เพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	66
แผนภาพ 4.10	การใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	67
แผนภาพ 4.11	การมีประสบการณ์ทางเพศโดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ	68
แผนภาพ 4.12	การเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก(เฉพาะนักเรียนหญิง)	70
แผนภาพ 4.13	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	71
แผนภาพ 4.14	การใช้ถุงยางอนามัยในเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	71
แผนภาพ 4.15	การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน	71
แผนภาพ 4.16	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	72
แผนภาพ 4.17	บุคคลที่เป็นที่ปรึกษาหรือการปฏิบัติตนเองเมื่อเกิดอาการผิดปกติ ที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	72
แผนภาพ 4.18	การมีอารมณ์ทางเพศ	72
แผนภาพ 4.19	การมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	73
แผนภาพ 4.20	ความคิดเห็นเกี่ยวกับถุงยางอนามัยจากผู้อำนวยการฝ่ายอนามัยอัตโนมัติ	74
แผนภาพ 4.21	การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง	75
แผนภาพ 4.22	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ ในโรงเรียน/สถานศึกษา	75
แผนภาพ 4.23	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	78
แผนภาพ 4.24	การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	79
แผนภาพ 4.25	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	80
แผนภาพ 4.26	พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา	80
แผนภาพ 4.27	ปริมาณหรือจำนวนของบุหรี่ที่นักเรียนสูบบุหรี่ในแต่ละวัน	81
แผนภาพ 4.28	การเสพยาบ้าและการเสพยาเฮโรอีน	81
แผนภาพ 4.29	การใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยาเสพติด	82
แผนภาพ 4.30	เพศสัมพันธ์หลังเสพยาบ้าและ/หรือเฮโรอีน	82

บทที่ 5

แผนภาพ 5.1	อายุของนักเรียนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กับนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	86
แผนภาพ 5.2	ภูมิฐานะของนักเรียน	87
แผนภาพ 5.3	ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา	88
แผนภาพ 5.4	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา	88
แผนภาพ 5.5	ลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียน	88
แผนภาพ 5.6	สัมพันธภาพของนักเรียนที่ดีกับบุคคลที่อาศัย	89
แผนภาพ 5.7	การมีคู่วัยหรือแฟนของนักเรียน	89
แผนภาพ 5.8	รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	89
แผนภาพ 5.9	แหล่งที่มาของรายได้ในกลุ่มนักเรียน	90
แผนภาพ 5.10	ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจำแนกตามประเภท	90
แผนภาพ 5.11	การใช้เวลาว่างของนักเรียน	91
แผนภาพ 5.12	พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา	91
แผนภาพ 5.13	การมีเพื่อนที่รู้จักกันทาง Internet	92
แผนภาพ 5.14	การมีคู่วัยที่รู้จักกันทาง Internet	92
แผนภาพ 5.15	ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS	96
แผนภาพ 5.16	การตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องทุกข้อ	96
แผนภาพ 5.17	ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียน	97
แผนภาพ 5.18	การใช้ถุงยางอนามัย กับคู่อุปสรรคสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในครั้งแรก	98
แผนภาพ 5.19	สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	99
แผนภาพ 5.20	เพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ	101
แผนภาพ 5.21	ประสบการณ์ทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	102
แผนภาพ 5.22	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	104
แผนภาพ 5.23	การใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุด กับคู่อุปสรรคสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	105
แผนภาพ 5.24	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน	106
แผนภาพ 5.25	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงิน	106
แผนภาพ 5.26	อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	107

บทที่ 5

แผนภาพ 5.27	การมีอารมณ์ทางเพศของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา	108
แผนภาพ 5.28	การประสบกับปัญหาในเรื่องเพศ	109
แผนภาพ 5.29	การใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	110
แผนภาพ 5.30	การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง	110
แผนภาพ 5.31	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ ในโรงเรียน/สถานศึกษา	110
แผนภาพ 5.32	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	116
แผนภาพ 5.33	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา	116
แผนภาพ 5.34	การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	118
แผนภาพ 5.35	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	118
แผนภาพ 5.36	พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนใน 1 เดือนที่ผ่านมา	118
แผนภาพ 5.37	การใช้สารเสพติดประเภทผิดกฎหมาย	119
แผนภาพ 5.38	การเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา	122
แผนภาพ 5.39	การมีเพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด	122

บทที่ 6

แผนภาพ 6.1	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	124
แผนภาพ 6.2	ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกทุกข้อในข้อที่ 1-5)	130
แผนภาพ 6.3	ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มากกว่า 2 ใน 3	131
แผนภาพ 6.4	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในกลุ่มที่ไม่สามารถตอบได้ถูกต้องเลย	131
แผนภาพ 6.5	ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	132
แผนภาพ 6.6	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว	132
แผนภาพ 6.7	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว	133
แผนภาพ 6.8	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	134
แผนภาพ 6.9	เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ	135
แผนภาพ 6.10	คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีของแรงงานต่างด้าว	135

บทที่ 6

แผนภาพ 6.11	คู่เพศสัมพันธ์ที่มีจำนวนมากกว่า 1 ประเภท	136
แผนภาพ 6.12	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว	137
แผนภาพ 6.13	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	138
แผนภาพ 6.14	การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	138
แผนภาพ 6.15	การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน	139
แผนภาพ 6.16	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	139
แผนภาพ 6.17	การปฏิบัติเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	140
แผนภาพ 6.18	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	141
แผนภาพ 6.19	ความถี่ของการเสพยาเสพติด	143
แผนภาพ 6.20	การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	144
แผนภาพ 6.21	การใช้ถุงยางอนามัยกับการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	144

บทที่ 7

แผนภาพ 7.1	ร้อยละของผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	148
แผนภาพ 7.2	การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS เป็นรายข้อ	149
แผนภาพ 7.3	ความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS	150
แผนภาพ 7.4	การมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย	151
แผนภาพ 7.5	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	152
แผนภาพ 7.6	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	152
แผนภาพ 7.7	พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	155
แผนภาพ 7.8	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	156
แผนภาพ 7.9	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน	157
แผนภาพ 7.10	อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	157
แผนภาพ 7.11	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	158
แผนภาพ 7.12	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มต่างๆ	159
แผนภาพ 7.13	สัดส่วนของการสูบบุหรี่	159
แผนภาพ 7.14	สัดส่วนของการสูบกัญชา/กระท่อม	160

บทที่ 7

แผนภาพ 7.15	สัดส่วนของการเสพยาบ้า	161
แผนภาพ 7.16	สัดส่วนของการเสพยาเฮโรइन	161
แผนภาพ 7.17	สัดส่วนของการเสพยาโคเคน	162
แผนภาพ 7.18	สัดส่วนของการเสพยาอี	163
แผนภาพ 7.19	สัดส่วนของการเสพยากาว/ทินเนอร์	163
แผนภาพ 7.20	สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	164
แผนภาพ 7.21	สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด	164

บทที่ 8

แผนภาพ 8.1	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	168
แผนภาพ 8.2	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	168
แผนภาพ 8.3	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	169
แผนภาพ 8.4	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	169
แผนภาพ 8.5	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุด	169
แผนภาพ 8.6	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนและการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	170
แผนภาพ 8.7	แนวโน้มของอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	170
แผนภาพ 8.8	แนวโน้มของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่	170
แผนภาพ 8.9	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ	171
แผนภาพ 8.10	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังจากการเสพยาเสพติด	171
แผนภาพ 8.11	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังการเสพยาเสพติด	171
แผนภาพ 8.12	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา ในรอบปีที่ผ่านมา	172
แผนภาพ 8.13	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	173
แผนภาพ 8.14	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก	174
แผนภาพ 8.15	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	174
แผนภาพ 8.16	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	175

บทที่ 8

แผนภาพ 8.17	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	175
แผนภาพ 8.18	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	175
แผนภาพ 8.19	แนวโน้มของปัญหาในการใช้ถุงยางอนามัย	176
แผนภาพ 8.20	แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์และการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	176
แผนภาพ 8.21	แนวโน้มของพฤติกรรมการใช้สารเสพติด	176
แผนภาพ 8.22	แนวโน้มของการเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมาย	177
แผนภาพ 8.23	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	177
แผนภาพ 8.24	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และหลังเสพสารเสพติดของกลุ่มหญิงบริการ	177
แผนภาพ 8.25	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในกลุ่มนักเรียน	178
แผนภาพ 8.26	แนวโน้มการมีคู่อรัก หรือแฟนในกลุ่มนักเรียน	178
แผนภาพ 8.27	แนวโน้มการหาคู่อรัก หรือแฟนทาง Internet ของนักเรียน	178
แผนภาพ 8.28	แสดงแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	179
แผนภาพ 8.29	แสดงแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	181
แผนภาพ 8.30	แสดงแนวโน้มคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	181
แผนภาพ 8.31	แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษา	182
แผนภาพ 8.32	แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษา	183
แผนภาพ 8.33	แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	184
แผนภาพ 8.34	แสดงแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพื่อแลกสิ่งตอบแทนของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	185
แผนภาพ 8.35	แสดงแนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	185
แผนภาพ 8.36	แสดงแนวโน้มการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา	186

บทที่ 8

แผนภาพ 8.37	แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนอาชีวศึกษา	186
แผนภาพ 8.38	แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา	186
แผนภาพ 8.39	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา	188
แผนภาพ 8.40	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อแลกสิ่งของตอบแทนหรือเงินของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา	188
แผนภาพ 8.41	แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา	189
แผนภาพ 8.42	แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา	189
แผนภาพ 8.43	แสดงแนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา	189
แผนภาพ 8.44	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา	192
แผนภาพ 8.45	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา	192
แผนภาพ 8.46	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	194
แผนภาพ 8.47	แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามเพศ	196
แผนภาพ 8.48	แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามสัญชาติ	197
แผนภาพ 8.49	แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	197
แผนภาพ 8.50	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	197
แผนภาพ 8.51	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	198
แผนภาพ 8.52	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	198
แผนภาพ 8.53	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	199
แผนภาพ 8.54	แนวโน้มของการมีอาการที่ผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	199

แผนภาพ 8.55	แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	199
แผนภาพ 8.56	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้ง	200
แผนภาพ 8.57	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด (ประเภทที่ผิดกฎหมาย)	201

สารบัญภาพ

บทที่ 1

ภาพที่ 1 จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลกในปี 2550

9

บทสรุปผู้บริหาร

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกรุงเทพมหานคร ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปี พ.ศ. 2550 โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ดำเนินการทั้งหมด 11 กลุ่ม สำหรับในปี พ.ศ. 2550 ได้ดำเนินการใน 6 กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 หญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ยาเสพติด และกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำนวนทั้งหมด 4,673 ราย ผู้ตอบแบบสอบถามในปี พ.ศ. 2550 เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากในกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศสำรวจเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงเท่านั้น ในกลุ่มนักเรียน และแรงงานต่างด้าวได้สุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีเพศหญิง-ชายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดไม่มีการสุ่มตัวอย่างเป็นการสำรวจข้อมูลกับผู้ติดยาเสพติดที่มาขอรับการรักษาทุกราย

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS ได้มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

พฤติกรรมทางเพศ

กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุดคือ กลุ่มที่ติดยาเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว ในกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่กล่าวมาแล้วทั้งนี้เพราะอายุที่มากกว่า และสถานะที่แตกต่างกัน ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 หญิงและชายมีประสบการณ์ทางเพศเท่าๆ กัน ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชายประมาณ 1 เท่าตัว (โดยไม่นับรวมในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ เพราะเป็นการเลือกเฉพาะเจาะจงกับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว)

อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกพบว่าในกลุ่มนักเรียนมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ถ้าเปรียบเทียบกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว หรือกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามถ้ามองในภาพรวมๆ แล้วจะเห็นว่าเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในทุกกลุ่มเป้าหมายน้อยกว่า 20 ปี

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่เป็นคู่รัก/แฟน/สามีทั้งหญิงและชาย แต่อย่างไรก็ตามเพศชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่อีก/แฟนมากกว่าในเพศหญิง สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกพบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 15-66 ในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 18-62 โดยในภาพรวมแล้วผู้ชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมากกว่าในกลุ่มผู้หญิงเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์ในรอบปี

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก/แฟน/สามีในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 81-100 กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 6-24 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 4-11 และกับผู้หญิงด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 4-13

สำหรับกลุ่มผู้ชาย พบว่ามีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก/แฟน/ภรรยา ในรอบปีที่ผ่านมาร้อยละ 83-92 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 26-53 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 11-30 กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 6-24 และกับเพศเดียวกันร้อยละ 6-15

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา โดยพบว่าในกลุ่มเพศหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก/แฟน/สามี มีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 12-39 กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง 20-50 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 33-50 กับเพศเดียวกันมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 0-25

ในกลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่อีก/แฟน/ภรรยาร้อยละ 22-33 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 31-63 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 29-67 กับผู้หญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 27-81 กับผู้ชายด้วยกันมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 22-50

โดยสรุปในภาพรวมแล้วจะเห็นว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อีก/แฟน/สามี/ภรรยา ในสัดส่วนที่น้อยกว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

ในภาพรวมคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดที่เป็นคู่อีก/แฟน/สามี/ภรรยา ในกลุ่มผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุดอยู่ระหว่างร้อยละ 24-87 ส่วนในกลุ่มเพศชายพบว่า มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 35-66 กลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นกลุ่มที่มีการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด

...บทสรุปผู้บริหาร...

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกสิ่งของตอบแทน

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่าในกลุ่มผู้หญิงที่เป็นผู้ติดยาเสพติดไม่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทนเลย ส่วนในกลุ่มอื่นๆ (ยกเว้นกลุ่มหญิงบริการทางเพศ) มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 4-13 กลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทนมากกว่ากลุ่มผู้หญิง ยกเว้นในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเท่านั้น มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินอยู่ระหว่างร้อยละ 0-67

อาการผิดปกติ

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้หญิงมีอาการผิดปกติร้อยละ 1 - 35 และในกลุ่มผู้ชายมีอาการผิดปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 1-14 สำหรับในกลุ่มผู้หญิงพบว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศมีอาการผิดปกติในสัดส่วนมากที่สุด

การตรวจเลือด

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีสูงมาก รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว สำหรับกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา น้อยมาก

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงคือมีร้อยละ 26-79 มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ร้อยละ 4-94 มีการเสพยาสูบ หรือกระท่อมร้อยละ 3 - 40 มีการเสพยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 2-54 มีการเสพยาอื่นในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1 - 43 การเสพยาโคเคนในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1-8 การเสพยาอีในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 1-8 มีการดมกาว/ทินเนอร์ร้อยละ 1-14 ซึ่งมีกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้เสพยา/ทินเนอร์มากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมา โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพยาเสพติดชนิดต่างๆ มากกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

เพศสัมพันธ์ดั้งเดิมเครื่องดื่มีแอลกอฮอล์

ในภาพรวมกลุ่มที่ศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 18-81 โดยกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 18-81 ในกลุ่มผู้ชายพบว่ามีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 20-71 เพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 0-44 ในภาพรวม (ในส่วนี้จะคิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ และมีการเสพยาเสพติดอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ในแต่ละกลุ่มเท่านั้น) เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มผู้หญิง พบว่ามีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดร้อยละ 0-36 ในกลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด ร้อยละ 0-44

แนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศและการใช้สารเสพติดในรอบปี พ.ศ. 2545 - 2550

กลุ่มยาเสพติด

ข้อมูลทั่วไป และพฤติกรรมทางเพศในรอบปี พ.ศ. 2550 ที่ไม่มีข้อแตกต่างจากปี พ.ศ. 2548 มากนัก ได้แก่ พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงเดียวกัน รวมทั้งสัดส่วนเพศอายุเฉลี่ย ภูมิลาเนาเกิด การศึกษา ประสบการณ์เพศสัมพันธ์ และอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกใกล้เคียงกัน

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟนกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน มีแนวโน้มมากขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกัน คั่นเคย กับหญิงบริการทางเพศ และกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันลดลง แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกคงที่

แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งคู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มลดลงในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/สามีกับกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน ส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคั่นเคยกับหญิงบริการทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพิ่มขึ้น

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มยาเสพติดกับหญิงบริการทางเพศ และบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินลดลง มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคั่นเคยมากขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน และเพศเดียวกันมีแนวโน้มคงที่ แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนพบว่าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน

...บทสรุปผู้บริหาร...

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มสูงขึ้น

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ พบว่ามีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น แต่มีแนวโน้มการสูบบุหรี่ลดลงเล็กน้อย

แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ มีแนวโน้มการเสพยา/กระท่อม ยาบ้าเพิ่มมากขึ้น การเสพยาอื่นมีแนวโน้มลดลง การเสพยาโคเคน ยาอี และกาว/ทินเนอร์ มีแนวโน้มคงที่

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพยาเสพติด มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีสัดส่วนคงที่ ส่วนแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังการเสพยาเสพติด มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

กลุ่มหญิงบริการทางเพศ

การเปรียบเทียบแนวโน้มของกลุ่มหญิงบริการในรอบปี พ.ศ. 2550 กับปี พ.ศ. 2548 มีข้อจำกัดเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหญิงบริการทางเพศในรอบปีเป็นผู้หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ กับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ซึ่งในรายละเอียดค่อนข้างมีความแตกต่างกันมาก แต่การนำเสนอ แนวโน้มพฤติกรรมจะเสนอในภาพรวมของหญิงบริการทางเพศทั้งหมด

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงบริการทางเพศในปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันกับปีก่อนๆ กล่าวคือ หญิงบริการทางเพศ จะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ สามีนับปัจจุบัน ส่วนเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือกับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนน้อยลง การใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมีแนวโน้มเท่าเดิม

พฤติกรรมของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ที่ไม่ใช่แขกในรอบปีที่ผ่านมา มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงกับคูรัก/สามี หรือชายอื่นๆ ที่ไม่ใช่แขกที่ให้บริการ สำหรับคู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาที่เป็นแขกที่ให้บริการ พบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้น ส่วนแขกที่เป็นขาประจำมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยลดลงเล็กน้อย

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดพบว่าหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับสามี/คูรักมากขึ้น ส่วนกับบุคคลที่เป็นแขก ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีแนวโน้มลดลง การใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย สำหรับปัญหากับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัยพบว่ามีแนวโน้มลดลง และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการมีประจำเดือนมีแนวโน้มลดลง ส่วนปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดในระหว่างการร่วมเพศมีแนวโน้มคงที่

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง

แนวโน้มของหญิงบริการทางเพศที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ยาคุมกำเนิดใน รอบปีที่ผ่านมาลดลง ส่วนการสูบบุหรี่มีแนวโน้มเท่าเดิม แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย พบว่าส่วนใหญ่แล้ว มีการเสพยาเสพติดลดลง ในทุกประเภท ยกเว้นการเสพยาโรฮีน และกาว/ ทินเนอร์ ที่มีแนวโน้มเท่าๆ เดิม

เพศสัมพันธ์หลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเพศสัมพันธ์หลังจากเสพยาเสพติดมี แนวโน้มลดลง แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพยาเสพติดมีแนวโน้มลดลง

กลุ่มนักเรียน

เมื่อวิเคราะห์คุณลักษณะอื่นๆ ได้แก่ อายุ เพศ ภูมิลำเนา ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในทุกๆ ปีที่ทำการสำรวจ

แนวโน้มของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่ามีแนวโน้ม ลดลงเล็กน้อย นักเรียนชายมัธยมศึกษา มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ลดลงอย่างต่อเนื่องตลอด ระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2546-พ.ศ.2550) ขณะที่นักเรียนหญิงมัศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งใน ปี 2550 มีนักเรียนหญิง-ชาย มีสัดส่วนการมีประสบการณ์ ทางเพศเกือบเท่าๆ กัน

แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2548 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มมีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2550

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาพบว่านักเรียนหญิงแนวโน้มของการมีเพศ-สัมพันธ์กับคูรัก/แฟน และผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน แนวโน้มลดลงเล็กน้อย สำหรับคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมี แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักหรือแฟนลดลง ส่วนคู่เพศสัมพันธ์อื่นๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

...บทสรุปผู้บริหาร...

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา

การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ของนักเรียนมัธยมศึกษา มีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อดูแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์บุคคลต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นคูรัก หรือแฟนเพิ่มขึ้น

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย พบว่ามีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้ง กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชายและมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง

คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นบุคคลเพศเดียวกัน พบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับผู้หญิงบริการทางเพศ พบว่ามีแนวโน้มลดลง

สำหรับการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุดพบว่า มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน หรือเงินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย

แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ลดลงอย่างต่อเนื่องในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลง

นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา เมื่อดูแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็น คูรักหรือแฟน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้นมาก

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยเพิ่มขึ้น

มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงเล็กน้อยกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินในกลุ่มนักเรียนหญิงและมีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นเพศเดียวกันพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นหญิงบริการทางเพศพบว่ามีความโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง โดยตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาความโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับหญิงบริการทางเพศขึ้นๆ ลงๆ มาโดยตลอด

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดพบว่ามีความโน้มสูงขึ้น

ความโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทนหรือเงินสูงขึ้นเล็กน้อย ความโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง แต่มีความโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ลดลงอย่างมาก

ความโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีพบว่ามีความโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ค่อนข้างคงที่ สำหรับความโน้มของการสูบบุหรี่ลดลง มีความโน้มของการเสพยาหรือกระท่อม ยาบ้า เฮโรอีน โคเคน ยาอี และกาวหรือทินเนอร์ในรอบปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น ความโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลง

ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ความโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลงเล็กน้อย การสูบบุหรี่มีความโน้มลดลงอย่างมาก ความโน้มของการเสพยาหรือกระท่อม ยาบ้า ในรอบปีที่ผ่านมา มีความโน้มลดลงเล็กน้อย ส่วน ความโน้มของการเสพยาเฮโรอีน โคเคน ยาอี และเสพกาว หรือทินเนอร์เพิ่มขึ้น

ความโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์พบว่ามีความโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีความโน้มที่สูงขึ้น

กลุ่มแรงงานต่างด้าว

ลักษณะของแรงงานต่างด้าวในรอบปี พ.ศ. 2548 กับปี พ.ศ. 250 มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เมื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกข้อที่ 1-5 ทุกข้อ) พบว่ามีความโน้มลดลง

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าวพบว่ามีความโน้มเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คูรัก/สามี-ภรรยา/แฟนสูงขึ้น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินมีความโน้มสูงขึ้นกว่าคนอื่น มีความโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกลดลงเล็กน้อย

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในรอบปี พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีความโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และหญิงบริการ

...บทสรุปผู้บริหาร...

ทางเพศ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก/แฟน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย และเพศเดียวกัน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับ การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มลดลง เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของ มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

แนวโน้มของการมีอาการที่ผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีลดลง

แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเสพโคเคน ยาอี ดมกาว/ทินเนอร์ และใช้ยาแก้ปวดประสาทมึ่มีแนวโน้มสูงขึ้น การสูบบุหรี่ และกัญชามีแนวโน้มลดลง ส่วนการเสพยาบ้า และเฮโรอีนมีแนวโน้มคงที่

มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากขึ้น รวมทั้งมีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งสูงขึ้นเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด (ประเภทที่ผิดกฎหมาย) ไม่พบในปี 2550 เลย กล่าวคือผู้ที่เสพยาเสพติดไม่มีรายงานว่ามีเพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด

Executive Summary

A Behavioral Surveillance Survey (BSS) in Bangkok Metropolitan Administration was implemented during 2002-2007 in which targeted sub samples were studied in 11 risk groups.

4,673 samples were collected in 2007 across 6 groups, namely;

- 1) secondary school students grade 8th and grade 11th
- 2) vocational school students;
- 3) female sex workers;
- 4) injecting drug users;
- 5) migrant workers.

The proportion of female respondents is slightly higher since only female commercial sex workers were studied. Migrant worker group and the two student groups were equally distributed between males and females.

The injecting drug user group is limited to those who attended for methadone treatment.

Knowledge of HIV/AIDS based on the UN General Assembly Special Session on HIV/AIDS (UNGASS) indicators was significantly higher in drug addict group. Next most knowledgeable was the commercial sex worker group followed by 11th grade secondary school students, then migrant workers, then 8th grade secondary school students. Least knowledgeable was the vocational school student group.

Sexual Behavior

Injecting drug users and migrant workers were the most sexually-active, because of their older age and their marital status

Among the 11th grade students males and females have similar levels of sexual activity.

...บทสรุปผู้บริหาร...

In contrast, females were more likely to report their experience of sexual intercourse than males in vocational school students and 8th grade secondary school students.

Average age at first sexual intercourse among student groups was younger than other groups. But they are a younger sample when compared with the other groups. Overall, the age at first sexual intercourse in every group was under 20 years old.

For all groups the survey showed spouse or boyfriend/ girlfriend were most often reported as first sexual partners. A higher percentage of male than female respondents reported they had their first sex with someone other than a spouse or boyfriend/girlfriend.

Condom use at sexual initiation was reported by female respondents in a range between 15-66 percent. Male school students reported 18-60 percent of condom use for first sex. In general, males were more likely to use condom at sexual initiation than females.

Sexual behavior in the past year

Female respondents across all groups reported their sexual partners over the past year were their boyfriends or spouse in a range of 81-100 percent. Acquainted partnerships were in the range of 6-24 percent. Also about 4-11 percents reported that they have had sex with unacquainted partners in the past year. Same sex relationships were reported at 4-13 percents, although these were entirely from the group of female commercial sex workers.

In Male group across all groups reported their sexual partners over the past year were their girlfriends or spouse in a range of 83-92 percent. Acquainted partnerships were in the range of 25-53 percent. Also about 11-30 percents reported that they have had sex with unacquainted partners in the past year. A range of 6-24 percents reported that they have had sex with female commercial sex partners in the past year. Same sex relationships were reported at 6-15 percents

In the past year, percentage of consistent condom use among female respondents was lowest among those who have had sex with their spouse or boyfriends at around 12-39 percent. With acquainted partners, condom use ran in the range of 20-50 percents, and with unacquainted partners the range was 33-50 percents. Using condom with same sex was less likely to report at rates of 0-25 percents.

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

Condom use was at its lowest rate for male respondents with their spouses at 22-33%. A range of 31-63% reported consistent condom use with regular partners, and with non-regular partners the range was slightly higher at 29-67%. Men who had sex with female commercial sex partners reported condom use at level of 27-81%, and Men who had sex with men reported condom use at level of 22-50%.

Overall, the figures showed percentage of consistent condom use was lower when the sexual partner was a spouse or boyfriend/ girlfriend, than for other types of sexual partners.

Most recent sexual behavior

More female respondents reported their most recent sex was with their boyfriend or spouse than male respondents. Condom use among females was reported in the range of 24-87%. Among male respondents, condom use was reported in the range of 35-66%. Migrant workers reported the lowest condom use.

Having sex by receiving gift or money

No female drug addicts reported sex in exchange of money or gift. In other groups (excluding female commercial sex workers) the range was 4-13%. Males were found to be more likely to have sex in exchange of money or gift than females in all non-commercial groups except the migrant workers. All respondents who had sex in exchange of money or gift, percentage of consistent condom use was 0 –67%.

perceived of Sexually Transmitted Infections (STIs) Symptoms

Awareness of STIs among female respondents ranged between 1-35% and among male respondents was 1-14%. The rate among female sex workers was the highest among all groups.

seeking voluntary HIV blood test in the past year

Injecting drug users and female commercial sex workers were the top ranking groups seeking voluntary HIV blood tests in the past year. The third ranking group was migrant workers. Student groups ranked the lowest.

...บทสรุปผู้บริหาร...

Substance use

Percentage of alcohol drinking ranged from 26-79%. Tobacco use was reported in the range of 4-94%. Cannabis use ran at 3-40%. Methamphetamine use was reported in the range of 2-54%. Heroin use was 1-43%. Cocaine and ecstasy use was much lower, in the range of 1-8%. Thinner and glue sniffing was reported at 1-14%, and the drug addict group was significantly higher here than other groups.

Having sex after drinking

The survey found a range of 18-81% has had sexual intercourse after drinking. Females reported 18-81% while male groups reported at about 20-71%. Those who were sexually active and recorded substance use (other than tobacco and alcohol) were used as denominator. The survey found that a range of 0-44% have had sexual intercourse after using illicit substance. Further analysis indicated female have had sex after using illicit drug in a range of 0-36%. Male groups reported a range of 0-44%

Trends of Behavioral Surveillance Survey from 2002-2007

Injecting Drug User Group

There were no differences between the area and the period of data collection in 2005 and 2007. General characteristics of samples were quite similar such as gender, age, education level, percentage of being sexually active, and average of sexual initiation.

Having first sexual intercourse with boyfriend/ girlfriend or spouse was reported slightly higher in 2007. Percentage of having first sexual intercourse with unacquainted persons and commercial sex workers was decreased. However condom use at first sexual intercourse was stable.

Condom use during the past year, condom use was decreased among those participants who have had their sex with boyfriends /or girlfriends and acquainted person. Condom use among those who have had sex with acquainted persons, with commercial sex workers and those men who have sex with men were increasing.

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

Having recent sexual intercourse with female commercial sex worker and unacquainted persons was decreased. Percentage of having recent sexual intercourse with acquainted persons was increasing, and having recent sexual intercourse with boyfriend/girlfriend or spouse was stable. However condom use at recent sexual intercourse was slightly increasing.

There was slightly increasing of percentage of those who have had sex in exchange for gift. However, alarmingly there was a significant decrease of condom use among them.

Percentage of perceiving STIs among injecting drug use group, there was a sharp increase. Percentage of those who was seeking voluntary blood testing in the past year was increased in 2007.

Substance use among injecting drug users, alcohol consumption was increasing and cigarette smoking was decreasing slightly. Illicit drug use, there were more cases reported cannabis use and methamphetamine use, but there were fewer cases reporting heroin use. Other illicit drugs such as cocaine, ecstasy and glue/solvents were stable.

Female Commercial Sex Worker Group

In previous surveys, only female commercial sex workers in brothels or massage parlors were recruited. But this year, indirect sex workers who are working outside sex establishments were recruited as well.

Female sex workers reported that they had first sex encounter with their boyfriends mostly. Percentage of having sex with un-acquainted persons was decrease. Condom use with first sexual debut found to be the same as previous surveys. Condom use classified by type of partners other than clients found decreasing. However, persistent condom use with clients found to be slightly increasing but not with “regular” clients.

Type of partners when they had the last sexual intercourse, spouse or boyfriends found to be increasing and with un-acquaints was decreased, which related to condom use among their sexual partners. Female sex workers reported fewer complaints that clients declined to use condom during sexual intercourse. Condom breakage was found to be stable. Perceiving getting STI infection was reported higher in the present survey. Seeking voluntary blood testing was found slightly decreased.

...บทสรุปผู้บริหาร...

Substance use: Alcohol use found to be decreased. Anti-depressant use found decreasing as well. Cigarette smoking was found stable. In general, illicit drug use trended to decrease except heroin and glue sniffing which was found leveling.

Having sex after using alcohol and illicit drug found to be decreasing, however condom use found to be decreasing.

secondary school and vocational school student groups

General characteristics of students such as age, sex, native habited, year of living in Bangkok found to be similar in every survey. Being sexually active among secondary school was slightly decreased. Male secondary school found to be continuous declining during 2003-2007. In contrast, among female secondary school students, being sexually active was increasing as higher as male student in 2007.

Among vocational school student group, overall the trend of being sexually active was declining.

There was slightly increasing of being sexually active between 2002-2005, however the rate was decreasing from 2006 and 2007.

Type of partner during first sexual intercourse, boyfriend and acquainted man being reported as their sexual partners among female students was slightly increasing. Same sex in first sexual intercourse was slightly declined. Among vocational female students, percentage of having first sexual intercourse with boyfriends was decreased while other type of partners being reported was increasing.

Secondary school students

Condom use during first sexual intercourse among secondary school was increasing. In trend analysis of condom use during sexual intercourse within the past year, it was found that condom use when have had sex with their boy/girlfriends were increasing. Condom use with acquainted person found to be decreasing among female secondary school students. On the contrary, condom use was increasing among male students who have had sex with acquainted person.

Condom use when having sex with unacquainted person, among male students consistency condom use were increasing, meanwhile there was an decrease among female students

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

Same sex intercourse found to be declining among male students. There was a slightly increase of condom use among female students. Consistency condom use has had sex with sex workers found to be decreasing among male students.

Most recent condom use among students, it was found that condom use was increasing among female students while male students were less likely to use condom.

There was a slightly increasing for students who have had sex in receiving gift or money. However, condom use was slightly increasing among females while male students were less likely to use condom.

Perceiving getting STI symptoms, female students showed significant decrease and among male student group was slightly increasing. Seeking voluntary HIV blood testing was decreasing among secondary school students.

Vocational school student group

Condom use during first sexual intercourse, it was found that condom use was increasing continuously in the past 6 years in this group. Condom use when having sex during recent sexual intercourse with their boy/girl friends was sharply increasing as well as among those having sex with acquainted person.

However, there was a decreasing of condom use when having sex with acquainted person. However, females were more likely to use condom than male students.

Condom use when having sex with same sex partners, both male and female students were doing well and overall condom use was increasing.

Visiting commercial sex workers among male students, it was found that condom use was decreasing. However, condom use in this group was unstable in the past 6 years

Condom use in the recent sexual intercourse and having sex in receiving gift or money, there were an increasing. In general, consistency condom use among female students was decreasing and among male student was increasing. There was a sharp decreasing in perceiving of getting STIs among this group. Seeking voluntary HIV blood testing was decreasing.

...บทสรุปผู้บริหาร...

Substance use among student groups

Among secondary school students, alcohol use found to be stable and there was significant decreasing in tobacco use. However, other illicit drug use was found to be slight increasing such as cannabis, methamphetamine, heroin, cocaine, ecstasy and glue. Condom use when they had had sex under alcohol influence found to be decreasing.

Among vocational school students, alcohol use found slightly decreasing in the past few years. There was a sharp decreasing of tobacco use. Illicit drug use was unstable. Cannabis, methamphetamine use in the past year was decreasing. However, heroin, cocaine, ecstasy and glue use was increasing. Condom use when having sex under alcohol influence found to be decreasing among males but we found an increasing among females.

Migrant worker groups

General characteristics of this group found to be similar between 2005 and 2007. Knowledge of HIV and AIDS based on UNGASS questions, percentage of knowing all correct answers was decreasing.

Percentage of having first sexual intercourse with others partner than their spouse, boy/girl friends was found higher in present survey. Condom use among different type of sexual partners in the past year; condom use was increasing when having sex with unacquainted person and commercial sex workers. When they have had sex with their spouse, boy/girlfriends, condom use was decreasing.

Condom use during recent sexual intercourse, it was found that there was a decreasing.

Having sex in receiving gift or money, there was a decreasing and yet we found the condom use was increasing as well.

Perceiving getting STI and seeking HIV blood testing was found to be decreasing.

Substance use such as alcohol, cocaine, ecstasy glue and anti-depressants was increasing while methamphetamine and heroin use was stable.

Percentage of having sex after drinking alcohol was increasing and condom use during sexual intercourse was slightly increasing.

There was no report of having sex under illicit drug influence in present survey.

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ที่ประเทศไทยได้พบผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นรายแรก จึงได้มีความพยายามพัฒนาระบบเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถติดตามสถานการณ์ปัญหาปัญหาเอดส์ได้อย่างใกล้ชิด ต่อเนื่อง และทันเวลา ดังนั้นการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีเป็นเครื่องมือที่สำคัญชิ้นหนึ่ง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือติดตามสถานการณ์ด้านพฤติกรรมในประชากรกลุ่มเป้าหมายต่างๆ

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ร่วมกับสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เริ่มดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 โดยมีกลุ่มประชากรในการเฝ้าระวัง 7 กลุ่มเป้าหมาย ในครั้งแรก และดำเนินการสำรวจในปีต่อมา พ.ศ. 2546 และปี พ.ศ. 2547 ในประชากรกลุ่มเดิม

ในปี พ.ศ. 2548 กองควบคุมโรคเอดส์ได้มีการพัฒนากลุ่มเป้าหมายของระบบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรทั่วไปที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างน้อย กับกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างมาก แล้วเฝ้าระวังในแต่กลุ่มประชากรเป้าหมาย 2 ปี ต่อครั้ง โดยที่กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จะดำเนินการสำรวจพฤติกรรมในทุกปี

ในปี พ.ศ. 2548 ได้เริ่มดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมในกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากใน 6 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 หญิงบริการทางเพศ ผู้ติดยาเสพติด โดยมีกลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มชายรักชาย เป็นกลุ่มประชากรที่เพิ่มเข้ามาในระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมเป็นครั้งแรก และในปี 2549 ได้ดำเนินการเฝ้าระวังในกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างน้อยใน 4 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานในสถานประกอบการ โดยเพิ่ม

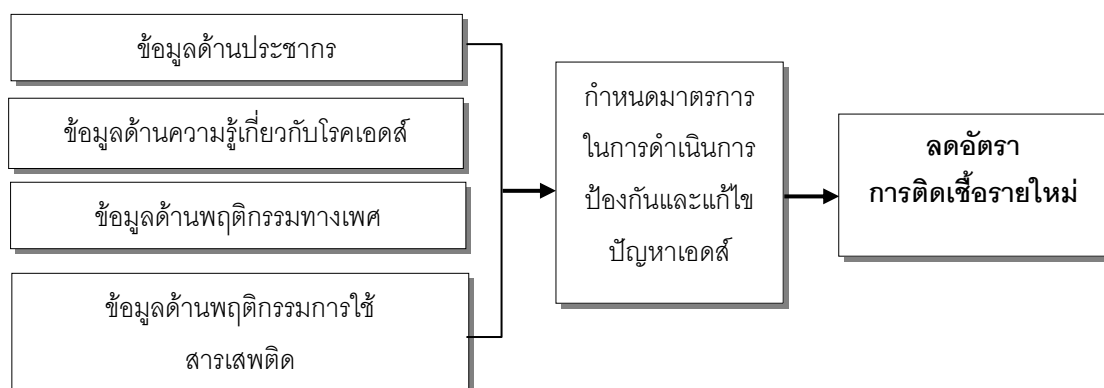
การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

กลุ่มประชาชนทั่วไปเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อเพิ่มความครอบคลุมของการเฝ้าระวังพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ด้านพฤติกรรมในกลุ่มต่างๆ ได้มากขึ้น

สำหรับในปี พ.ศ. 2550 ทางกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ได้พิจารณาร่วมกันที่จะพัฒนารูปแบบของการเฝ้าระวัง และกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มเข้ามาเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายของการเฝ้าระวัง คือ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนการพัฒนารูปแบบของการเฝ้าระวังคือ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจพฤติกรรมมี 2 ประเภทคือ แบบสอบถาม (paper-based survey) และการสำรวจพฤติกรรมด้วยแบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web – based survey) ซึ่งการสำรวจพฤติกรรมบนหน้า web นั้นสามารถดำเนินการสำรวจได้เฉพาะในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 เท่านั้น เนื่องจากมีความพร้อมในเรื่องของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ ส่วนในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะสำรวจในโรงเรียนที่สังกัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งยังไม่มีความพร้อมในเรื่องของเทคโนโลยีจึงไม่สามารถใช้ Web-based survey ได้ รวมทั้งการสำรวจในครั้งนี้เป็นการดำเนินการครั้งแรก ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มหญิงบริการ และกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ใช้แบบสอบถาม (paper-based survey) เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลพฤติกรรมเช่นเดียวกันกับการเฝ้าระวังในปี พ.ศ. 2545-2549

กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 นั้น เป็นกลุ่มที่ได้ขยายเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในปีนี้ เนื่องจากผลการดำเนินการเฝ้าระวังฯ ที่ในครั้งที่ผ่านมานั้นพบว่า อายุในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนนั้นมีอายุน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นทางกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล จึงเห็นสมควรที่จะดำเนินการสำรวจพฤติกรรมเพื่อทราบถึงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มดังกล่าว

กรอบแนวคิด

...บทนำ...

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรที่เฝ้าระวัง
2. เพื่อติดตามแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของประชากรที่เฝ้าระวัง

ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดทิศทางและแนวทาง และประเมินผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

รูปแบบการดำเนินการ

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบสอบถามบนหน้าเว็บ (Web Survey)

นำเสนอแบบสอบถามลงบนหน้าเว็บ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก ลักษณะของแบบสอบถามบนหน้าเว็บมีหลากหลายด้วยกัน บางครั้งฝังอยู่บนหน้าเว็บไซต์เลย หรือบางครั้งอาจจะเป็นลักษณะ Pop Up ขึ้นมาเมื่อเข้ามาที่หน้าเว็บไซต์ สำหรับการศึกษานี้ใช้วิธีฝังแบบสอบถามอยู่บนหน้าเว็บไซต์เลย

รูปแบบของการทำ Online Survey ด้วยการทำการสำรวจผ่านทางออนไลน์สามารถทำได้หลายรูปแบบในการเก็บข้อมูล และมีวิธีต่างๆ ที่จะช่วยทำให้การเก็บข้อมูลมีความหลากหลายและง่ายแก่ผู้ที่มาตอบ 1.การให้กรอกข้อมูลลงในช่อง Text Field หรือการช่องว่างเพื่อให้คนที่ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นได้ตามต้องการ 2. การใช้ Drop Down Menu เพื่อช่วยในการให้คำตอบที่ง่ายขึ้น 3. การใช้ตัว Check List หรือ Radio Button ในการเลือกคำตอบที่เป็นปุ่มให้กดเลือกโดยง่าย โดยแบบสอบถามนี้จะดำเนินการในเฉพาะกลุ่มนักเรียน

2. แบบสอบถาม

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเองอย่างอิสระ ข้อมูลที่ได้มาคณะผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ (ไม่ระบุชื่อ ที่อยู่ สถานที่) ก่อนที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะลงมือกรอกแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้อธิบาย และทำความเข้าใจในแบบสอบถามทุกครั้ง

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมทั้ง 2 แบบ ในครั้งนี้ จะมีการแยกกลุ่มเพศหญิงและเพศชาย โดยใช้แบบสอบถามจะต่างชุดกัน แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการสำรวจครั้งนี้ เป็นกลุ่มที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ประกอบด้วย กลุ่มประชากรดังต่อไปนี้ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชาย-หญิง) กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ชาย-หญิง) กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ 2 (ชาย-หญิง) กลุ่มแรงงานต่างด้าว (ชาย-หญิง) กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 4,500 ราย ดังรายละเอียดในตาราง

กลุ่มประชากร	จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ	จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล
กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ชาย,หญิง)	1,000	1,071
กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ชาย,หญิง)	1,000	1,041
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชาย,หญิง)	1,000	1,220
กลุ่มหญิงบริการทางเพศ	500	500
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	500	314
กลุ่มแรงงานต่างด้าว	500	527
รวม	4,500	4,673

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะมีวิธีการสุ่มที่แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนจะสุ่ม (Simple Random sampling) ห้องเรียนโดยให้นักเรียนหญิง-ชายเท่าๆ กัน และนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดไม่มีการสุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของผู้ติดยาเสพติดที่มารับการรักษาไม่มากนัก สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวไม่มีการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกัน แต่เป็นการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงกับผู้ที่มิสสุชาติพม่า กัมพูชา และลาวเท่านั้น ที่สามารถอ่านออก และเขียนได้ ในภาคต้นทางของตนเอง ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศ เป็นการเลือกตัวอย่างอย่างเฉพาะเจาะจงเช่นกัน โดยสรุปในกลุ่มนักเรียนจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ส่วนในกลุ่มอื่นๆ จะใช้วิธีเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

...บทนำ...

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

การสำรวจพฤติกรรมในครั้งนี้เป็นปีที่ 6 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับสถานศึกษาในพื้นที่เฝ้าระวังเดิมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 - 2549 การสำรวจในรอบนี้ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web-based survey) เป็นครั้งที่ 2 โดยการสำรวจในปี พ.ศ. 2545-2548 ใช้แบบสอบถามกระดาษ (paper-based survey) ส่วนในปี พ.ศ. 2549 - 2550 ใช้แบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web-based survey)

แบบสอบถามบนหน้าเว็บได้มีการพัฒนาโครงสร้างของแบบสอบถามให้มีระบบการป้องกันการตอบข้อมูลผิดพลาดในบางแห่ง อาทิเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ถ้านักเรียนคนใดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนระบบจะป้องกันไม่ให้นักเรียนคนดังกล่าวได้เห็นข้อความ (คำถาม) เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจุดดังกล่าวเป็นการแก้ไขปัญหาของการตอบที่ผิดพลาดในรอบที่แล้ว จากการได้ปรับปรุงโครงสร้างของการตอบแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง จึงทำให้ข้อมูลในปีนี้มีความเที่ยงตรง และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น สำหรับปัญหาและอุปสรรคในรอบนี้มีน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของระบบเชื่อมต่อ (Online) ของโรงเรียนที่ไม่สามารถเชื่อมต่อกับระบบ Internet ได้ และในบางสถานศึกษาก็มีจำนวนคอมพิวเตอร์ค่อนข้างน้อยต้องใช้เวลาในการนำส่งข้อมูลให้ครบถ้วนได้ค่อนข้างล่าช้า แต่อย่างไรก็ตามปัญหา และอุปสรรคนั้นไม่ได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อข้อมูลแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพราะอาจารย์ในแต่ละสถานศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีประกอบกับอาจารย์มีความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามบนหน้าเว็บ (web-based survey) แล้วเป็นอย่างดี การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบนี้ ดำเนินการในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2550

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มดำเนินการในปีนี้เป็นครั้งแรก การเลือกกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ก็เนื่องมาจากผลการวิเคราะห์สถานการณ์โรคเอดส์ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนมีแนวโน้มของการติดเชื้อเอชไอวีสูงขึ้น ประกอบกับการวิเคราะห์ว่า เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น ดังนั้นกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร จึงมีความต้องการข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ประกอบการวางแผน หรือโครงการของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ในเยาวชนได้ส่วนหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มนี้ หลังจากที่ได้คำนวณขนาดตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูลแล้ว ได้จัดทำรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดที่สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เฉพาะโรงเรียนที่มีการ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

เปิดการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 73 โรงเรียน หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เลือกโรงเรียนขึ้นมา จำนวน 12 โรงเรียน เมื่อสุ่มเลือกโรงเรียนได้แล้ว กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้ทำหนังสือประสานขอความร่วมมือกับสำนักงานการศึกษา และได้เชิญหัวหน้าสถานศึกษาตัวอย่างมาประชุมร่วมกันเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือให้นักวิจัยเข้าเก็บข้อมูล

กลุ่มผู้ติดยาเสพติด

สำรวจในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2550 โดยสำรวจข้อมูลกับผู้ที่มารับบริการในศูนย์บริการสาธารณสุขในส่วนของคลินิกยาเสพติดทุกคนในวันที่พนักงานสำรวจลงเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลจะเริ่มตั้งแต่เวลา 8.00 - 15.00 น. ในแต่ละคลินิกจะสำรวจเพียง 1 วันเท่านั้น พื้นที่สำหรับสำรวจข้อมูลจะเป็นคลินิกยาเสพติดของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ที่เปิดให้บริการจำนวน 18 แห่ง ในครั้งนี้สำรวจข้อมูลได้จำนวน 17 แห่ง เนื่องจากศูนย์บริการสาธารณสุข 43 มีนบุรี ไม่มีจำนวนผู้มารับบริการในวันที่พนักงานเก็บข้อมูลออกไปสำรวจข้อมูล เจ้าหน้าที่ของคลินิกยาเสพติดให้ข้อมูลว่า จำนวนผู้มารับการรักษาในคลินิกมีไม่มากนัก จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ จำนวน 500 ราย ทั้งๆ ที่ได้พยายามเก็บข้อมูลแก่ผู้ติดยาเสพติดที่มารับบริการในวันที่ลงสำรวจข้อมูลทุกคนเท่าที่จะสามารถทำได้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของคลินิกต่างๆ เป็นอย่างดี ในการประสานผู้ติดยาเสพติด กับพนักงานสำรวจข้อมูล เพราะถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือการตอบแบบสอบถามของผู้ติดยาเสพติดแต่ละคนจะไม่สมบูรณ์ และถูกต้อง

กลุ่มหญิงบริการทางเพศ

การสำรวจพฤติกรรมทางเพศ และการใช้สารเสพติดในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในครั้งนี้เป็นรอบที่ 4 นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา วิธีการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ได้ประสานความร่วมมือกับกองกามโรค สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากสถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีการให้บริการทางเพศที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิมมาก ทำให้การสำรวจข้อมูลจากบุคคลภายนอกที่ไม่เคยทำงานเกี่ยวข้องกับสถานบริการมาก่อนเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น จึงต้องอาศัยบุคคลที่คุ้นเคยทำงานร่วมกันกับสถานบริการทางเพศในแต่ละพื้นที่ แต่กระนั้นก็ตามสถานบริการทางเพศได้มีรูปแบบการบริการทางเพศที่แอบแฝงมากขึ้น อย่างเช่น คาราโอเกะ บาร์ ฯลฯ บางแห่งก็มีการขายบริการทางเพศ แต่จะปฏิเสธว่าไม่ได้ให้บริการทางเพศ นอกจากนั้น สถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีเวลาทำการในช่วงเวลากลางวันถึงดึก พนักงานสัมภาษณ์ที่เป็นผู้หญิงจึงไม่สามารถทำการสำรวจใน

...บทนำ...

ช่วงเวลาที่เด็กจนเกินไปนัก ก็จะได้สถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์จะสะดวกเข้าไป และเจ้าของยีนดี หรือคุ้นเคยกับพนักงานสัมภาษณ์เท่านั้น

สิ่งที่ยากลำบากของการสำรวจข้อมูลในรอบนี้ อีกประการหนึ่งคือ การสัมภาษณ์กับผู้ขายบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ที่เดินหาลูกค้าในที่สาธารณะ หรือตามถนน ตามลำคลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าถึงได้ยากมาก และเป็นกลุ่มที่ไม่เปิดเผยตัว มีเวลาทำงานที่ไม่แน่นอน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่หาลูกค้าไปเรื่อยๆ พนักงานสัมภาษณ์จึงต้องมีการปรับการทำงานกับพื้นที่ และบุคคลกลุ่มนี้มาพอสมควร เพราะถ้าไม่มีประสบการณ์จะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง เท่าที่จะสามารถยอมรับได้มากนัก

พื้นที่ที่ทำการสำรวจในครั้งนี้ เป็นพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานครทั้งหมด เพราะพื้นที่ดังกล่าวมีสถานบริการ และมีผู้ให้บริการทางเพศเป็นจำนวนมากกว่าพื้นที่รอบนอกในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ในเขตพื้นที่สัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตป้อมปราบ และเขตวัฒนา เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในแต่ละแบบสอบถาม จะมีความสมบูรณ์ครบถ้วน 100% ค่อนข้างยาก เพราะบางครั้งผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ต้องไปทำงานเมื่อถูกเรียกใช้บริการ ไม่สามารถตอบได้ครบทุกคำถาม หรือในบางแห่งสถานที่ค่อนข้างมืด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อคำถามไม่ชัดเจน

การสำรวจในรอบปี พ.ศ. 2550 ทำในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2550 การเก็บข้อมูลทั้งหมดดำเนินการในช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 จนถึง 24.00 น. ประเภทของสถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์ได้เข้าไปเก็บข้อมูล ส่วนใหญ่จะเป็นสถานบริการประเภทคาราโอเกะ, ร้านอาหาร/สวนอาหาร, นวดแผนโบราณ, ผับ, บาร์เบียร์, อาบ อบ นวด, โรงแรม เป็นต้น

กลุ่มแรงงานต่างด้าว

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวได้เริ่มดำเนินการเมื่อมี พ.ศ. 2548 เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2550 เป็นการดำเนินการในครั้งที่ 2 โดยเก็บข้อมูลจากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาตรวจสุขภาพในโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อนำผลการตรวจไปขอจดทะเบียนสำหรับกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เป็นเป้าหมายของการสำรวจครั้งนี้มีอยู่ 3 ประเทศ คือ แรงงานต่างด้าวจากประเทศลาว กัมพูชา และพม่า แบบสำรวจที่ใช้จะแปลเป็นภาษาของแต่ละประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญภาษาในแต่ละประเทศ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เวลาทั้งหมด 3 เดือนตั้งแต่เมษายน – มิถุนายน โดยทีมนักวิจัยและทีมงานที่ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ทีมนักวิจัยส่วนใหญ่จะเก็บรวบรวมข้อมูลที่หน่วยให้บริการประกันสังคม ผู้ป่วยนอก และผู้ป่วย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ในบางส่วน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเลือกตัวอย่างอย่างเจาะจง (Purposing Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้

การเลือกตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามนั้น จะต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านออก-เขียนได้ในแต่ละภาษาที่เป็นประเทศต้นทางของตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่สามารถอ่านออก-เขียนได้ แต่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ และมีความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลแก่โครงการ นักวิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์เอง ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของข้อมูลแรงงานต่างด้าวในปี พ.ศ. 2550 ได้

แผนการเก็บข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5			←-----→	
กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปีที่ 2			←-----→	
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2			↔	
กลุ่มหญิงบริการทางเพศ	←-----→			
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	←-----→			
กลุ่มแรงงานต่างด้าว	←-----→			

หมายเหตุ : ----- ใช้แบบสอบถามหน้า web ———— ใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของการตอบแบบสอบถามที่ใช้กระดาษคำตอบ คณะผู้วิจัยจะตรวจสอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในขั้นต้นก่อนที่จะนำไปลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป ในส่วนแบบสอบถามบนหน้า web นั้น คณะผู้วิจัยได้ประมวลผลบนหน้า web เป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเป็นไปได้ในการทำระบบ Online Survey มาใช้ในระบบการเฝ้าระวังพฤติกรรม หลังจากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นแล้ว จึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Epi Info, โปรแกรม Minitab และโปรแกรม SPSS ร่วมกัน

สถิติที่ใช้ส่วนใหญ่จะนำเสนอข้อมูลด้วยความถี่ (ร้อยละ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ Z-test ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัด โดยอาศัยวิธีการทางสถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล

การนำเสนอภาพรวมของประชากรทั้ง 6 กลุ่มของระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมฯ ในปี พ.ศ. 2550 ที่จะนำเสนอเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในประชากรกลุ่มต่างๆ กัน โดยการแยกวิเคราะห์ในกลุ่มเพศหญิง-ชายด้วย (สัดส่วนของเพศหญิง-ชายในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย จะมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก)

...บทนำ...

สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน

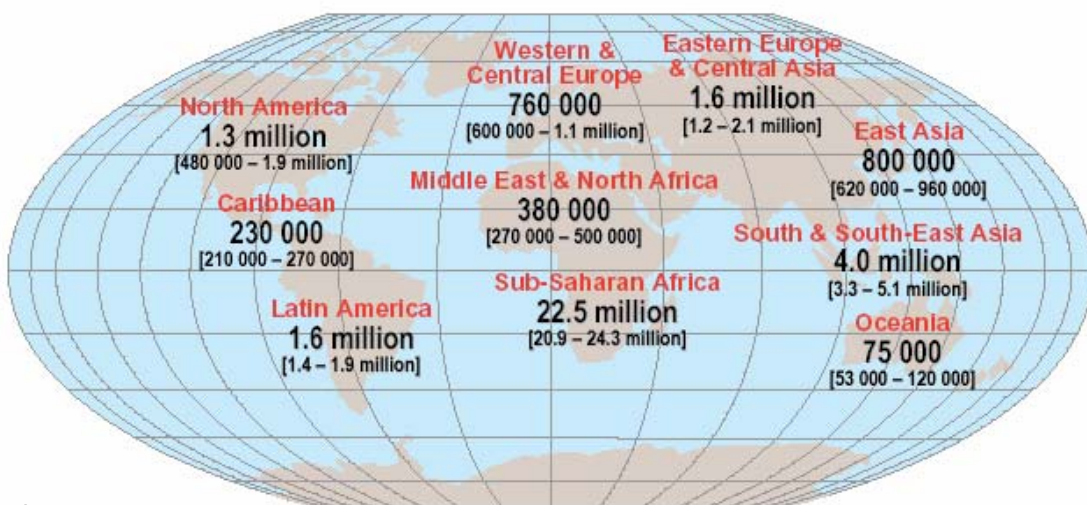
สถานการณ์โรคเอดส์ในระดับโลก

จากรายงานของ UNAIDS ประจำเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2550 พบว่า มีผู้ป่วยเอดส์ทั่วโลก มีจำนวนลดลงจากปี พ.ศ. 2549 ซึ่งเดิมมีจำนวนประมาณ 39.5 ล้านคน มาเป็นประมาณ 33.2 ล้านคน ซึ่งผู้ป่วยส่วนมากเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป เป็นจำนวนประมาณ 30.8 ล้านคน นอกจากนั้นเด็กที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี พบว่ามีจำนวนประมาณ 2.5 ล้านคน ในด้านผู้ติดเชื้อรายใหม่ จากรายงานดังกล่าว พบว่า ทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อรายใหม่ จำนวนประมาณ 2.5 ล้านคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 15 ปี มากถึง ประมาณ 2.1 ล้านคน และจากรายงานดังกล่าว ยังพบว่ามีผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อเอชไอวี ในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนประมาณ 2.1 ล้านคน ดังภาพ

ภาพที่ 1 จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลกในปี 2550

Global summary of the AIDS epidemic, December 2007

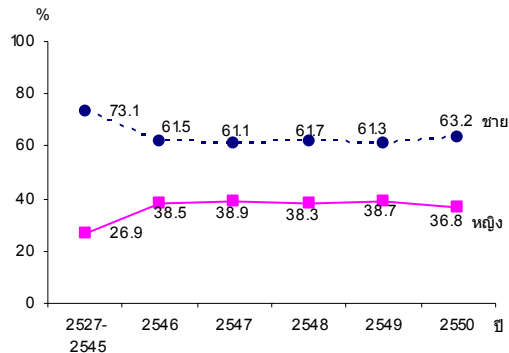
Number of people living with HIV in 2007	Total	33.2 million [30.6 – 36.1 million]
	Adults	30.8 million [28.2 – 33.6 million]
	Women	15.4 million [13.9 – 16.6 million]
	Children under 15 years	2.5 million [2.2 – 2.6 million]
People newly infected with HIV in 2007	Total	2.5 million [1.8 – 4.1 million]
	Adults	2.1 million [1.4 – 3.6 million]
	Children under 15 years	420 000 [350 000 – 540 000]
AIDS deaths in 2007	Total	2.1 million [1.9 – 2.4 million]
	Adults	1.7 million [1.6 – 2.1 million]
	Children under 15 years	330 000 [310 000 – 380 000]

ที่มา : www.unaids.org

สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย

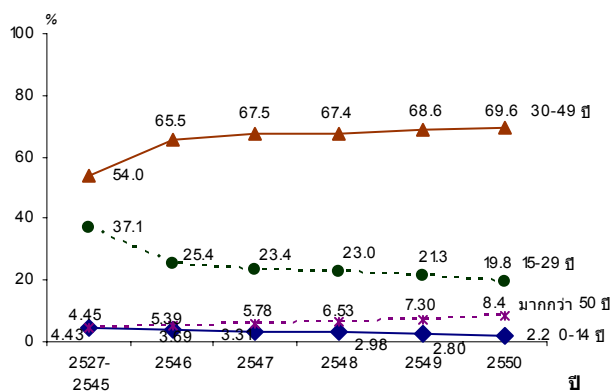
แผนภาพ 1.1 สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามเพศในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550

เมื่อจำแนกผู้ป่วยเอดส์ตามเพศแล้ว จะเห็นว่าเพศชายยังคงเป็นผู้ป่วยเอดส์สูงกว่าผู้หญิงประมาณ 2 เท่า แนวโน้มผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มเพศชายสูงขึ้น ส่วนเพศหญิงมีแนวโน้มลดลง

ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

แผนภาพ 1.2 แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550

จำนวนผู้ป่วยเอดส์เมื่อจำแนกตามอายุ จะพบว่าส่วนใหญ่ หรือประมาณสองในสาม เป็นกลุ่มผู้ป่วยเอดส์ที่อายุระหว่าง 30 - 49 ปี รองลงมาคือผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุระหว่าง 15 - 29 ปี อายุมากกว่า 50 ปี และอายุ 0-14 ปี ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แนวโน้ม จะเห็นว่าผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มอายุ 30 - 49 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในทุก ๆ ปี ในขณะที่

ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

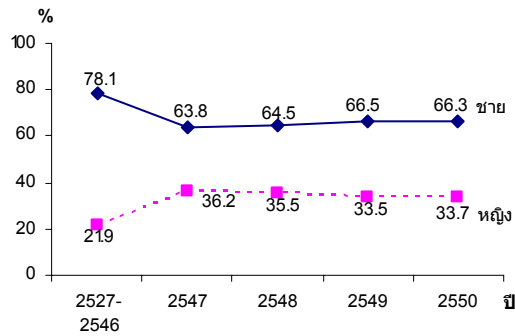
กลุ่มอายุ 0-14 ปี และกลุ่มอายุ 15 - 29 ปีมีแนวโน้มลดลง

ซึ่งอาจมีข้อมูลสรุปว่ากลุ่มคนที่เป็ผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มที่มีอายุ 30 ปี ซึ่งต้องเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับเชื้อเอดส์และจนกว่าจะเป็นผู้ป่วยเอดส์ก็จะมีระยะเวลา 7-10 ปีจึงสามารถสันนิษฐานได้ว่ากลุ่มอายุ 15-29 ปี จะเป็นกลุ่มที่มีการติดเชื้อเอชไอวีสูงที่สุด

...บทนำ...

สถานการณ์โรคเอดส์ในกรุงเทพมหานคร

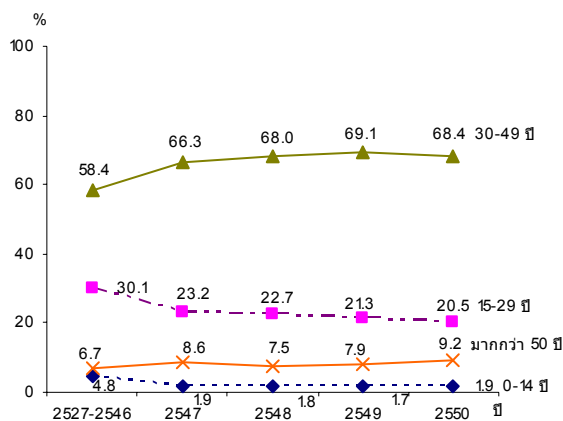
แผนภาพ 1.3 แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550

ในกรุงเทพฯ มีผู้ป่วยเอดส์เพศชายมากกว่าเพศหญิงประมาณ 2 เท่า และในกลุ่มเพศชายมีแนวโน้มของผู้ป่วยเอดส์ลดลง ในขณะที่ผู้หญิงมีแนวโน้มของการเป็นผู้ป่วยเอดส์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ที่มา : กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

แผนภาพ 1.4 แสดงสัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามอายุในปี พ.ศ. 2527 - ตุลาคม 2550

เมื่อจำแนกผู้ป่วยเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพฯ ตามอายุจะพบว่ากลุ่มอายุ 30-49 ปี เป็นกลุ่มที่เป็นผู้ป่วยเอดส์มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างชัดเจนรองลงมาคือกลุ่มอายุ 15-29 ปี อายุมากกว่า 50 ปี และกลุ่มอายุ 0-14 ปี ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มจะพบว่ากลุ่มผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุ 0-14 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เป็นกลุ่มที่เป็นผู้ป่วยเอดส์สูงขึ้นในทุกปี ในขณะที่กลุ่ม 15-29 ปี และกลุ่มอายุ 30-49 ปี มีแนวโน้มลดลง

ที่มา : กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ผู้ติดยาเสพติด

การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ และการใช้สารเสพติดในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรม ของกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครในครั้งนี้เป็นการสำรวจในรอบที่ 4 เริ่มสำรวจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ดังมีรายละเอียดของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในตาราง

ตาราง 2.1 จำนวนตัวอย่างในการศึกษา

กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	พ.ศ.					
	2545	2546	2547	2548	2549	2550
หญิง	-	-	-	44	-	34
ชาย	373	356	-	332	-	280
รวมทั้งหมด	1,419 ราย					

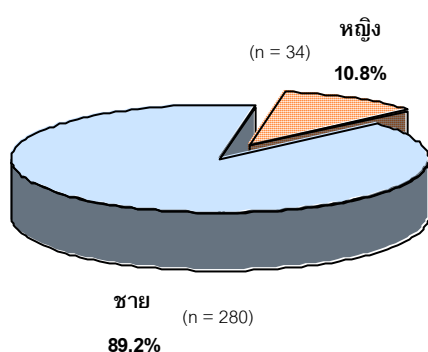
ในปี พ.ศ. 2550 ได้สำรวจในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2550 โดยจะทำการสำรวจข้อมูลกับผู้ที่มารับบริการในศูนย์บริการสาธารณสุขในส่วนของคลินิกยาเสพติด ทุกคนในวันที่พนักงานสำรวจลงเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลจะเริ่มตั้งแต่เวลา 8.00 – 15.00 น. ในแต่ละคลินิกสำรวจเพียง 1 วันเท่านั้น

พื้นที่ในการสำรวจ

พื้นที่สำหรับสำรวจข้อมูลจะเป็นคลินิกยาเสพติดของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ที่เปิดให้บริการ จำนวน 18 แห่ง ในครั้งนี้สำรวจข้อมูลได้จำนวน 17 แห่ง เนื่องจากศูนย์บริการสาธารณสุข 43 มีนบุรี ไม่มีจำนวนผู้มารับบริการในวันที่พนักงานเก็บข้อมูลลงไปสำรวจข้อมูล เจ้าหน้าที่ของคลินิกยาเสพติดส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า มีจำนวนผู้มารับการรักษาในคลินิกไม่มากนัก จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ จำนวน 500 ราย ทั้งๆ ที่ได้พยายามเก็บข้อมูลแก่ผู้ติดยาเสพติดที่มารับบริการในวันที่ยังสำรวจข้อมูลทุกคนเท่าที่จะสามารถทำได้

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 2.1 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของคลินิกต่างๆ ในการประสานผู้ติดยาเสพติดกับพนักงานสำรวจข้อมูล เพราะถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ การตอบแบบสอบถามของผู้ติดยาเสพติดแต่ละคนจะไม่สมบูรณ์และถูกต้อง ในปี พ.ศ.2550 ได้สำรวจข้อมูลผู้ติดยาเสพติด จำนวน 314 ราย โดยเป็นผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศชายเสียส่วนใหญ่ ส่วนผู้หญิงมีประมาณร้อยละ 11

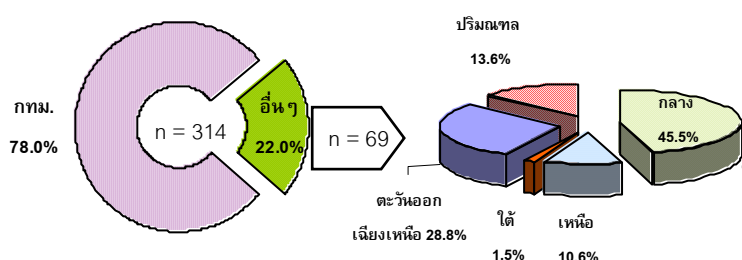
ลักษณะทั่วไป

อายุของผู้ติดยาเสพติดในรอบนี้มีอายุที่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ มีตั้งแต่อายุน้อยสุด 17 ปี จนถึงมีอายุมากที่สุดคือ 68 ปี ซึ่งมีระยะห่างกันถึง 51 ปี มีอายุเฉลี่ย 36 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.2 ในกลุ่มผู้หญิงมีความแตกต่างของอายุน้อยกว่าในกลุ่มเพศชาย อายุเฉลี่ยของผู้หญิง และผู้ชายไม่แตกต่างกัน คือ มีอายุประมาณ 36 ปี

ตาราง 2.2 อายุเฉลี่ย (ปี) ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

เพศ	Mean	SD	Range	Minimum	Maximum
หญิง (n = 34)	35.7	8.2	34	22	56
ชาย (n = 280)	36.1	10.5	51	17	68
รวม	36.1	10.2	51	17	68

แผนภาพ 2.2 ภูมิลำเนาของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

ภูมิลำเนาของผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพฯ ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิงเกือบร้อยละ 90 เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีประมาณร้อยละ 78 สำหรับผู้ที่เกิดในที่อื่นๆ พบว่าส่วนใหญ่จะเกิดในภาคกลาง

รองลงมาคือ ภาคตะวันออก เชียงเหนือ ภาคเหนือ ปริมณฑล และภาคใต้ ตามลำดับ

...กลุ่มผู้ติดยาเสพติด...

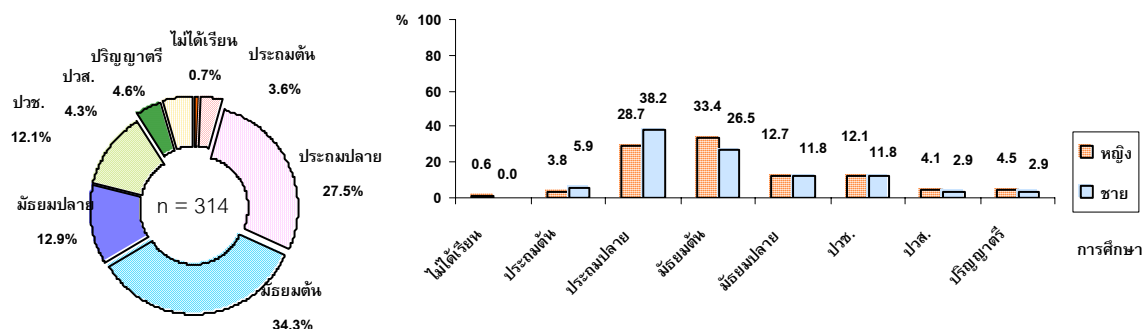
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครพบว่า ผู้ติดยาเสพติดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครค่อนข้างนานหลายปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.8 ซึ่งข้อมูลนี้สอดคล้องกับอายุ เพราะกลุ่มผู้ติดยาเสพติดนี้มีอายุค่อนข้างสูง และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันมากนักระหว่างผู้หญิง-ผู้ชาย

ตาราง 2.3 ระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

เพศ	X	SD	Range	Min	Max
หญิง (n= 34)	32.91	10.29	42	4	46
ชาย (n = 280)	31.69	14.12	67	1	68
รวม	31.82	13.77	67	1	68

การศึกษาของผู้ติดยาเสพติด พบว่าประมาณ 1 ใน 3 ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาในระดับต้น และอีกประมาณ 1 ใน 3 ที่เรียนจบในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ที่เหลือประมาณร้อยละ 12 เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น มีประมาณร้อยละ 5 ที่เรียนจบในระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียง 2 ราย เท่านั้น

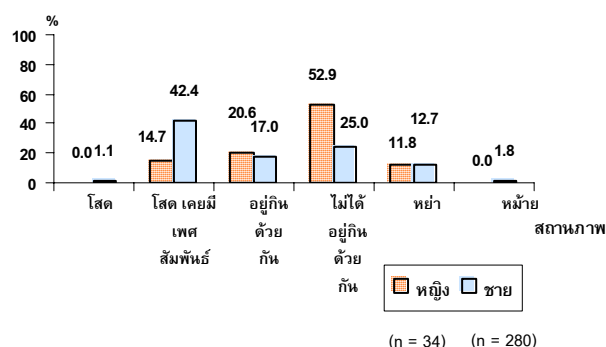
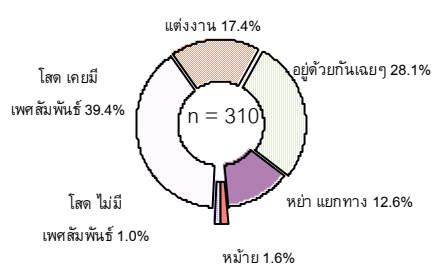
แผนภาพ 2.3 การศึกษาของผู้ติดยาเสพติด

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สถานการณ์การสมรสของผู้ติดยาเสพติดในปัจจุบันส่วนใหญ่ ร้อยละ 40 มีสถานภาพเป็นโสด แต่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ร้อยละ 28 อยู่กินด้วยกันกับคู่โดยไม่มีการแต่งงาน มีประมาณร้อยละ 15 ที่เป็นหม้าย และแยกทางกันกับสามี ร้อยละ 17 มีคู่โดยการแต่งงาน จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน กลุ่มผู้ติดยาเสพติดเกือบร้อยละหนึ่งที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว มีเพียง 3 รายเท่านั้นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 2.4 สถานภาพของผู้ติดยาเสพติด

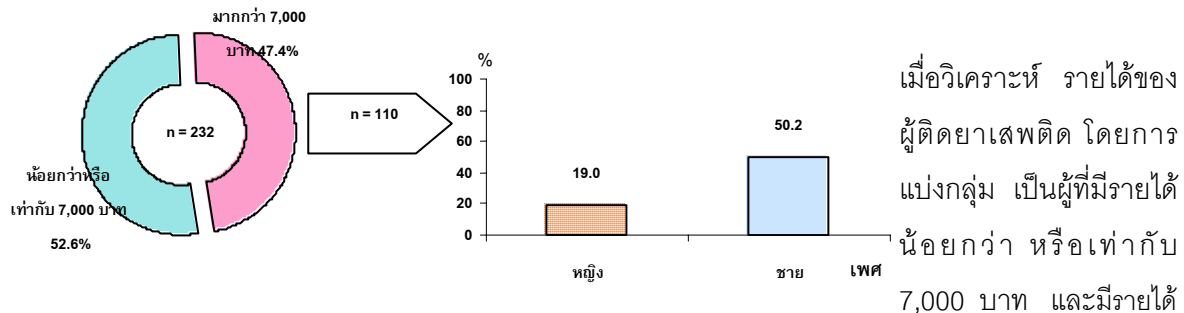
รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันค่อนข้างมากในแต่ละบุคคล กล่าวคือ มีรายได้ตั้งแต่ 400 บาทต่อเดือน จนถึง 70,000 บาทต่อเดือน จากการตรวจสอบข้อมูลในภาคสนามของนักวิจัย พบว่าผู้ที่มีรายได้สูง (70,000 บาท/เดือน) เป็นชาวต่างประเทศ ถึงแม้ว่าไม่มีงานทำ แต่ก็ได้เงินสวัสดิการจากประเทศของตน ในภาพรวมของผู้ติดยาเสพติด มีรายได้เฉลี่ย 7,000 บาทต่อเดือน ผู้ชายมีรายได้มากกว่าผู้หญิง

ตาราง 2.4 ค่าเฉลี่ยรายได้ของผู้ติดยาเสพติด

เพศ	Median	Range	Minimum	Maximum
หญิง (n = 34)	4,000	49,600	400	50,000
ชาย (n = 280)	7,500	69,500	500	70,000
รวม	7,000	69,500	400	70,000

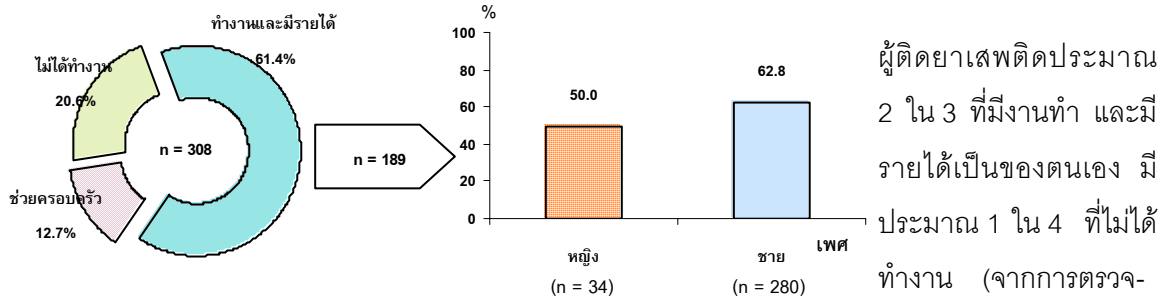
...กลุ่มผู้ติดยาเสพติด...

แผนภาพ 2.5 รายได้ของผู้ติดยาเสพติด

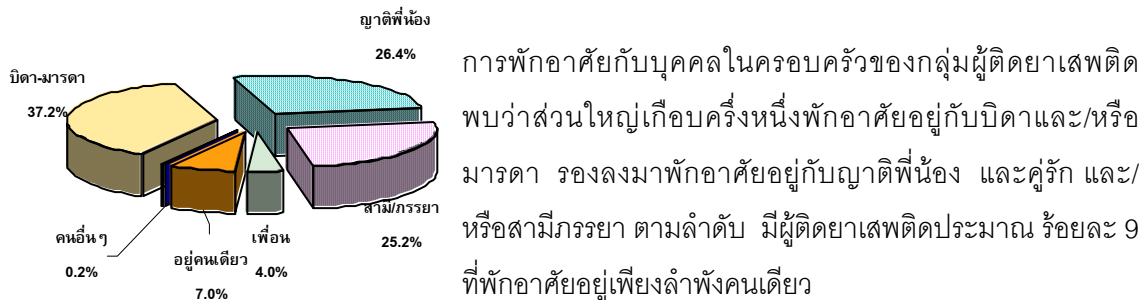

สูงกว่า 7,000 บาท จะพบว่าในกลุ่มเพศหญิงมากกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ที่มียาได้น้อยกว่า 7,000 บาท ส่วนกลุ่มผู้ชายจะเป็นผู้ที่มียาได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน ประมาณครึ่งหนึ่ง กล่าวคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติดจะเป็นผู้ที่มียาได้ไม่สูงมากนัก โดยเฉพาะผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิง แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าผู้ติดยาเสพติดมีประมาณ 1 ใน 4 ที่ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของตนเอง

แผนภาพ 2.6 การทำงานของผู้ติดยาเสพติด

แผนภาพ 2.7 การพักอาศัยกับบุคคลในครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด

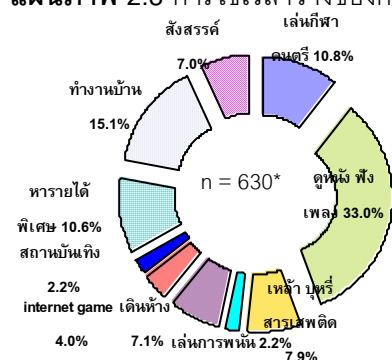

* หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

การใช้เวลาว่างของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ประมาณ 1 ใน 3 เมื่อมีเวลาว่างจะพักผ่อนโดยการดูหนัง/ฟังเพลง รองลงมาคือ ทำงานบ้าน ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา และการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ใช้เวลาว่างกับการดื่มสุรา/สูบบุหรี่/ยาเสพติด และเล่นการพนัน มีสัดส่วนไม่มากนัก เมื่อวิเคราะห์การใช้เวลาว่างในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดผู้หญิง-ผู้ชาย จะพบว่า ผู้หญิงจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการพักผ่อนโดยการดูหนัง/ฟังเพลง และการทำงานบ้าน ส่วนผู้ชายจะใช้เวลาว่างกับการดูหนัง/ฟังเพลง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการทำกิจกรรมอื่นๆ จะมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

แผนภาพ 2.8 การใช้เวลาว่างของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในภาพรวม

* หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

กิจกรรม	หญิง (n = 68)		ชาย (n = 562)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา/ดนตรี	-	-	68	12.1	68	10.8
ดูหนัง ฟังเพลง	24	35.3	184	32.7	208	33.0
ดื่มเหล้า สูบบุหรี่	6	8.8	44	7.8	50	7.9
เสพยาเสพติด	-	-	-	-	-	-
เล่นการพนัน	-	-	14	2.5	14	2.2
เดินห้าง	6	8.8	39	6.9	45	7.1
เล่น internet game	1	1.5	24	4.3	25	4.0
เที่ยวสถานบันเทิง	-	-	14	2.5	14	2.2
หารายได้พิเศษ	8	11.8	59	10.5	67	10.6
ทำงานบ้าน	21	30.9	74	13.2	95	15.1
สังสรรค์กับเพื่อน	2	2.9	42	7.5	44	7.0

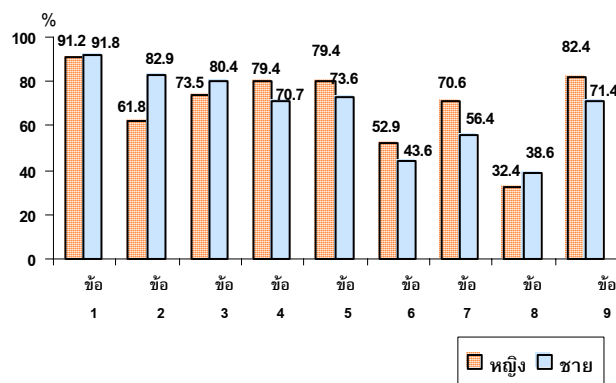
ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ 80-92 มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และรับรู้ว่ามีเชื้อเอชไอวี อาจยังเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ร้อยละ 72-74 รับรู้ได้ถูกต้องเกี่ยวกับถุงไม่ใช้พาดะนำเชื้อเอชไอวี มาสู่คน การรับประทานอาหารร่วมกัน ไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ ส่วนความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่น่าไว้วางใจจะสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัย การสวนล้างช่องคลอดหลังมีเพศสัมพันธ์ไม่สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ และมียาต้านไวรัสเพื่อยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ กลุ่มผู้ติดยาเสพติดยังมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ซึ่งมีผู้ที่ตอบได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 58, 45 และ 38 ตามลำดับ

ตาราง 2.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด

ข้อที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	288	91.7
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	253	80.6
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอชไอวี	250	79.6
4	ถุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน	225	71.7
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวี	233	74.2
6	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	140	44.6
7	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าไว้วางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอชไอวี	182	58.0
8	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี (ยาต้านไวรัส)	119	37.9
9	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวี	228	72.6

แผนภาพ 2.9 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด

ส่วนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในกลุ่มผู้หญิง พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง อยู่ระหว่างร้อยละ 32-91 โดยรับรู้ว่ามียาต้านไวรัสเพื่อยับยั้งเชื้อเอชไอวีน้อยที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ มีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้อง

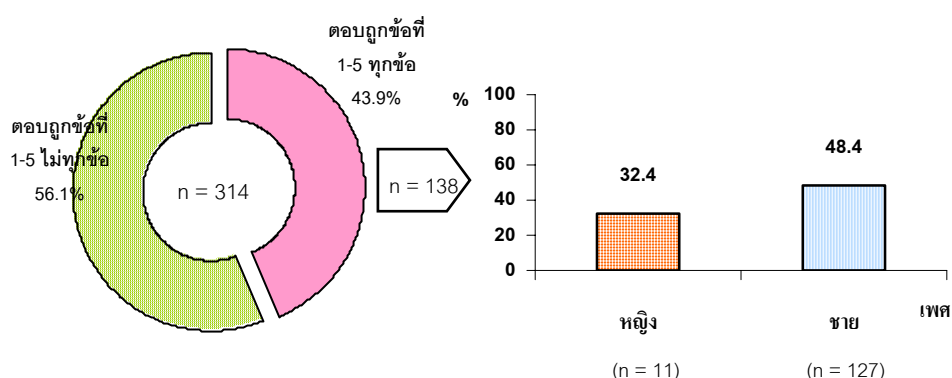
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

มากที่สุด ส่วนในกลุ่มเพศชายมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 39-92 ซึ่งเรื่องที่มีสัดส่วนของผู้ที่ตอบได้ถูกต้องมาก และน้อยที่สุดเป็นเรื่องเดียวกันกับกลุ่มผู้หญิง

ความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ คนที่เรา มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี และในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อ เอชไอวี (ยาต้านไวรัส) ในกลุ่มผู้ชายจะมีสัดส่วนที่ถูกต้องมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง ความรู้เกี่ยวกับการใช้ ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ทั้งหญิง-ชายมีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน ส่วนความรู้เกี่ยวกับถุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวี การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การ ร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่ไม่น่าไว้วางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอชไอวี และการร่วมเพศระหว่าง มีประจำเดือนไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้หญิงมีสัดส่วนตอบได้ถูกต้องได้มากกว่าเพศชาย

เมื่อวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS พบว่า ผู้ติดยาเสพติดสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (ตอบถูกข้อที่ 1- 5) เพียงร้อยละ 44 เมื่อวิเคราะห์ ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดผู้หญิง พบว่ามีประมาณ 1 ใน 3 ที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ส่วนในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดผู้ชาย พบว่ามีร้อยละ 45 ที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตาม ตัวชี้วัด UNGASS สัดส่วนของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ในกลุ่มผู้ชายจะสูงกว่าในกลุ่มผู้หญิง อย่างไรก็ตาม มีข้อควรพิจารณา คือ ในการศึกษาครั้งนี้ คำตอบของความรู้ในแต่ละข้อคำถามนั้น จะมี คำตอบไม่แน่ใจ จึงทำให้ผู้ติดยาเสพติดที่ตอบคำถามว่าไม่แน่ใจไม่ได้คะแนน

แผนภาพ 2.10 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS

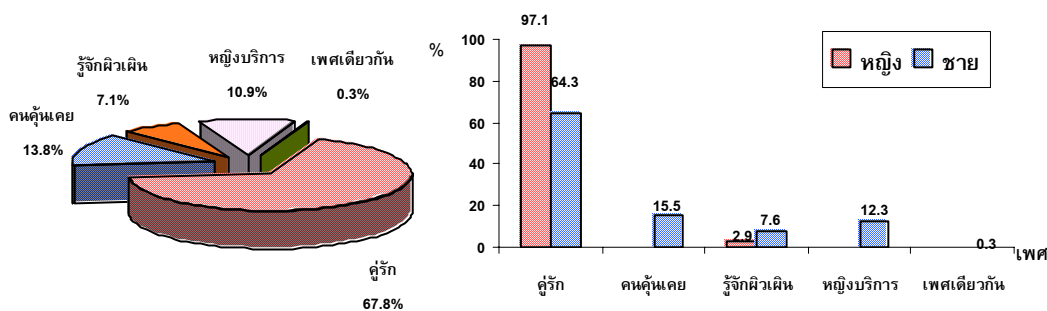
...กลุ่มผู้ติดยาเสพติด...

พฤติกรรมทางเพศ

เนื่องจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว ดังนั้นการคิดสัดส่วนของผู้ติดยาเสพติดในเรื่องพฤติกรรมทางเพศจะคิดในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว (n = 311) โดยเป็นผู้ชาย จำนวน 277 ราย และผู้หญิง จำนวน 34 ราย

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดจากผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟน ร้อยละ 14 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย ร้อยละ 11 กับหญิงบริการทางเพศ ที่เหลือมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลเพศเดียวกัน ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิงพบว่า เกือบทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟน/หรือสามีของตนเอง ส่วนในกลุ่มผู้ชายจะพบว่ามีประมาณ 2 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก อีก 1 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ

แผนภาพ 2.11 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

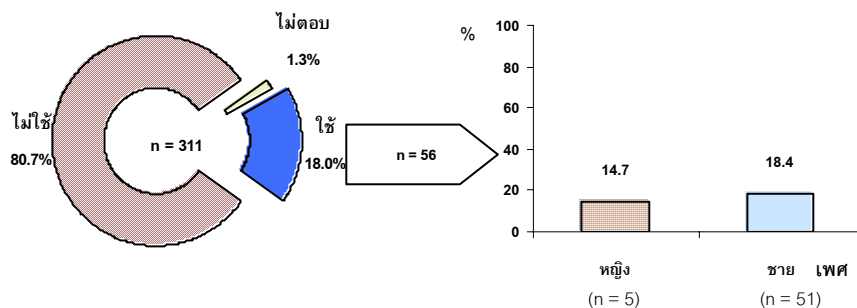
อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเท่ากับอายุ 17 ปี (Mean = 16.9 ปี, SD. = 2.5) อายุที่น้อยที่สุดเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 11 ปี เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้ชาย-ผู้หญิง จะพบว่าเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มผู้หญิงสูงกว่ากลุ่มผู้ชายเล็กน้อย และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 14 ปี ซึ่งสูงกว่าในกลุ่มผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 11 ปี เท่านั้น

ตาราง 2.6 อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

เพศ	n	Mean	SD	Range	Min	Max
หญิง (n = 34)	33	18.1	3.1	12	14	26
ชาย (n = 280)	260	16.7	2.4	19	11	30
รวม	293	16.9	2.5	19	11	30

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

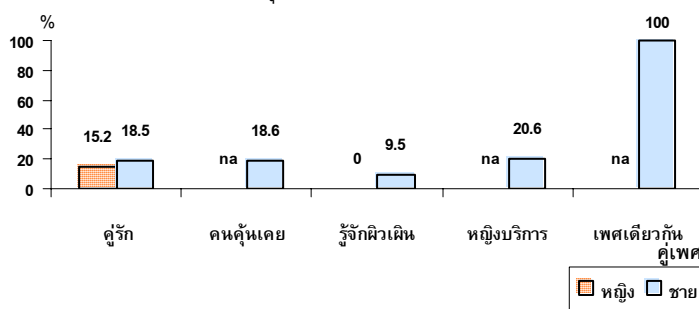
แผนภาพ 2.12 การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยมาก เพียงร้อยละ 18 เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชาย จะเห็น

ว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ มีมากกว่าร้อยละ 80 ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

แผนภาพ 2.13 การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

เมื่อวิเคราะห์การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ จะพบว่าในกลุ่มผู้ชาย ยังมีการใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงขายบริการ ในสัดส่วนที่น้อยมาก คือ ประมาณร้อยละ 21 เท่านั้น ส่วนในกลุ่มผู้หญิง ก็มีสัดส่วนที่ใช้ถุงยางอนามัยน้อยมากเช่นกัน

หมายเหตุ : คัดสรรส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์แต่ละประเภท

เหตุผลของผู้ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย มีดังนี้ (เป็นคำตอบที่ได้จากคำถามปลายเปิด)

“ตอนนั้นยังไม่มีเชื้อเอดส์, ไม่รู้จัก, ไม่ได้เตรียมมา, แน่ใจว่าแฟนเราไม่มีเชื้อเอดส์, เพราะเป็นเมีย, ไม่เคยใช้ และไม่มีความรู้ลึก” ตามลำดับ

ที่เหลือ “เพราะเป็นแฟน/คูรัก, ไม่ได้เที่ยว, กะทันหัน, เมา, อีกฝ่ายไม่ยอมใช้, ลืม” มีสัดส่วนที่น้อยมาก

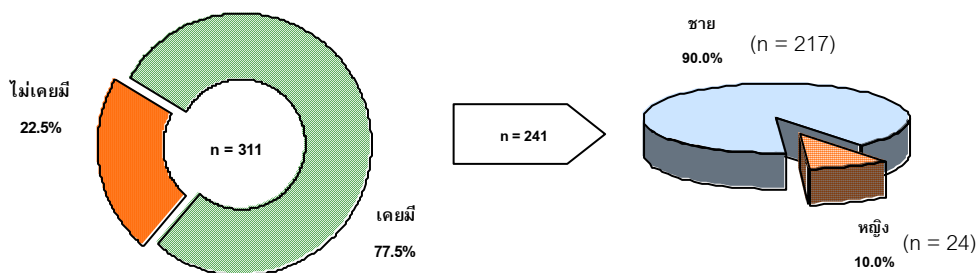
...กลุ่มผู้ติดจาเสพติด...

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

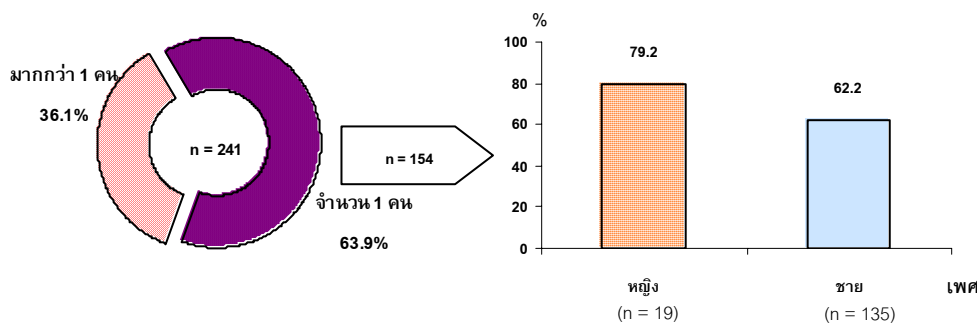
จำนวนของผู้ติดยาเสพติดที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวน 241 รายเท่านั้น เพราะว่าอีกประมาณ 1 ใน 4 ของผู้ติดยาเสพติดที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ เป็นผู้ที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวน 70 ราย จะไม่นำมาวิเคราะห์และคิดสัดส่วนในส่วนนี้

สำหรับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะเป็นผู้หญิง จำนวน 24 ราย และผู้ชาย จำนวน 217 ราย

แผนภาพ 2.14 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ

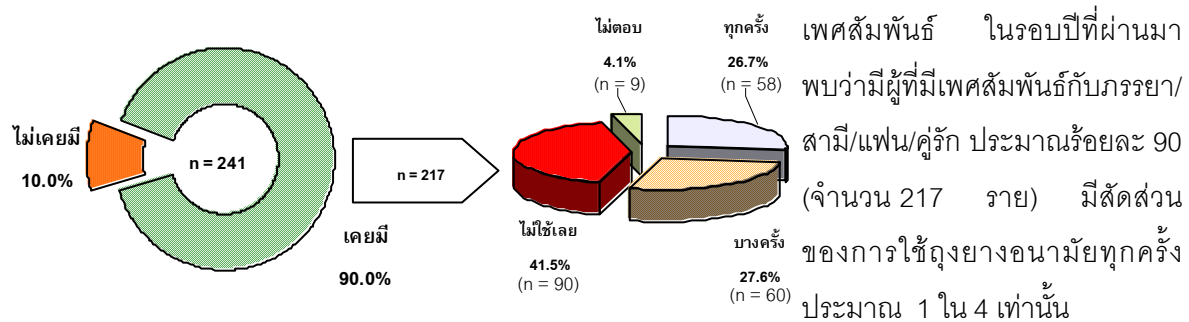
แผนภาพ 2.15 จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา

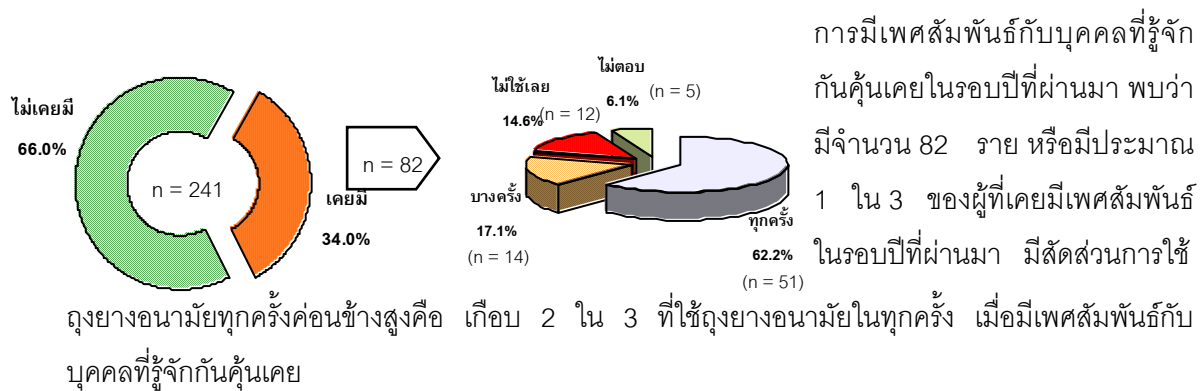
จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีประมาณร้อยละ 64 หรือประมาณ 2 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับบุคคลเพียงคนเดียว เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชาย จะเห็นว่าในกลุ่มผู้ชาย (37.8%) มีสัดส่วนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลมากกว่า 1 คน ในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในกลุ่มผู้หญิง (20.8%)

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

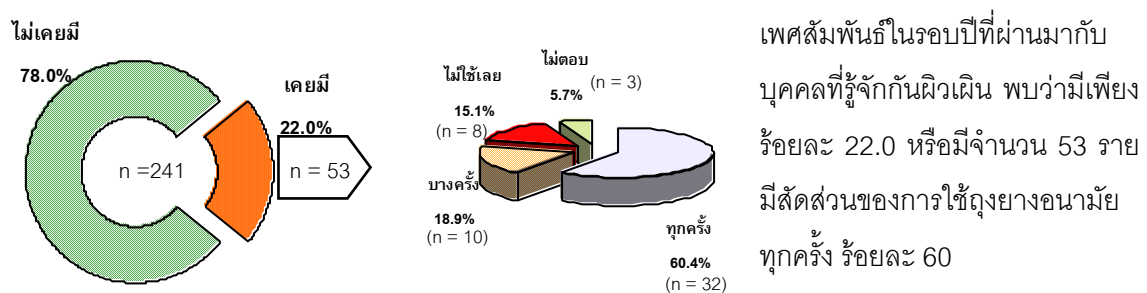
แผนภาพ 2.16 การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟนในรอบปีที่ผ่านมา กับการใช้ถุงยางอนามัย

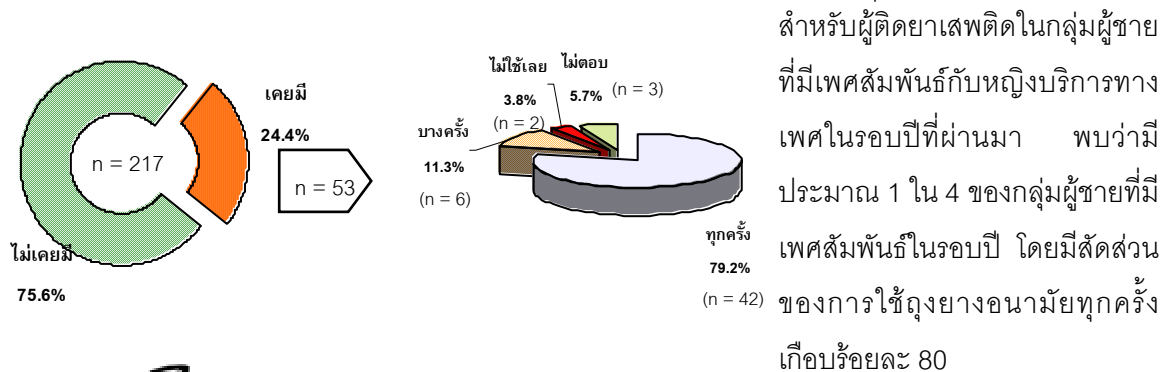
แผนภาพ 2.17 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยในรอบปีที่ผ่านมา กับการใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 2.18 เพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินในรอบปีที่ผ่านมา กับการใช้ถุงยางอนามัย

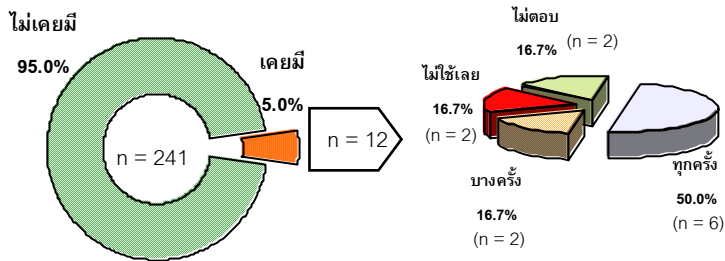

แผนภาพ 2.19 เพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา กับการใช้ถุงยางอนามัย

...กลุ่มผู้ติดจาเสพติด...

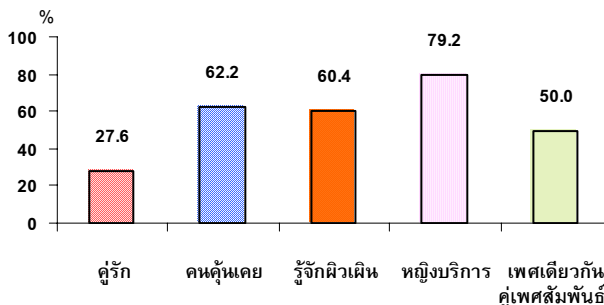
แผนภาพ 2.20 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

การมีเพศสัมพันธ์ กับเพศเดียวกัน
ในกรณีของกลุ่มผู้ชาย จะเน้นถึง
การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน
ทางทวารหนัก พบว่ามีสัดส่วนเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น ประมาณร้อยละ 5
เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของเพศ

หญิง-เพศชาย ไม่พบว่าผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน ดังนั้นสัดส่วนของ
การใช้ถุงยางอนามัยจะเป็นกลุ่มเพศชายเท่านั้น และมีเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยใน
ทุกครั้ง

แผนภาพ 2.21 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

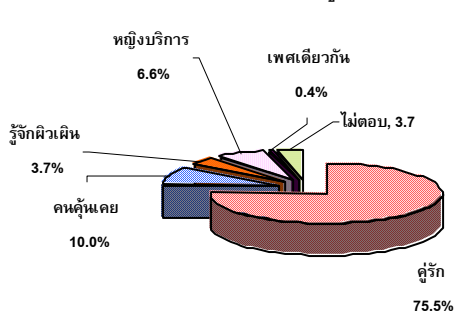

เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม จะพบว่าสัดส่วนของ
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ในกลุ่มที่มีเพศ-
สัมพันธ์กับบุคคลประเภทต่างๆ ก็จะมีสัดส่วน
ที่แตกต่างกัน คู่รัก/แฟน/สามี/ภรรยาเป็นคู่
เพศสัมพันธ์ที่มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อย

ที่สุด รองลงมาคือ เพศเดียวกัน บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย และหญิงบริการทางเพศ
ตามลำดับ

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

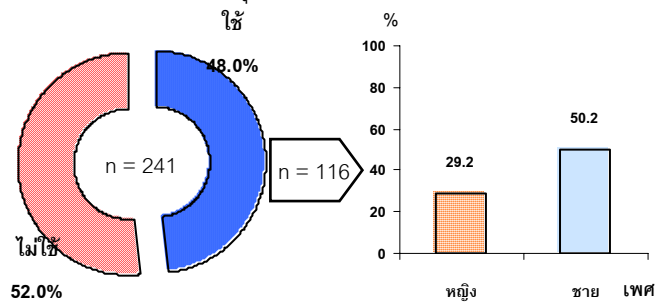
แผนภาพ 2.22 ประเภทของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

ประเภทของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าส่วนใหญ่
ร้อยละ 80 จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รัก/แฟน
เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง จะพบว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้ง
ล่าสุดกับคู่รัก/สามีทั้งหมด ส่วนในกลุ่มเพศชายมีประมาณ
3 ใน 4 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รัก/ภรรยา ที่เหลือมี
เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลอื่นๆ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 2.23 การใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย

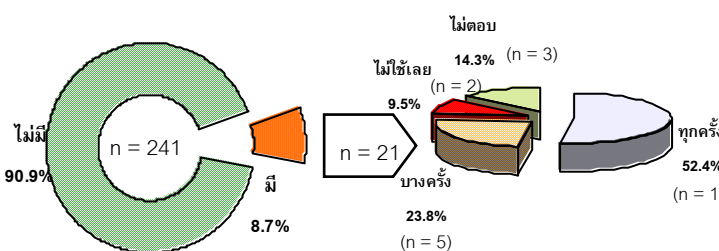

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย สำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 48 เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มที่เป็นผู้หญิง จะเห็นได้ชัดเจนว่า มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย สำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายค่อนข้าง

น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มเพศชายที่มีการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งสุดท้ายครั้งหนึ่ง

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกของตอบแทน

แผนภาพ 2.24 การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน

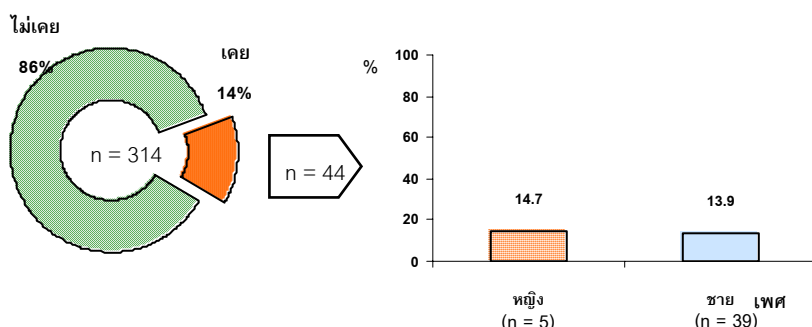

เพศสัมพันธ์กับบุคคล เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี (n = 241) พบว่ามีร้อยละ 9 ซึ่งเป็นผู้ชายทั้งหมด สัดส่วนของการใช้

ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีเพียงครั้งเดียว คือ จำนวน 11 ราย จากทั้งหมด 21 ราย

อาการผิดปกติ

แผนภาพ 2.25 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

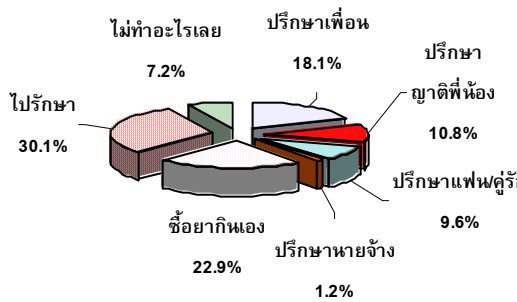
อาการผิดปกติ ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น บัสสาวะอักเสบ มีแผลที่อวัยวะเพศ หรือมีหนองไหล

จากอวัยวะเพศเป็นต้น พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเคยมีอาการดังกล่าวไม่มากนัก โดยในกลุ่มเพศหญิง-เพศชาย มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกัน

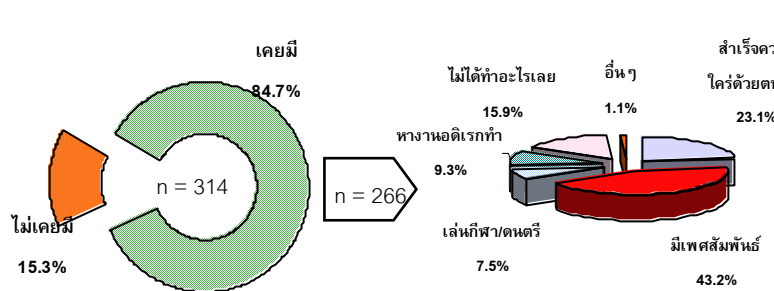
...กลุ่มผู้ติดยาเสพติด...

แผนภาพ 2.26 การปฏิบัติตนของผู้ที่มีอาการผิดปกติของโรคทางเพศสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ การปฏิบัติตนของผู้ที่มีอาการผิดปกติของโรคทางเพศสัมพันธ์ พบว่าส่วนใหญ่จะไปรักษาตามคลินิก หรือสถานพยาบาล รองลงมา คือ ซื้อยามารับประทานเอง ปรึกษากับเพื่อน และญาติพี่น้อง ตามลำดับ มีสัดส่วนไม่มากนักที่เมื่อพบว่ามีอาการผิดปกติแล้วไม่ได้ทำอะไรเลย

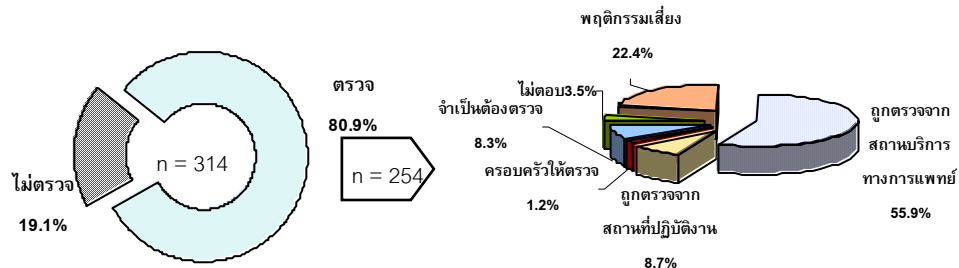
แผนภาพ 2.27 การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการทางเพศ

การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการทางเพศของผู้ติดยาเสพติด พบว่าส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีอาการทางเพศ มีประมาณ 1 ใน 4 ที่มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 16 ไม่ได้ทำอะไรเลย

ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิงจะมีการปฏิบัติตนเมื่อมีอาการทางเพศที่แตกต่างกับกลุ่มผู้ชายในเรื่องเกี่ยวกับการช่วยเหลือตนเองโดยที่กลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนน้อยกว่ากลุ่มผู้ชาย และเมื่อมีอาการทางเพศแต่ไม่ได้ทำอะไรเลยมีสัดส่วนในกลุ่มผู้หญิงสูงกว่ากลุ่มผู้ชาย

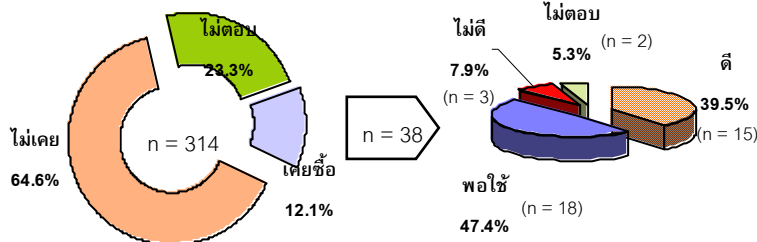
แผนภาพ 2.28 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีค่อนข้างสูง คือ ประมาณร้อยละ 81 เมื่อวิเคราะห์เหตุผลที่ต้องตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ส่วนใหญ่เพราะต้องเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ต้องการผลเลือด รองลงมาคือ มีพฤติกรรมใช้สารเสพติดและ/ หรือพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มีประมาณร้อยละ 8 ที่ต้องตรวจเพราะทำงานมีสวัสดิการให้ตรวจ และมีความจำเป็นส่วนบุคคลที่ต้องไปตรวจเลือด ที่ต้องตรวจเลือดเพราะทางครอบครัวต้องการให้ตรวจมีเพียง 3 รายเท่านั้น

กรุงเทพมหานคร

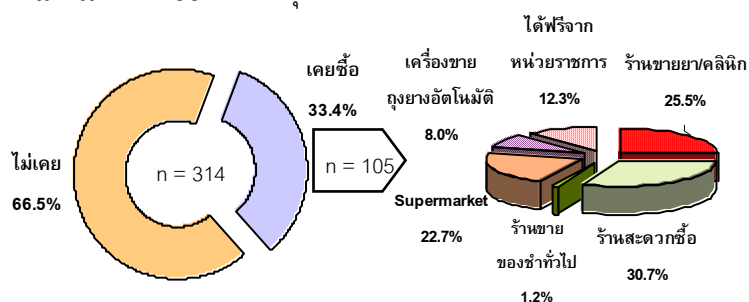
แผนภาพ 2.29 การซื้อถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติ

กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการใช้ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติค่อนข้างน้อยมาก กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 12 เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่ม

ผู้หญิงแล้วจะพบว่าทั้งหมดไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติเลย ในกลุ่มที่เคยซื้อถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติ ซึ่งเป็นผู้ชายทั้งหมดมีความเห็นต่อคุณภาพของถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติว่า มีคุณภาพดีเพียงร้อยละ 40 หรือประมาณ 2 ใน 5 เกือบครึ่งหนึ่งเห็นว่า พอใช้ และร้อยละ 8 เห็นว่ามีคุณภาพไม่ดี

แผนภาพ 2.30 การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ในรอบปีที่ผ่านมา

การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีไม่มากนัก กล่าวคือ มีประมาณ 1 ใน 3 ที่เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิงมีเพียง 1 รายเท่านั้นที่เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง ในกลุ่มที่

เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง พบว่าส่วนใหญ่จะซื้อจากร้านสะดวกซื้อ รองลงมาคือ ซื้อจากร้านขายยาในซูเปอร์มาร์เก็ต ตามลำดับ มีประมาณร้อยละ 12 ที่ใช้ถุงยางอนามัยจากหน่วยราชการแจกให้

...กลุ่มผู้ติดจาเสพติด...

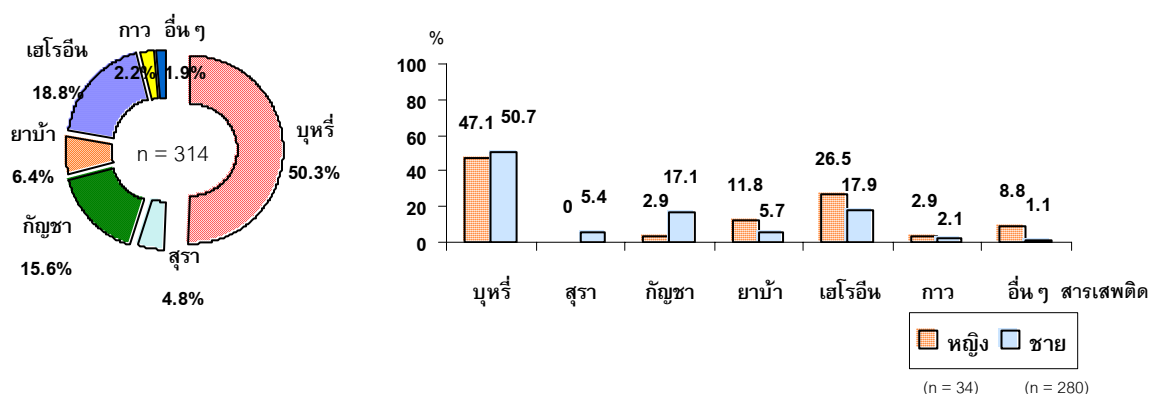
พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

อายุของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เริ่มใช้สารเสพติด พบว่ามีอายุเฉลี่ย 18 ปี โดยที่น้อยที่สุดเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดคือ อายุ 10 ปี และอายุที่มากที่สุดเท่ากับ 41 ปี เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดทั้งผู้หญิง และผู้ชาย พบว่ามีอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดใกล้เคียงกัน แต่อายุเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดสำหรับกลุ่มผู้หญิงเริ่มที่อายุ 13 ปี ส่วนผู้ชายเริ่มเมื่ออายุ 10 ปี

ตาราง 2.7 อายุเฉลี่ยของการเริ่มใช้สารเสพติด

เพศ	n	Mean	SD	Range	Minimum	Maximum
หญิง	33	18.8	4.6	22	13	35
ชาย	268	18.3	4.5	31	10	41
รวม	300	18.3	4.5	31	10	41

แผนภาพ 2.31 สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก

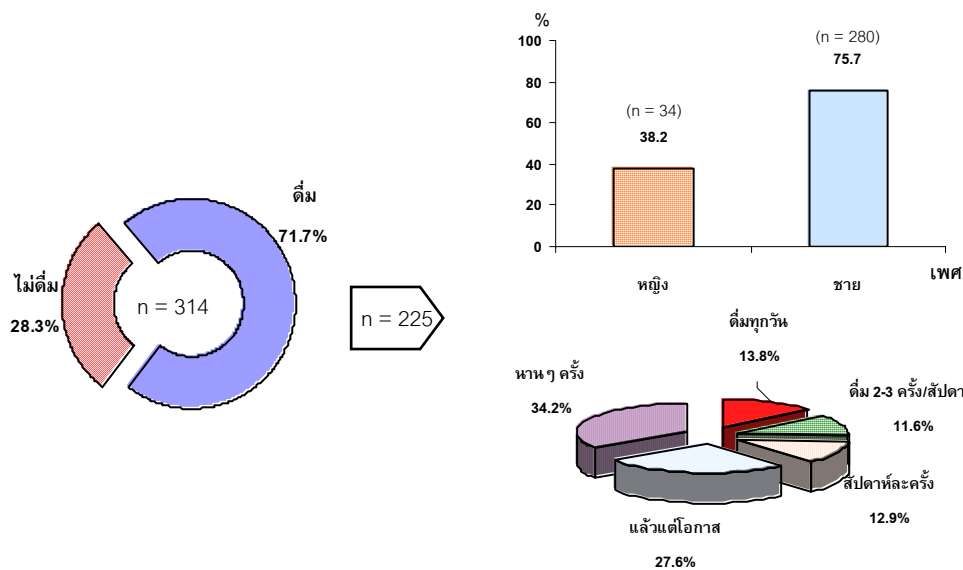

สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก พบว่าครึ่งหนึ่งเริ่มสูบบุหรี่เป็นครั้งแรก มีประมาณร้อยละ 19 ที่เริ่มใช้เฮโรอีน และร้อยละ 16 เริ่มจากการใช้กัญชา/กระท่อม ตามลำดับ สำหรับการดื่มสุรานั้น ผู้ติดสารเสพติดบางส่วนคิดว่าไม่น่าจะเป็นสารเสพติดที่จะนำไปสู่การเสพติดได้ จึงมีสัดส่วนของการดื่มสุราไม่มากนัก เมื่อวิเคราะห์ในบุคคลที่เริ่มใช้ยาเสพติดตั้งแต่อายุ 10 ปี ในผู้ชาย และอายุ 13 ปี ในผู้หญิง พบว่าเริ่มใช้กาว/ทินเนอร์สำหรับผู้ชาย และดื่มสุราสำหรับผู้หญิง ส่วนสัดส่วนของการใช้สารเสพติดในครั้งแรกไม่ค่อยมีลักษณะที่แตกต่างกันมากนักระหว่างผู้หญิง และผู้ชาย

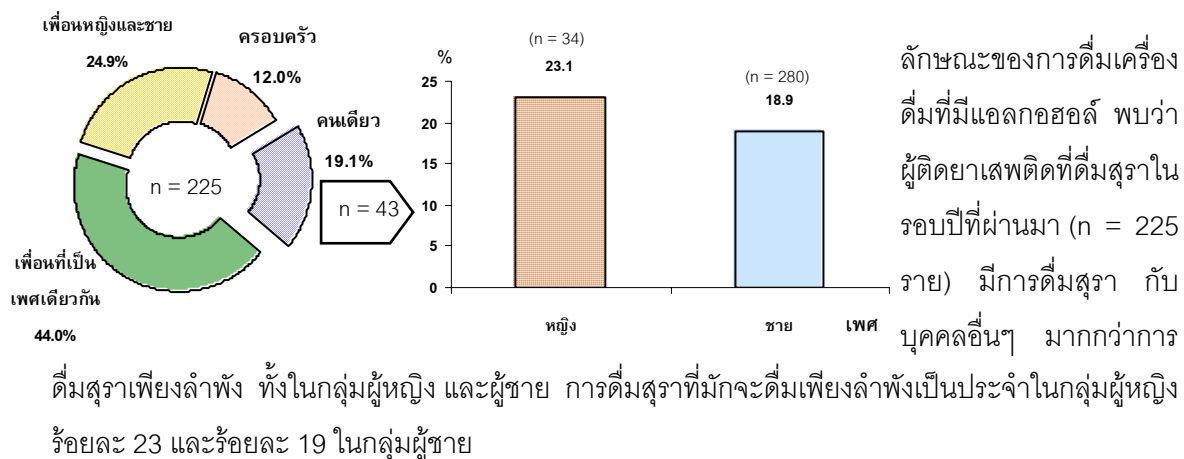
การใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา ผู้ชายจะมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มผู้หญิง ในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา มีประมาณร้อยละ 14 ที่ต้องดื่มสุราทุกวัน

แผนภาพ 2.32 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

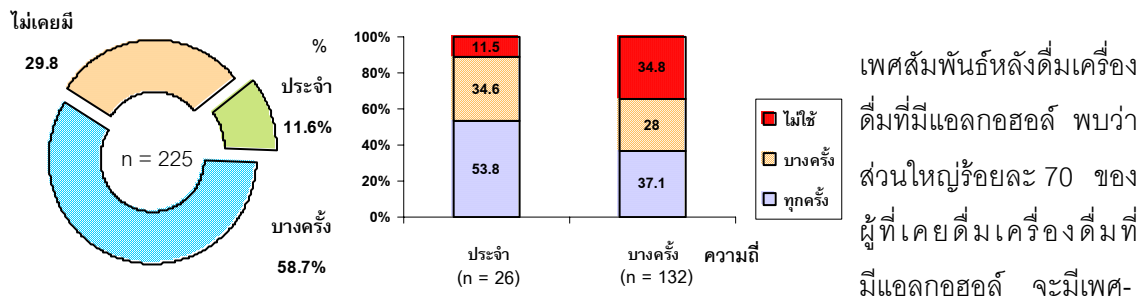

แผนภาพ 2.33 ลักษณะของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

...กลุ่มผู้ติดยาเสพติด...

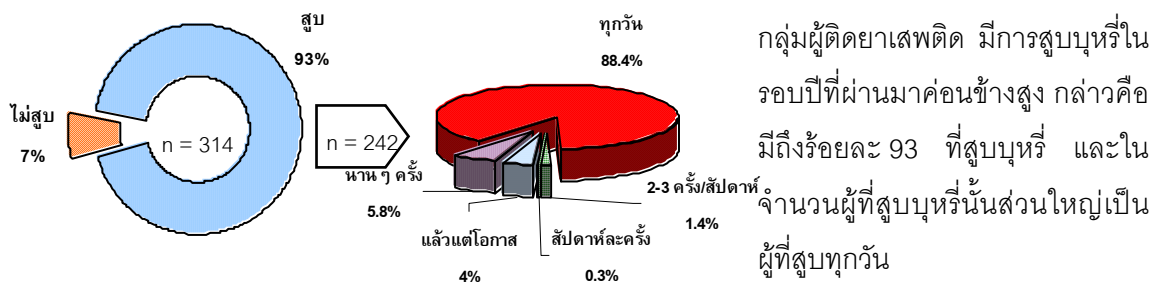
แผนภาพ 2.34 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 70 ของผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะมีเพศ-

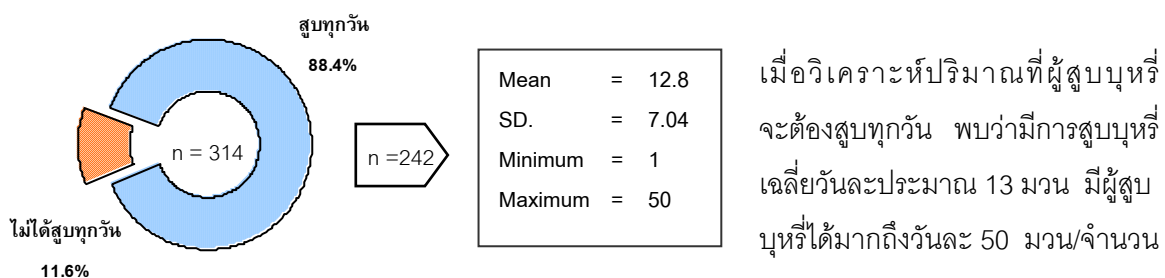
สัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย โดยมีประมาณร้อยละ 10 ที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง โดยที่กลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่าครึ่งหนึ่งและในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นบางครั้ง มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ประมาณ 1 ใน 3

แผนภาพ 2.35 การสูบบุหรี่ของผู้ติดยาเสพติด ในรอบปีที่ผ่านมา

กลุ่มผู้ติดยาเสพติด มีการสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมาค่อนข้างสูง กล่าวคือมีถึงร้อยละ 93 ที่สูบบุหรี่ และในจำนวนผู้ที่สูบบุหรี่นั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สูบทุกวัน

แผนภาพ 2.36 ปริมาณการสูบบุหรี่ของผู้ติดยาเสพติด

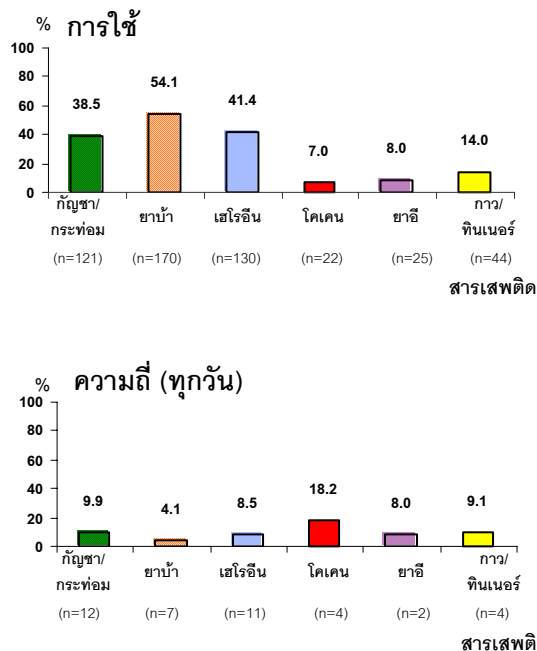

เมื่อวิเคราะห์ปริมาณที่ผู้สูบบุหรี่จะต้องสูบทุกวัน พบว่ามีการสูบบุหรี่เฉลี่ยวันละประมาณ 13 มวน มีผู้สูบบุหรี่ได้มากถึงวันละ 50 มวน/จำนวน 1 ราย จำนวน 40 มวน/วัน อีกจำนวน

2 ราย จำนวน 30 มวน/วัน อีกจำนวน 3 ราย หรืออาจกล่าวได้ว่ามีผู้ติดยาเสพติดที่สูบบุหรี่ วันละ 1 ซอง ขึ้นไป จำนวน 71 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29

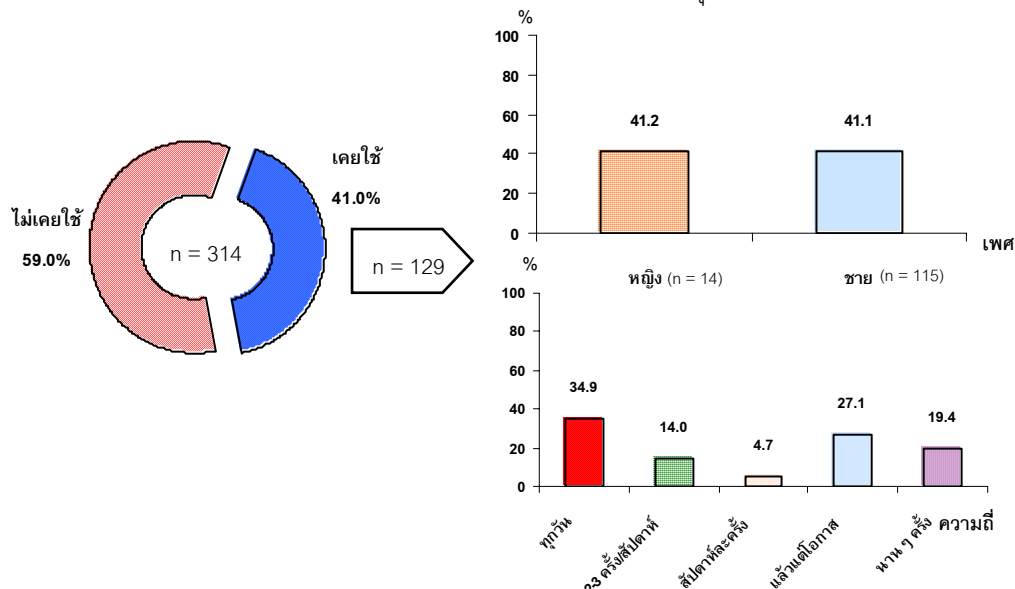
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 2.37 การใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา

การเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ กัญชา/กระท่อม ยาบ้า เฮโรอีน โคเคน ยาอี กาว/ทินเนอร์ พบว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดยังมีการใช้ในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุด รองลงมาคือ เฮโรอีน และกัญชา หรือกระท่อม ตามลำดับ ส่วนกาว/ทินเนอร์ โคเคน ยาอี มีสัดส่วนไม่มากนัก ถ้าวิเคราะห์ความถี่ของการใช้ยาเสพติดประเภทในกลุ่มที่มีการใช้เสพยาในรอบปีที่ผ่านมา จะพบว่ามีสัดส่วนของการเสพยาทุกวันไม่มากนัก กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 4-18 เท่านั้น โดยผู้ที่ติดยาโคเคนจะเป็นผู้ที่ต้องเสพยาทุกวันมากที่สุด รองลงมาคือ กัญชา/กระท่อม และกาว/ทินเนอร์ เฮโรอีน ยาอี และยาบ้า ตามลำดับ

แผนภาพ 2.38 การใช้ยาประเภทกลุ่มประสาท/ยานอนหลับ/ยาปลุกเช็กส์

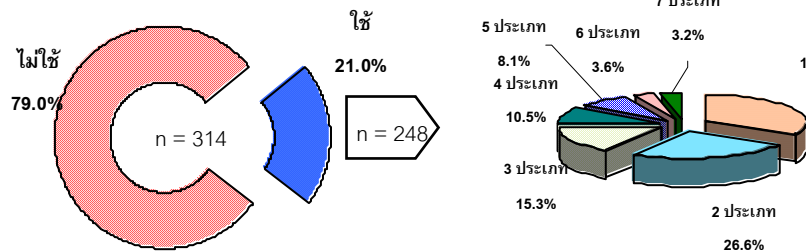

การใช้ยาประเภทกลุ่มประสาท/ยานอนหลับ/ยาปลุกเช็กส์ พบว่ามีสัดส่วนของการใช้ยาประเภทดังกล่าว ประมาณร้อยละ 41 เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชายจะพบว่ามีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ความถี่ของการใช้ยาประเภทนี้ พบว่าในกลุ่มที่เคยใช้ประมาณ 1 ใน 3 ที่ต้องใช้เป็นประจำทุกวัน

...กลุ่มผู้ติดจาเสพติด...

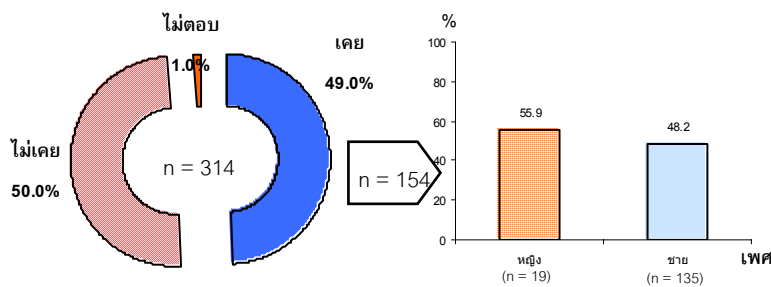
แผนภาพ 2.39 ภาพรวมของการใช้ยาเสพติด

เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมของการใช้ยาเสพติด ทั้งหมด ยกเว้นการดื่มสุรา และสูบบุหรี่ จะพบว่า มีเพียงร้อยละ 33 หรือ 1 ใน 3 ที่มีการใช้ยาเสพติด

เพียงอย่างเดียว จากผู้ที่เคยเสพยาเสพติดประเภทใดประเภทหนึ่งในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวน 8 รายที่ เคยใช้ยาเสพติดทุกชนิดในรอบปีที่ผ่านมา

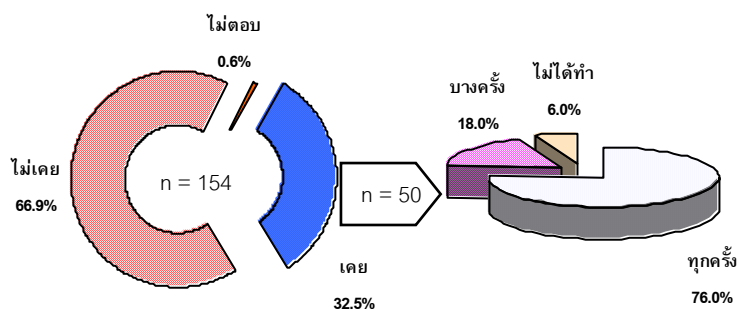
แผนภาพ 2.40 การเสพยาเสพติด ด้วยการฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ

การใช้วิธีการเสพยาเสพติดด้วยการฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มติดยาเสพติด เป็นผู้ที่ใช้ยาโดยการ ใช้เข็มฉีดยา โดยที่กลุ่มผู้หญิงมี

สัดส่วนการใช้เข็มฉีดยามากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56 ส่วนในกลุ่มของผู้ชายมีสัดส่วนการใช้เข็มฉีดยา ร้อยละ 48

แผนภาพ 2.41 ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต และการทำความสะอาดอุปกรณ์

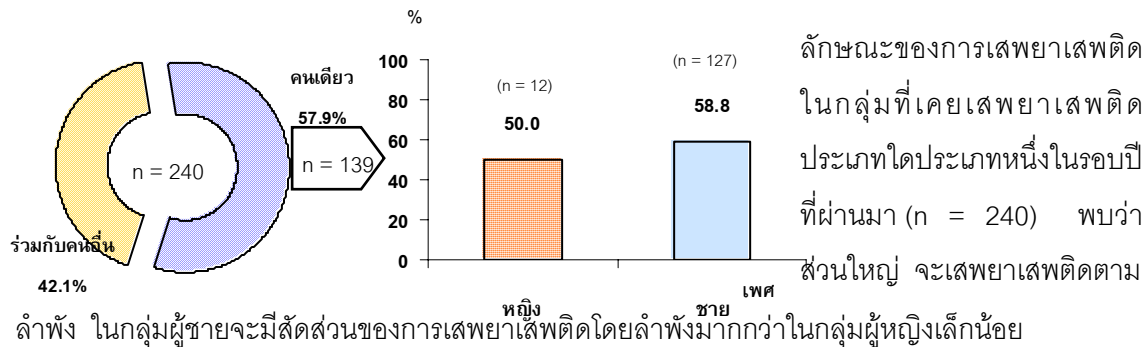

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต จะพบว่า มีผู้ติดยาเสพติด จำนวน 11 ราย ที่ยังมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้สูงมาก กล่าวคือ เป็นผู้ที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับบุคคลอื่น แต่ไม่มีการทำความสะอาดอุปกรณ์เสียก่อน

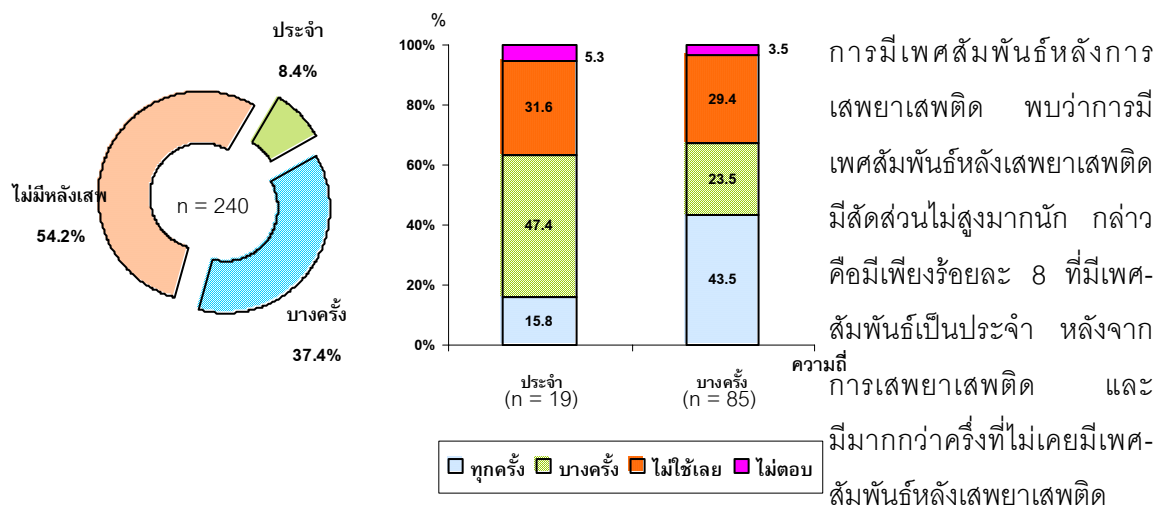
ถ้าจะดูในภาพรวมก็จะเห็นว่า มีสัดส่วนเพียงแค่ร้อยละ 3 จากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดทั้งหมดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จากการเสพยาด้วยเข็มฉีดยา

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 2.42 ลักษณะของการเสพยาเสพติด ในกลุ่มที่เคยเสพยาเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 2.43 การมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

การใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งมีสัดส่วนน้อยมากในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เป็นประจำ

หญิงบริการทางเพศ

การสำรวจพฤติกรรมทางเพศ และการใช้สารเสพติดในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในครั้งนี้ เป็นรอบที่ 4 นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา วิธีการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ได้ประสานความร่วมมือกับ กองกามโรค สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากสถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีการให้บริการทางเพศที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิมมาก ทำให้การสำรวจข้อมูล โดยบุคคลภายนอกที่ไม่เคยทำงานเกี่ยวข้องกับสถานบริการมาก่อนเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น จึงต้องอาศัย บุคคลที่คุ้นเคยทำงานร่วมกันกับสถานบริการทางเพศในแต่ละพื้นที่ แต่กระนั้นก็ตามสถานบริการทางเพศมีรูปแบบการบริการทางเพศที่แอบแฝงมากขึ้น อย่างเช่น คาราโอเกะ บาร์ ฯลฯ บางแห่งมีการขายบริการทางเพศ แต่จะปฏิเสธว่าไม่ได้ให้บริการทางเพศ จึงอาจทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง อีกประการหนึ่งคือ สถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีเวลาทำการในช่วงเวลากลางคืนถึงดึก พนักงานสัมภาษณ์ที่เป็นผู้หญิงจึงไม่สามารถสำรวจในช่วงเวลาที่ดึกจนเกินไปนัก ก็จะได้สถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์จะสะดวกเข้าไป และเจ้าของยินดี หรือคุ้นเคยกับพนักงานสัมภาษณ์เท่านั้น

สิ่งที่ยากลำบากของการสำรวจข้อมูลในรอบนี้ อีกประการหนึ่งคือ การสัมภาษณ์ผู้ขายบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ที่เดินหาลูกค้าในที่สาธารณะ หรือตามถนน ตามลำคลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าถึงได้ยากมาก และเป็นกลุ่มที่ไม่เปิดเผยตัว มีเวลาทำงานที่ไม่แน่นอน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่หาลูกค้าไปเรื่อย ๆ พนักงานสัมภาษณ์จึงต้องมีการประสานการทำงานกับพื้นที่ และบุคคลกลุ่มนี้มาพอสมควร เพราะถ้าไม่มีประสบการณ์จะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง เท่าที่จะสามารถยอมรับได้มากนัก

พื้นที่ที่ทำการสำรวจในครั้งนี้ เป็นพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานครทั้งหมด เพราะพื้นที่ดังกล่าวมีสถานบริการ และมีผู้ให้บริการทางเพศเป็นจำนวนมากกว่าพื้นที่รอบนอกในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ในเขตพื้นที่สัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตป้อมปราบ และเขตวัฒนา

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

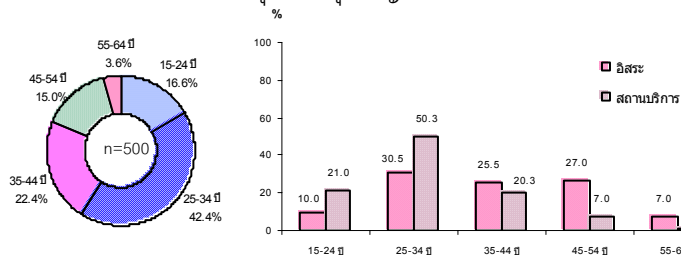
การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในแต่ละแบบสอบถาม จะมีความสมบูรณ์ครบถ้วน 100% ค่อนข้างยาก เพราะบางครั้งผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ต้องไปทำงานเมื่อถูกเรียกใช้บริการ ไม่สามารถตอบได้ครบทุกคำถาม หรือในบางแห่งสถานที่ค่อนข้างมืด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อคำถามไม่ชัดเจน

การสำรวจในรอบปี พ.ศ. 2550 ทำในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2550 การเก็บข้อมูลทั้งหมดดำเนินการในช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 จนถึง 24.00 น. ประเภทของสถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์ได้เข้าไปเก็บข้อมูล ส่วนใหญ่จะเป็นสถานบริการประเภทคาราโอเกะ, ร้านอาหาร/สวนอาหาร, นวดแผนโบราณ, ผับ, บาร์เบียร์, อาบ อบ นวด, โรงแรม เป็นต้น

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในปี พ.ศ. 2550 ทั้งหมด 500 ราย โดยเป็นผู้ขายบริการทางเพศที่เป็นอิสระ (ในรายงานจะเรียกกลุ่มหญิงบริการทางเพศประเภทนี้ว่า “อิสระ”) จำนวน 200 ราย และผู้ขายบริการทางเพศที่อยู่ในสถานบริการอีกจำนวน 300 ราย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกทั้ง 2 กลุ่มนี้ออกจากกันโดยตลอดรายงาน รวมทั้งนำเสนอในภาพรวมด้วย ซึ่งมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ข้อมูลประชากร

แผนภาพ 3.1 อายุของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

อายุของหญิงบริการทางเพศในรอบปี 2550 ค่อนข้างมีอายุมาก กล่าวคือ มีอายุเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 34 ปี โดยมีอายุ 15 ปี เป็นอายุที่ต่ำที่สุด และอายุ 64 ปี เป็นอายุที่สูงที่สุด เมื่อวิเคราะห์แยกกลุ่มหญิงบริการทาง

เพศที่เป็นอิสระ จะพบว่า มีอายุเฉลี่ยในกลุ่มนี้สูงมากที่สุด (Mean = 38.5 ปี, SD = 11.20, Min = 15, Max = 64, Rang = 49 ปี) ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศตามสถานบริการมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 31 ปีเท่านั้น (Mean = 31.3 ปี, SD = 8.2, Min = 16, Max = 59, Rang = 43 ปี)

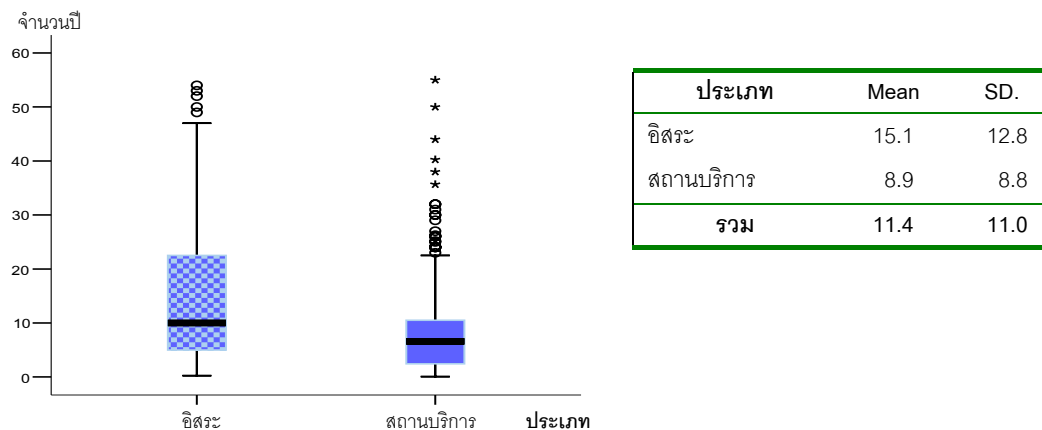
กลุ่มหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 5 มีอายุอยู่ระหว่าง 15-34 ปี ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มากกว่าร้อยละ 80 มีอายุอยู่ระหว่าง 25-54 ปี ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมากกว่าร้อยละ 90 มีอายุอยู่ระหว่าง 15-44 ปี

...หญิงบริการทางเพศ...

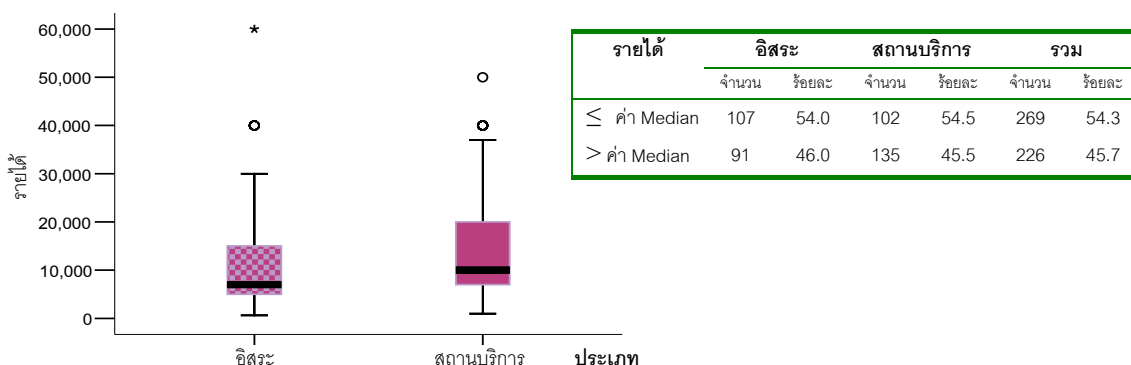
ภูมิลำเนาเกิดของหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งเป็นผู้มีภูมิลำเนาเกิดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือ ภาคเหนือ ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ และปริมณฑล ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มที่ขายบริการอิสระจะเห็นว่านอกจากส่วนใหญ่ที่มีถิ่นเกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จะเป็นผู้ที่มีถิ่นเกิดในกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคกลางในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน ส่วนหญิงขายบริการทางเพศในสถานบริการ จะเป็นผู้ที่มีถิ่นเกิดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ เสียเป็นส่วนใหญ่ โดยสรุปแล้วหญิงขายบริการอิสระจะมีภูมิลำเนามาจากทุกภูมิภาค ขณะที่หญิงขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่จะมาจาก 2 ภูมิภาค คือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือเท่านั้น

แผนภาพ 3.2 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครของหญิงบริการทางเพศ

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครของหญิงบริการทางเพศโดยเฉลี่ยเท่ากับ 11 ปี (SD = 11.0) ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครนานสุดเท่ากับ 55 ปี และน้อยที่สุดคือไม่ถึง 1 ปี หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการอย่างเด่นชัด

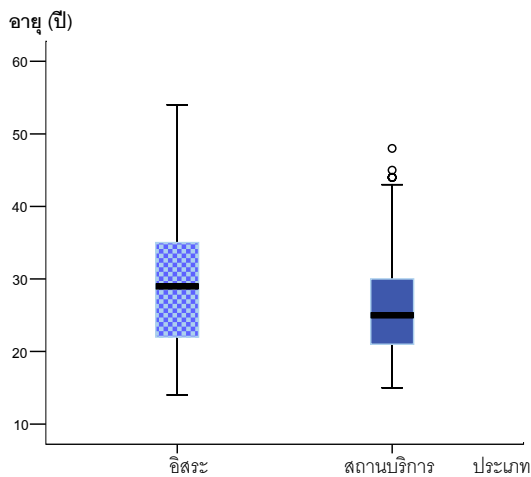
แผนภาพ 3.3 รายได้ของหญิงบริการทางเพศ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

รายได้ของหญิงบริการทางเพศในภาพรวมมีประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน สำหรับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จะมีรายได้ที่น้อยกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ (Median = 7,000 บาทต่อเดือน ในกลุ่มหญิงบริการอิสระ และ Median = 10,000 บาทต่อเดือน ในกลุ่มหญิงบริการในสถานบริการ) เมื่อวิเคราะห์กลุ่มหญิงบริการในสถานบริการ จะพบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าค่า Median มีร้อยละ 45 ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าค่า Median คือ มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมากกว่าครึ่งหนึ่งที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาทต่อเดือน (รายได้ต่ำสุด = 600 บาท, สูงสุด = 60,000 บาทในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และต่ำสุด = 1,000 บาท, สูงสุด = 50,000 บาทในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ)

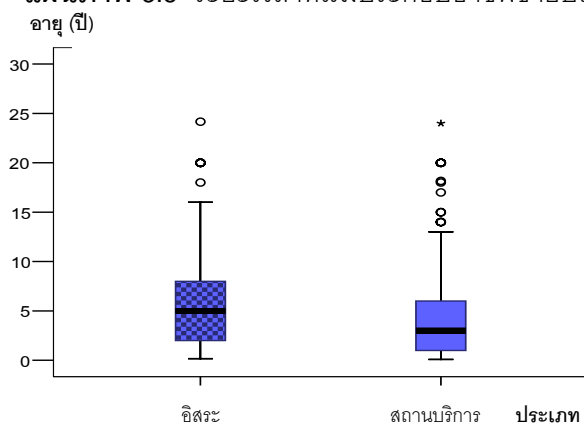
แผนภาพ 3.4 อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศต่ำสุดคือ อายุ 14 ปี และสูงสุดอายุ 54 ปี (สำหรับหญิงบริการในสถานบริการมีอายุต่ำสุด 15 ปี และมากที่สุด 48 ปี) โดยเฉลี่ยแล้วจะมีอายุเท่ากับ 27 ปี (SD = 7.6) สำหรับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีอายุเฉลี่ยที่เริ่มประกอบอาชีพบริการทางเพศมากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ (เฉลี่ยอายุ 29 ปี และ 26 ปี ตามลำดับ) แต่อย่างไรก็ตามในกลุ่ม

หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีข้อมูลที่กระจายมากกว่าในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

แผนภาพ 3.5 ระยะเวลาที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

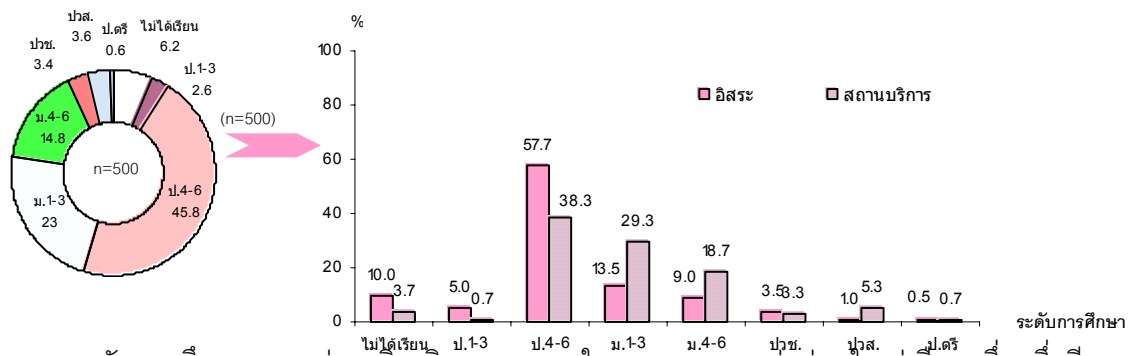

ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศในภาพรวม โดยประมาณเท่ากับ 3 ปี โดยมีผู้ที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศไม่ถึง 1 เดือนน้อยที่สุด และผู้ประกอบอาชีพที่นานที่สุดเท่ากับ 30 ปี กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีระยะเวลาที่ประกอบอาชีพนี้มานานกว่ากลุ่มหญิงบริการในสถานบริการ

...หญิงบริการทางเพศ...

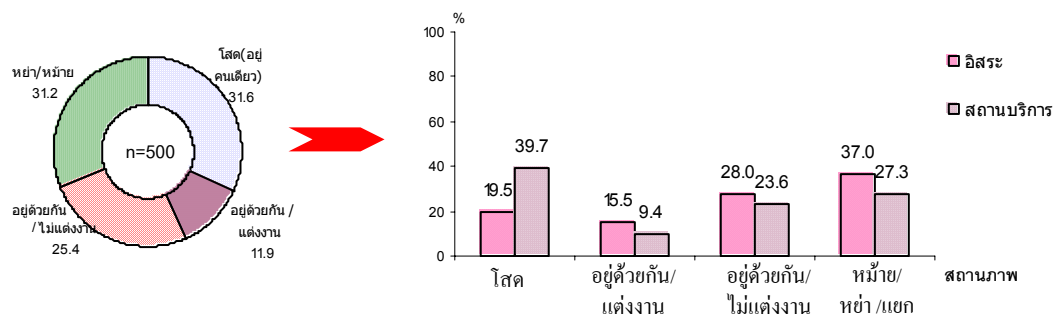
แผนภาพ 3.6 ระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

ระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงบริการทางเพศในภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาเท่านั้น เกือบ 2 ใน 5 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผู้ที่จบในสายอาชีวศึกษา (ปวช., ปวส.) มีประมาณร้อยละ 7 เท่านั้น เป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 6 และผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนที่น้อยมาก

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอัสระ จะเห็นได้ชัดเจนว่า ส่วนใหญ่ 2 ใน 3 เป็นผู้มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาในขณะที่มีประมาณ 2 ใน 5 ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ หรืออาจจะกล่าวโดยสรุปว่า หญิงบริการทางเพศที่เป็นอัสระ เป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

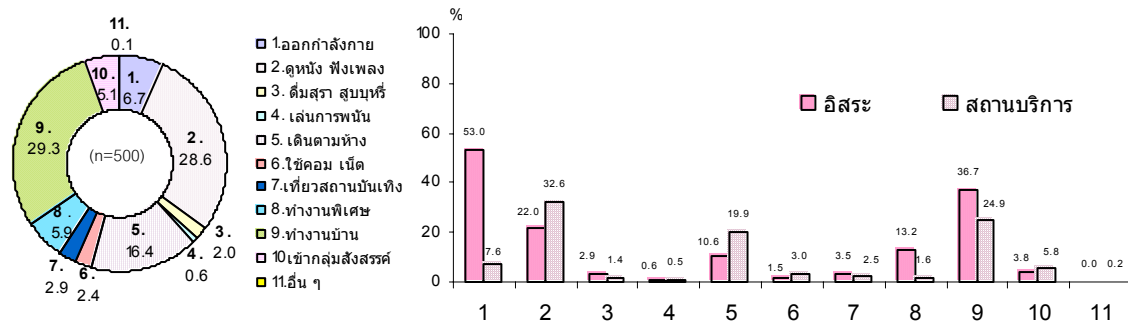
แผนภาพ 3.7 สถานภาพสมรสของหญิงบริการทางเพศ

สถานภาพสมรสของหญิงบริการทางเพศ พบว่าในภาพรวมมีประมาณ 1 ใน 3 เป็นโสด (อยู่คนเดียว) และเป็นผู้ที่หย่า แยกทาง หรือเป็นหม้าย มีประมาณ 1 ใน 4 ที่อยู่กินด้วยกัน และอีก 12% แต่งงานอยู่กินด้วยกัน หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่า หญิงบริการทางเพศประมาณ 1 ใน 3 ที่มีคู่อยู่กินด้วยกันในปัจจุบัน และอีกประมาณ 2 ใน 3 ไม่ได้มีคู่อยู่กินด้วยกันในปัจจุบันนี้ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการกับกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอัสระ จะพบว่า มีสถานภาพสมรสที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอัสระ จะสถานภาพหย่า/แยก/หม้ายเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่หญิงบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด (ไม่มีคู่ที่อยู่กินด้วยกัน)

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 3.8 การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศ

การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่จะทำงานบ้าน และการพักผ่อนโดยการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ รองลงมาคือ การเดินตามห้างสรรพสินค้า/ซื้อของตามตลาด ส่วนพฤติกรรมอื่นๆ มีสัดส่วนที่ไม่มากนัก หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ส่วนใหญ่แล้วเมื่อมีเวลาว่างจะทำงานบ้าน ส่วนหญิงบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่จะพักผ่อนในการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ การใช้เวลาร่วมกับการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ การเที่ยวกลางคืน และเสพยาเสพติด รวมทั้งการเล่นการพนันมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยมาก

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ตาราง 3.1 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของหญิงบริการที่ถูกต้อง

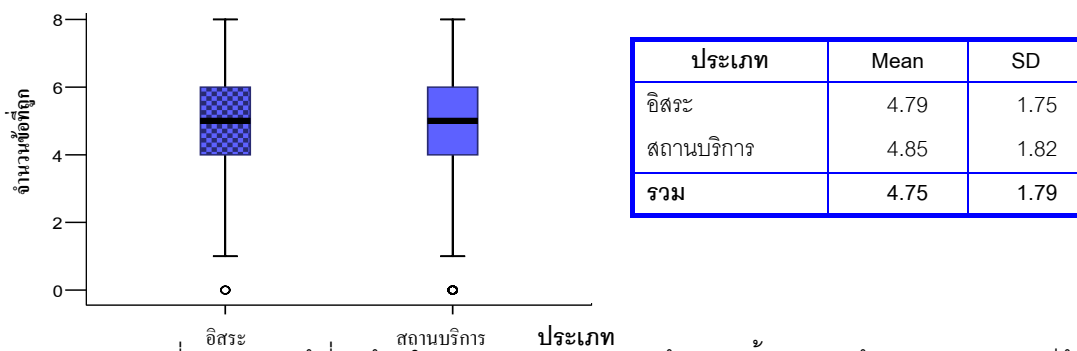
ข้อที่	ข้อความ	อิสระ		สถานบริการ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	188	94.0	261	87.0	499	89.8
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	120	60.0	145	48.3	265	53.0
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีความสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอชไอวี	132	66.0	193	64.3	325	65.0
4	ยุ่งสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน	91	45.5	156	52.0	247	49.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวี	141	70.5	208	69.3	349	69.8
6	การสวมล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	86	43.0	151	50.3	237	47.4
7	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าวางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอชไอวี	115	57.5	176	58.7	291	58.2
8	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี (ยาต้านไวรัส)	96	48.0	135	45.0	231	46.2

...หญิงบริการทางเพศ...

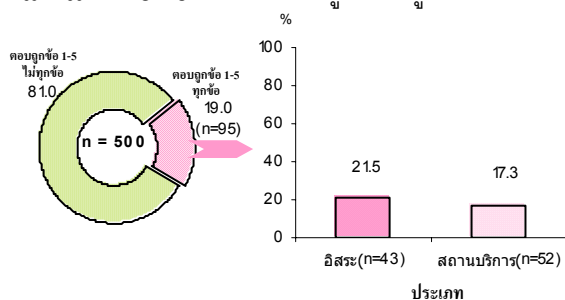
ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวีจากทั้งหมด 8 ข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้มีสัดส่วนของการตอบถูกได้มากที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับการสวนล้างช่องคลอด ยังเป็นพาหนะนำเชื้อเอดส์สู่คน และยาต้านไวรัสสามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีมีสัดส่วนของการตอบได้ถูกต้องไม่ถึงครึ่งหนึ่ง เมื่อวิเคราะห์กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จะมีสัดส่วนของการตอบถูกในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการในเรื่องของการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีสามารถป้องกันโรคเอดส์ คนที่มีสุขภาพดีอาจมีเชื้อเอชไอวีในร่างกาย การกินอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ และในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ ที่เหลือกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนตอบได้ถูกต้องได้มากกว่า

แผนภาพ 3.9 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง

ค่าเฉลี่ยของความรู้ที่ถูกต้องในภาพรวมประมาณ 5 ข้อ จากทั้งหมด 8 ข้อ SD. = 1.79 มีผู้ตอบผิดทั้งหมด 8 ข้อ จำนวน 10 ราย และมีผู้ตอบถูกทุกข้อ จำนวน 29 ราย ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่ตอบได้ถูกต้องในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 3.10 ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกตามตัวชี้วัดของ UNGASS

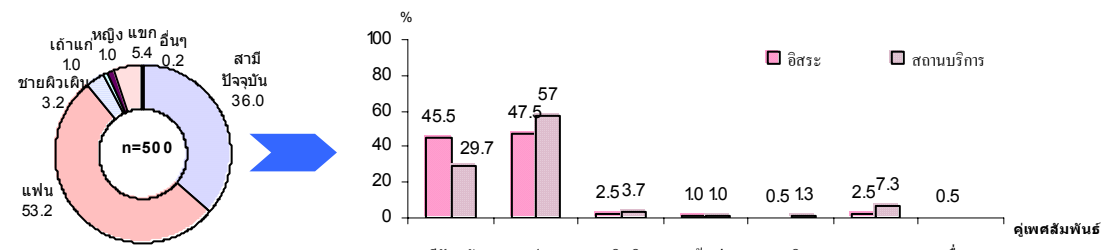

ถ้าวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ ตามตัวชี้วัดของ UNGASS (ตอบข้อที่ 1-5 ได้ถูกต้องทุกข้อ) จะพบว่า มีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องตามตัวชี้วัดเพียงร้อยละ 19.0 เท่านั้น หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการตอบถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS น้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ เล็กน้อย โดยสรุปหญิงบริการทางเพศมีความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS ในสัดส่วนที่น้อยมาก แต่อย่างไรก็ตาม ในรายงานที่มีคำตอบของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของการศึกษามีคำตอบอยู่ 3 ระดับ คือ “ใช่” “ไม่แน่ใจ” และ “ไม่ใช่” ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่แน่ใจจะไม่ได้คะแนน

พฤติกรรมทางเพศ

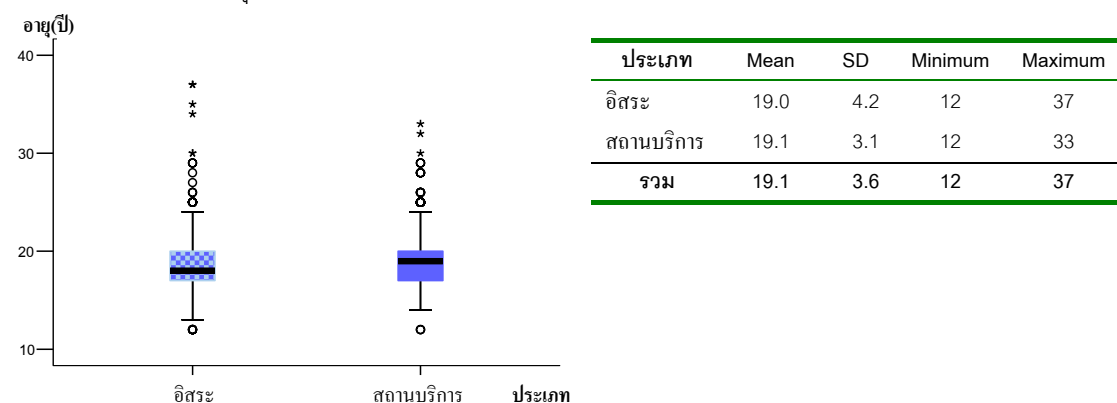
การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศในรอบปี 2550 กลุ่มตัวอย่างจะเป็นหญิงที่ให้บริการทางเพศทั้งหมด นั่นคือ มีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยคณะผู้วิจัยได้พยายามคัดเลือกกลุ่มที่ทำงานในสถานบันเทิง แต่ไม่ได้ขายบริการทางเพศออกไป จากการศึกษาคั้งนี้

แผนภาพ 3.11 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟน ร้อยละ 30 มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็สามีในปัจจุบัน มีร้อยละ 5 มีเพศสัมพันธ์กับผู้มาใช้บริการ ร้อยละ 3 มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันฉัวเดิน มีเพียงร้อยละ 1 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเจ้าของกิจการ และกับเพศหญิงด้วยกัน เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จะเห็นว่ามากกว่าร้อยละ 90 มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่คุ้นเคย และก็เช่นเดียวกันกับหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ ส่วนใหญ่ก็จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับสามี/แฟนเช่นกัน

แผนภาพ 3.12 อายุในการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

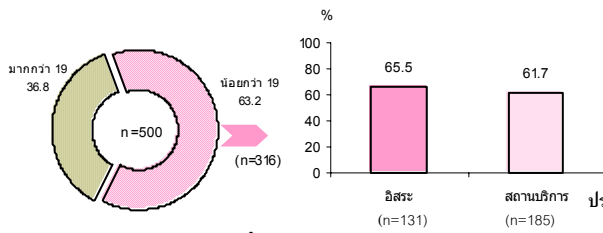

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19 ปี (SD = 3.59) อายุที่น้อยที่สุดเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์คือ 12 ปี (มีจำนวน 6 ราย) ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 12-15 ปี มีร้อยละ 12 (จำนวน 58 ราย) อายุที่มากที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากับ 37 ปี ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะมีสัดส่วนของอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย

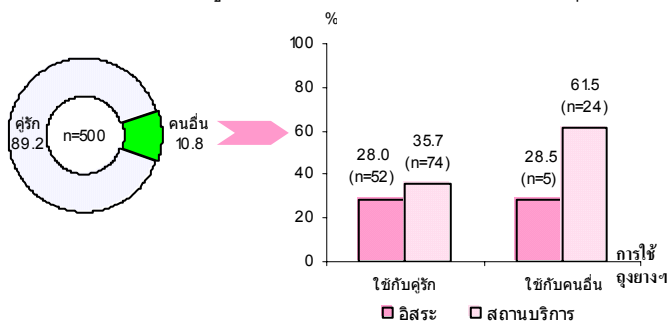
...หญิงบริการทางเพศ...

แผนภาพ 3.13 การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี

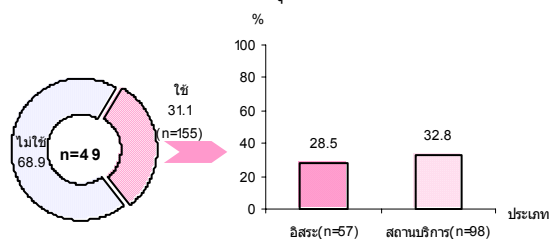
เมื่อวิเคราะห์กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ของกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย

แผนภาพ 3.14 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย

เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย พบว่าในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟน/สามี (n = 186) มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย 28% กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เป็นครั้งแรก (n = 14) มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 35.7 สำหรับกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ พบว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟน/สามี (n = 260) มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 28.5 และในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ (n = 39) มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 61.5 กล่าวโดยสรุป กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แฟน/คูรัก/สามี จะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟน/สามี

แผนภาพ 3.15 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่าเกือบร้อยละ 70 ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย มีเพียงร้อยละ 31 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย

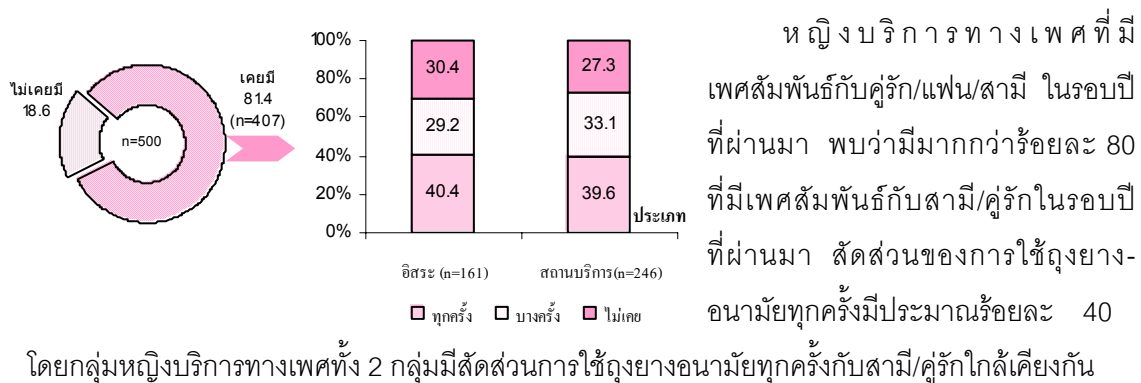
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สำหรับเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ให้เหตุผลโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ไม่รู้/ไม่ทราบ/ไม่รู้จักร/ไม่เข้าใจ, แต่งงาน/สามี-ภรรยา, มั่นใจ/ไวใจ/คิดว่าอีกฝ่ายปลอดภัย/ไม่มั่ว, เป็นแฟน/คูรัก, ตอนนั้นเอดส์ยังไม่มี/ตอนนั้นไม่มีถุงยาง, ไม่จำเป็น/ไม่อยากจะใช้/ไม่มั่นใจ/ไม่เคยชิน, โดนขืนใจ/โดนหลอก, รัก, ไม่ชอบ/ไม่มัน/ไม่สนุก/ไม่เสียว, อีกฝ่ายไม่ยอมใช้, ตรวจเลือดแล้ว, คบกันมานาน/อยู่กันด้วยกัน, ไม่เคยใช้/ใช้ไม่เป็น/ไม่ได้นำมาใช้, ครั้งแรก

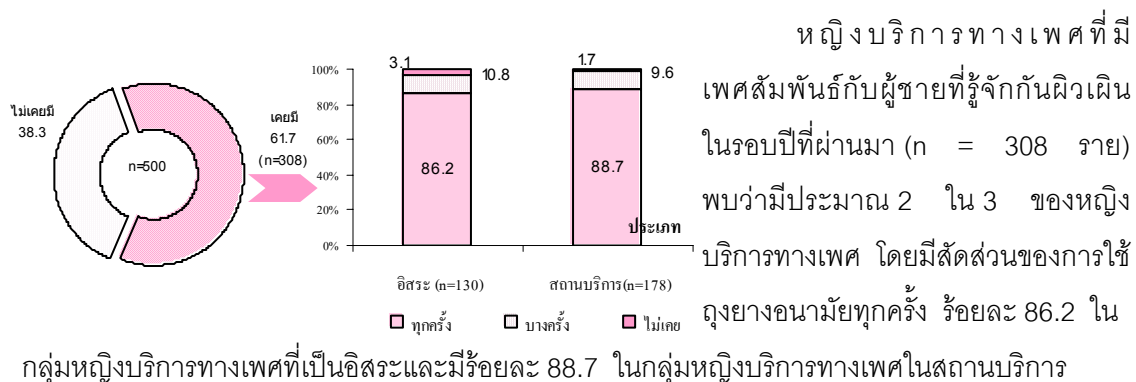
และเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการให้เหตุผลโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ แต่งงาน/เป็นสามี-ภรรยากัน, ไม่รู้/ไม่ทราบ/ไม่รู้จักร/ไม่เข้าใจ, เป็นแฟน/คูรัก, มั่นใจ/ไวใจ/คิดว่าอีกฝ่ายปลอดภัย/ไม่มั่ว, ครั้งแรก, ตอนนั้นเอดส์ยังไม่มี/ตอนนั้นไม่มีถุงยาง, ไม่มีถุงยาง/ไม่ได้พกมา/ไม่ได้เตรียม

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 3.16 การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน/สามี ในรอบปีที่ผ่านมา

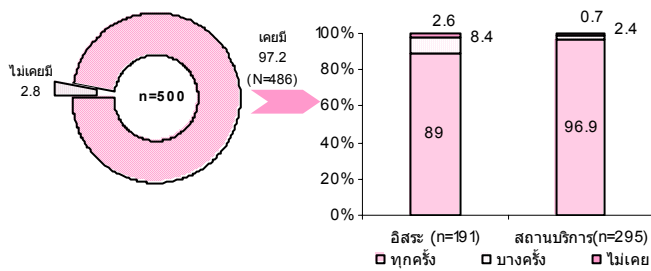
แผนภาพ 3.17 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ในรอบปีที่ผ่านมา

...หญิงบริการทางเพศ...

โดยสรุปในภาพรวมของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับบุคคลที่ไม่ใช่การขายบริการทางเพศในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคูรัก/สามี มีเพียงร้อยละ 40 เท่านั้น สัดส่วนกับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างสูง คือ ประมาณร้อยละ 87

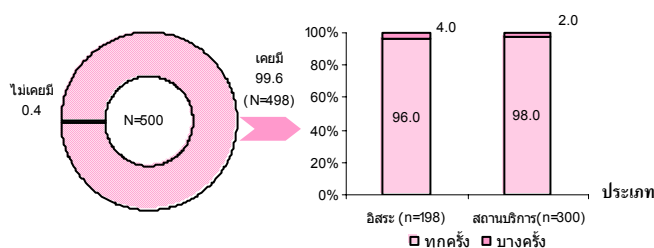
แผนภาพ 3.18 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกขาประจำในรอบปีที่ผ่านมา

สำหรับเพศสัมพันธ์ที่เป็นการขายบริการทางเพศ พบว่าเกือบทั้งหมด (n = 486 ราย) มีเพศสัมพันธ์กับแขกขาประจำในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอริสระ (n = 191) ที่มี

เพศสัมพันธ์กับแขกขาประจำ พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 89 และในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ (n = 295) ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับแขกขาประจำ มีร้อยละ 97 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

แผนภาพ 3.19 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทั่วไป

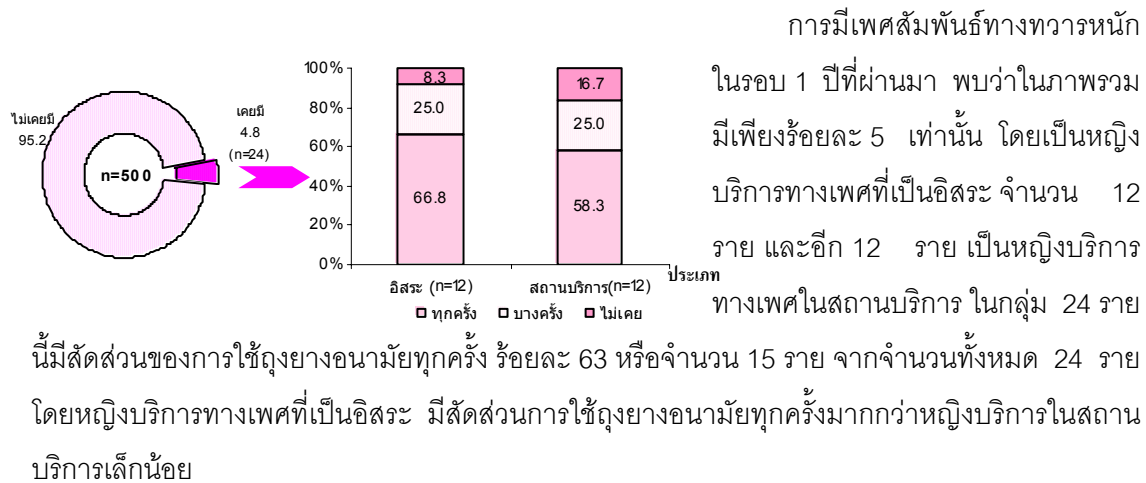

กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีคู่นอนเป็นแขกทั่วไป พบว่ามีจำนวน 2 รายเท่านั้น ที่ไม่มีเพศสัมพันธ์กับแขกทั่วไปในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งก็เป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอริสระทั้ง 2 ราย หญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์

กับแขกทั่วไปไม่มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงมาก กล่าวคือ มี 96% ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอริสระ และร้อยละ 98 ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

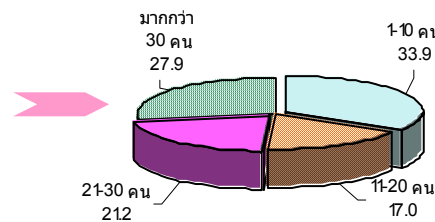
โดยสรุปในภาพรวมแล้ว สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแขกทั้งขาประจำ และทั่วไปจะมีค่อนข้างสูง (มากกว่าร้อยละ 90) โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอริสระ

แผนภาพ 3.20 การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

ตาราง 3.2 จำนวนการให้บริการทางเพศ (รับแขก) ต่อเดือน ในรอบปีที่ผ่านมา

ประเภท	Median	Minimum	Maximum
อิสระ	20	2	240
สถานบริการ	30	1	300
รวม	20	1	300

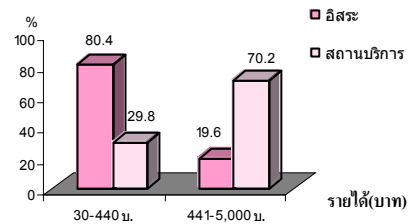

การให้บริการทางเพศ (รับแขก) ในรอบปีที่ผ่านมา ในภาพรวมพบว่าในแต่ละเดือนแขกที่มาใช้บริการมีประมาณ 20 คนต่อหญิงบริการ 1 คน ซึ่งก็มีความแตกต่างกันมากในแต่ละบุคคล กล่าวคือ มีแขกที่ให้บริการมีตั้งแต่สูงสุดที่ 300 คนต่อเดือนจนถึงน้อยที่สุดคือ มีแขกแค่เดือนละ 1 คนเท่านั้น การวิเคราะห์ในรายละเอียดของจำนวนแขกต่อเดือนแล้ว พบว่าหญิงบริการทางเพศประมาณ 1 ใน 3 ที่มีแขกต่อเดือนไม่ถึง 10 คน และมีประมาณ 1 ใน 4 เท่านั้น ที่มีแขกต่อเดือนมากกว่า 30 รายขึ้นไป (คิดละหนึ่งคน) เมื่อวิเคราะห์จำนวนแขกที่มาใช้บริการในหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนที่ต่างกันค่อนข้างมาก กล่าวคือ หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีแขกที่ให้บริการต่อเดือนมากกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ประมาณ 10 คนต่อเดือน

...หญิงบริการทางเพศ...

ตาราง 3.3 รายได้ของหญิงบริการทางเพศต่อแขก 1 คน

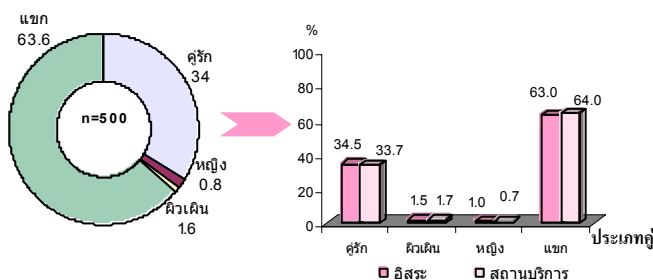
ประเภท	Median	Minimum	Maximum
อิสระ	300	30	1,500
สถานบริการ	500	190	5,000
รวม	440	30	5,000

หญิงบริการทางเพศจะมีรายได้ประมาณ 440 บาทต่อแขก 1 คน โดยราคาต่ำสุดประมาณ 30 บาท และสูงสุดประมาณ 5,000 บาท ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จะมีราคาที่ให้บริการทางเพศค่อนข้างถูกกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ แต่อย่างไรก็ตามหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีราคาที่ให้บริการมีความแตกต่างกันอย่างมาก ตั้งแต่ 190 บาท จนถึง 5,000 บาท ส่วนหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีรายได้ต่อแขก 1 คน ตั้งแต่ 30 บาท จนถึง 1,500 บาท เมื่อวิเคราะห์รายได้ต่อแขก 1 คน ของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ โดยการแบ่งกลุ่มหญิงบริการทางเพศออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าค่า Median และกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า หรือเท่ากับค่า Median พบว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 80 มีรายได้ต่อแขก 1 คน น้อยกว่า หรือเท่ากับ 440 บาทเท่านั้น ส่วนหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีรายได้ต่อแขก 1 คนมากกว่า 440 บาท ถึงร้อยละ 70

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

แผนภาพ 3.21 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ

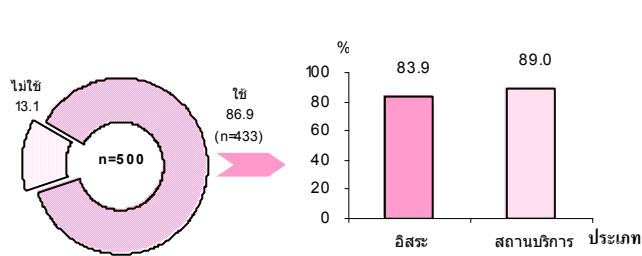

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 จะมีเพศสัมพันธ์กับแขก ประมาณ 1 ใน 3 จะมีเพศสัมพันธ์กับสุรค์/แฟน/สามี ที่เหลือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผัวเฒ่า และผู้หญิงด้วยกันในสัดส่วนที่น้อยมาก

เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ จะพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 3.22 การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามีค่อนข้างสูงประมาณ ร้อยละ 87 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

ตาราง 3.4 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์

คู่เพศสัมพันธ์	การใช้ถุงยางอนามัย		ประเภทหญิงบริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	อิสระ	สถานบริการ
คูรัก/แฟน/สามี (170)	112	65.9	60.9	69.3
ผู้ชายที่รู้จักกันฉิวฉิน (8)	6	75.0	33.3	100.0
ผู้หญิงด้วยกัน (4)	2	50.0	0	100.0
ผู้มาใช้บริการ (แขก) (316)	313	99.1	99.2	99.0

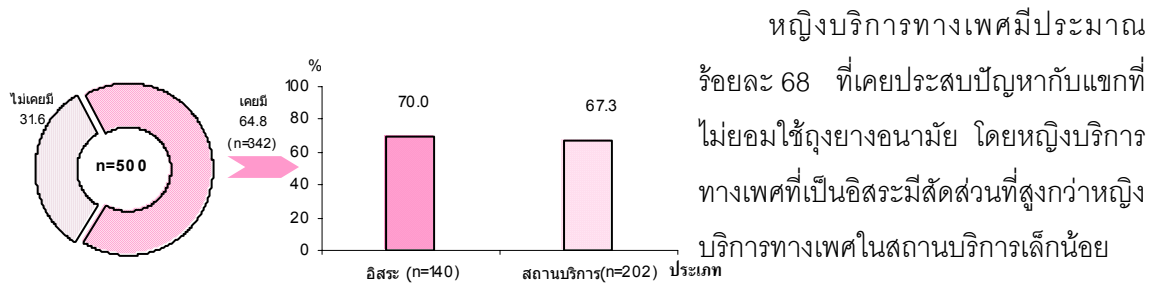
เมื่อวิเคราะห์สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่าง ๆ จะพบว่าหญิงบริการทางเพศจะใช้ถุงยางอนามัยกับแขกเกือบ 100% รองลงมาคือผู้ชายที่รู้จักกันฉิวฉิน คูรัก/แฟน/สามี และผู้หญิงด้วยกัน ตามลำดับ (สัดส่วนนี้คิดเฉพาะในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์ในแต่ละประเภท) หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ สูงกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

สำหรับเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยมีดังต่อไปนี้ ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แต่งงาน/สามี-ภรรยา, เป็นแฟน/คูรัก, มั่นใจ/ไว้ใจคิดว่าอีกฝ่ายปลอดภัย/ไม่มั่ว และมีเหตุผลอื่นๆ ที่มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยดังนี้ คนกันมานาน/อยู่กินด้วยกัน, ไม่จำเป็น/ไม่อยากจะ/ไม่มั่นใจ/ไม่เคยชิน, ไม่เคยใช้/ใช้ไม่เป็น/ไม่ได้นำมาใช้, หลังข้างนอก, อีกฝ่ายไม่ยอมใช้, ลืม, มีเพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุดคือ แต่งงาน/สามี-ภรรยา ในขณะที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีเหตุผลว่า เป็นแฟน/คูรัก มากที่สุด

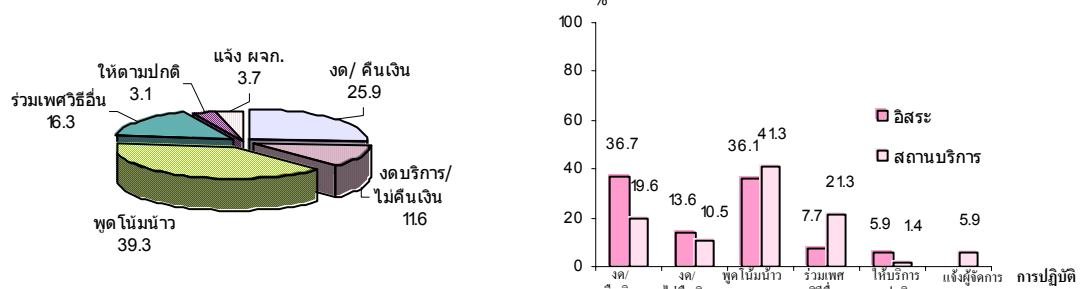

...หญิงบริการทางเพศ...

แผนภาพ 3.23 การประสบปัญหากับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย

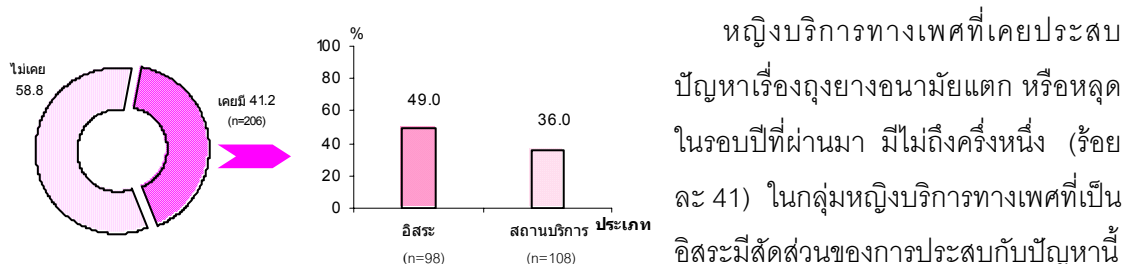

แผนภาพ 3.24 วิธีการปฏิบัติต่อแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย

สำหรับกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยประสบกับปัญหาที่แขกไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มนี้จะมีวิธีการปฏิบัติดังต่อไปนี้ จะมีการพูดจาตอรอง/โน้มน้าวให้แขกใช้ถุงยางอนามัยจนได้เป็นส่วนใหญ่ รองลงมางดให้บริการโดยคืนเงินให้กับแขก ใช้วิธีมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่นๆ และงดให้บริการแต่ไม่คืนเงินให้ ตามลำดับ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระส่วนใหญ่ถ้าแขกไม่ใช้ถุงยางอนามัย จะงดให้บริการโดยคืนเงินให้ กับโน้มน้าวให้ใช้ถุงยางอนามัยจนได้ ส่วนหญิงบริการทางเพศในสถานบริการนอกจากจะพูดโน้มน้าวให้แขกใช้ถุงยางอนามัยแล้ว จะใช้การมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่นๆ

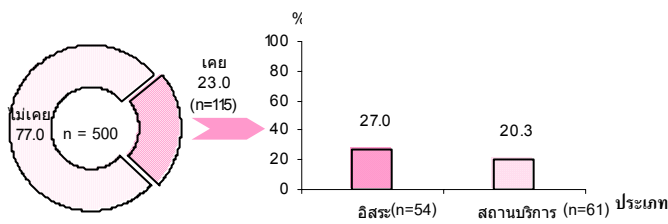
แผนภาพ 3.25 ปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก หรือหลุดในรอบปีที่ผ่านมา

มากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ สำหรับกลุ่มที่เคยประสบกับปัญหานี้ (n = 206 ราย) จะใช้วิธีการสวมล้งช่องคลอดเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เปลี่ยนถุงยางอนามัยชิ้นใหม่ ไปตรวจร่างกาย และจะไปซื้อยามารับประทาน ตามลำดับ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะใช้วิธีการสวมล้งช่องคลอดมากที่สุด ขณะที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระจะเปลี่ยนถุงยางอนามัยชิ้นใหม่

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 3.26 เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือน

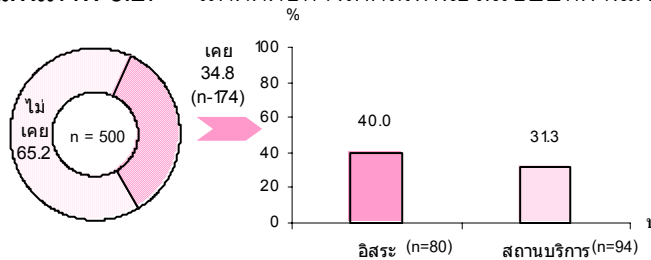

ที่เป็นอิสระมีสัดส่วนที่สูงกว่า กลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย วิธีการมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือนคือ การใช้ฟองน้ำ/ลูกไก่/ลูกเจี๊ยบไว้ในช่องคลอด หรือใช้ถุงยางอนามัย หรือใช้วิธีกินยา

เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมี

ประจำเดือน พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก กล่าวคือ มีร้อยละ 23 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือนในรอบปีที่ผ่านมา โดยหญิงบริการทางเพศ

แผนภาพ 3.27 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

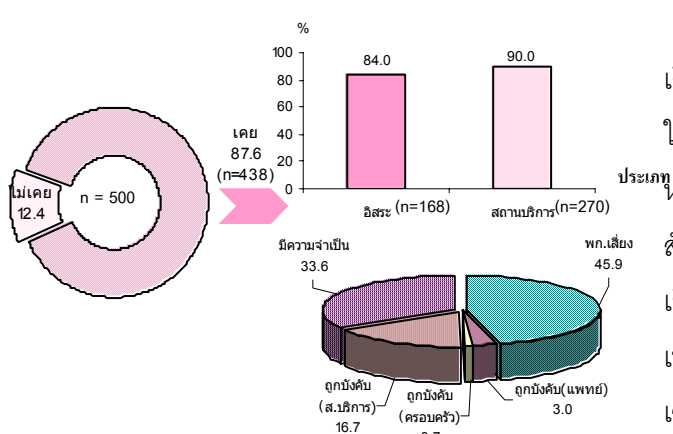

ในกลุ่มที่เคยมีอาการของโรคทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มักจะไปรักษาตามสถานพยาบาล รองลงมาคือไปซื้อยามากินเอง และไปรักษากับสถานบริการตามลำดับ สำหรับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระจะซื้อยามากินเองเป็นส่วนใหญ่ ส่วนหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะไปรักษากับคลินิก หรือสถานพยาบาลเสียเป็นส่วนใหญ่

หญิงบริการทางเพศมี

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาค่อนข้างสูง คือ เคยมีประมาณ 1 ใน 3 ซึ่งเป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมากกว่า หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

แผนภาพ 3.28 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

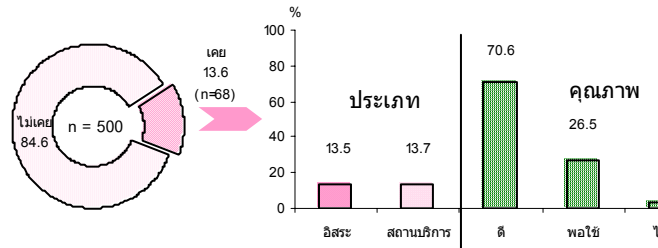
บริการทางเพศเป็นส่วนใหญ่ คือ มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เหตุผลรองลงมาคือ มีความจำเป็นต้องตรวจ สถานบริการให้ตรวจ ส่วนเหตุผลที่สถานบริการทางการแพทย์มีความจำเป็นต้องตรวจเลือด และครอบครัวให้ตรวจ มีสัดส่วนไม่มากนัก

กลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมาในสัดส่วนที่สูงมาก คือ ร้อยละ 88 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย มีเหตุผลของการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มหญิง

การใช้ถุงยางอนามัย

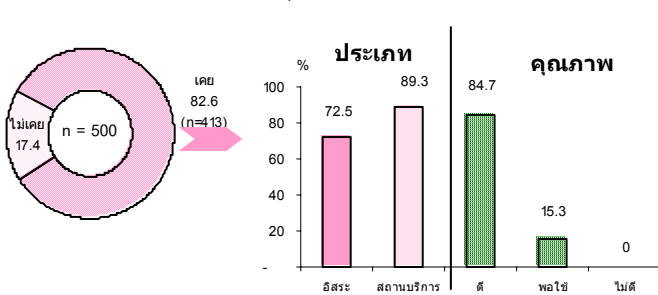
แผนภาพ 3.29 การใช้ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติ

ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติมีสัดส่วนการใช้ไม่มากนัก คือ มีเพียงร้อยละ 14 ที่เคยใช้ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งในกลุ่มหญิงบริการ

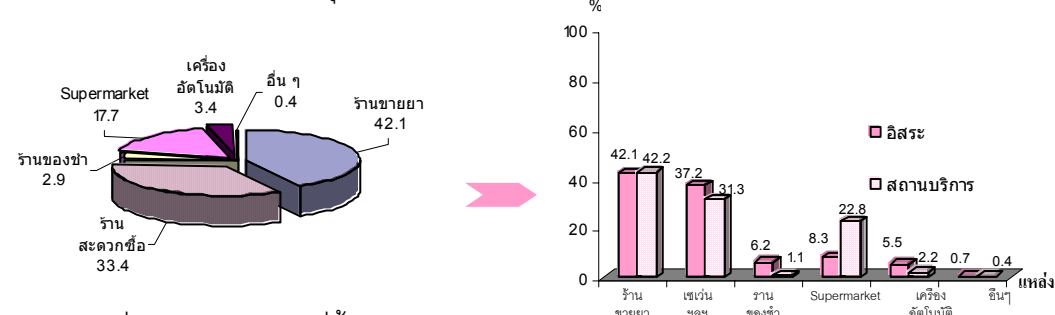
ทางเพศในสถานบริการ และหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ในกลุ่มที่เคยใช้ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติเห็นว่า ถุงยางอนามัยมีคุณภาพดีเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวน 2 ราย จาก 68 รายที่เห็นว่า ถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติมีคุณภาพไม่ดี

แผนภาพ 3.30 การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองในรอบปีที่ผ่านมา

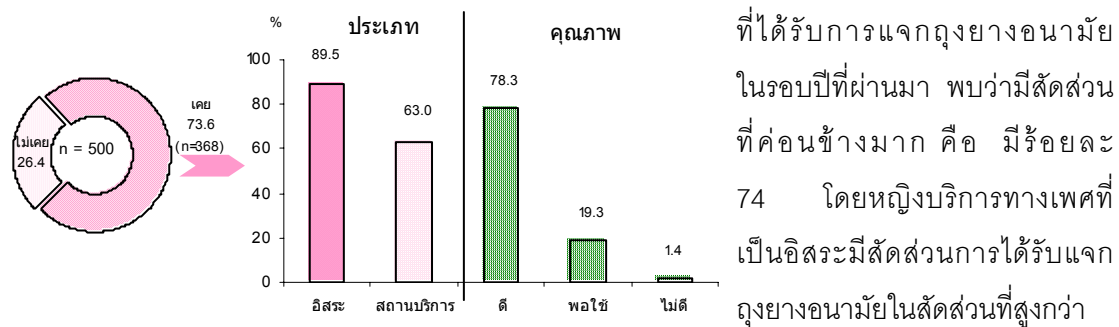
การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองในรอบปีที่ผ่านมา มีสัดส่วนค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 83 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย ส่วนความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของถุงยางอนามัยส่วนใหญ่เห็นว่ามีความดี

แผนภาพ 3.31 แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก

เมื่อวิเคราะห์แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก พบว่าหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่เห็นว่าร้านขายยา/คลินิก/สถานบริการทางสาธารณสุข กับร้านสะดวกซื้อ เป็นแหล่งที่สะดวกซื้อที่สุดที่จะซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ ส่วนการซื้อถุงยางอนามัยจากผู้จำหน่ายอัตโนมัติ Supermarket หรือร้านขายของปลีกทั่วไป มีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อยมาก

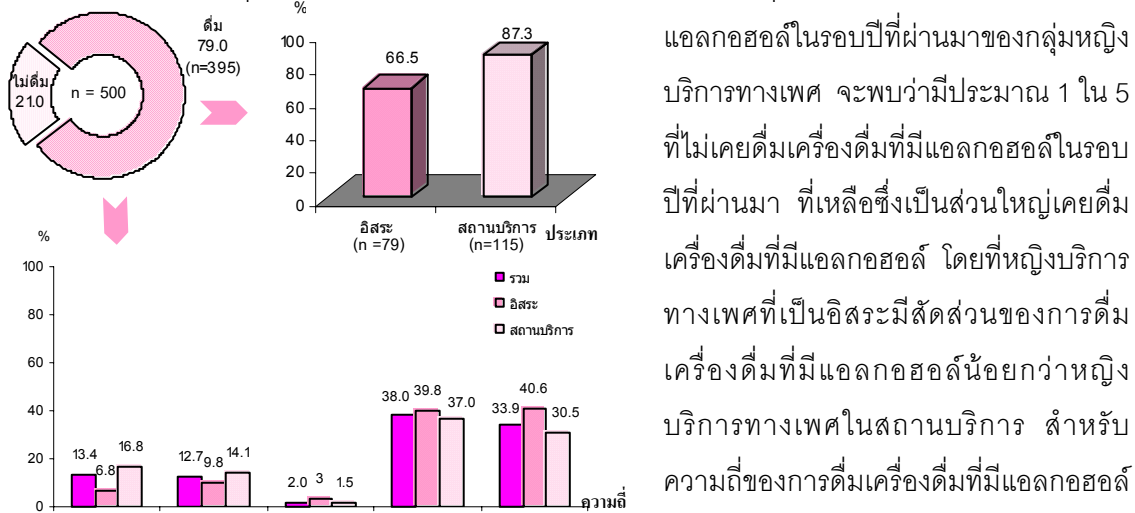
แผนภาพ 3.32 การได้รับแจกถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของถุงยางอนามัยที่ได้รับแจกมานั้น ส่วนใหญ่ก็จะเห็นว่ามีคุณภาพดีด้วย มีเพียง 7 ราย หรือ 2% ที่เห็นว่าถุงยางอนามัยที่ได้รับแจกมานั้นมีคุณภาพไม่ดีเลย

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 3.33 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มี

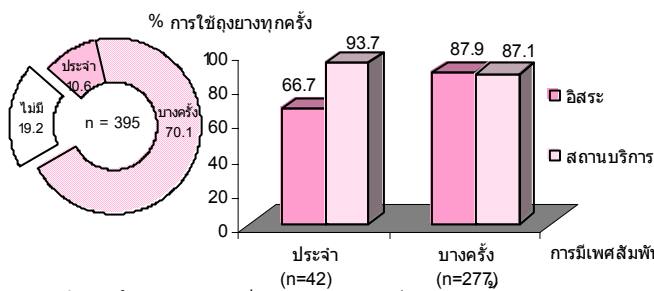

เพศที่เคยมั้เท่านั้น พบว่าส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นบางโอกาส และนานๆ ครั้งเท่านั้น มีหญิงบริการทางเพศที่ต้องดื่มทุกวันประมาณร้อยละ 13 หรือจำนวน 53 ราย จากทั้งหมด 395 ราย และมีผู้ที่ดื่มค่อนข้างบ่อย คือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือสัปดาห์ละครั้งประมาณ 15% หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของผู้ที่จะต้องดื่มค่อนข้างถี่ไม่มากนัก คือ ประมาณร้อยละ 20 ที่เหลือซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่จะดื่มนานๆ ครั้ง หรือแล้วแต่โอกาสเท่านั้น สำหรับหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการดื่มค่อนข้างถี่มากกว่า กล่าวคือ มีประมาณร้อยละ 32 หรือประมาณ 1 ใน 3 ที่จะต้องดื่มเป็นประจำ

...หญิงบริการทางเพศ...

แผนภาพ 3.34 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

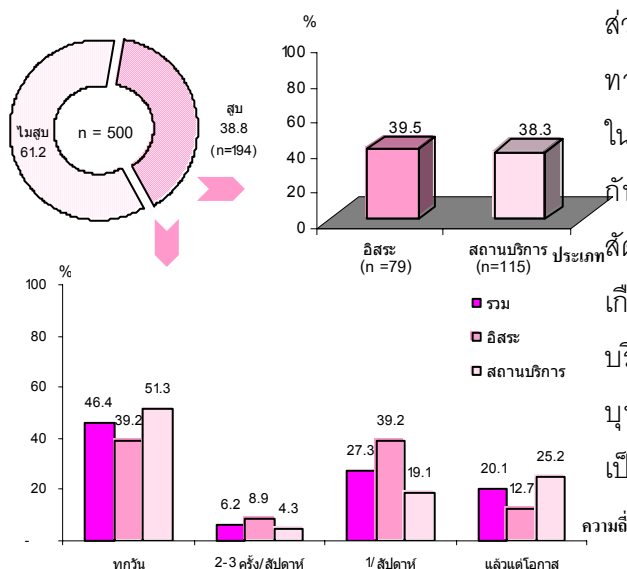

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 395) พบว่ามีร้อยละ 11

ส่วนใหญ่อ้อยละ 70 มีเพศสัมพันธ์เป็นบางครั้งบางครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และที่เหลือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย สำหรับการใช้อย่างอนามัย พบว่าในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำมีส่วนการใช้อย่างอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 88 (n = 37) หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีส่วนการใช้อย่างอนามัยทุกครั้งค่อนข้างน้อย ในขณะที่หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีส่วนการใช้อย่างอนามัยทุกครั้งเกือบทั้งหมด

ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งบางครั้ง พบว่ามีส่วนการใช้อย่างอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 87 โดยที่กลุ่มหญิงบริการทางเพศทั้ง 2 กลุ่มมีส่วนที่ไม่แตกต่างกัน

แผนภาพ 3.35 พฤติกรรมการสูบบุหรี่

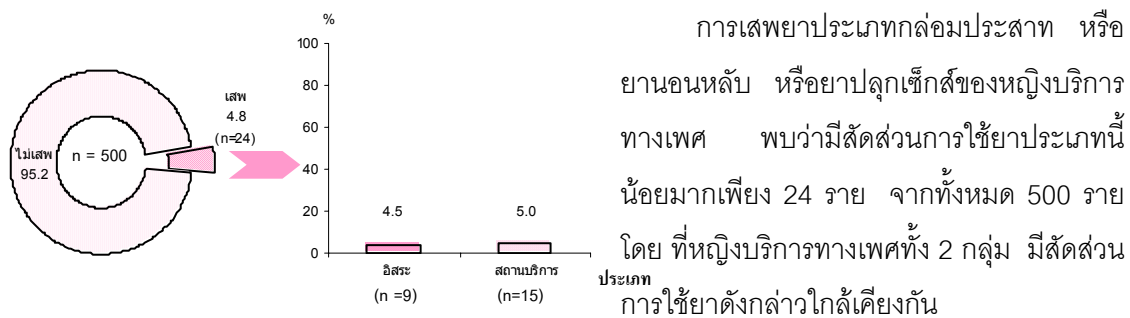

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่แล้วประมาณ 3 ใน 5 ของหญิงบริการทางเพศไม่สูบบุหรี่ ส่วนของการสูบบุหรี่ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศทั้ง 2 กลุ่มใกล้เคียงกัน สำหรับความถี่ของการสูบบุหรี่ (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่สูบบุหรี่เท่านั้น) พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งจะต้องสูบบุหรี่ทุกวัน โดยที่หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีส่วนการสูบบุหรี่ทุกวันสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

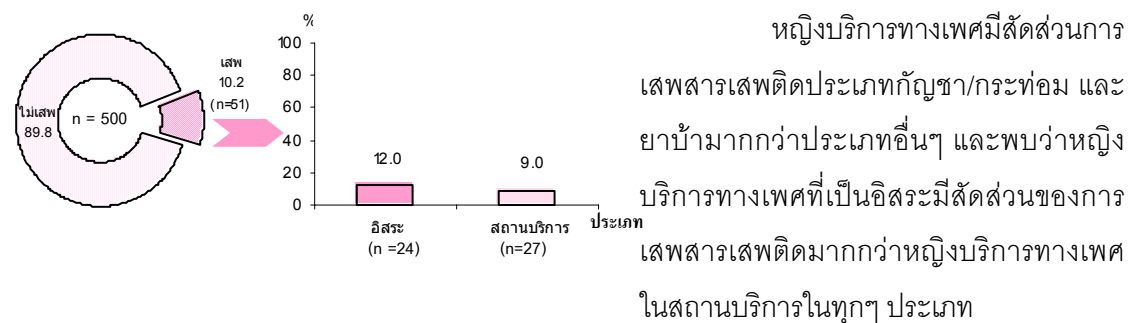
ส่วนในกลุ่มที่สูบบุหรี่ทุกวัน (n = 90) เมื่อวิเคราะห์ปริมาณที่สูบต่อวันแล้ว จะพบว่ามีประมาณ 1 ใน 4 ที่สูบบุหรี่วันละไม่เกิน 5 มวน/วัน ประมาณ 1 ใน 3 สูบประมาณวันละ 6-10 มวน/วัน และในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน สูบวันละ 11-20 มวนต่อวัน มีจำนวน 3 ราย ที่สูบบุหรี่วันละ 1 ซองขึ้นไป โดยเฉลี่ยแล้วหญิงบริการทางเพศในสถานบริการสูบบุหรี่ 12 มวน/วัน (SD = 6.9) ส่วนหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระสูบบุหรี่ 13 มวน/วัน (SD = 8.9)

แผนภาพ 3.36 การเสพยาประเภทกล่อมประสาท หรือยานอนหลับ หรือยาปลุกเซ็กซ์

การเสพยาเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย อาทิเช่น กัญชา/กระท่อม ยาบ้า เฮโรอีน โคเคน ยาอี กาว/ทินเนอร์ หญิงบริการทางเพศมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดดังต่อไปนี้

แผนภาพ 3.37 การเสพยาเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย

ตาราง 3.5 พฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ

ยาเสพติด	รวม	อิสระ	สถานบริการ
กัญชา	6.8	7.0	6.7
ยาบ้า	4.8	7.0	3.3
เฮโรอีน	1.4	3.5	0
โคเคน	1.6	4.0	0
ยาอี	3.4	5.0	2.3
กาว/ทินเนอร์	1.2	3.0	0

...หญิงบริการทางเพศ...

เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สารเสพติดทั้ง 6 ประเภท ($n = 51$) จะพบว่า มีหญิงบริการทางเพศ จำนวน 23 ราย ที่มีการเสพยาเสพติดมากกว่า 1 ประเภท ในกลุ่มนี้มีจำนวน 4 ราย ที่ใช้สารเสพติดมากถึง 5 ประเภทในรอบปีที่ผ่านมา อีก 3 รายใช้สารเสพติดถึง 4 ประเภท และอีกจำนวน 4 รายใช้สารเสพติดจำนวน 3 ประเภท

ตาราง 3.6 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่

การใช้สารเสพติด	เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		การสูบบุหรี่	
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	สูบ	ไม่สูบ
เสพ ($n = 51$)	10.0	0.2	9.0	1.2
ไม่เสพ ($n = 449$)	69.0	20.8	29.8	60.0

ถ้าวิเคราะห์ในภาพรวมของพฤติกรรมการเสพยาเสพติด กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่จะพบว่าในกลุ่มที่เสพยาเสพติด ($n = 51$) จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ร่วมด้วย

วิธีการเสพยาเสพติดโดยการใช้เข็มฉีดยา พบว่ามีสัดส่วนที่น้อยมากเพียงจำนวน 3 รายเท่านั้น โดยเป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 2 ราย และอีก 1 รายเป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ และในจำนวน 3 รายนี้ไม่มีการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับบุคคลอื่นๆ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าในกลุ่มหญิงบริการทางเพศไม่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีจากการใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยาเสพติดเลย

สำหรับเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด ($n = 51$) พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก หรือมีจำนวน 10 ราย โดยที่ 4 รายจะมีเพศสัมพันธ์เป็นประจำหลังเสพยาเสพติด และอีกจำนวน 6 ราย จะมีเพศสัมพันธ์เป็นบางครั้งบางคราวหลังเสพยาเสพติดเท่านั้น ในจำนวนทั้งหมด 10 ราย เป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 5 ราย และอีก 5 รายเป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

สำหรับสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มหญิงบริการทางเพศทั้ง 10 รายนี้ จะพบว่าส่วนใหญ่ ($n = 7$) มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ที่เหลืออีกจำนวน 3 ราย มีการใช้ถุงยางอนามัยบางครั้งบางคราวเท่านั้น โดยที่ 3 รายนั้นจะเป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ จำนวน 2 ราย และอีก 1 รายเป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

หลักเรื่องมาตรการศึกษาชั้นปีที่ 2

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มดำเนินการในปีนี้เป็นครั้งแรก การเลือกกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ก็เนื่องมาจากผลการวิเคราะห์สถานการณ์โรคเอดส์ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนมีแนวโน้มของการติดเชื้อเอชไอวีสูงขึ้น ประกอบกับการวิเคราะห์ว่า เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น ดังนั้นกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร จึงมีความต้องการข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ประกอบการวางแผน หรือจัดทำโครงการของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ในเยาวชนได้ส่วนหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มนี้ หลังจากที่ได้คำนวณขนาดตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูลแล้ว ได้จัดทำรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดที่สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เฉพาะโรงเรียนที่มีการเปิดการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา หลังจากนั้นทำการสุ่มเลือกโรงเรียนขึ้นมา จำนวน 12 โรงเรียน

เมื่อสุ่มเลือกโรงเรียนได้แล้ว จำนวน 12 แห่ง กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้ทำหนังสือประสานขอความร่วมมือกับสำนักงานการศึกษา และได้เชิญหัวหน้าสถานศึกษา ตัวอย่างมาประชุมร่วมกันเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือให้นักวิจัยเข้าเก็บข้อมูล

จำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษานั้น ผู้วิจัยได้นำตัวอย่างที่ต้องการ (จำนวน 1,000 ราย) มาเฉลี่ยให้เท่ากับจำนวนของสถานศึกษา โดยมีการเก็บข้อมูลจากนักเรียนจำนวนเท่ากันทุกสถานศึกษา หลังจากนั้นสุ่มเลือกนักเรียนตามเลขที่ประจำตัวขึ้นมา ตามจำนวนที่ต้องการในแต่ละสถานศึกษา โดยที่สัดส่วนของนักเรียนหญิง-ชายจะต้องเท่าๆ กัน เมื่อสุ่มนักเรียนได้ตามที่กำหนดแล้ว จะนำนักเรียนที่ถูกสุ่มมาตอบแบบสอบถามในห้องประชุมของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

หากสถานศึกษาแห่งใดมีจำนวนนักเรียนน้อย จะเก็บข้อมูลกับนักเรียนทุกคนโดยไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

เมื่อนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มาพร้อมกันที่ห้องประชุม นักวิจัยจะจัดที่นั่งให้มีระยะห่างกันพอสมควรเท่าที่จะสามารถทำได้ ก่อนให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม จะชี้แจงวัตถุประสงค์วิธีการตอบแบบสอบถาม และการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว คณะผู้วิจัยจะมอบของที่ระลึกให้กับนักเรียนทุกคน ครู/อาจารย์ผู้ประสาน และโรงเรียน เพื่อเป็นการขอบคุณ

ในปี 2550 นี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเทอมแรกของปีการศึกษา 2550 ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2550 มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,220 ราย เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 614 ราย และนักเรียนชาย จำนวน 606 ราย

ข้อมูลประชากร

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีอายุอยู่ระหว่าง 13-14 ปี เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84) มีนักเรียนที่อายุ 12 ปี จำนวน 5 ราย และนักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ 16-20 ปี จำนวน 19 ราย นักเรียนที่มีอายุมากที่สุดคือ 20 ปี จำนวน 2 ราย โดยเฉลี่ยในภาพรวมจะมีอายุเท่ากับ 14 ปี ($SD = 0.8$)

ภูมิลาเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพฯ มีประมาณ 1 ใน 4 ที่มีภูมิลำเนานอกเขตกรุงเทพฯ ผู้ที่เกิดในต่างจังหวัดส่วนใหญ่จะมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาจากภาคกลาง และภาคเหนือในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน มาจากภาคใต้ จำนวน 35 รายเท่านั้น นักเรียนชายมีสัดส่วนของผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

ตาราง 4.1 ภูมิลาเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

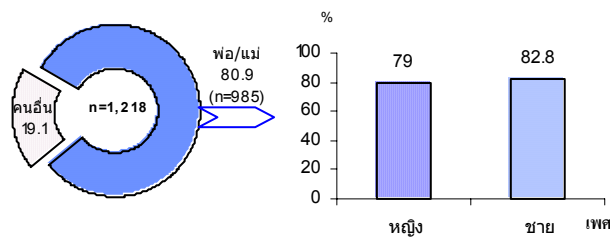
ภูมิลาเนา	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	437	71.8	463	77.6	900	74.6
ภาคกลาง	22	3.6	35	5.9	57	4.7
ภาคเหนือ	33	5.4	22	3.7	55	4.6
ภาคใต้	24	3.9	11	1.8	35	2.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	12.6	58	9.7	135	11.2
ปริมนทล	16	2.6	8	1.3	24	2.0

ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครค่อนข้างนาน กล่าวคือ ประมาณ 11 ปี มีผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครน้อยที่สุดประมาณ 8 เดือน กล่าวโดยสรุปกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคนที่อาศัยในกรุงเทพมหานครเป็นประจำ

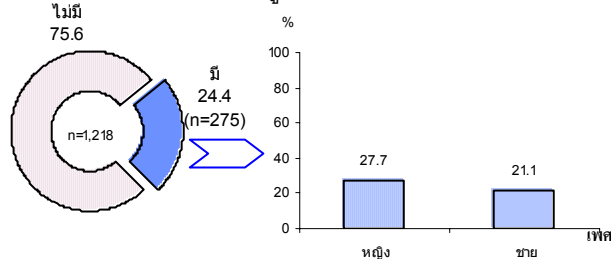
...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 4.1 การพักอาศัยของกลุ่มนักเรียน

การพักอาศัยของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่มากกว่า ร้อยละ 80 เป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา หรือคนใดคนหนึ่ง และอีกร้อยละ 20 อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีสัดส่วนที่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดาน้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชายเล็กน้อย

แผนภาพ 4.2 การมีคู่วัยหรือแฟน

การมีคู่วัยหรือแฟน พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคู่วัยหรือแฟนประมาณ 1 ใน 4 โดยเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

ตาราง 4.2 การใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

กิจกรรม	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนพิเศษ	55	2.4	27	1.4	82	1.9
ดื่มสุรา สูบบุหรี่ เสพยาเสพติด	16	0.7	27	1.4	43	1.0
เล่นพนัน	5	0.2	20	1.0	25	0.6
เที่ยวห้างสรรพสินค้า	141	6.0	90	4.7	231	5.4
เล่นเกม	174	7.5	324	16.9	498	11.7
ทำงานพิเศษ	70	3.0	85	4.4	155	3.6
คุยโทรศัพท์	227	9.7	123	6.4	350	8.2
ทำงานบ้าน	384	16.4	266	13.9	650	15.3
เที่ยวสถานบันเทิง	21	0.9	34	1.8	55	1.3
ทำการบ้าน	363	15.5	192	10.0	555	13.1
สังสรรค์กับเพื่อน	109	4.7	123	6.4	232	5.5
ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง	450	19.3	366	19.1	816	19.2
นอนหลับ	319	13.7	234	12.2	553	13.0
อื่นๆ	1	0.0	4	0.2	5	0.1

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

การใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จะใช้เวลาที่ว่างส่วนใหญ่ไปกับกิจกรรม ดังนี้ การดูภาพยนตร์/ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง/การทำงานบ้าน/ทำการบ้าน/นอนหลับพักผ่อน และเล่นเกมส์ ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมส์ไม่มากนัก คือ ประมาณ ร้อยละ 8 ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมส์มากกว่านักเรียนหญิง คือ มีร้อยละ 17

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในการศึกษาครั้งนี้ ได้สอบถามความรู้จำนวน 8 ข้อ เกี่ยวกับเรื่องของการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ คนที่มีเชื้อเอชไอวีอาจเป็นคนที่มีความแข็งแรงดี การใช้วิธีสวนล้างช่องคลอดหลังร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน การรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ และในปัจจุบันมียาต้านไวรัสที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ ซึ่งมีความรู้ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.3 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ข้อที่	ข้อความ	หญิง		ชาย		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	411	66.9	443	73.1	854	70.0
2.	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อ เอดส์	291	47.4	263	43.4	554	45.4
3.	คนที่เรามองเห็นว่ามีความแข็งแรงดีอาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอดส์	328	53.4	268	44.2	596	48.9
4.	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	205	33.4	220	36.3	425	34.8
5.	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	206	33.6	171	28.2	377	30.9
6.	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	86	14.0	105	17.3	191	15.7
7.	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์ได้	394	64.2	357	58.9	751	61.6
8.	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	172	28.0	145	23.9	317	26.0

...นักวิจัยพบผลศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ในภาพรวมนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่สูงนัก กล่าวคือสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ ร้อยละ 16-70 โดยนักเรียนที่ตอบผิดนั้นส่วนใหญ่แล้วจะตอบว่า “ไม่แน่ใจ” ความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีเป็นความรู้ที่นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องมากที่สุด รองลงมาคือ การร่วมเพศกับคนที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ ส่วนความรู้ในเรื่องอื่นๆ นักเรียนไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่สามารถตอบได้ถูกต้องในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนความรู้ที่ถูกต้องสูงกว่านักเรียนหญิงในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี การสวมล้างช่องคลอดไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ และยังไม่ได้เป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน ส่วนความรู้ในเรื่องอื่นๆ นักเรียนหญิงสามารถตอบได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนชาย

ตาราง 4.4 คะแนนรวมของความรู้ที่ถูกต้องทั้ง 8 ข้อความ

เพศ	Mean	N	SD	Minimum	Maximum
หญิง	3.4	614	1.7	0	8
ชาย	3.3	606	1.8	0	8
รวม	3.3	1,220	1.8	0	8

เมื่อวิเคราะห์คะแนนรวมของความรู้ที่ถูกต้องทั้ง 8 ข้อความ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของความรู้ที่ถูกต้องในภาพรวมน้อยมาก คือ เท่ากับ 3.3 คะแนนเท่านั้น (คะแนนเต็ม 8 คะแนน) โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เท่ากับ 8 คะแนน คือ ตอบได้ถูกทุกข้อ จำนวน 11 ราย หรือประมาณ 1% มี นักเรียนที่ไม่ได้คะแนนเลย จำนวน 76 ราย หรือเท่ากับ 6% ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องของกลุ่มนักเรียนหญิง-ชายใกล้เคียงกันมาก

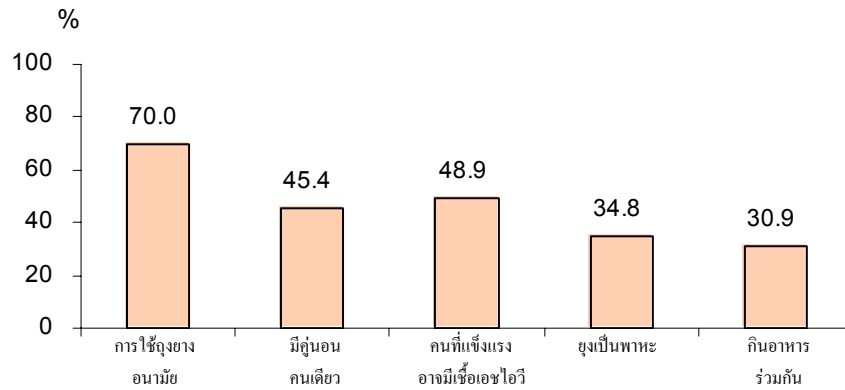
ตาราง 4.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จำแนกตามระดับความรู้

คะแนน	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คะแนน 0 – 3.33	332	54.1	357	58.9	689	56.5
คะแนน 3.34 - 8	282	45.9	249	41.1	531	43.5

Fisher's Exact test = .050 (1 – Sided)

เมื่อวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์โดยใช้ค่าเฉลี่ยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย (คะแนน = 3.34 ขึ้นไป จนถึง 8 คะแนน) และกลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า หรือเท่ากับค่าเฉลี่ย (คะแนน 0 – 3.33 คะแนน) พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องน้อยกว่าค่าเฉลี่ย นักเรียนหญิงมีความรู้ที่มากกว่าค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

แผนภาพ 4.3 ร้อยละของการตอบข้อคำถามได้ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS

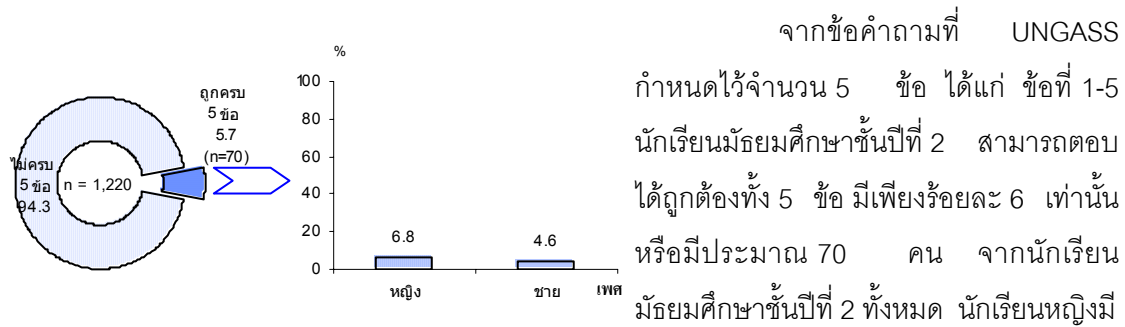

การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS มาวิเคราะห์แต่ก็มีข้อที่ควรพิจารณาคือ เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของการศึกษานี้ ถึงแม้ว่าจะสอบถามในเรื่อง หรือคำถามเดียวกันกับตัวชี้วัดของ UNGASS แต่ตัวคำตอบค่อนข้างมีความแตกต่างกัน ก็อาจทำให้สัดส่วนของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ของกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ถ้าคำตอบมีอยู่ 2 กรณีคือ “ใช่” กับ “ไม่ใช่” ทั้งนี้เพราะคำตอบในงานวิจัยนี้จะมีอยู่ 3 ระดับ คือ ใช่, ไม่ใช่, และไม่แน่ใจ และการได้คะแนนนั้นจะคิดเฉพาะตอบได้ถูกต้องเท่านั้น ส่วนคำตอบไม่แน่ใจไม่นำมาคิดเป็นคะแนน ทั้งๆ ที่ถ้าลงในรายละเอียดคำตอบไม่แน่ใจอาจจะถูกต้องในบางข้อก็ได้ อย่างเช่น กรณีถุงยางอนามัยเพื่อใช้ป้องกันเอดส์ ผู้ที่ตอบไม่แน่ใจก็จะหมายถึง อาจเกิดกรณีถุงยางไม่มีคุณภาพ หรือใช้ไม่ถูกวิธี เป็นต้น แต่ถ้าในกรณีนี้จะไม่ให้คะแนนเพราะไม่ได้สอบถามว่า เป็นรายละเอียดที่ถูกต้องอย่างนี้หรือไม่ ดังนั้นการที่ผู้วิจัยจะนำเกณฑ์ UNGASS มาใช้วิเคราะห์ก็เพื่อให้เห็นภาพคร่าวๆ ที่จะไปเทียบเคียงกับการศึกษาอื่นๆ ได้เท่านั้น ส่วนการนำผลการศึกษาไปใช้ควรคำนึงถึงจุดที่สำคัญดังกล่าวมาแล้วด้วย

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องในแต่ละข้อค่อนข้างน้อย นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จะรู้ว่าถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์ได้มากที่สุด ส่วนความรู้อื่นๆ มีไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่สามารถตอบได้ถูกต้อง ในกลุ่มนักเรียนชายจะรู้ว่าถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์ได้ และยังไม่สามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนความรู้เรื่องอื่นๆ นักเรียนหญิงมีความรู้มากกว่านักเรียนชาย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อดูสัดส่วนของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนหญิง-ชายในแต่ละข้อแล้ว ก็ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

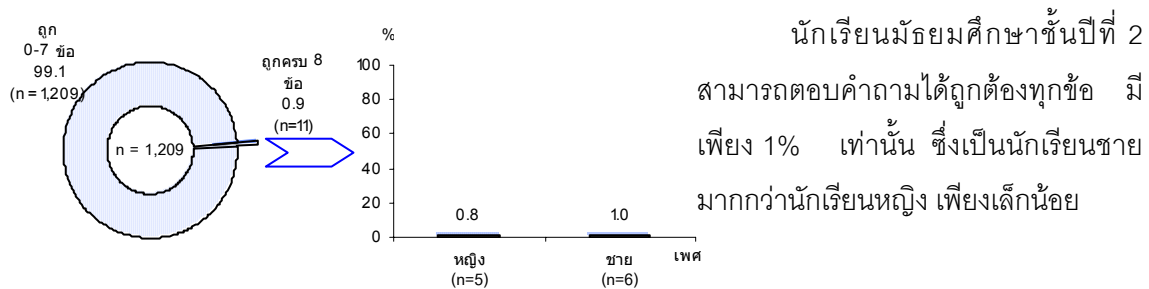
...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 4.4 การตอบข้อคำถามถูกตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบถูกข้อที่ 1-5)

สัดส่วนของการตอบข้อคำถามได้ถูกต้องทั้ง 5 ข้อ มากกว่ากลุ่มนักเรียนชายเล็กน้อย สัดส่วนของการตอบข้อคำถามได้ถูกต้องเนื่องจากผู้วิจัยให้คะแนนเฉพาะผู้ที่ตอบได้ถูกต้อง โดยผู้ที่ตอบว่าไม่แน่ใจจะไม่ได้คะแนน

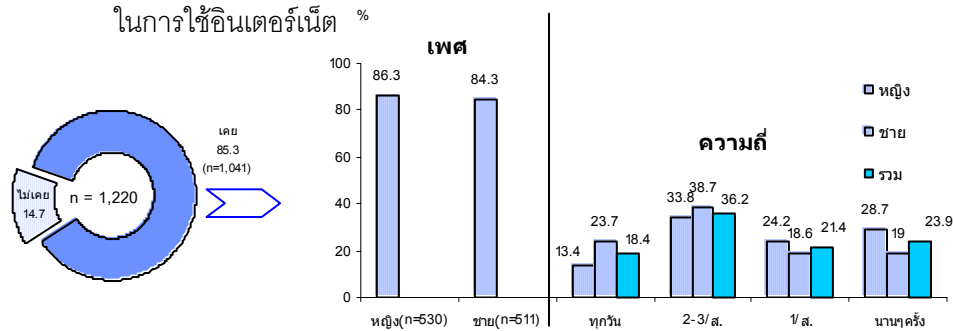
แผนภาพ 4.5 การตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ (จำนวน 8 ข้อ)

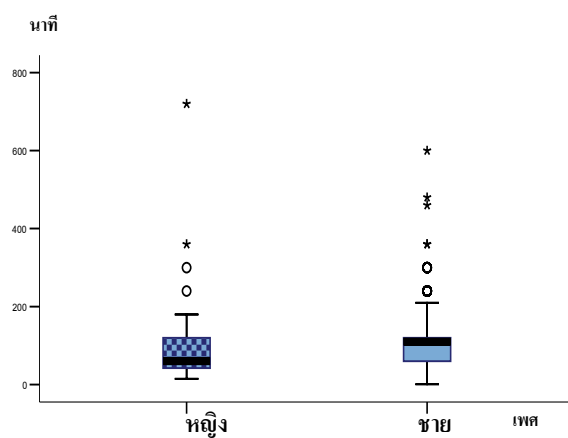
พฤติกรรมการใช้ Internet

การสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 85 เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มที่เคยใช้ Internet นี้มีประมาณร้อยละ 18 ที่ใช้ Internet เป็นประจำทุกวัน ประมาณ 1 ใน 3 จะใช้ Internet 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และประมาณ 1 ใน 4 ใช้ Internet นานๆ ครั้ง หรือแล้วแต่โอกาส นักเรียนชายจะใช้ Internet บ่อยกว่านักเรียนหญิง

แผนภาพ 4.6 พฤติกรรมการใช้ Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำแนกตามเพศและความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต %

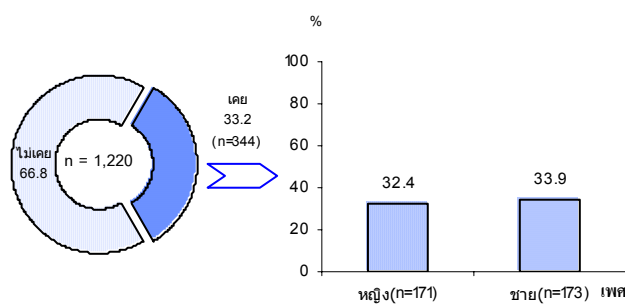

แผนภาพ 4.7 พฤติกรรมการใช้ Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

เฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาทุกวัน พบว่าในภาพรวมระยะเวลาที่นักเรียนใช้ Internet ในแต่ละวันประมาณ 75 นาทีต่อวัน ในกลุ่มนักเรียนชายจะใช้เวลาในการเล่น Internet มากกว่านักเรียนหญิง (ค่า median ของนักเรียนหญิงเท่ากับ 60 นาทีต่อวัน และของนักเรียนชายเท่ากับ 90 นาทีต่อวัน)

แผนภาพ 4.8 พฤติกรรมการมีคูรััก หรือแฟนทาง Internet จำแนกตามเพศ

สำหรับการใช้ Internet เพื่อหาคูรััก หรือแฟนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีนักเรียนประมาณ 1 ใน 3 ที่ใช้ Internet เพื่อหาคูรััก หรือแฟน โดยที่สัดส่วนของการใช้ Internet เพื่อจุดประสงค์หาคูรัักในนักเรียนหญิง และนักเรียนชายใกล้เคียงกันมาก

...นักวิจัยวงมโหรีศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 4.6 สถานที่ใช้ Internet ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ

สถานที่ใช้ Internet	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	71	16.3	65	15.1	136	15.7
ร้าน Internet	128	29.4	268	62.2	396	45.7
โรงเรียน	223	51.3	81	18.8	304	35.1
หอพัก	1	0.2	1	0.2	2	0.2
ศูนย์การค้า	5	1.1	3	0.7	8	0.9
บ้านเพื่อน	7	1.6	13	3.0	20	2.3

สถานที่ใช้ Internet ของกลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่แล้ว จะใช้ตามร้าน Internet รองลงมาคือ ที่โรงเรียน ที่บ้าน ตามลำดับ ส่วนการใช้ Internet ที่หอพัก ศูนย์การค้า และบ้านเพื่อนมีสัดส่วนน้อยมาก นักเรียนชายประมาณ 2 ใน 3 จะใช้ Internet ตามร้าน Internet Café ส่วนนักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งหนึ่งจะใช้ Internet จากสถานศึกษา (คำถามนี้เป็นการสอบถามสถานที่ใช้ Internet เป็นประจำเท่านั้น ซึ่งสามารถตอบได้เพียงข้อเดียว)

พฤติกรรมเสี่ยง

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามพฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน การเข้าร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีสารเสพติด การดูภาพปลุกอารมณ์ทางเพศจากหนังสือ/นิตยสาร จาก Internet/Computer และจาก VDO, VCD, DVD พบว่าในรอบปีที่ผ่านมา มีนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เที่ยวกลางคืน ร้อยละ 15 เคยเข้าร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีสารเสพติดประมาณร้อยละ 13 และเคยดูภาพปลุกเร้าจากแหล่งต่างๆ ร้อยละ 45 – 53 พฤติกรรมทั้ง 5 อย่างนี้ นักเรียนชายมีสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิงทุกพฤติกรรม

ตาราง 4.7 พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวกลางคืน	56	9.1	128	21.1	184	15.1
เลี้ยงสังสรรค์ที่มียาเสพติด	69	11.2	94	15.5	163	13.4
ดูภาพปลุกอารมณ์ทางเพศจากหนังสือ/นิตยสาร	273	44.5	379	62.5	652	53.4
ดูภาพปลุกอารมณ์ทางเพศจาก Internet/Computer	198	32.2	351	57.9	549	45.0
ดูภาพปลุกอารมณ์ทางเพศจาก VDO, VCD, DVD	208	33.9	354	58.4	562	46.1

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สำหรับความถี่ของพฤติกรรมต่างๆ ทั้ง 5 อย่างนี้ เฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมดังกล่าวในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมต่างๆ นานๆ ครั้ง หรือแล้วแต่โอกาสเท่านั้น ที่น่าเป็นห่วงคือ มีนักเรียนจำนวน 5 รายที่เข้าร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีสารเสพติดเป็นประจำทุกวัน ถ้าดูในภาพรวมๆ ของความถี่พฤติกรรมต่างๆ แล้ว จะพบว่านักเรียนประมาณ 1 ใน 4 มีพฤติกรรมที่น่าจะเกิดความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชาย

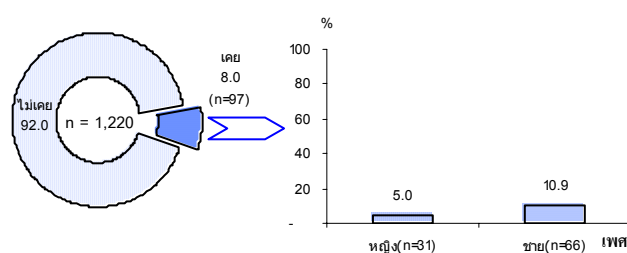
ตาราง 4.8 ความถี่ของพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียน

พฤติกรรม	ทุกวัน		2-3 ครั้ง/สัปดาห์		สัปดาห์ละครั้ง		เดือนละครั้ง		นานๆ ครั้ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวกลางคืน (n = 184)	13	7.1	21	11.4	28	15.2	11	6.0	11	60.3
เลี้ยงสังสรรค์ที่มี สารเสพติด (n = 163)	5	3.1	12	7.4	6	3.7	10	6.1	130	79.8
หนังสือ/นิตยสาร* (n = 652)	26	4.0	61	9.4	40	6.1	14	2.1	511	78.4
Internet/ Computer* (n = 549)	18	3.3	57	10.4	68	12.4	14	2.6	392	71.4
VDO, VCD, DVD* (n = 562)	23	4.1	55	9.8	28	5.0	24	4.3	432	76.9

* สื่อที่ใช้ดูภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศ

แผนภาพ 4.9 เพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

เพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ามีประมาณร้อยละ 8 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

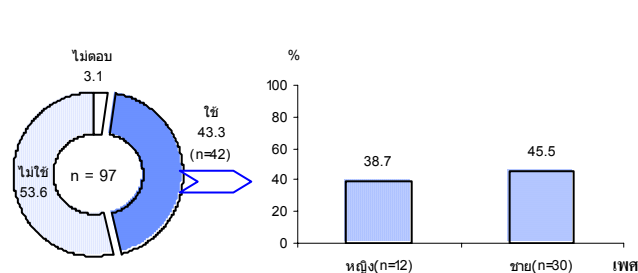
...นักวิจัยพบผลศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 4.9 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

คู่เพศสัมพันธ์	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่อรัก/แฟน	25	80.6	49	71.0	74	74.0
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	2	6.5	10	14.5	12	12.0
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	1	3.2	1	1.4	2	2.0
หญิงบริการทางเพศ	-	-	3	4.3	3	3.0
เพศเดียวกัน	2	6.5	2	2.9	4	4.0
ไม่ตอบ	1	3.2	4	4.7	5	5.0

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 จะมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักหรือแฟน มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยมีร้อยละ 12 ส่วนคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันในครั้งแรกมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศเป็นครั้งแรกน้อยมาก คือ มีจำนวน 3 รายเท่านั้น ซึ่งก็ค่อนข้างชัดเจนอย่างมากว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกกับผู้หญิงที่เป็นแฟน/คู่อรักมากกว่าหญิงบริการทางเพศ

แผนภาพ 4.10 การใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

การใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีร้อยละ 43 ที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก โดยที่นักเรียนชายมีส่วนร่วมการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

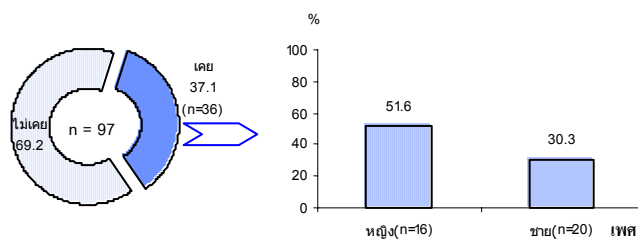
ส่วนเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ จะมีเหตุผลตามลำดับ ดังต่อไปนี้ ไม่มีเงินซื้อถุงยางอนามัย ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยมาใช้ได้ ถุงยางอนามัยมีคุณภาพไม่ดี มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกอย่างกะทันหัน ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ ไม่อยากใช้ถุงยางอนามัย ยังเป็นเด็กอยู่ ไม่น่าจะมีเชื้อเอชไอวี หลังน้ำอสุจิกายนอก ยังไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ให้อาจารย์กำนันป้องกันการจัดกรรม และไม่ได้มีการสอดใส่อวัยวะเพศ ตามลำดับ

ตาราง 4.10 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

อายุ	N	Mean	SD	Minimum	Maximum
หญิง	30	13.0	1.4	8	18
ชาย	49	13.0	1.8	8	18
รวม	79	13.0	1.1	8	15

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เท่ากับ 13 ปี (SD. = 1.40) โดยที่นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยที่สุดคือ 8 ปี ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่าๆ กัน และอายุน้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็เท่ากันด้วย คืออายุ 8 ปี

แผนภาพ 4.11 การมีประสบการณ์ทางเพศโดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ

การมีประสบการณ์ทางเพศโดยไม่ยินยอมหรือถูกบังคับ ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก กล่าวคือ ประมาณ 1 ใน 3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์โดยถูกบังคับหรือไม่ยินยอม

โดยเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วเท่านั้น)

ตาราง 4.11 อายุของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ

เพศ	N	Mean	SD	Minimum	Maximum
หญิง	15	12.8	1.5	8	14
ชาย	19	12.9	0.9	10	14
รวม	34	12.9	1.2	8	14

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอมหรือถูกบังคับ พบว่าเป็นนักเรียนที่เริ่มมีประสบการณ์ดังกล่าวตั้งแต่อายุ 8 ปี จนถึงมากที่สุดคืออายุ 14 ปี โดยเฉลี่ยอายุประมาณ 13 ปี ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย มีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอมโดยเฉลี่ยแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก

...นักวิจัยจึงมาศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว (n = 97) พบว่ามีเพียงร้อยละ 79.4 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ดังนั้น เพศสัมพันธ์ในรอบปีจะคิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่รายงานว่ามีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 77) เท่านั้น โดยเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 24 ราย และนักเรียนชาย จำนวน 53 ราย

ตาราง 4.12 จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา

เพศ	N	Mean	SD	Minimum	Maximum
หญิง	23	2.1	2.9	1	13
ชาย	37	1.8	1.6	1	10
รวม	60	2.0	2.2	1	13

จำนวนคู่นอนในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักเรียนจะมีคู่นอนเฉลี่ยแล้วประมาณ 2 คน (SD. = 2.2) นักเรียนที่มีคู่นอนมากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมาเท่ากับ 13 ราย โดยเฉลี่ยจำนวนคู่นอนของนักเรียนหญิง และชายใกล้เคียงกัน

ตาราง 4.13 คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจำแนกตามเพศ

คู่เพศสัมพันธ์	หญิง (n = 24)		ชาย (n = 53)		รวม** (n = 77)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คูรัก/แฟน	21	87.5	44	83.0	65	84.4
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	3	12.5	28	52.8	31	40.3
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	1	4.2	16	30.2	17	22.1
หญิงบริการทางเพศ	-	-	10	18.9	10	18.9
เพศเดียวกัน*	2	8.3	8	15.1	10	13.0

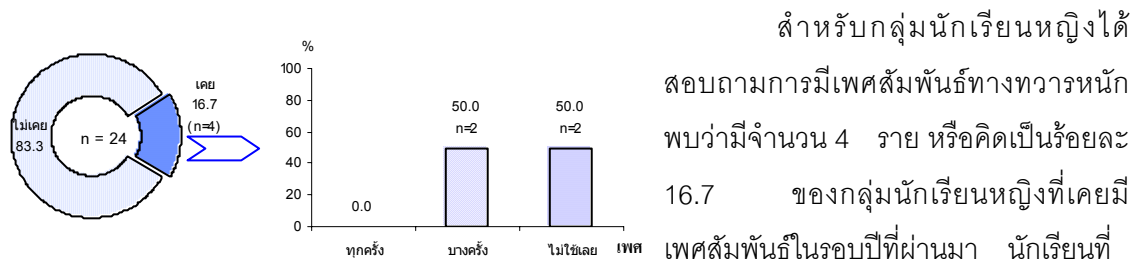
* การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันในกลุ่มนักเรียนชายจะเฉพาะเจาะจง เป็นการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

** นักเรียน 1 คน อาจมีคู่นอนหลายประเภท

คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (คิดสัดส่วนคู่เพศสัมพันธ์ในแต่ละประเภท) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มากกว่า ร้อยละ 80 มีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือแฟน มากกว่าคู่เพศสัมพันธ์อื่นๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะนักเรียนหญิง รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน ตามลำดับ ส่วนหญิงบริการทางเพศในกลุ่มนักเรียนชายมีประมาณร้อยละ 19 สำหรับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นเพศเดียวกันมีสัดส่วนไม่มากนัก

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 4.12 การเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก(เฉพาะนักเรียนหญิง)

ตาราง 4.14 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

การใช้ถุงยางอนามัย	ใช้ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่ใช้เลย	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
คู่อภิเษก (n = 65)	19.0	33.3	52.4	33.3	28.6	33.3
คู่นอน (n = 31)	-	31.0	33.3	41.4	66.6	27.6
ผัวเฝื่อน (n = 17)	-	29.4	100.0	41.2	-	29.4
หญิงบริการ (n = 10)	-	27.3	-	27.3	-	45.3
เพศเดียวกัน (n = 10)	-	22.2	-	33.3	100.0	44.4

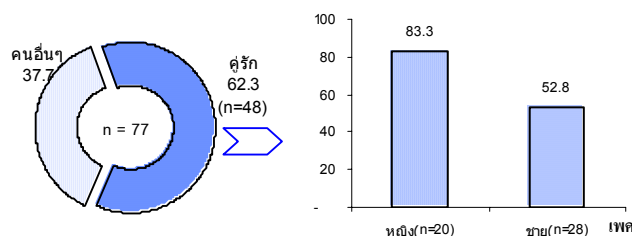
เมื่อวิเคราะห์การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ (คิดสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์) พบว่าในกลุ่มนักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยมาก โดยพบว่ามีเพียงร้อยละ 19 เท่านั้น ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับคู่อภิเษก หรือแฟน ส่วนคู่เพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเลย

สำหรับกลุ่มนักเรียนชายก็เช่นเดียวกันมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อยู่ระหว่างร้อยละ 22-31 เท่านั้น ซึ่งค่อนข้างน่าเป็นห่วงที่สังเกตว่าในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่อภิเษก/แฟน และผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยมากกว่าหญิงบริการทางเพศ และผู้หญิงที่รู้จักกันผัวเฝื่อน

...นักวิจัยพบผลศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกสุด

แผนภาพ 4.13 เพศสัมพันธ์ครั้งแรกสุด

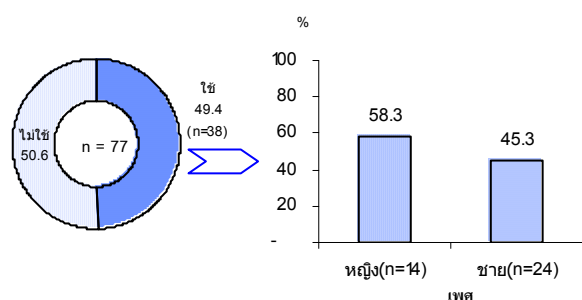

และเพศเดียวกัน ตามลำดับ นักเรียนชายจะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่อีกมากกว่านักเรียนหญิง

ในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่

ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสุดกับคู่อีก หรือ แฟน รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน หญิงบริการทางเพศ

แผนภาพ 4.14 การใช้ถุงยางอนามัยในเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสุด

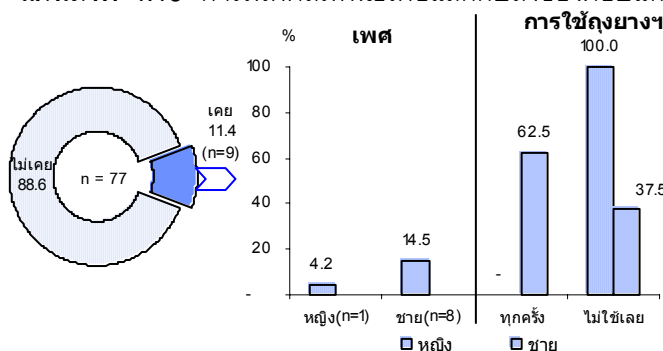

สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยของ

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกสุด พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยประมาณครึ่งหนึ่ง โดยที่นักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกสุดมากกว่านักเรียนชาย

เหตุผลที่สำคัญในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกสุด พบว่านักเรียนเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย ไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย ไม่ได้วางแผนมีเพศสัมพันธ์ล่วงหน้า หลังน้ำอสุจิข้างนอก ไม่อยากใช้ และยังคงคิดว่าเป็นเด็ก/บริสุทธิ์อยู่ เป็นต้น

แผนภาพ 4.15 การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน จำแนกตามเพศและการใช้ถุงยางอนามัย

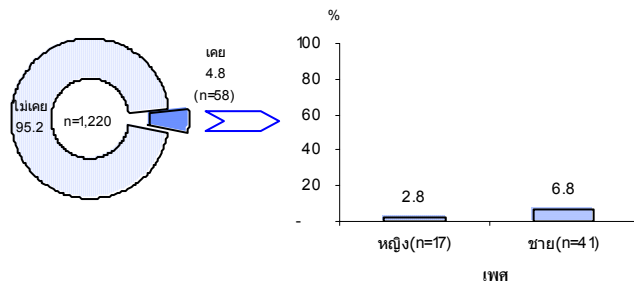
ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จำนวน 5 ราย (เป็นนักเรียนชายทั้งหมด) และไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลยจำนวน 4 ราย โดยเป็นนักเรียนหญิง 1 ราย และนักเรียนชาย 3 ราย

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ

ตอบแทนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ามีประมาณร้อยละ 11 โดยเป็นนักเรียนชายเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยพบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ มีการใช้

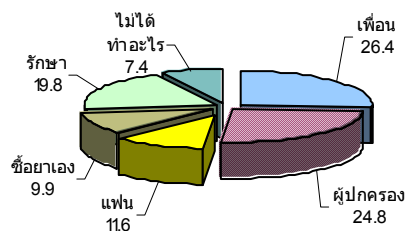
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 4.16 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีประมาณร้อยละ 5 ของนักเรียนทั้งหมด ในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนของอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง

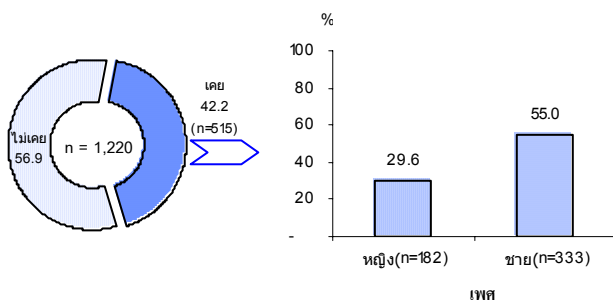
แผนภาพ 4.17 บุคคลที่เป็นที่ปรึกษาหรือการปฏิบัติตนเองเมื่อเกิดอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

บุคคลที่เป็นที่ปรึกษา หรือการปฏิบัติตนเองเมื่อเกิดอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะปรึกษากับเพื่อน และกับผู้ปกครอง

และญาติ ในสัดส่วนที่มากกว่าบุคคลอื่นๆ รองลงมาคือ ไปรักษาตามสถานพยาบาล ปรึกษากับแฟน/คูรัก ซื้อมากินเอง ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 7 เท่านั้น ที่ไม่ได้ทำอะไรเลยเมื่อเกิดอาการผิดปกติที่สงสัยว่าอาจจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีอาการผิดปกติเท่านั้น)

แผนภาพ 4.18 การมีอารมณ์ทางเพศ

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่แล้วไม่เคยมีอารมณ์ทางเพศ มีเพียงร้อยละ 42 ที่รายงานว่า ตนเองเคยมีอารมณ์ทางเพศ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงอย่างชัดเจน

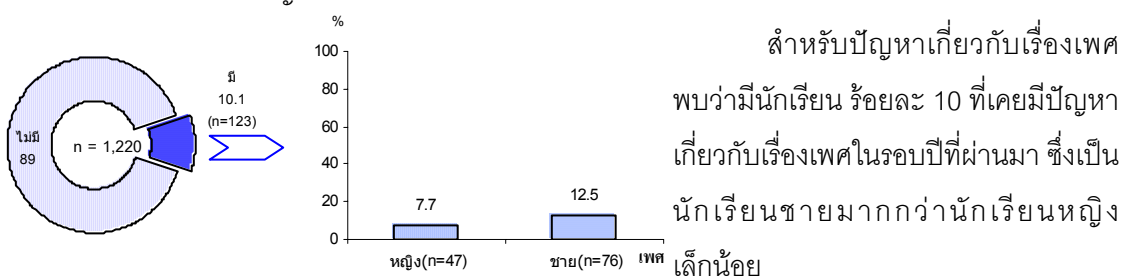
...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 4.15 การปฏิบัติเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ

การปฏิบัติ	หญิง	ชาย	รวม
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	9.8	25.3	20.4
มีเพศสัมพันธ์	3.4	6.6	5.6
เล่นกีฬา/ดนตรี	29.3	32.2	31.3
หางานอดิเรกทำ	27.3	14.8	18.8
ไม่ได้ทำอะไรเลย	30.2	21.0	24.0

การปฏิบัติตนเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะไปเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย หรือไปเล่นดนตรี รองลงมาเป็นการช่วยเหลือตนเอง หางานอดิเรกทำ และมีเพศสัมพันธ์ตามลำดับ มีประมาณ 1 ใน 4 ที่ไม่ได้ทำอะไรเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ การปฏิบัติตนเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศของ นักเรียนหญิง-ชายมีลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงจะมีสัดส่วนของการไม่ได้ทำอะไรเลย เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงจะไปเล่นกีฬา/ดนตรี และหางานอดิเรกทำ เป็นส่วนใหญ่เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ ส่วนนักเรียนชายจะมีการช่วยเหลือตนเองสูงกว่านักเรียนหญิง ชัดเจน (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีอารมณ์ทางเพศในรอบปีที่ผ่านมาเท่านั้น)

แผนภาพ 4.19 การมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

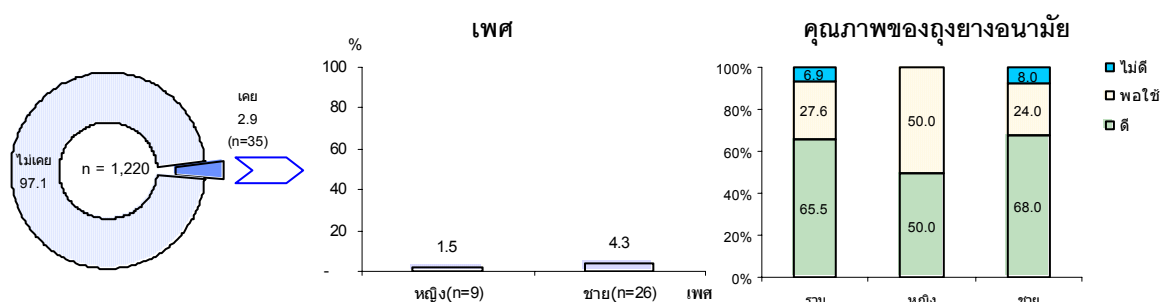
ตาราง 4.16 การปฏิบัติตนเมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การปฏิบัติตน	หญิง	ชาย	รวม
ปรึกษากับพ่อแม่/ผู้ปกครอง	25.3	25.6	25.5
ปรึกษากับเพื่อน	29.1	26.4	27.5
ปรึกษากับครู/อาจารย์	10.1	8.3	9.0
ปรึกษากับคูรัก/แฟน	11.4	13.2	12.5
หาหนังสืออ่านเอง	11.4	9.1	10.0
ศูนย์ Hotline	1.3	4.1	3.0
เก็บไว้คนเดียว	8.9	7.4	8.0
ไม่ทราบจะปรึกษาใคร	2.5	5.0	4.0
อื่นๆ	-	0.8	0.5

การปฏิบัติตนเมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะปรึกษากับเพื่อน และปรึกษากับบิดา-มารดา หรือผู้ปกครอง รองลงมาปรึกษากับคูรัก/แฟน หาหนังสือมาอ่าน และปรึกษากับครู/อาจารย์ ตามลำดับ มีประมาณร้อยละ 8 ที่เก็บไว้คนเดียว และอีกร้อยละ 4 ที่ไม่ทราบว่า จะปรึกษากับใคร เมื่อดูสัดส่วนของลักษณะการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในกลุ่มนักเรียน หญิง-ชายแล้ว จะเห็นว่ามีสัดส่วนของการปฏิบัติไม่แตกต่างกันมากนัก (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ)

ดูงานภาพ

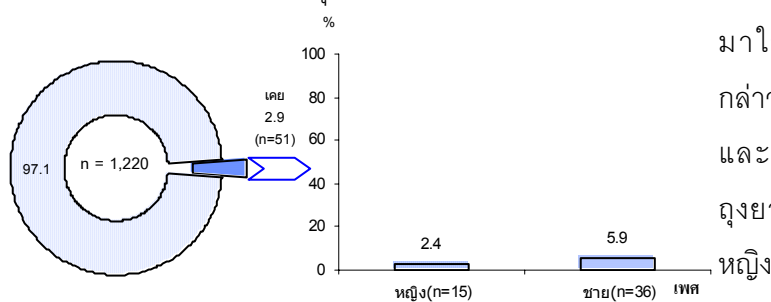
แผนภาพ 4.20 ความคิดเห็นเกี่ยวกับดูงานอนามัยจากตู้จำหน่ายดูงานอนามัยอัตโนมัติ

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของดูงานอนามัยจากตู้จำหน่ายดูงานอนามัยอัตโนมัติ พบว่ามีนักเรียนเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ที่เคยซื้อดูงานอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ ซึ่งก็เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่เคยซื้อดูงานอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ ส่วนใหญ่เห็นว่าดูงานอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติมีคุณภาพดี

...นักวิจัยพบผลการศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 4.21 การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง

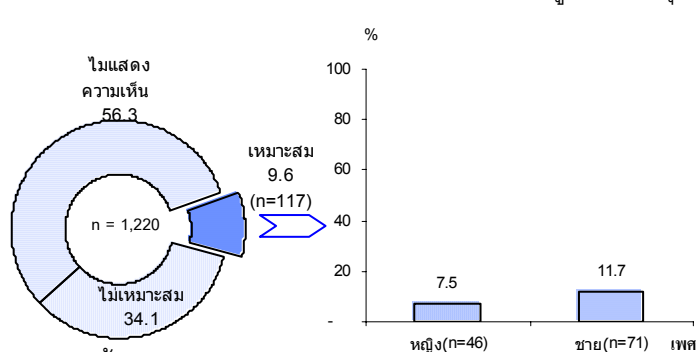
มีนักเรียนที่เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ พบว่า มีสัดส่วนไม่มากนัก กล่าวคือ มีประมาณร้อยละ 4 เท่านั้น และนักเรียนชายก็มีสัดส่วนการซื้อถุงยางอนามัยมาใช้มากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 4.17 แหล่งที่สะดวกซื้อถุงยางอนามัย

แหล่ง	หญิง	ชาย	รวม
ร้านขายยา/คลินิก	42.1	19.7	25.0
ร้านสะดวกซื้อ	15.8	16.4	16.3
ร้านขายของชำทั่วไป	5.3	11.5	10.0
Supermarket	21.1	14.8	16.3
เครื่องจำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ	10.5	26.2	22.5
ได้ฟรีจากหน่วยราชการ	5.3	11.5	10.0

แหล่งที่สะดวกซื้อถุงยางอนามัย นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า ร้านขายยา/คลินิก และตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ เป็นแหล่งที่สะดวกที่จะซื้อถุงยางอนามัยมากที่สุด รองลงมาคือ ร้านสะดวกซื้อ และ Supermarket ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนหญิงเห็นว่า ร้านขายยา/คลินิกเป็นแหล่งที่สะดวกซื้อถุงยางอนามัยมากที่สุด ขณะที่นักเรียนชายเห็นว่า ตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติเป็นแหล่งสะดวกที่สุด

แผนภาพ 4.22 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในโรงเรียน/สถานศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในโรงเรียน/สถานศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีประมาณร้อยละ 10 ที่เห็นว่ามีความเหมาะสม และร้อยละ 34 เห็นว่ายังไม่เหมาะสมที่จะติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยไว้ในโรงเรียน/สถานศึกษา นักเรียนหญิงเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยไว้ในโรงเรียน/สถานศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ในกลุ่มที่เห็นว่ามีเหมาะสมและไม่เหมาะสมที่จะติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติไว้ในโรงเรียนให้เหตุผลตามลำดับดังต่อไปนี้

กลุ่มที่เห็นว่ามีเหมาะสม ☺	กลุ่มที่เห็นว่ามีไม่เหมาะสม ☹
เป็นการป้องกันโรคได้	ไม่ควรสอนให้ใช้ในสถานที่ราชการ
นักเรียนไม่มีโรคติดต่อ	เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
มีความสะดวกยิ่งขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์	ยังเป็นนักเรียนอยู่
การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	สถานศึกษาเป็นของทุกคนดูแล้วไม่เรียบร้อย
การมีถุงยางไว้ครอบครองไม่เกิดความเสียหาย	โรงเรียนยังไม่มีใครตอบที่จะมีเพศสัมพันธ์
จะช่วยให้รู้จักป้องกันตัวเอง	เป็นการยั่วทางอารมณ์
เวลามีเพศสัมพันธ์จะได้ไม่ติดเชื้อ	เป็นสถานที่น่าเคารพไม่ควรนำมาติด
ป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน	ทำให้เยาวชนคิดแต่เรื่องเพศสัมพันธ์
สะดวกดี	จะทำให้เป็นตัวอย่าง
ทำให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์	นักเรียนอาจมีเพศสัมพันธ์
จะได้ช่วยกันรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย	นักเรียนจะกระทำทางเพศโดยยังไม่ถึงเกณฑ์อายุตนเอง
ไม่กล้าไปซื้อที่ร้าน	นักเรียนยังไม่ถึงเวลาที่จะใช้
เพื่อเวลาถูกเงินหาไม่ทัน	นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น
คนจะได้ใช้กันมากขึ้น	นักเรียนจะใช้บริการโดยไม่จำเป็น
ทุกคนจะได้นำไปใช้ในเวลาคอนมีเพศสัมพันธ์	ยังไม่สมควรใช้
ห่างไกลเอดส์	เสียการเรียน
คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วจะได้นำไปใช้	จะทำให้เกิดอารมณ์ปลุกเร้าในอารมณ์
ดีขึ้น	อาจมีพวกบ้ากามฉุดไปข่มขืน
จะได้ไม่ต้องซื้อที่อื่น	เป็นนักเรียนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์
หลายคนไม่กล้าซื้อที่อื่น	ไม่ควรนำมาขายเพราะผิดกฎหมาย
จะได้เอาไว้เล่นกัน	เดี๋ยวมีคนนำไปเล่น
	น่าเกลียด
	โรงเรียนไม่ใช่โรงแรม

การเปรียบเทียบสัดส่วน

ในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีเพศและความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ต่างกัน รวมทั้งพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกัน พบว่าเพศที่ต่างกัน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนชายจะมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างจากนักเรียนหญิงอย่างชัดเจน รวมทั้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทั้ง 5 พฤติกรรม จะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบสัดส่วนในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ และความรู้

พฤติกรรม	จำนวน	สัดส่วนการ มีเพศสัมพันธ์	Z-test	P-Value
เพศ				
หญิง	614	5.0	3.79	<0.001
ชาย	606	10.9		
ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์				
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ Mean	689	8.4	0.69	0.488
สูงกว่า Mean	531	7.3		
เที่ยวกลางคืน				
เคย	184	23.4	7.38	<0.001
ไม่เคย	1,036	5.2		
เลี้ยงสัตว์				
เคย	163	23.3	8.56	<0.001
ไม่เคย	1,057	5.6		
หนังสือ/นิตยสาร*				
เคย	652	13.0	8.27	<0.001
ไม่เคย	568	2.1		
Internet/Computer*				
เคย	549	14.6	6.07	<0.001
ไม่เคย	671	2.5		
VDO/VCD/DVD*				
เคย	562	14.9	7.22	<0.001
ไม่เคย	658	2.0		

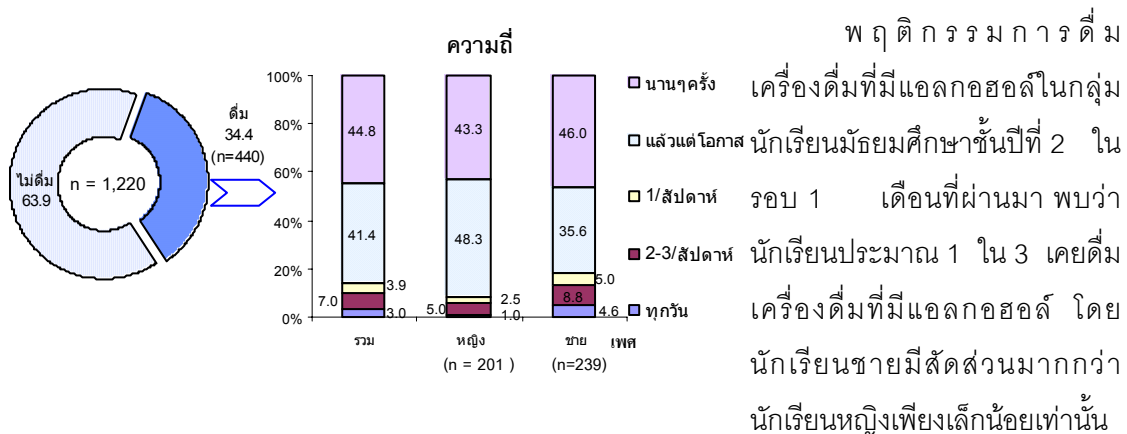
* สื่อที่ใช้ในการดูภาพปลุกอารมณ์ทางเพศ

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

การสอบถามพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปี 2550 นี้จะประกอบด้วยสารเสพติดประเภทที่ถูกกฎหมาย คือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิดและบุหรี่ ส่วนสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมายจะสอบถาม 2 ประเภทคือ การเสพยาบ้า และการเสพยาโรฮีน

กรอบเวลาของการใช้สารเสพติดประเภทของยาเสพติดที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายมีระยะเวลาที่แตกต่างกันคือ เป็นการสอบถามพฤติกรรมการดื่ม/สูบบุหรี่ใน 1 เดือนที่ผ่านมา (แอลกอฮอล์ และ บุหรี่) ส่วนพฤติกรรมการเสพยาบ้า และการเสพยาโรฮีนจะสอบถามภายใน 1 ปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 4.23 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์พบว่ามากกว่าร้อยละ 80 จะดื่มเพียงนาน ๆ ครั้ง หรือดื่มเป็นบางโอกาสเท่านั้น มีประมาณร้อยละ 14 ที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ค่อนข้างมีความถี่มาก ซึ่งจะเป็นกลุ่มนักเรียนชาย มากกว่านักเรียนหญิง (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาเท่านั้น)

สำหรับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนที่ดื่มทุกวันนี้ (n = 13) มีปริมาณที่แตกต่างกันแต่ละบุคคล โดยมีตั้งแต่ดื่มวันละแก้วจนถึงประมาณ 8 แก้วต่อวัน ซึ่งนักเรียนที่ดื่มปริมาณมาก ๆ จะเป็นนักเรียนชายทั้งหมด นักเรียนหญิงจะดื่มวันละแก้วเท่านั้น

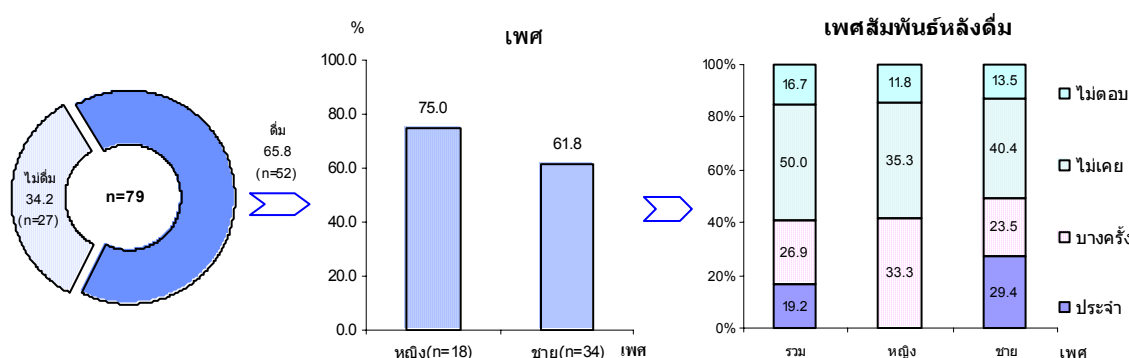
...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 4.19 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ลักษณะการดื่ม	หญิง	ชาย	รวม
คนเดียว	4.5	3.8	4.1
เพื่อนชาย	4.5	42.3	25.0
เพื่อนหญิง	23.4	5.4	13.6
เพื่อนทั้งหญิง และชาย	29.9	21.3	25.2
ครอบครัว/พี่น้อง	36.3	22.2	28.6

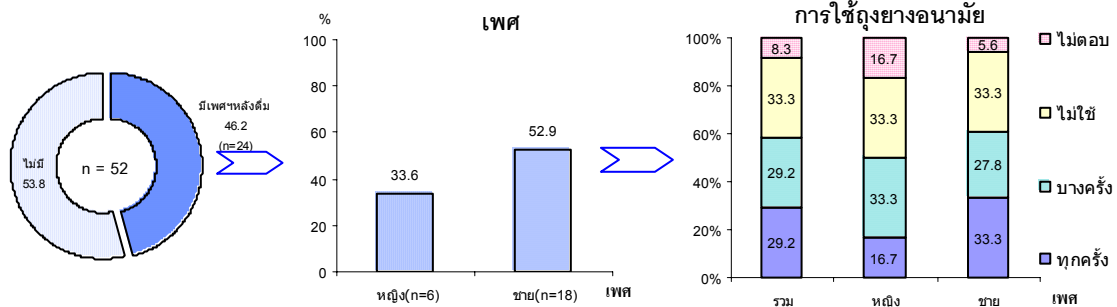
ในกลุ่มนักเรียนที่เคยดื่มในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา (n = 440) จะพบว่ามีประมาณร้อยละ 29 ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับครอบครัวหรือพี่น้อง มีประมาณร้อยละ 4 ที่มักจะดื่มเพียงลำพังคนเดียว ที่เหลือซึ่งเป็นส่วนใหญ่จะดื่มกับกลุ่มเพื่อน

แผนภาพ 4.24 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

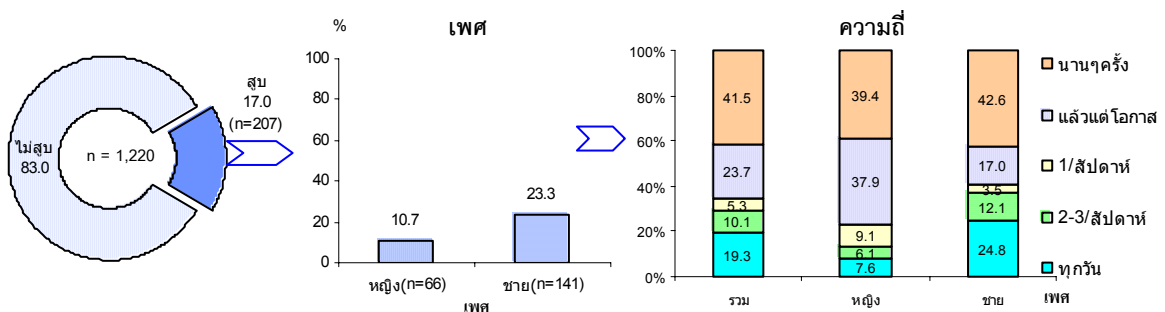
ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (n=79) จะมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประมาณ 1 เท่าตัว โดยในกลุ่มนักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาและเคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (n = 52) พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 40 ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่ม ประมาณร้อยละ 30 เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่ม กลุ่มนักเรียนชายจะมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มมากกว่านักเรียนหญิง

แผนภาพ 4.25 การใช้ถุงยางอนามัยที่เมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (n = 24) พบว่า มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างน้อย กล่าวคือ มีจำนวน 7 ราย ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และอีก 7 ราย ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งบางคราว อีกจำนวน 8 ราย ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลย 2 ราย ไม่ตอบคำถามนี้ ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวน 1 ราย เท่านั้น ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จากจำนวนทั้งหมด 6 ราย ส่วนนักเรียนชายมีจำนวน 6 ราย จากทั้งหมด 18 ราย ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จะเห็นว่านักเรียนชายมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

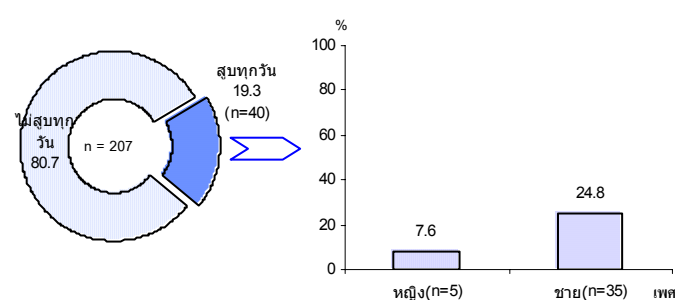
แผนภาพ 4.26 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามีการสูบบุหรี่ร้อยละ 17 เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง สำหรับความถี่ของการสูบบุหรี่พบว่ามีประมาณ 1 ใน 5 ที่จะต้องสูบบุหรี่ทุกวัน ประมาณร้อยละ 15 สูบบุหรี่ค่อนข้างบ่อย ที่เหลือซึ่งเป็นนักเรียนที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่จะสูบบุหรี่เพียงนาน ๆ ครั้งหรือสูบแล้วแต่โอกาส นักเรียนชายมีสัดส่วนของการสูบบุหรี่ทุกวันสูงกว่านักเรียนหญิง

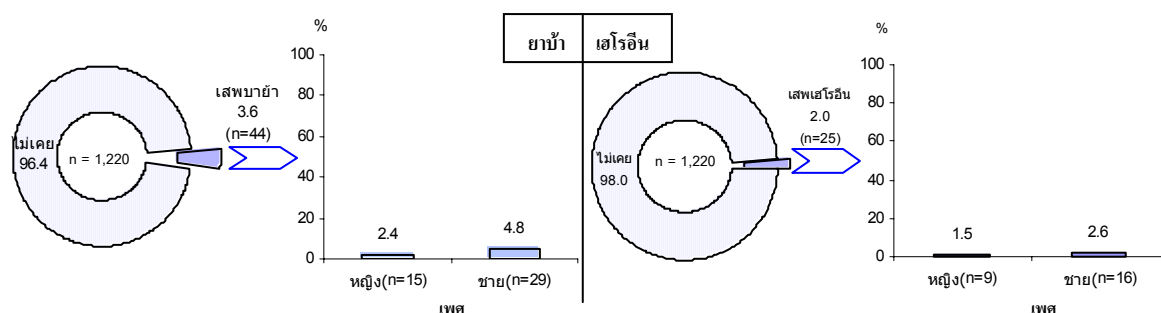
...นักวิจัยทางจิตเวชครั้งที่ 2 ...

แผนภาพ 4.27 ปริมาณหรือจำนวนของบุหรี่ที่นักเรียนสูบในแต่ละวัน

ปริมาณหรือจำนวนของบุหรี่ที่นักเรียนสูบในแต่ละวัน พบว่าในจำนวน 40 รายมีนักเรียนที่สูบบุหรี่วันละซองจำนวน 3 ราย ในคนกลุ่มนี้มีการสูบบุหรี่เฉลี่ยแล้วประมาณ 5 มวน/วัน (คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา)

แผนภาพ 4.28 การเสพยาบ้าและการเสพเฮโรอีน

สำหรับการเสพยาบ้าและการเสพเฮโรอีน พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก กล่าวคือ พบว่ามีประมาณร้อยละ 4 (จำนวน 44 ราย) ที่เคยเสพยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนการเสพเฮโรอีนมีเพียงร้อยละ 2.0 หรือมีจำนวน 25 ราย นักเรียนชายมีการเสพยาบ้าและเฮโรอีนสูงกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 4.20 ความถี่ของการเสพยาบ้าและเฮโรอีน

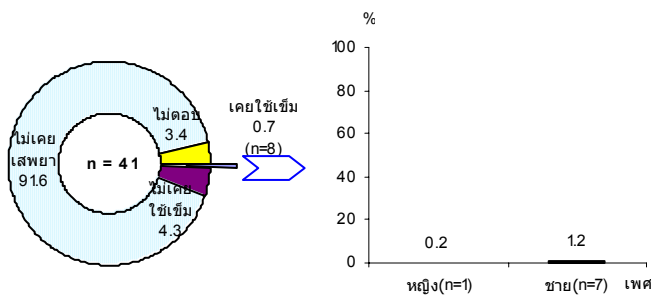
สารเสพติด	ทุกวัน		2-3 ครั้ง/สัปดาห์		สัปดาห์ละครั้ง		แล้วแต่โอกาส		ทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยาบ้า (n = 44)										
หญิง	-	-	-	-	1	6.7	5	33.3	9	60.0
ชาย	-	-	3	10.3	3	10.3	5	17.2	18	62.1
เฮโรอีน (n = 25)										
หญิง	2	22.0	-	-	1	11.1	2	22.2	4	44.0
ชาย	4	25.0	-	-	3	18.8	1	6.3	8	50.0

ความถี่ของการเสพยาบ้าและเฮโรอีน พบว่าในกลุ่มนักเรียนที่เคยเสพยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวน 7 ราย หรือประมาณร้อยละ 15 ที่เสพยาบ้าค่อนข้างบ่อย คือ 2 – 3 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือสัปดาห์ละครั้ง ที่เหลือซึ่งเป็นส่วนใหญ่เป็นการทดลองเสพ หรือเสพแล้วแต่โอกาส

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สำหรับนักเรียนที่เสพยาเฮโรइनในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวน 6 ราย หรือประมาณร้อยละ 24.0 ที่เสพยาเฮโรइनทุกวัน ที่ต้องเสพยาสัปดาห์ละครั้งมีจำนวน 4 ราย มีจำนวน 12 รายที่ทดลองเสพยาจำนวน 3 รายเสพยาแล้วแต่โอกาส

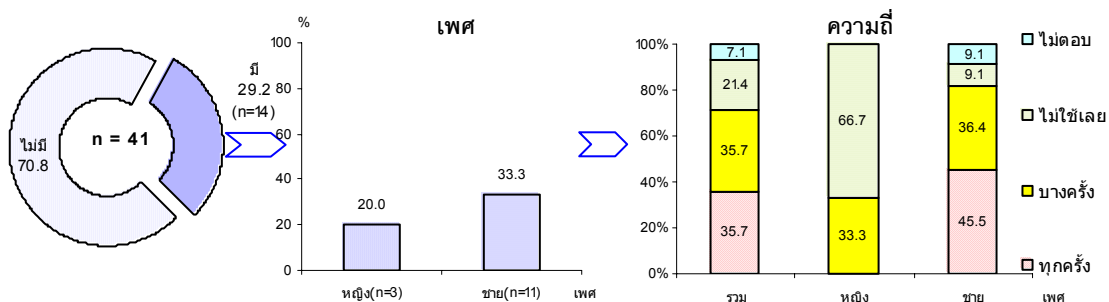
แผนภาพ 4.29 การใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยาเสพติด

วิธีการเสพยาเสพติดโดยการใช้เข็มฉีดยาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 8 ราย โดยเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง สำหรับการให้เข็มร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่มนักเรียนที่ใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยา พบว่ามีจำนวน 5 รายที่ใช้เข็มร่วมกันกับบุคคลอื่น ๆ ส่วนการทำ

ความสะอาดอุปกรณ์ที่ใช้เสพยาในกลุ่มนักเรียนที่ใช้เข็มร่วมกันกับบุคคลอื่น ๆ พบว่ามีจำนวน 3 รายที่ไม่ได้ทำความสะอาดอุปกรณ์หรือทำความสะอาดเป็นบางครั้งบางคราว ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ามีนักเรียนจำนวน 3 รายที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เนื่องจากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกับบุคคลอื่น และไม่ได้ทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้กับตนเอง

แผนภาพ 4.30 เพศสัมพันธ์หลังเสพยาบ้าและ/หรือเฮโรइन

เพศสัมพันธ์หลังเสพยาบ้าและ/หรือเฮโรइन พบว่ามีจำนวน 14 รายที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพยา โดยเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

สัดส่วนของการใช้ถุงยางในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาบ้าและ/หรือเฮโรइन พบว่ามีเฉพาะนักเรียนชายจำนวน 5 รายเท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยา ส่วนนักเรียนหญิงจำนวน 3 รายใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง จำนวน 1 รายและไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลยจำนวน 2 ราย

การเปรียบเทียบสัดส่วน

ตาราง 4.21 การเปรียบเทียบสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

พฤติกรรม	จำนวน	สัดส่วนการ มีเพศสัมพันธ์	Z-test	P-Value
แอลกอฮอล์				
เคย	440	14.8	5.82	<0.001
ไม่เคย	780	4.1		
บุหรี่				
เคย	207	26.6	7.16	<0.001
ไม่เคย	1,013	4.1		
ยาบ้า				
เคย	44	50.0	5.76	<0.001
ไม่เคย	1,176	6.4		
เฮโรอีน				
เคย	25	36.0	2.97	0.003
ไม่เคย	1,195	7.4		

การเปรียบเทียบสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่เคยเสพยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพยาบ้า หรือการเสพยาเฮโรอีน จะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยเสพยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักวิจัยหมัธงมศึกษาชั้นปีที่ 5

และนักวิจัยหอวิชาศึกษาชั้นปีที่ 2

ในการสำรวจพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในครั้งนี้เป็นปีที่ 6 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับสถานศึกษาในพื้นที่เฝ้าระวังเดิมตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2549 การสำรวจในรอบนี้ เป็นการสำรวจ โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web-based survey) เป็นครั้งที่ 2 การสำรวจในปี พ.ศ. 2545-2548 จะใช้แบบสอบถามกระดาษ (paper –based survey) ส่วนในปี พ.ศ. 2549 – 2550 จะใช้แบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web-based survey)

แบบสอบถามบนหน้าเว็บได้มีการพัฒนาโครงสร้างของแบบสอบถามให้มีระบบการป้องกันการตอบข้อมูลผิดพลาดในบางแห่ง อาทิเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ถ้านักเรียนคนใดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ระบบจะป้องกันไม่ให้นักเรียนคนดังกล่าวได้เห็นข้อความ (คำถาม) เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจุดดังกล่าวเป็นการแก้ไขปัญหาของการตอบที่ผิดพลาดในรอบที่แล้ว (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) จากการได้ปรับปรุงโครงสร้างของการตอบแบบสอบถามเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง จึงทำให้ข้อมูลในปีนี้มีความเที่ยงตรง และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

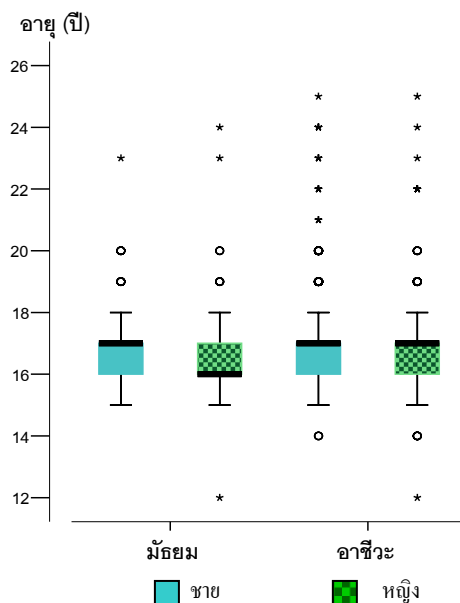
สำหรับปัญหาและอุปสรรคในรอบนี้นั้นน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของระบบเชื่อมต่อ (online) ของโรงเรียนที่ไม่สามารถเชื่อมต่อกับระบบ Internet ได้ และในบางสถานศึกษาก็มีจำนวนคอมพิวเตอร์ค่อนข้างน้อยต้องใช้เวลาในการนำส่งข้อมูลให้ครบถ้วนได้ค่อนข้างล่าช้า แต่อย่างไรก็ตามปัญหา และอุปสรรคนั้นไม่ได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อข้อมูลแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพราะอาจารย์ในแต่ละสถานศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ประกอบกับอาจารย์มีความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามบนหน้าเว็บ (web-based survey) แล้วเป็นอย่างดี

การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบนี้ ดำเนินการในช่วงเดือนมิถุนายน – สิงหาคม 2550

ข้อมูลประชากร

จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กับนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ในรอบนี้ มีจำนวนทั้งหมด 2,112 ราย โดยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 1,071 ราย และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 1,041 ราย ในกลุ่มมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 543 ราย และนักเรียนชาย จำนวน 528 ราย ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 507 ราย และนักเรียนชาย จำนวน 534 ราย โดยสรุปนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ทั้งนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาที่นำมาวิเคราะห์หัดด้วยกันไม่เกิดการลำเอียงมากนัก เพราะนอกจากจะมีจำนวนที่เท่าๆ กันแล้วยังเป็นนักเรียนที่เป็นรุ่นเดียวกันด้วย

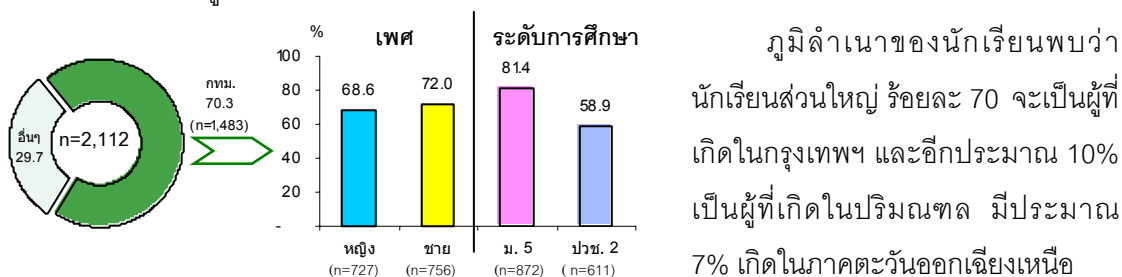
แผนภาพ 5.1 อายุของนักเรียนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กับนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

อายุของนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงระหว่าง 16-17 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี (SD = 1.0) นักเรียนที่มีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 12 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 25 ปี นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จะมีอายุเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เล็กน้อย นักเรียนชายมีอายุมากกว่านักเรียนหญิงเพียงเล็กน้อยเช่นกัน

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.2 ภูมิถิ่นานาของนักเรียน

อีกประมาณ ร้อยละ 5 เป็นผู้ที่เกิดในภาคเหนือ และภาคกลาง ส่วนนักเรียนที่เกิดภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบภูมิถิ่นานาเกิดนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กับนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาจะเป็นผู้ที่เกิดในต่างจังหวัดในสัดส่วนที่มากกว่ามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนชายเป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ในสัดส่วนที่ มากกว่านักเรียนหญิง

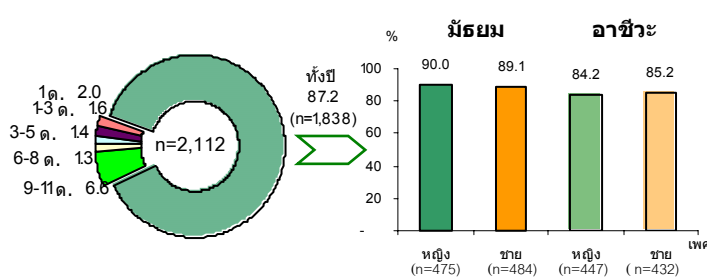
ตาราง 5.1 ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลา	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2					
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 – 5 ปี	52	9.8	47	8.7	91	17.1	96	18.9	286	13.6
5.01 – 10 ปี	29	5.5	41	7.6	65	12.2	58	11.4	193	9.2
10.01 – 25 ปี	447	84.7	455	83.8	375	70.6	353	69.6	1,630	77.3

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครของนักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณ 13 ปี (SD = 5.2) เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร จึงมีระยะเวลาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ประมาณ 77% มีประมาณ 14% ที่อาศัยในกรุงเทพมหานครอยู่ในระหว่าง 1-5 ปีที่เหลือ 9% อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีมากกว่า 80% ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ประมาณ 70% ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่า 10 ปีขึ้นไป นักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีสัดส่วนของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครใกล้เคียงกัน

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

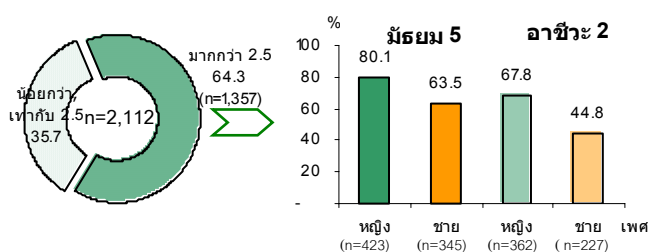
แผนภาพ 5.3 ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

สำหรับระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เกือบ 90% อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดทั้งปี นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

มีสัดส่วนของการอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดทั้งปี มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 เล็กน้อย ส่วนนักเรียนหญิง - ชายในแต่ละระดับการศึกษามีสัดส่วนการอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดทั้งปี ใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 5.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

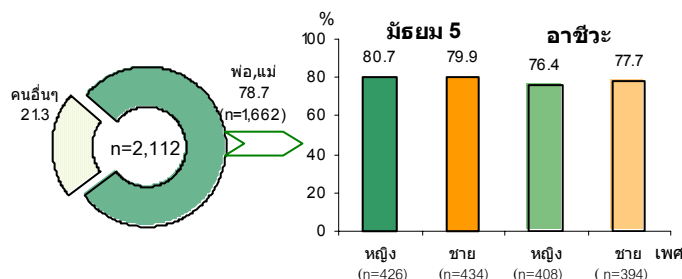

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน พบว่าประมาณ 2 ใน 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่อนข้างดีถึงดีมาก (ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.5 ขึ้นไป) มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ที่อ่อนมากจำนวน

จำนวน 69 ราย (น้อยกว่า 1.5) มี 13% มีระดับคะแนนเฉลี่ย 1.5 – 2.0 และอีก 20% มีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.0 – 2.5

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนหญิงในแต่ละระดับก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย

แผนภาพ 5.5 ลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียน

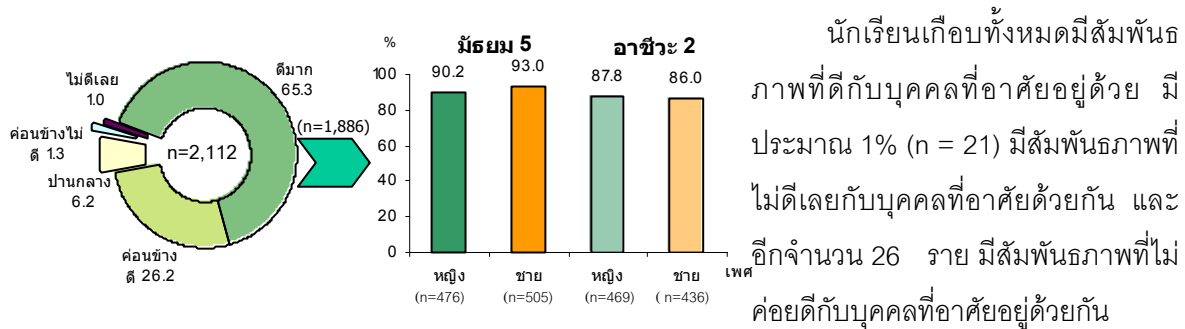

นักเรียนส่วนใหญ่แล้วประมาณ 79% อาศัยอยู่กับบิดา และ/หรือมารดา นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 อาศัยอยู่กับบิดา และ/หรือมารดา ในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนหญิงอาศัยอยู่กับบิดา และ/หรือมารดาในสัดส่วนที่เท่ากับนักเรียนชาย

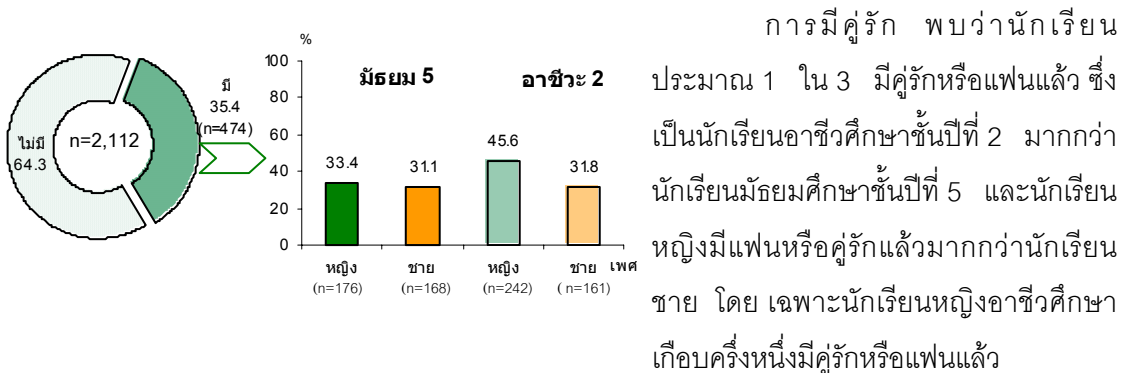
...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.6 สัมพันธภาพของนักเรียนที่ดีกับบุคคลที่อาศัย

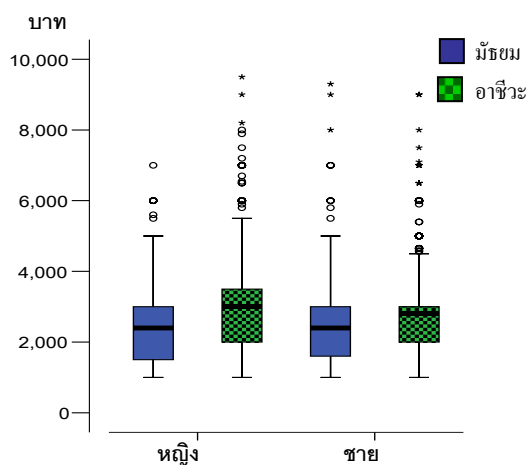

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยกันมากกว่าในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 สำหรับนักเรียนชายมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนของสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อยู่อาศัยอยู่ด้วยกันมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยกันมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

แผนภาพ 5.7 การมีคูรักหรือแฟนของนักเรียน

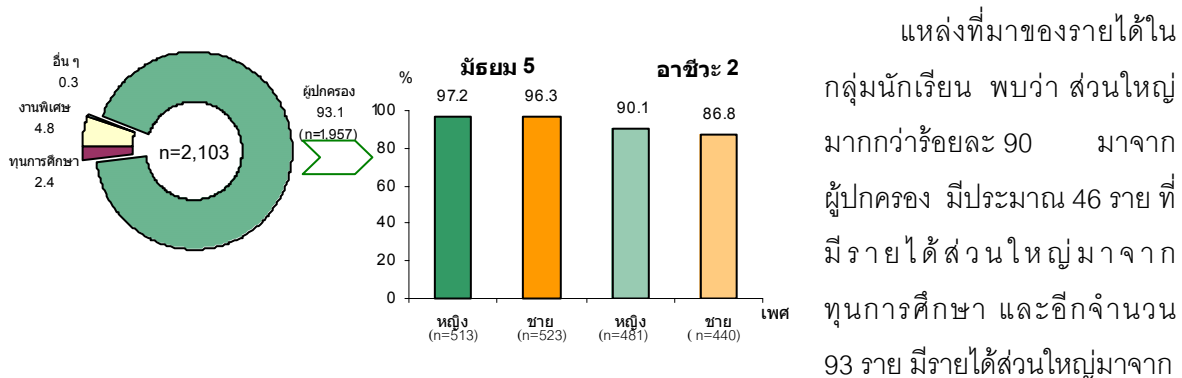
แผนภาพ 5.8 รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียนโดยประมาณ 2,500 บาท (ค่า Median) นักเรียนหญิง (2,500 บาท/เดือน) มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่านักเรียนชาย (3,000 บาท/เดือน) และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 (2,400 บาท/เดือน) มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษา (3,000 บาท/เดือน) นักเรียนที่มีรายได้น้อยที่สุดประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน ส่วนนักเรียนที่มีรายได้มากที่สุดประมาณ 9,500 บาท/เดือน

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

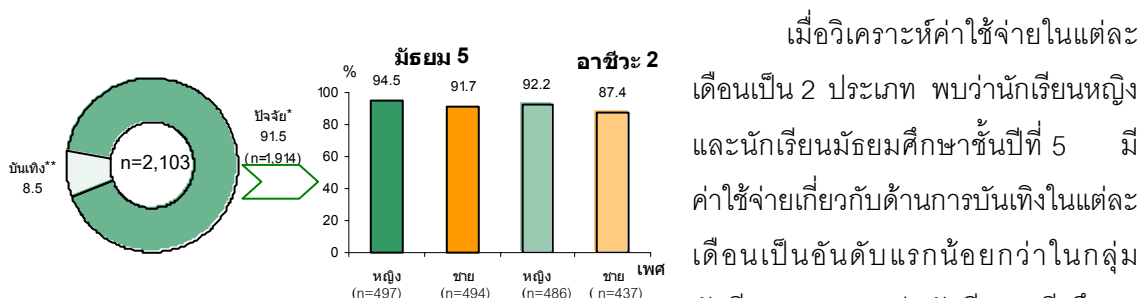
แผนภาพ 5.9 แหล่งที่มาของรายได้ในกลุ่มนักเรียน

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เกือบทั้งหมดจะมีรายได้ส่วนใหญ่จากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีรายได้จากผู้ปกครองน้อยกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

รายจ่ายของนักเรียนในแต่ละเดือนนั้น พบว่านักเรียนมีรายจ่ายในแต่ละเดือนเป็นอันดับแรกมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายในเรื่องของการเรียน/อุปกรณ์ในการเรียน รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร/สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน และเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทาง ตามลำดับ มีนักเรียน จำนวน 10 ราย ที่ต้องใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน/เล่นพนัน และอีก 37 ราย ใช้จ่ายเป็นอันดับแรกไปกับค่าโทรศัพท์/Internet จำนวน 38 ราย มีรายจ่ายเป็นอันดับแรกกับเรื่องของเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย และอีกจำนวน 131 ราย มีรายจ่ายมากเป็นอันดับแรกไปกับการเที่ยว/สังสรรค์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก)

แผนภาพ 5.10 ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจำแนกตามประเภท

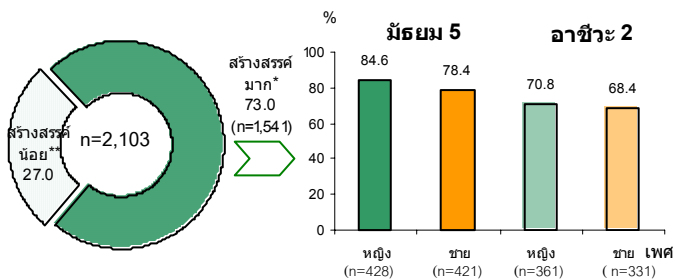
* หมายถึง การเรียน/อุปกรณ์การเรียน,อาหาร/สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน,ค่ารถ/ค่าเดินทาง/ค่าพาหนะ,เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย

** หมายถึง เที่ยว/สังสรรค์,ค่าโทรศัพท์/Internet,ดื่มสุรา/เล่นการพนัน/เที่ยวกลางคืน

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.11 การใช้เวลาว่างของนักเรียน

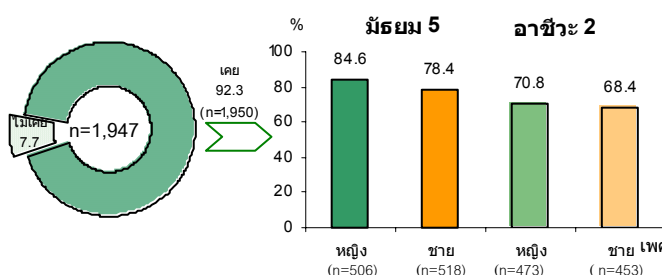
- * หมายถึง เล่นกีฬา/เล่นดนตรี, ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/อ่านหนังสือ, เดินทางห้างฯ/Shopping, ทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวทำงาน, ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ, ทำการบ้าน/อ่านหนังสือ, เรียนพิเศษ, สังสรรค์กับเพื่อน
- ** หมายถึง ดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพยาเสพติด, เล่นการพนัน, เล่นเกมส์/Internet, เที่ยวตามสถานบันเทิง, ค่ายโทรศัพท์

การใช้เวลาว่างของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นอันดับแรก คือ การไปเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย/เล่นดนตรี รองลงมาคือการสังสรรค์กับเพื่อนๆ การเล่นเกมส์ และการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือ ตามลำดับ สำหรับการใช้เวลาว่างเป็นอันดับแรก ในทางด้านลบ คือ การเล่นพนันมีจำนวน 19 ราย ที่ใช้เวลาว่างไปกับการดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพยาเสพติด

สารเสพติด มีจำนวน 36 ราย นักเรียนชายจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เป็นอันดับแรกกับการเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย/เล่นกีฬามากกว่ากิจกรรมอย่างอื่นอย่างชัดเจน ส่วนนักเรียนหญิงจะใช้เวลาว่างในทุกๆ กิจกรรมเป็นอันดับแรกในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (ดูรายละเอียดในตารางภาคผนวก) ถ้าแยกกิจกรรมที่ใช้ในเวลาว่างออกเป็น 2 ประเภท จะพบว่านักเรียนชายมีสัดส่วนของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์น้อยเป็นอันดับแรกมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนของการใช้เวลาว่างกับกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์น้อยเป็นอันดับแรกมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

พฤติกรรมการใช้ Internet

แผนภาพ 5.12 พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา

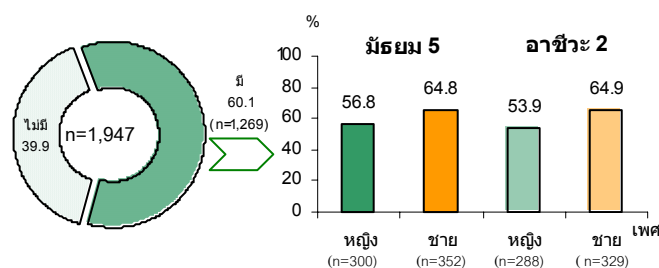
พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า มีนักเรียนประมาณ 8% ที่ไม่เคยใช้ Internet (นอกเหนือจากการเรียน – การสอนในชั่วโมงคอมพิวเตอร์ และการเข้ามาตอบคำถามของโครงการนี้) นักเรียน

มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนของการได้ใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนนักเรียนหญิง – ชาย มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ส่วนความถี่ของการใช้ Internet ในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะใช้ Internet ประมาณ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ มีนักเรียน ร้อยละ 28 ที่ใช้ Internet เป็นประจำทุกวัน อีกประมาณร้อยละ 23 ใช้ Internet เพียงนานๆ ครั้ง/เมื่อมีโอกาสเท่านั้น อีก 9% ใช้ Internet ประมาณสัปดาห์ละครั้ง (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) สำหรับนักเรียนที่ใช้ Internet ทุกวัน (n = 546) จะใช้เวลาในการเล่น Internet ประมาณ 2 ชั่วโมง/วัน สำหรับกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จะใช้เวลาเล่น Internet วันละ 1 ½ ชั่วโมง/วัน ส่วนนักเรียนหญิง-ชายมีสัดส่วนการใช้ Internet เท่าๆ กัน กล่าวคือ ประมาณ 2 ชั่วโมง/วัน (ค่า Median)

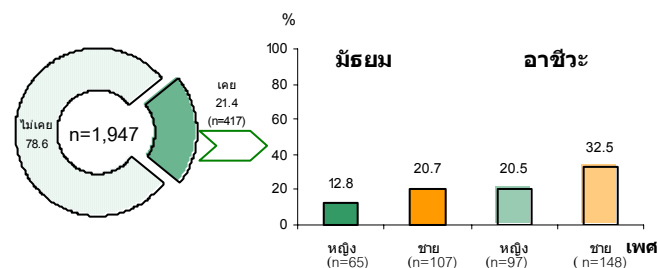
แผนภาพ 5.13 การมีเพื่อนที่รู้จักกันทาง Internet

นักเรียนที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 1,947 ราย) พบว่าเคยมีเพื่อนที่รู้จักกันทาง Internet ประมาณ 60% ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วน

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีสัดส่วนของการมีเพื่อนทาง Internet ไม่แตกต่างกันมากนัก เพื่อนที่รู้จักกันทาง Internet ส่วนใหญ่แล้วก็มีทั้งเพื่อนที่เป็นผู้หญิง และเพื่อนผู้ชาย

แผนภาพ 5.14 การมีคูรักที่รู้จักกันทาง Internet

การมีคูรักที่รู้จักกันทาง Internet พบว่า มีประมาณ 21% ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ในส่วนนี้จะเป็นการสอบถามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการเที่ยวเตร่กลางคืน การเข้าร่วมสังสรรค์งานเลี้ยงที่มีการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมการดูภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ พบว่ามีนักเรียนเกือบ 1 ใน 4 ที่เที่ยวเตร่กลางคืน มีประมาณ 12% ที่เคยเข้าร่วมสังสรรค์งานเลี้ยงที่มีการใช้สารเสพติด และอีกประมาณ 42-45% เคยดูภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

ตาราง 5.2 พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรม	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวกลางคืน	66	12.5	106	19.5	109	20.4	207	40.8	488	23.1
เข้าร่วมสังสรรค์ เลี้ยงยาเสพติด	24	4.5	52	9.6	64	12.0	112	22.1	252	11.9
ดูภาพปลุกเร้า จากหนังสือ	144	27.3	289	53.2	166	31.1	293	57.8	892	42.2
ดูภาพปลุกเร้า จาก Internet	120	22.7	329	60.6	149	27.9	319	62.9	917	43.4
ดูภาพปลุกเร้า จาก VDO, VCD, DVD	133	25.2	330	60.8	159	29.8	338	66.7	960	45.5

สำหรับความถี่ของพฤติกรรมในรอบปีที่ผ่านมา จะพบว่าในกลุ่มนักเรียนที่เคยเที่ยวเตร่กลางคืนในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่แล้ว 80% เป็นการเที่ยวเตร่เพียงเดือนละครั้ง หรือนานๆ ครั้งแล้วแต่โอกาส มีร้อยละ 5 ที่เที่ยวเตร่เป็นประจำทุกๆ วัน ที่เหลืออีก 15% เที่ยวค่อนข้างบ่อย มีประมาณ 1 ใน 4 ที่เข้าร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีสารเสพติดค่อนข้างถี่ คือ ทุกวันจนถึงสัปดาห์ละครั้ง สำหรับการดูภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่มากกว่า 80% จะดูเพียงเดือนละครั้ง หรือนานๆ ครั้งแล้วแต่โอกาสเท่านั้น ส่วนนักเรียนที่ต้องดูภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศเป็นประจำทุกวันมีประมาณ 3%

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ตาราง 5.3 ความถี่ของพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในภาพรวม

พฤติกรรม*	ทุกวัน		2-3 ครั้ง/ สัปดาห์		สัปดาห์ละครั้ง		เดือนละครั้ง		นานๆ ครั้ง แล้วแต่โอกาส	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวกลางคืน	26	5.3	48	9.8	29	5.9	37	7.6	348	71.3
เข้าร่วมสังสรรค์ เลี้ยงยาเสพติด	13	5.2	33	13.1	12	4.8	17	6.7	177	70.2
ดูภาพเปลื้อง จากหนังสือ	30	3.4	69	7.7	28	3.1	33	3.7	732	82.1
ดูภาพเปลื้อง จาก Internet	27	2.9	90	9.8	38	4.1	31	3.4	731	79.7
ดูภาพเปลื้อง จาก VDO, VCD, DVD	30	3.1	84	8.8	51	5.3	33	3.4	762	79.4

* หมายเหตุ : คัดสรรส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมในแต่ละพฤติกรรมเท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ โดยมีจำนวนทั้งหมด 8 ข้อคำถาม แต่การศึกษานี้มีคำตอบ 3 ประเภท คือ ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่ ซึ่งอาจจะทำให้คะแนนที่ได้จากการศึกษามีความแตกต่างจากการศึกษาอื่นๆ ที่มีคำตอบเพียง 2 ประเภท คือ ใช่ และไม่ใช่ การศึกษานี้พบว่า นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 22-51 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องมีสัดส่วนมากที่สุด คือ การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ รองลงมาคือ คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพแข็งแรงดีอาจมีเชื้อเอชไอวี ส่วนการมีคู่นอนคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ การร่วมเพศกับคนที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใส่ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ นักเรียนสามารถตอบถูกประมาณร้อยละ 45 ข้อความที่เหลือนักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องเพียงประมาณ 1 ใน 3 คือ ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ กับการกินอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ และนักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องค่อนข้างน้อย หรือประมาณ 1 ใน 4 นั่นคือ การสวนล้างช่องคลอดหลังร่วมเพศไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวี และในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 พบว่าสามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 20-62 นักเรียนชายสามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิง ยกเว้นในเรื่องของการสวมล้างช่องคลอด และการรวมเพศกับแฟนที่ไม่น่าไว้วางใจโดยไม่ใส่ถุงยางอนามัยไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีสัดส่วนของการตอบได้ถูกต้องเกือบเท่าๆ กัน ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า สามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 20-70 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 สามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนมากที่สุดคือ มีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ และยังสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้ ส่วนความรู้ที่นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 สามารถตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ การสวมล้างช่องคลอดหลังการรวมเพศไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวี กับในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้

ตาราง 5.4 การตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคเอดส์

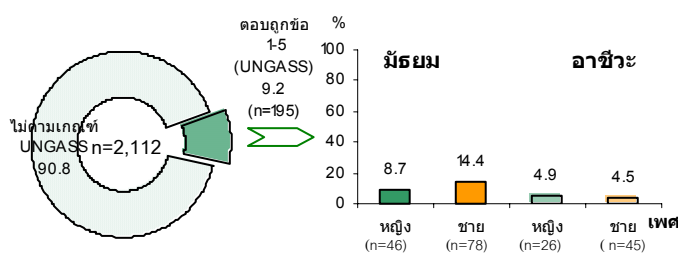
ข้อที่	คำถาม	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	251	47.5	336	61.9	221	41.4	260	51.3	1,068	50.6
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	243	46.0	286	52.7	345	64.6	283	55.8	942	44.6
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอดส์	286	54.2	311	57.3	220	41.2	227	44.8	1,044	49.4
4	ยังสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	196	37.1	224	41.3	372	69.7	327	64.5	762	36.1
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	196	37.1	232	42.7	175	32.8	201	39.6	804	38.1
6	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	107	20.3	131	24.1	104	19.5	121	23.9	463	21.9

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ตาราง 5.4 การตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ (ต่อ)

ข้อที่	คำถาม	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่นางสาวใจโดยไม่ใช้ ถุงยางอนามัย สามารถ ติดเชื้อเอดส์	269	50.9	269	49.5	197	36.9	204	40.2	939	44.5
8	การสวนล้างช่องคลอด หลังการร่วมเพศสามารถ ป้องกันการติดเชื้อเอดส์	145	27.5	152	28.0	104	19.5	106	20.9	507	24.0

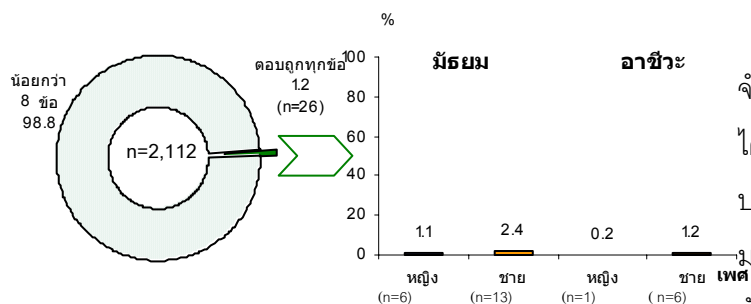
แผนภาพ 5.15 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS พบว่ามีนักเรียนที่ตอบความรู้ได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS เพียงร้อยละ 9 นักเรียนชายมีส่วนต่อการตอบความรู้ได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนหญิง และ

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 สามารถตอบความรู้ได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

แผนภาพ 5.16 การตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องทุกข้อ

สำหรับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จำนวนทั้ง 8 ข้อ มีนักเรียนที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อมีร้อยละ 1 เท่านั้น หรือประมาณ 26 ราย เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนของการตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

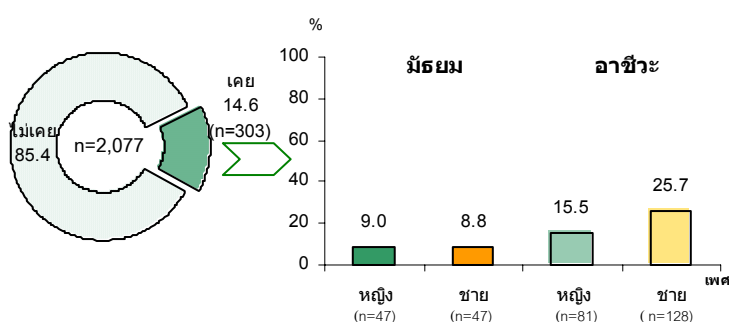

...หลักสูตรมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

พฤติกรรมทางเพศ

ประสบการณ์ของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์มาแล้ว ประมาณ 15% หรือมีจำนวน 303 ราย เป็นนักเรียนชาย ($n = 175$) มากกว่านักเรียนหญิง ($n = 128$) และเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ($n = 209$) มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ($n = 94$) เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของนักเรียนหญิง-ชายในแต่ละระดับการศึกษาแล้ว จะพบว่านักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับนักเรียนชาย ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นั้นนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงอย่างเห็นได้ชัดเจน

แผนภาพ 5.17 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียน

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ($n = 303$) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ประมาณ 85% มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟน ประมาณ 6% มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีประมาณ 3% ที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันผิวเผิน มีจำนวน 1 ราย เท่านั้น ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการทางเพศ

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนหญิงจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคูรัก หรือแฟน และคนที่รู้จักกันคุ้นเคยมากกว่านักเรียนชาย ส่วนนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับผู้ขายด้วยกัน รองลงมาเป็นอันดับสองรองจากคูรัก หรือแฟน

ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก/แฟนเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกันกับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 แต่จะมีสัดส่วนสูงกว่าเล็กน้อย ในกลุ่มนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยเป็นอันดับรองลงมา ส่วนในนักเรียนหญิงจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันเป็นอันดับรองลงมา

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

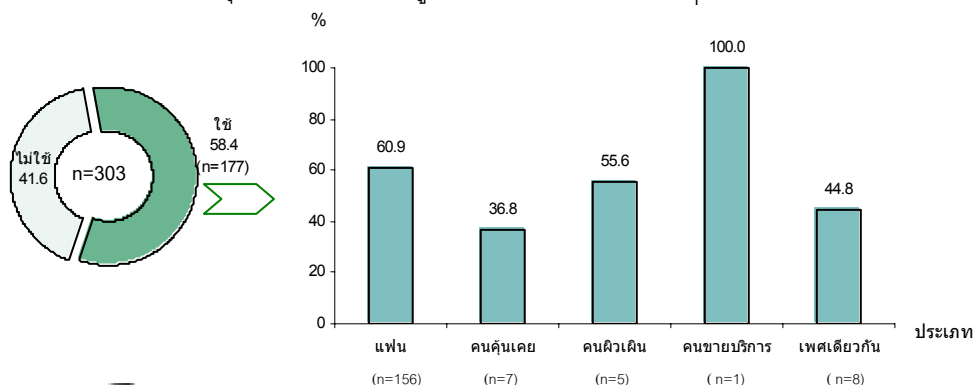
อย่างไรก็ตามข้อมูลเกี่ยวกับคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนในกลุ่มนี้ จะเห็นได้ชัดเจนว่า นักเรียนชายจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับแฟน/คูรักเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย และเพศเดียวกัน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับหญิงบริการทางเพศแทบจะไม่มีเลย สำหรับนักเรียน หญิงซึ่งส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟนเช่นเดียวกันกับนักเรียนชาย ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับผู้ชายคนอื่นๆ มีประมาณ 3-4% เท่านั้น

ตาราง 5.5 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

พฤติกรรม	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 (n=94)				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 (n=209)				รวม	
	หญิง (n=47)		ชาย (n=47)		หญิง (n=81)		ชาย (n=128)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คูรัก/แฟน	40	85.1	37	78.7	71	87.7	108	84.4	256	84.5
บุคคลกันที่รู้จัก คุ้นเคย	4	8.5	3	6.4	-	-	12	9.4	19	6.3
บุคคลกันที่รู้จัก ผิวเผิน	1	2.1	2	4.3	4	4.9	2	1.6	9	3.0
หญิงบริการ ทางเพศ	-	-	-	-	-	-	1	0.8	1	0.3
เพศเดียวกัน	2	4.3	5	10.6	6	7.4	5	3.9	18	5.9

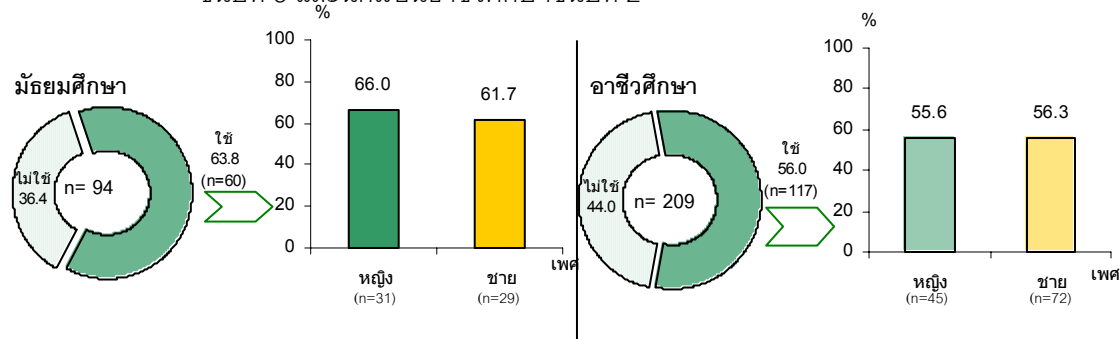
เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยแล้ว จะพบว่านักเรียนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก หรือแฟน จะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าคู่เพศสัมพันธ์อื่นๆ ยกเว้นในกลุ่มนักเรียนชาย (1 คน) ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการจะใช้ถุงยางอนามัยด้วย รองลงมาคือสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย กับคนที่รู้จักกันผิวเผิน เพศเดียวกัน และคนที่รู้จักกันคุ้นเคย ตามลำดับ

แผนภาพ 5.18 การใช้ถุงยางอนามัย กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในครั้งแรก

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.19 สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า นักเรียนมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากกว่าครึ่งหนึ่ง (58%) นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากกว่านักเรียนชายเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 59.4 และร้อยละ 57.7) และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 63.8 และร้อยละ 56.0) ส่วนนักเรียนในกลุ่มมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และในกลุ่มอาชีวศึกษาปีที่ 2 มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนหญิง-ชาย ไม่แตกต่างกัน

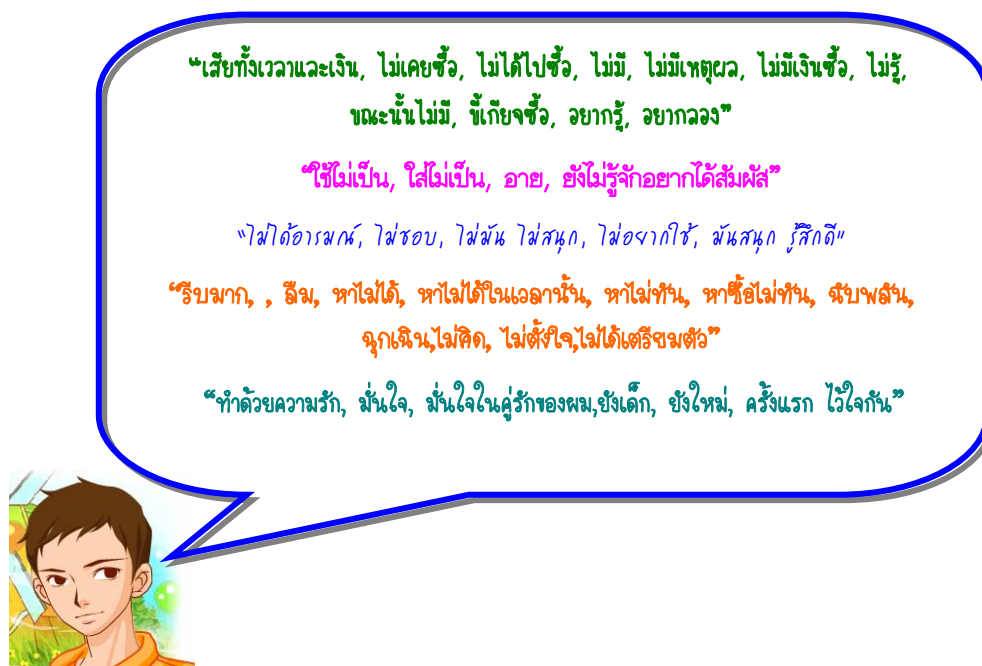
เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

“ไม่จำเป็น, ไม่ชอบ, ไม่สนุก, ไม่อยากใช้, ผู้ชายไม่ยอมใช้,
แพ้ถุงยางอนามัย, ไม่มัน, มันใจ”

“เจ็บ, เพศเดียวกัน, หลังข้างนอก, ใช้หิ้ว”

“ไม่ได้เตรียมไว้, ไม่ได้คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์, ไม่ได้ซื้อ, ไม่ได้ตั้งใจ, ไม่ได้พก,
ไม่ได้ยินยอม, ไม่ได้ว่าจะมี, ไม่มี, ไม่มีความเสี่ยง, ไม่รู้, ไม่รู้ไม่ใช่คนใช้,
ไม่รู้ตัว, ครั้งแรก, ตอนนั้นไม่ได้รู้เรื่อง, มันเมา, ลืม, อารมณ์นำไป

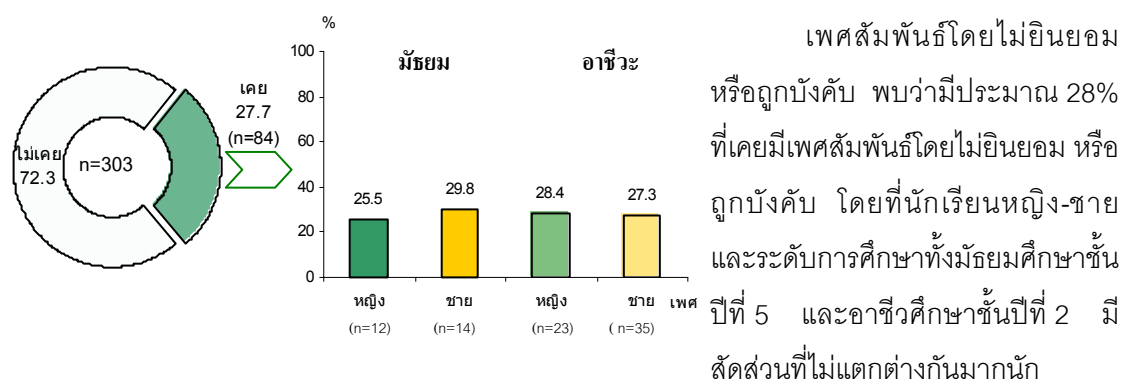
ตาราง 5.6 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และ อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

ระดับการศึกษา	Mean	SD	n	Minimum	Maximum
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5					
หญิง	15.3	1.2	47	10	19
ชาย	14.6	2.1	47	6	17
อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2					
หญิง	15.6	1.4	81	13	24
ชาย	15.0	1.3	128	6	18
รวม	15.1	1.5	303	6	24

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในภาพรวม พบว่ามีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 15 ปี อายุที่น้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ คือ 6 ปี (นักเรียนชาย 2 ราย) ส่วนนักเรียนหญิงเท่ากับ 10 ปี นักเรียนหญิงมีอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกสูงกว่านักเรียนชายเพียงเล็กน้อย นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เล็กน้อย (Mean= 15.2 ปี และ ค่าเฉลี่ย = 15.0 ปี)

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.20 เพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับ

ตาราง 5.7 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับเป็นครั้งแรก

ระดับการศึกษา	Mean	SD	n	Minimum	Maximum
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5					
หญิง	15.0	1.7	12	10	16
ชาย	15.1	2.7	14	10	22
อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2					
หญิง	15.4	1.0	23	13	17
ชาย	14.7	1.6	35	9	18
รวม	15.0	1.7	84	9	22

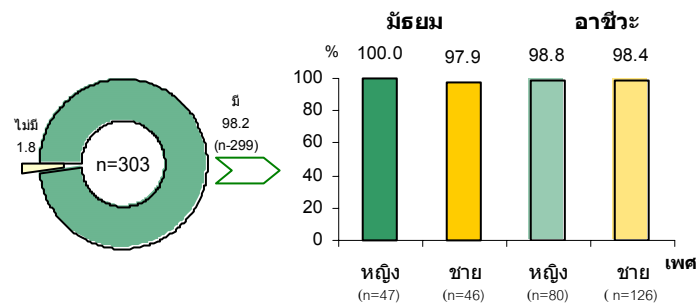
อายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับเป็นครั้งแรก พบว่าอายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม หรือถูกบังคับเท่ากับ 9 ปี สำหรับนักเรียนชาย และอายุ 10 ปี ในกลุ่มนักเรียนหญิง โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนในกลุ่มนี้จะมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ยินยอม หรือถูกบังคับเท่ากับอายุ 15 ปี

เพศสัมพันธ์ในรอบปี

ในส่วนนี้จะสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 303 ราย ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ จะมีนักเรียนจำนวน 4 ราย ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี จึงไม่นำมาคิดสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศในรอบปี ดังนั้นจำนวนนักเรียน 299 ราย เท่านั้นที่จะคิดสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศในรอบปี

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 5.21 ประสิทธิภาพทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา

ตาราง 5.8 คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

คู่เพศสัมพันธ์	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่อีก/แฟน	44	93.6	41	87.2	74	91.4	109	85.2	268	88.4
บุคคลที่รู้จักกัน	5	10.6	15	31.9	5	6.2	33	25.8	58	19.1
คุ้นเคย										
บุคคลที่รู้จักกัน	4	8.5	9	19.1	4	4.9	24	18.8	41	13.5
ผิวเผิน										
ผู้ขายบริการ	2	4.3	3	6.4	1	1.2	10	7.8	16	5.3
ทางเพศ*										
เพศเดียวกัน	4	8.5	6	12.8	4	4.9	7	5.5	21	6.9

* หมายเหตุ : ผู้ขายบริการทางเพศไม่ได้ระบุว่าเป็นผู้หญิงขายบริการเท่านั้น

คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์ กับคู่อีก หรือแฟน รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน เพศเดียวกัน และผู้ที่ขายบริการทางเพศ ตามลำดับ นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก หรือแฟน จะเป็นนักเรียนหญิงในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคย จะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้รู้จักกันผิวเผินจะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศนั้น เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 3 ราย และเป็นนักเรียนชาย จำนวน 13 ราย และผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศเดียวกัน พบว่านักเรียนหญิง-ชาย มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก แต่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จะมีสัดส่วนสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 5.9 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคูเพศสัมพันธ์ต่างๆ

เพศ	คูรัก		คนรู้จักคุ้นเคย		คนรู้จักผิวเฝิน		ผู้ชายบริการ*		เพศเดียวกัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	24	20.3	3	30.0	4	50.0	1	33.3	2	25.0
ชาย	43	28.7	22	45.8	21	63.6	8	61.5	3	23.1
รวม	67	25.0	25	43.1	25	61.0	9	56.3	5	23.8

* หมายเหตุ : ผู้ขายบริการทางเพศไม่ได้ระบุว่าเป็นผู้หญิงขายบริการเท่านั้น

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย จะพบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง ยกเว้นในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันที่นักเรียนหญิง-ชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งใกล้เคียงกัน นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเฝิน มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่าคูเพศสัมพันธ์อื่นๆ นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก หรือแฟน และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุด

ตาราง 5.10 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคูเพศสัมพันธ์ต่างๆ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

เพศ	คูรัก		คนรู้จักคุ้นเคย		คนรู้จักผิวเฝิน		ผู้ชายบริการ*		เพศเดียวกัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5										
หญิง	12	27.3	1	20.0	2	50.0	-	-	1	25.0
ชาย	10	24.4	8	53.3	5	55.6	2	66.7	-	-
นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2										
หญิง	12	16.2	2	40.0	2	50.0	1	100.0	1	25.0
ชาย	33	30.3	14	42.4	16	66.7	6	60.0	3	42.9

* หมายเหตุ : ผู้ขายบริการทางเพศไม่ได้ระบุว่าเป็นผู้หญิงขายบริการเท่านั้น

เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 24-67 ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคนที่รู้จักกันผิวเฝินมากที่สุด รองลงมาคือ คูรัก หรือแฟน เพศเดียวกัน และคนที่รู้จักกันคุ้นเคย ตามลำดับ สำหรับนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับผู้ชายบริการทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ หญิงที่รู้จักกันผิวเฝิน หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย และคูรัก หรือแฟน ตามลำดับ

สำหรับในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างที่จะแตกต่างกันมากในแต่ละคูเพศสัมพันธ์ คือ มีตั้งแต่ร้อยละ 16-100 ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคูรัก หรือแฟน น้อยกว่าคูเพศสัมพันธ์กับคนอื่นๆ และในกลุ่มนักเรียนชายก็เช่นเดียวกัน

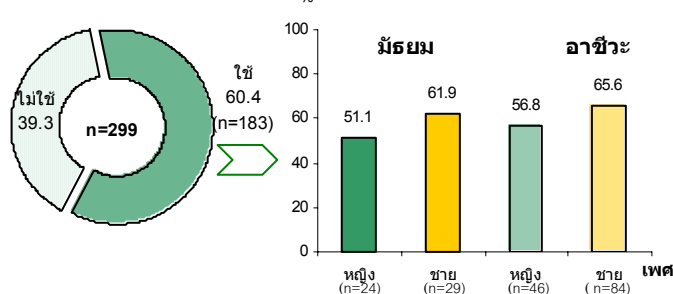
เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามากกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟนในครั้งล่าสุด รองลงมาคือ คนที่รู้จักกันคุ้นเคย คนที่รู้จักกันผิวเผิน คนที่มีเพศเดียวกัน และผู้ขายบริการทางเพศ ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนชายจะมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่คูรัก หรือแฟนมากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 5.11 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

คู่เพศสัมพันธ์	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2			
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คูรัก/แฟน	41	87.2	39	83.0	76	93.8	98	76.6
บุคคลที่รู้จักคุ้นเคย	2	4.3	2	4.3	1	1.2	13	10.2
บุคคลที่รู้จักผิวเผิน	2	4.3	3	6.4	3	3.7	7	5.5
ผู้ขายบริการทางเพศ	-	-	-	-	-	-	5	3.9
เพศเดียวกัน	2	4.3	2	4.3	1	1.2	4	3.1

แผนภาพ 5.22 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

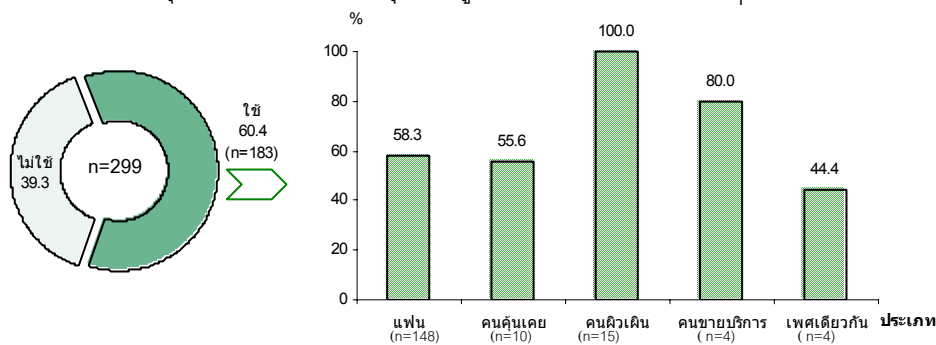

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่านักเรียนมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุดค่อนข้างสูง นักเรียนชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดสูงกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

...นักวิจัยมหาวิทยาลัยปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.23 การใช้ถุงยางอนามัยครั้งสุดท้าย กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งสุดท้าย กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ จะพบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายกับคนที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย 100% รองลงมากับผู้ขายบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย 80% ส่วนนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งสุดท้ายกับคูรัก แฟน หรือบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 58 และ 56 ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด

เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยครั้งสุดท้าย

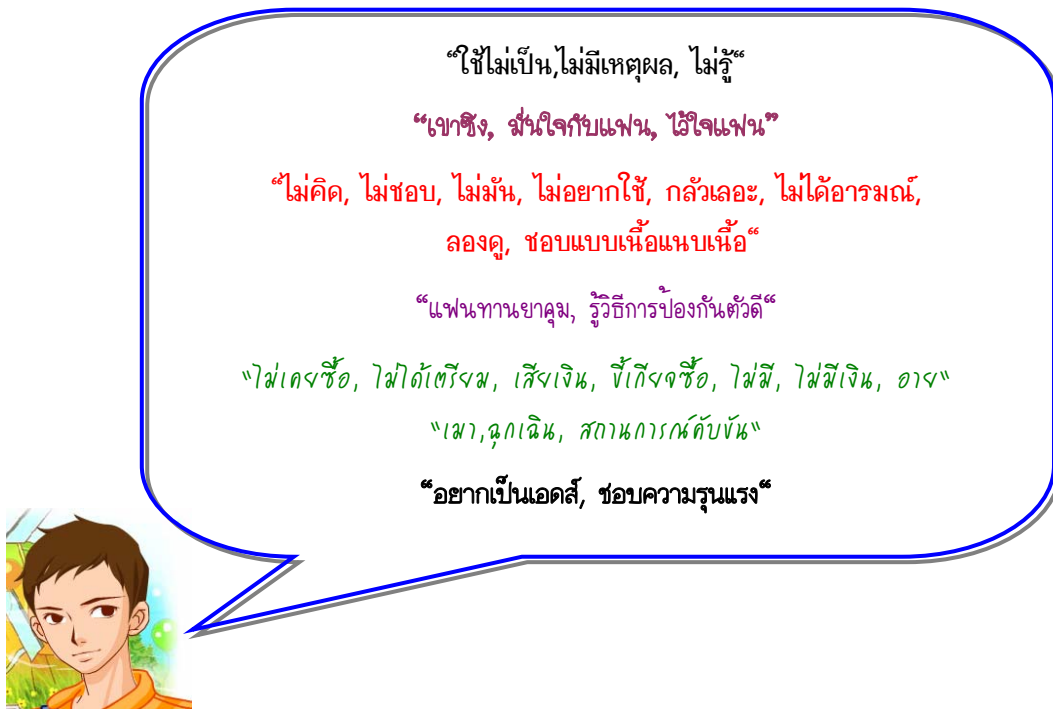
“เจอใจแฟน, เป็นเพศเดียวกัน, ไวใจ, มีคนเดียว”

“ไม่เคยใช้, ผู้ชายไม่ใช้, ไม่มี, ไม่มีเงินซื้อ, ไม่มีไม่กล้า, ไม่รู้, ี่เกียจใส่, คิดว่าไม่เป็นเอ็ดส์, มีนเมา, ลืม, ไม่ได้เตรียม, ไม่ได้ซื้อ, ไม่ได้พก, ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์, ไม่จำเป็น, หาไม่ได้”

“ไม่ชอบค่ะ, ไม่มัน, ไม่สนุก, ชอบสดๆ, ปล่อย่างนอก, เจ็บ, ไม่ใช้, ไม่ใส่, ไม่อยากใช้”

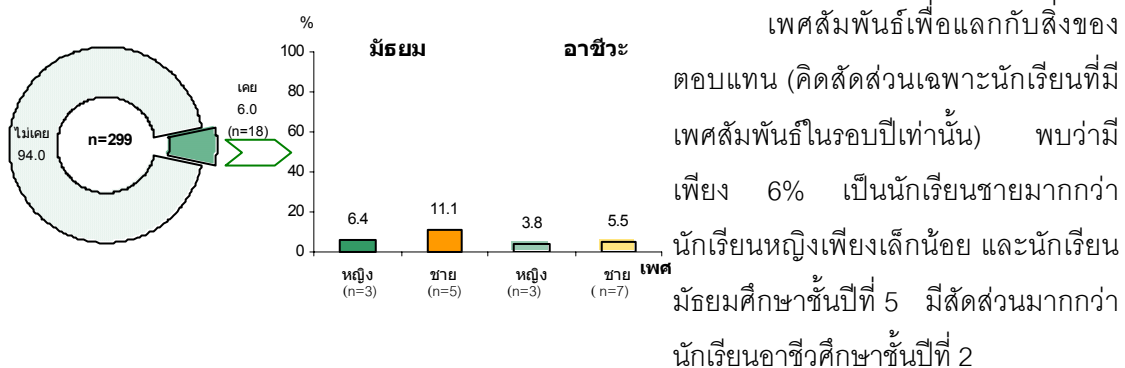
“กินยาคุมแล้ว, ฉีดยาคุมแล้ว”

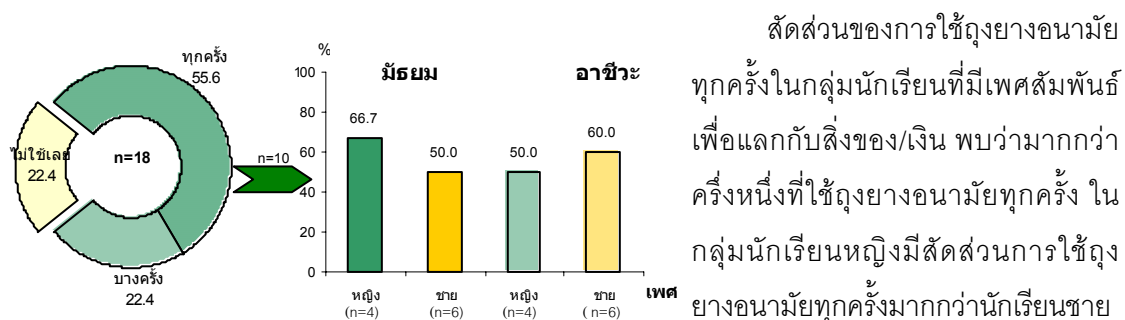

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกสิ่งตอบแทน

แผนภาพ 5.24 เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน

แผนภาพ 5.25 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงิน

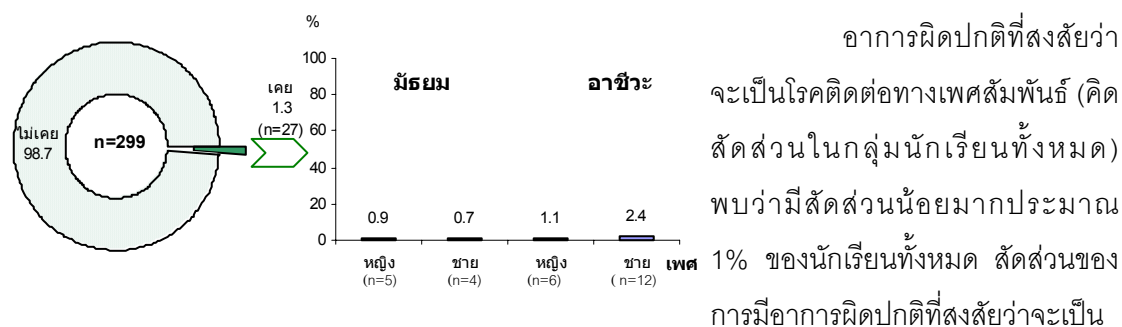
และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

อาการผิดปกติ

แผนภาพ 5.26 อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

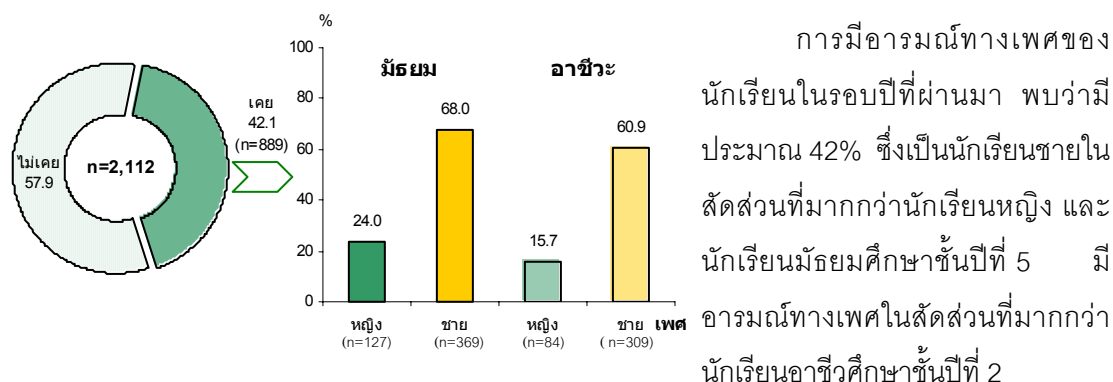
ตาราง 5.12 การปฏิบัติเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

การปฏิบัติตน	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรึกษาเพื่อน	1	9.1	6	37.5	7	25.9
ปรึกษาผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง	1	9.1	2	12.5	3	11.1
ปรึกษาแฟน/คูรัก	8	72.7	4	25.0	12	44.4
ซื้อยามากินเอง	1	9.1	2	12.5	3	11.1
ไปรักษาตามคลินิก หรือสถานพยาบาล	-	-	1	6.3	1	3.7
ไม่ได้ทำอะไรเลย	-	-	1	6.3	1	3.7

ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ จะมีวิธีปฏิบัติตัวโดยการปรึกษากับแฟน หรือคูรัก มากที่สุด รองลงมาคือ ปรึกษากับเพื่อน และซื้อยามากินเอง ตามลำดับ เมื่อดูวิธีปฏิบัติตัวในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชายแล้วจะเห็นว่านักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะปรึกษากับแฟน หรือคูรัก ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายจะปรึกษากับเพื่อนมากที่สุด

อารมณ์ทางเพศ

แผนภาพ 5.27 การมีอารมณ์ทางเพศของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา

ตาราง 5.13 การปฏิบัติตนเมื่อมีอารมณ์ทางเพศของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

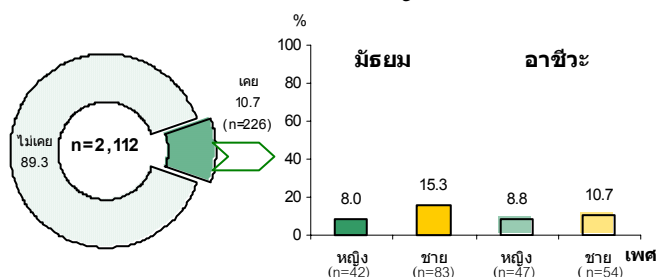
การปฏิบัติตน	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง/สัมผัสตัวเอง	20	9.5	234	34.5	254	28.6
มีเพศสัมพันธ์	28	13.3	50	7.4	78	8.8
เล่นกีฬา/ดนตรี	48	22.7	239	35.3	287	32.3
หางานอดิเรกทำ	50	23.7	97	14.3	147	16.5
ไม่ได้ทำอะไรเลย	65	30.8	58	8.6	123	13.8

การปฏิบัติตนเมื่อมีอารมณ์ทางเพศ พบว่านักเรียนที่เคยมีอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่จะไปเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย/หรือเล่นดนตรี การปฏิบัติตนในอันดับรองลงมาคือ การช่วยตนเอง หางานอดิเรกทำ ไม่ได้ทำอะไรเลย และมีเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนชายประมาณ 1 ใน 3 จะช่วยเหลือตนเอง และไปเล่นกีฬา/ดนตรี อีก 1 ใน 3 ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงส่วนใหญ่แล้วจะไม่ได้ทำอะไรเลย และไปเล่นกีฬา/ดนตรี และหางานอดิเรกทำในอันดับรองลงมา

...นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

แผนภาพ 5.28 การประสบกับปัญหาในเรื่องเพศ

มีนักเรียนที่เคยประสบกับปัญหาในเรื่องเพศประมาณ 11% เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย และเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

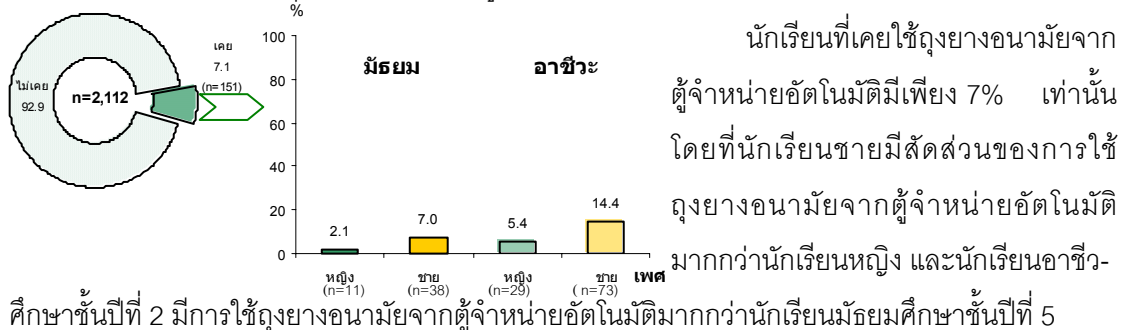
ตาราง 5.14 วิธีการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาทางเพศ

การปฏิบัติตน	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง	22	24.7	41	29.9	63	27.9
เพื่อน	34	38.2	61	44.5	95	42.0
ครู/อาจารย์	-	-	4	2.9	4	1.8
แฟน/คูรัก	19	21.3	10	7.3	29	12.8
หาหนังสืออ่านเอง	1	1.1	4	2.9	5	2.2
ศูนย์ Hotline	1	1.1	1	0.7	2	0.9
เก็บไว้คนเดียว	7	7.9	11	8.0	18	8.0
ไม่ทราบจะปรึกษาใคร	5	5.6	5	3.6	10	4.4

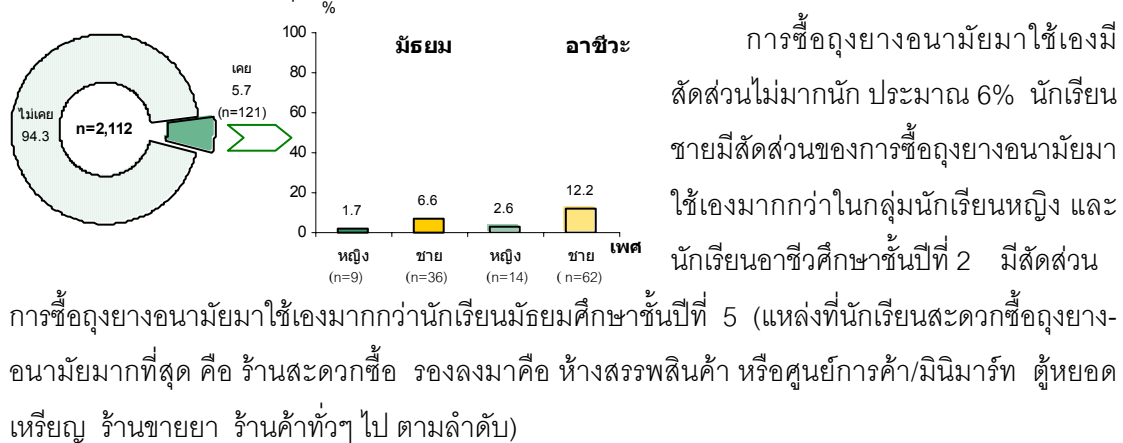
วิธีการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาทางเพศ (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่รายงานว่ามีปัญหาทางเพศ (n = 226) ส่วนใหญ่แล้วจะนำไปปรึกษากับเพื่อน และปรึกษากับบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง ปรึกษากับคูรัก/แฟน และเก็บเอาไว้คนเดียว ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาทางเพศที่ไม่แตกต่างกันมากนัก การปรึกษากับครู/อาจารย์ และกับศูนย์ Hotline ยังมีสัดส่วนน้อยมาก

กรุงเทพมหานคร

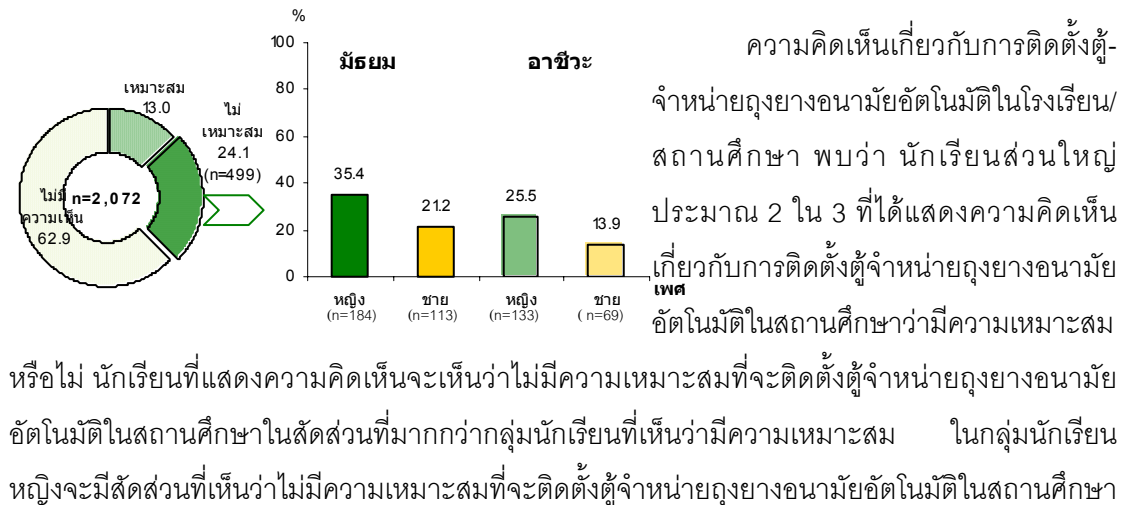
แผนภาพ 5.29 การใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ

แผนภาพ 5.30 การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง

แผนภาพ 5.31 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในโรงเรียน/สถานศึกษา

...หลักสูตรประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

มากกว่ากลุ่มนักเรียนชาย และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนของความคิดเห็นว่าการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในสถานศึกษาไม่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มนักเรียนอาชีวะ

สำหรับเหตุผลของนักเรียนหญิง-ชาย ที่เห็นว่าการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในสถานศึกษา**มีความเหมาะสม**ดังต่อไปนี้

☺ เด็กจะได้ป้องกัน เป็นการป้องกันโรค, เป็นการป้องกันการตั้งครรภ์, เป็นการป้องกันไว้, เป็นการป้องกันอีกทางหนึ่ง, เป็นการป้องกันเบื้องต้น, เป็นการใช้ป้องกันตัวเอง, จะได้ป้องกันได้ทันเวลาที่, จะได้มีการป้องกันในกลุ่มวัยรุ่น, จะได้รู้จักการป้องกัน, จะช่วยป้องกันได้มาก, จะทำให้เด็กป้องกัน, ช่วยป้องกันการมีลูกก่อนไว้, ป้องกันโรคเอดส์, อาจจะช่วยในการเซฟตัวเองได้ ☺

☺ จะได้ไม่เป็นเอดส์, เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ, เพื่อลดปัญหาการตั้งครรภ์, จะได้ช่วยกันป้องกันปัญหา ต่างๆ, ช่วยลดปัญหาทางเพศลงเยอะ, ช่วยลดปัญหาสังคม, ทำให้คนท้องลดลง, ผู้หญิงจะได้ไม่ท้อง ☺

☺ เด็กนักเรียนบางคนไม่ต้องการซื้อ, นักเรียนต้องการใช้ไม่กล้าไปซื้อ, ไม่กล้าซื้อข้างนอก, หลายคนคงอาย, บางครั้งก็ไม่สะดวกซื้อตามร้านสะดวกซื้อ ☺

☺ เป็นเรื่องธรรมชาติ, เป็นธรรมชาติของนักเรียน, ห้ามไม่ได้ก็ควรสอนให้ป้องกัน, อย่างน้อยโรงเรียนก็จะช่วย, วัยรุ่นสมัยนี้ต้องให้เข้าถึงถุงยางอนามัย ☺

☺ เป็นการปลูกฝังให้คนใช้ถุงยางอนามัย, เป็นของจำเป็น, มีความสำคัญต่อวัยรุ่น, วัยรุ่นจะได้รู้จักป้องกัน, วัยรุ่นตอนนี้จะมีอารมณ์ทางเพศ, เมื่อฉุกเฉิน, เผื่อไว้ ☺

☺ เหมาะสมที่ต้องมี, โอเคเลย, ใช่ว่า, ก็ดีนะ, ซื้อง่าย, ดีมาก, สะดวกในการใช้งาน, สะดวกดี, สะดวกมากขึ้น, หาง่ายดี ☺

😊 เด็กๆจะได้ไม่ติดโรค, เตือนสติ, โรคเอดส์จะได้น้อยลง, เพื่อความปลอดภัย,
เพื่อจะลดการติดเอดส์, ไม่ใช่เรื่องที่เอาอับอาย, ให้เด็กรู้จักใช้ถุงยางอนามัย,
ไม่ได้เสียหยาอะไรและเป็นการป้องกัน, จะได้ไม่มีคนเป็นเอดส์, จะได้ป้องกันการท้อง,
ช่วยลดความเสี่ยงต่างๆ, ช่วยลดปัญหาได้มากมาย, ป้องกันปัญหาต่างๆที่จะเกิด,
ป้องกันสิ่งที่จะตามมา, จะได้ปลอดภัย, จะได้ป้องกันไม่ให้ติดโรคเอดส์,
จะช่วยให้โรคเอดส์มากยิ่งขึ้น, ช่วยให้ปลอดภัย, ช่วยลดปัญหาการโรค, ทำให้มีความปลอดภัย,
ทุกคนได้ใช้จะได้ปลอดภัย, ลดความเสี่ยงต่างๆ, ลดปัญหาการท้องก่อนเวลาอันควร 😊

😊 เป็นการป้องกันที่ดี, เป็นการป้องกันปัญหาจากเพศสัมพันธ์, เป็นการสอนการป้องกัน,
เพื่อให้เกิดการป้องกันโรค, เพราะป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, ให้เด็กรู้จักป้องกัน,
จะได้ป้องกันตนเองและผู้อื่น, จะได้ให้การศึกษา รู้จักการป้องกัน, จะได้ป้องกันง่าย,
จะได้มีการป้องกันที่ถูกต้อง, ช่วยป้องกันเอดส์และการตั้งครรภ์,
ทำให้ป้องกันเชื้อ HIV ได้, นักเรียนได้รู้จักป้องกัน 😊

😊 เป็นสิ่งจำเป็น, เอาไว้ให้เด็กนักเรียนใช้, เอาไว้ป้องกันเวลาจำเป็น, ใช้ในการศึกษา,
กันไว้ดีกว่า, กันพลาด, บางครั้งมันจำเป็น, จะทำให้เด็กซื้อ 😊

😊 จะได้ง่ายไม่ต้องอาย, เมื่อต้องการใช้จะได้ง่าย, เพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน,
เพื่อมีคนต้องการ, ควรเก็บไว้เผื่อยามจำเป็น, จะได้สะดวกสบายขึ้นในการซื้อ,
จะได้ไม่ต้องไปซื้อไกล, สะดวกแก่การใช้งาน, สะดวกในการซื้อ, สะดวกดี, สะดวกสบาย,
หยิบใช้ง่าย, หาซื้อได้ง่าย, ง่ายไว้ในโรงเรียนได้เลย, ง่ายดี, หาซื้อได้ง่ายและไม่ต้องอาย, หาซื้อ
ได้สะดวก, จะได้ให้วัยรุ่นใช้ได้ง่าย, ซื้อง่าย, จะได้ใช้บ่อยๆ, ทำให้นักเรียนไม่อาย 😊

😊 เราไม่สามารถควบคุมได้, เรื่องแบบนี้มันห้ามไม่ได้, ในเมื่อแรงค์ไม่ได้แก้ปัญหา,
ช่วยให้เด็กหันมาใช้มากขึ้น, มันห้ามกันไม่ได้หรอก, ยังไงก็ต้องไปซื้อข้างนอก,
ยืดอกพาด, ปัจจุบันเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์มากแล้ว, จะได้รู้จักใช้กัน,
ถ้าเสี่ยงไม่ได้ก็ควรป้องกัน, ทำให้ใช้กันได้มากขึ้น, ห้ามไม่อยู่ 😊

...หลักสูตรการศึกษาขั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาขั้นปีที่ 2 ...

สำหรับเหตุผลของนักเรียนหญิง-ชาย ที่เห็นว่าการติดตั้งตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติในสถานศึกษา มีความไม่เหมาะสมดังต่อไปนี้

๕ เป็นสถานที่ราชการ, เป็นสถานที่ที่มีเกียรติ, เป็นสถานที่ราชการควรให้เกียรติสถานที่, เป็นสถานที่ศึกษา, เป็นสถานที่ศึกษา ไม่ควรมีการขาย, เป็นสถานที่ศึกษาควรให้เกียรติกับสถานที่, เป็นสถานศึกษาเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, เป็นสถานศึกษาไม่ควรมีเรื่องแบบนี้มาเกี่ยวข้องกับ, เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ไม่ควรมีเรื่องอย่างนี้ในโรงเรียน, เป็นสถานที่ศึกษาไม่ควรมีการขายถุงยางอนามัย, โรงเรียนเป็นสถานศึกษาไม่ใช่สถานบริการ, โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ไม่ใช่สถานที่ป้องกันการติดเอดส์, โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่ต้องมาศึกษาหาความรู้, โรงเรียนไม่เหมาะ, โรงเรียนไม่ใช่โรงเรียน, โรงเรียนไม่ใช่ที่ที่มีอะไรกัน, ในโรงเรียนไม่ควรทำน่าเกลียด, ในสถานการณ์เรียนไม่ควรมีสิ่งเหล่านี้, ไม่เข้าท่าเลยที่อื่นก็หาซื้อได้ไม่จำเป็นต้องมาตั้งขายที่โรงเรียนไร้สาระไม่ใช่สถานที่เรื่องเพศไม่ควรมีในสถานศึกษา, ไม่ควรส่งเสริมให้คนมีเพศสัมพันธ์ในโรงเรียน, โรงเรียนไม่ควรสนับสนุนเด็กในเรื่องนี้, ไม่จำเป็นต้องใช้ในโรงเรียน, ไม่สมควรเพราะเป็นสถานศึกษา, ไม่สมควรกับสถานที่, เป็นสถานศึกษาและไม่ควรอย่างยิ่งและเหมือนเป็นการส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์, สถานศึกษาไม่ใช่สถานที่ที่จะมาทำสิ่งแบบนี้ค่ะ ☹

๖ เด็กคงไม่มากได้, เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น, เป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรนำมาไว้ในโรงเรียน, เป็นสิ่งที่ไม่สำคัญแก่นักศึกษา, เป็นสิ่งที่ชักจูงได้, เป็นสิ่งที่ชักชวนให้เด็กทำ, เป็นสิ่งที่ชั่ว, เป็นสิ่งชั่วเด็ก, เปิดเผยเกินไป, แทนที่จะไม่ขายมีเพศสัมพันธ์ก็มีเพศสัมพันธ์เพราะมีขาย, แสดงว่าในสถานศึกษามีคนที่มีเพศสัมพันธ์กัน, โง่งเง้งเกินไป, โสมม, ไม่เห็นด้วยเลย, ไม่เหมาะกับสถานที่, ไม่เหมาะที่จะขายในสถานที่นี้, ไม่เหมาะสมกับวัย, ไม่เหมาะสำหรับเยาวชน, ไม่ชอบ, ไม่ดีและไม่เหมาะสม, ไม่ดีมาก ๆ ๆ ๆ, ไม่ควรให้เด็กที่ยังไม่ถึงวัยอันควรได้เห็นเรื่องพวกนี้, ไม่ควรปลูกฝังจิตใจ, ไร้คุณธรรม, ไม่ถูกต้อง, จะเป็นการเชิญชวน, จะเป็นการช่วยให้มีการมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น, ดูแล้วมันไม่เหมาะสม, ดูแล้วมันไม่ดี, ดูไม่เหมาะสม, ดูไม่ดี, ดูไม่ดีเพราะเป็นสถานศึกษา, ทุเรศ, น่าเกลียดเกิน, บางคนอาจจะอาย, บ้าป่วนเค้าเรียนหนังสือกันนะค่ะ, ประเทศไทยยังคงมีวัฒนธรรมที่ดีงามอยู่, ล่อแหลมเกินไป, อนาคต ☹

๗ ถ้านักศึกษาเห็นแล้วอาจทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้, ทำให้เกิดผลเสียตามมา, ทำให้เด็กใจแตกกันค่ะ, ทำให้เด็กที่ยังไม่เคยอยากทดลองได้, ทำให้เสียชื่อเสียง, ทำให้คิดแต่เรื่องเพศ, ทำให้คิดว่ามีเพศสัมพันธ์เยอะขึ้นกว่าเดิม, ทำให้ชู้ง่ายเกินไป, ทำให้นักเรียนที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ทำได้ง่ายขึ้น, ทำให้นักเรียนนักศึกษาอยากลองในสิ่งที่ไม่เคยลองและกระตุ้นให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์, ทำให้นักเรียนอยากจะมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น, ทำให้นักเรียนในประเทศจะเสียความบริสุทธิ์มากขึ้น, ทำให้นักเรียนอยากมีเพศสัมพันธ์, ทำให้วัยรุ่นอยากทดลอง ☹

๕) เด็กจะมัวอยู่กับแต่เรื่อง sex, เด็กอาจนำไปใช้, เดี่ยวจะกลายเป็นเรื่องธรรมดาใน สังคม, เป็นโรงเรียน, เป็นการเปิดเผยเกินไปและสร้างแรงจูงใจให้วัยรุ่นหันไปสนใจและหมกมุ่น, เป็นการแนะนำนักเรียน, เป็นการกระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร, เป็นการกระตุ้นให้อยากลอง, เป็นการช่วย, เป็นการส่งเสริม, เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ทางอ้อม, เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความกล้าทำมากขึ้น, เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีอารมณ์ทางเพศ, เป็นการส่งเสริมให้คนมีเพศสัมพันธ์โดยไม่จำกัดวัย, เป็นการส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน, เป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางเพศ, เป็นการส่งเสริมที่ไม่สมควร, เป็นการสนับสนุน, เป็นการสนับสนุนให้เด็กทำ, เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนได้, เป็นการสนับสนุนทางอ้อม, เป็นการสนับสนุนจนเกินไป, เป็นการส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียนมีสัมพันธ์ทางเพศมากขึ้น, เป็นการสื่อว่าเด็กสามารถทำ เรื่องแบบนี้ได้ถึงแม้ว่าจะเป็น การป้องกันก็ตาม, เป็นส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์, เพราะถ้าเด็กเหมือนส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์, เพราะเหมือนเป็นการสนับสนุน, เพราะเป็นการส่งเสริมเขาจนมากกว่าการป้องกัน, เพราะจะทำให้เด็กหมกมุ่นในเรื่องเพศจนเกินไปจะทำให้เด็กหมดอนาคตเพราะเรื่องอย่างนี้, เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนหมกมุ่นแต่เรื่องการเพศสัมพันธ์มากเกินไป, เพราะอาจจะทำให้เหมือนแบบที่แนวทาง, เรายังอยู่ในวัยเรียนจึงไม่ควรหมกมุ่นเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ, เรายังอยู่ในวัยศึกษา, เหมือนเป็นการชักชวนให้เด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการขู่ยให้เด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการส่งเสริม, เหมือนเป็นการส่งเสริมเด็ก, เหมือนเป็นการส่งเสริมในการมีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการส่งเสริมในทางที่ไม่ดี, เหมือนเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์กัน, เหมือนเป็นการส่งเสริมให้ใช้, เหมือนเป็นการส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยที่ไม่เหมาะสม, เหมือนเป็นการส่งเสริมนักเรียนในทางที่ผิด, เหมือนเป็นการส่งเสริมนักเรียนให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, เหมือนเป็นการสนับสนุน, เหมือนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียน-นักศึกษา มีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน, เหมือนเป็นการสนับสนุนเรื่อง Sex, เหมือนเป็นการส่งเสริม, เหมือนกระตุ้น, เหมือนยิ่งสนับสนุนให้เด็กอยากรู้ อยากลองทำในสิ่งที่น่าเกลียดสกปรก, ส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์, เหมือนส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนไม่เหมาะสมมาก, เหมือนส่งเสริมนักเรียนผิดๆ, กระตุ้นให้นักเรียนอยากลอง, จะเป็นเหมือนการเปิดทางให้นักเรียนทำในสิ่งนั้น, จะเป็นเหมือนส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น, จะเป็นการส่งเสริมในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม, จะเป็นการส่งเสริมให้เขาชนมีเพศสัมพันธ์กัน, จะเหมือนเป็นการชักชวนเด็ก, จะทำให้เด็กเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาและจะทำให้เด็กอยากลอง, จะทำให้เป็นการชักชวนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์, จะทำให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น, จะทำให้นักเรียนมีความคิดที่จะเห็นเรื่องนี้เหมาะสม, จะทำให้นักเรียนอยากมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น, จะทำให้นักศึกษามีเพศสัมพันธ์มากขึ้น, จะทำให้มีการอยากรู้ อยากลองเกี่ยวกับเพศ, จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น, จะยิ่งทำให้นักเรียนสนใจเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น, จะยิ่งส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์, จะส่งเสริมเรื่องเพศ, จะสนับสนุนให้มี sex ก่อนวัยอันควร, ดูเป็นการส่งเสริม, ดูเหมือนเป็นการสนับสนุนมากกว่า, ดูเหมือนจะเป็นการสนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์, ดูเหมือนส่งเสริมนิดหน่อยเนื่องจากมันหาซื้อได้ง่ายขึ้นและอยู่ใกล้ตัวยิ่งขึ้น ☹

...หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาขั้นปีที่ 2 ...

☹ เด็กๆจะได้ไม่หมกมุ่นจนเกินไป, เดี่ยวถ้าคนอื่นเห็นจะหาว่าสนับสนุนให้คนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน,เดี๋ยวเด็กจะกอดมาเล่นกันและอาจทำอะไรกันไม่เลือกที่, เป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบตัวเอง, เป็นแหล่งล่อตาล่อใจเด็ก, เป็นการเพิ่มการเกิดมีเพศสัมพันธ์, เป็นการแนะนำในทางที่ผิด, เป็นการกระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, เป็นการชักจูงไปในทางที่ไม่ดี, เป็นการชักชวนมากเกินไป, เป็นการชี้แนวทางให้เด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์, เป็นการชี้โพรงให้กระรอก, เป็นการทำให้นักเรียนอยากลองมีเพศสัมพันธ์ทำให้มีปัญหามากขึ้น,เป็นการรื้อนำเด็ก,เป็นการนำไปในทางที่ผิด,เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์กัน,เป็นตัวอย่งที่ไม่ดี,เป็นการสนับสนุนให้มีเพศสัมพันธ์, เป็นสิ่งชั่วร้าย, เพราะเป็นการชักนำให้นักศึกษามีเพศสัมพันธ์, เพราะทำให้เด็กอยากลอง,เพราะทำให้นักเรียนทำรู้อยากลอง,เสมือนว่าชี้โพรงให้กระรอก,เหมือนเป็นการชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์, เหมือนเป็นการส่งเสริมทางอ้อม, เหมือนกับส่งเสริมให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กันในขณะอยู่ในโรงเรียน, เหมือนว่าให้อนุญาตให้มีเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนได้, จะทำให้เด็กเข้าถึงเรื่องทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น ☹

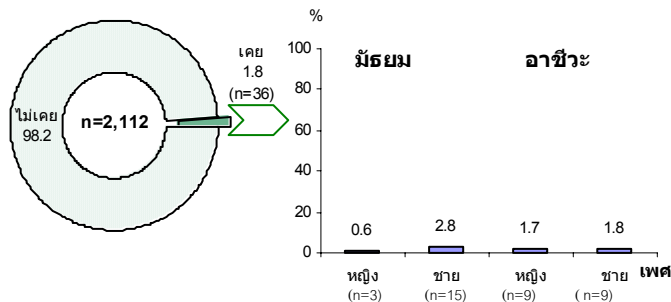
☹ เป็นแหล่งการศึกษา, โรงเรียนเป็นที่ให้ความรู้ในทางที่ดี, โรงเรียนเป็นที่ควรเคารพ, เป็นสถานศึกษา,เป็นสถานที่การเรียนรู้, เป็นสถานที่ที่มีแต่วัยเรียน, เพราะดูภายนอกน่าจะไม่เหมาะกับสถานศึกษา, เสียชื่อเสียง, โรงเรียนไม่ใช่สาธารณะ,โรงเรียนไม่ควรมีสิ่งของแบบนี้,โรงเรียนคือสถานที่ราชการ,สถานที่ศึกษาไม่ควรมีสิ่งที่เป็นอบายมุขไว้ในโรงเรียน,อาจจะมั่ววัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป,อาจทำให้เสียสถาบัน ☹

☹ ไม่เหมาะสมเลย, ไม่เหมาะที่จะขายในสถานที่นี้, ไม่เหมาะสม, ไม่เหมาะสมกับสถานศึกษา, ไม่ใช่โรงแรม, ไม่ใช่ที่มีเพศสัมพันธ์, ไม่ควรให้นักศึกษาเห็น, ไม่ชอบ, ไม่ดี, ไม่ถึงวัย, ไม่มีเหตุผล, ไม่มีใครใช้, ไม่สมควร,กระตุ้นให้ผู้คนและเด็กนักเรียนสนใจ,ขัดกับประเพณี,จะเอามาตั้งทำไมเพราะยังใจในโรงเรียนก็ไม่มีเพศสัมพันธ์อยู่แล้ว,จะทำให้เสียคน,จะทำให้หมกมุ่น, จะมีพวกชอบเข้าไปเล่นและแลกเปลี่ยนชอบเอามาแลกเปลี่ยน, จะดึงดูดให้เด็กมีเพศสัมพันธ์กัน, จะทำให้เด็กอยากลอง, ดูไม่งาม, ดูไม่ดี, ตั้งไว้หน้าโรงเรียนดีกว่า, ทำให้เด็กอยากมีเพศสัมพันธ์, ทำให้ดูเหมือนส่งเสริม, ทำให้คิดว่ามีเพศสัมพันธ์เยอะขึ้นกว่าเดิม, ทำให้นักเรียนหมกมุ่นเรื่องเพศ, นักเรียนไม่ควรยุ่งเกี่ยว, น่าเกลียด, ปัญญาอ่อน, มันเป็นเรื่องเร้าโลม,ยังไม่สมควร, มันจะล่อแหลมเกินไป, มันจะสื่อเรื่องทางเพศมากเกินไป, มาเรียนไม่ได้มาใช้ดูภายนอกมายั, ยังไม่เหมาะสมกับวัยเราที่จะใช้มัน, ยังไม่ถึงแก่วัยอันควร, ยังอยู่ในวัยเรียน, ☹

การตรวจเลือด

แผนภาพ 5.32 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

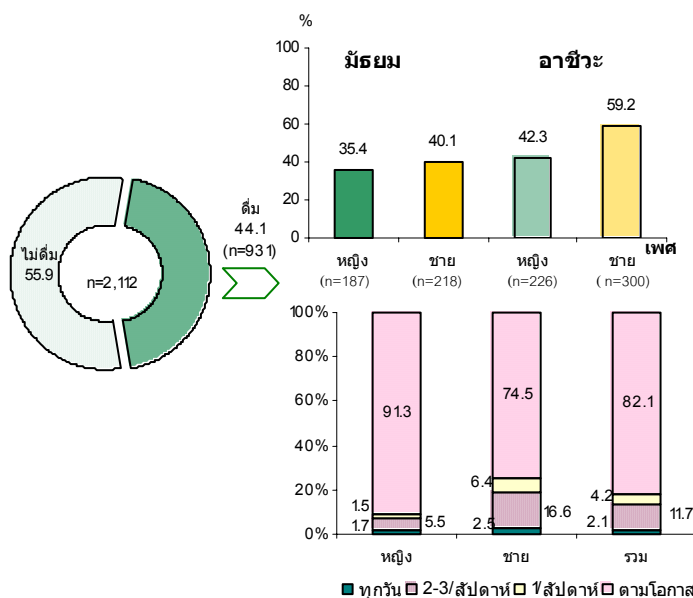

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีเพียงประมาณ 2% เท่านั้น เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มี

สัดส่วนเท่าๆ กัน [เหตุผลที่ตรวจเลือดมีดังต่อไปนี้ เป็นการตรวจสุขภาพประจำปี บริจาคเลือด มีบริการตรวจให้ฟรี มีเพศสัมพันธ์ มีอาการป่วย แม่ให้ตรวจ ไม่แน่ใจตัวเอง ทางโรงเรียนมีบริการให้ตรวจต้องเข้าทำงาน เพื่อความแน่ใจ ต้องการรู้ผลเพื่อป้องกัน ทำประกันชีวิต]

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 5.33 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามีนักเรียนประมาณร้อยละ 44 เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา โดยเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วน

เฉพาะนักเรียนที่รายงานว่าเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา) มีประมาณ 2% หรือจำนวน 20 ราย ที่ต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน ประมาณ 12% ดื่ม 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์

...นักวิจัยพบนักศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ประมาณ 4% ตี๋มสัปดาห์ละครั้ง อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนใหญ่มากกว่า 80% ตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์แล้วแต่โอกาส หรือนานๆ ครั้งเท่านั้น นักเรียนชายมีความถี่ของการตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 5.15 ปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์ในทุกวัน

เพศ	Mean	n	SD	Minimum	Maximum
หญิง	6.4	7	3.9	1	10
ชาย	8.8	12	7.9	1	20
รวม*	7.9	19	6.7	1	20

*หมายเหตุ : ไม่ตอบจำนวน 1 ราย

สำหรับนักเรียนที่ตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์ในทุกวัน (n = 20 ราย) จะมีปริมาณการตี๋มโดยเฉลี่ย 8 แก้วต่อวัน ซึ่งค่อนข้างมาก มีนักเรียนจำนวน 2 ราย ที่ตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์ 20 แก้วต่อวัน และอีก 2 ราย ตี๋มวันละ 18 แก้วต่อวัน อีก 4 รายตี๋มวันละ 10 แก้วต่อวัน ข้อมูลนี้พอจะสรุปได้ว่านักเรียนที่ต้องตี๋มทุกวันเป็นผู้ที่ติดแอลกอฮอล์ เพราะมีการตี๋มในแต่ละวันในปริมาณที่ค่อนข้างสูง

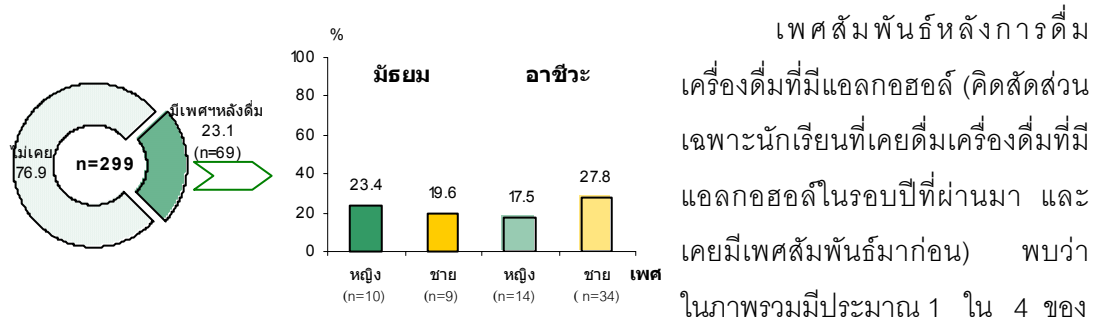
ตาราง 5.16 ลักษณะการตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์

ลักษณะการตี๋ม	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตี๋มคนเดียว	13	3.1	10	1.9	23	2.5
ตี๋มกับกลุ่มเพื่อนชาย	2	0.5	253	48.9	255	27.4
ตี๋มกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง	62	15.0	3	0.6	65	7.0
ตี๋มกับกลุ่มเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย	208	50.4	170	32.9	378	40.6
ตี๋มกับครอบครัว/พี่น้อง	128	31.0	80	15.5	208	22.4

ลักษณะการตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียน ส่วนใหญ่แล้วจะตี๋มกับเพื่อนทั้งผู้หญิง-ผู้ชาย รองลงมาคือ เพื่อนที่เป็นเพศเดียวกันกับตัวเอง การตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์กับเพื่อนต่างเพศ มีสัดส่วนน้อยมาก รวมทั้งการตี๋มเพียงลำพังก็มีสัดส่วนน้อยเช่นกัน มีนักเรียนประมาณ 22% ที่ตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์กับครอบครัว ในกลุ่มนักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะตี๋มกับเพื่อนทั้งผู้หญิง-ผู้ชาย และตี๋มกับครอบครัว ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายจะตี๋มเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์ กับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย รองลงมาคือ ตี๋มกับกลุ่มเพื่อนทั้งผู้หญิง-ผู้ชาย

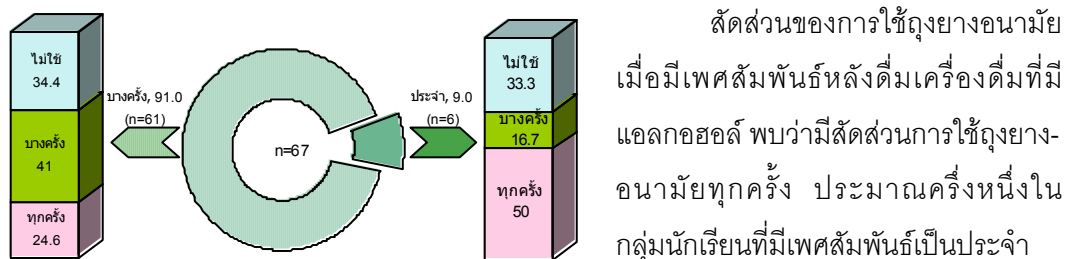
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 5.34 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

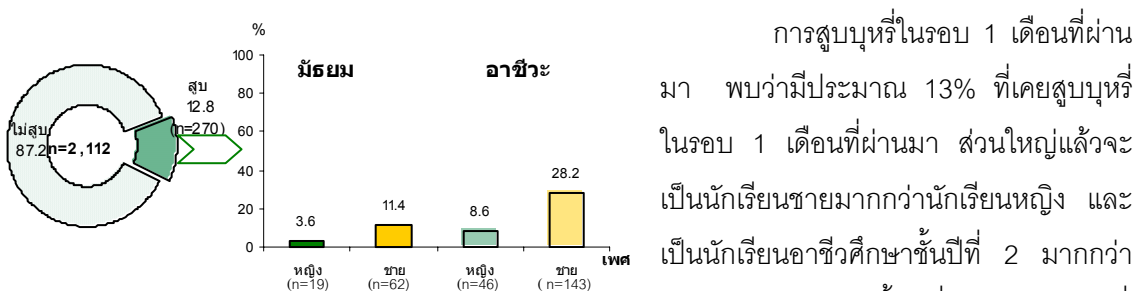
เพศสัมพันธ์หลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา และเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน) พบว่าในภาพรวมมีประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียนที่เคยดื่มและเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วจะมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นักเรียนชายมีสัดส่วนมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนน้อยกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

แผนภาพ 5.35 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ประมาณครึ่งหนึ่งในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เป็นประจำ

แผนภาพ 5.36 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนใน 1 เดือนที่ผ่านมา

การสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามีประมาณ 13% ที่เคยสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 สำหรับความถี่ของการสูบบุหรี่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่รายงานว่าสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา จะสูบเป็นประจำทุกวัน ประมาณ 1 ใน 4 สูบเดือนละมวน อีก 20% สูบ 2-3 มวน/สัปดาห์ และอีก 10% สูบสัปดาห์ละมวน นักเรียนหญิงมีความถี่ของการสูบบุหรี่น้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชาย

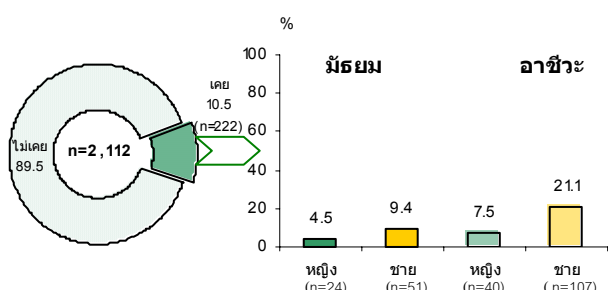
...หลักสูตรมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 5.17 ปริมาณการสูบบุหรี่ต่อวันของนักเรียนใน 1 เดือนที่ผ่านมา

เพศ	Mean	n	SD	Minimum	Maximum
หญิง	7.9	8	5.7	2	20
ชาย	5.9	107	5.5	1	40
รวม	6.1	115	5.5	1	40

สำหรับจำนวนของการสูบบุหรี่ต่อวันในกลุ่มนักเรียนที่สูบบุหรี่ทุกวัน (n = 115) พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนกลุ่มนี้จะสูบบุหรี่โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 6 มวน/วัน นักเรียนที่สูบบุหรี่มากที่สุดถึงวันละ 40 มวน/วัน หรือประมาณ 2 ซอง/วัน นักเรียนหญิงสูบบุหรี่ในปริมาณเฉลี่ยที่มากกว่านักเรียนชาย

แผนภาพ 5.37 การใช้สารเสพติดประเภทผิดกฎหมาย

การใช้สารเสพติดประเภทผิดกฎหมาย ได้แก่ กัญชา/กระท่อม ยาบ้า เฮโรอีน โคเคน ยาไอซ์/ยาไอซ์ กาว/ทินเนอร์ การเสพสารเสพติดเหล่านี้จะเป็นการสอบถามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ไม่เคยเสพสาร

เสพติดประเภทใดประเภทหนึ่งเลยในรอบปีที่ผ่านมา ที่เหลือ 10% เคยเสพสารเสพติดไม่ประเภทใดก็ประเภทหนึ่ง หรืออาจจะหลายประเภทก็ได้เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงประมาณ 1 เท่า และเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 อีก 1 เท่าตัวเช่นกัน

ตาราง 5.18 การใช้สารเสพติดประเภทผิดกฎหมาย

ประเภท*	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 (n=75)				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 (n=147)				รวม (n=222)	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กัญชา	17	3.2	44	8.1	37	6.9	95	18.7	193	9.1
ยาบ้า	10	1.9	20	3.7	19	3.6	41	8.1	90	4.3
เฮโรอีน	5	0.9	10	1.8	8	1.5	26	5.1	49	2.3
โคเคน	3	0.6	8	1.5	11	2.1	20	3.9	42	2.0
ยาไอซ์	5	0.9	9	1.7	8	1.5	21	4.1	43	2.0
ทินเนอร์	6	1.1	11	2.0	9	1.7	24	4.7	50	2.4

* หมายถึง บุคคลที่เข้ายาเสพติดมากกว่า 1 ประเภท

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สารเสพติดที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ กัญชา/กระท่อม รองลงมาคือ ยาบ้า ส่วนการเสพยาเฮโรอีน โคเคน ยาอี/ยาไอซ์ หรือกาว/ทินเนอร์ มีสัดส่วนประมาณ 2% จากนักเรียนทั้งหมด ในกลุ่มนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนการเสพยาเสพติดประมาณ 1-3 % นักเรียนชายมีประมาณ 2-8% ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนการเสพยาเสพติดประมาณ 2-7% และในกลุ่มนักเรียนชายมีประมาณ 4-19% เมื่อวิเคราะห์ดูในภาพรวมๆ แล้ว จะเห็นว่านักเรียนที่เคยเสพยาเสพติดจะมีถึง 88 ราย ที่เสพยาเสพติดมากกว่า 1 ประเภท มีจำนวน 29 ราย ที่เคยเสพยาเสพติดทั้ง 6 ประเภท

ตาราง 5.19 ปริมาณการเสพยาเสพติดทุกวัน

ประเภท	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กัญชา/กระท่อม	2	3.7	10	7.2	12	6.2
ยาบ้า	1	3.4	3	4.9	4	4.4
เฮโรอีน	-	-	4	11.1	4	8.2
โคเคน	2	14.3	1	3.6	3	7.1
ยาอี/ยาไอซ์	3	23.1	1	3.3	4	9.3
กาว/ทินเนอร์	5	14.3	7	14.0	2	13.3

นักเรียนที่ต้องเสพยาเสพติดเป็นประจำทุกวัน (คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยเสพยาเสพติดในแต่ละประเภท) พบว่า มีนักเรียนจำนวน 21 ราย ที่เสพยาเสพติดประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภทเป็นประจำทุกวัน (ติดสารเสพติด) เมื่อแยกวิเคราะห์นักเรียนที่เสพยาเสพติดในแต่ละประเภท นักเรียนบางคนอาจเสพยาเสพติดเป็นประจำทุกวันหลายๆ ประเภทจะพบว่า มีทั้งนักเรียนหญิง และนักเรียนชายที่ติดสารเสพติด โดยเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 5 ราย และนักเรียนชายจำนวน 6 ราย เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 6 ราย และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 15 ราย

...นักวิจัยพบผลศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ...

ตาราง 5.20 การใช้ยาประเภทยากล่อมประสาท/ยานอนหลับ และยากระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา

ประเภท	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยากล่อมประสาท/ ยานอนหลับ	17	3.2	15	2.8	12	2.2	29	5.7	73	3.5
ยากระตุ้นทางเพศ	3	0.6	8	1.5	7	1.3	21	4.1	39	1.8

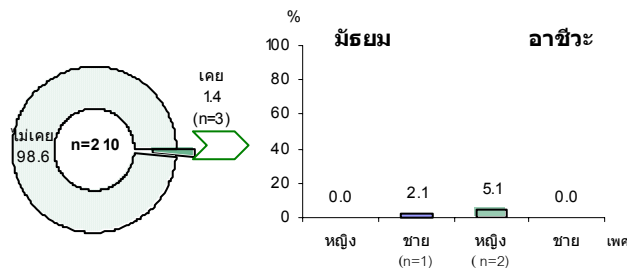
การใช้ยาประเภทยากล่อมประสาท/ยานอนหลับ และยากระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนชายมีส่วนการใช้นานอนหลับ/ยากล่อมประสาทมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีส่วนการใช้นานอนหลับ/ยากล่อมประสาทร้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

ตาราง 5.21 ความถี่ของการใช้นานอนหลับ/ยากล่อมประสาท และยาประเภทกระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา

เพศ	ทุกวัน		2-3 ครั้ง/สัปดาห์		สัปดาห์ละครั้ง		นานๆ ครั้ง		ทดลองเสพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	1	3.4	1	3.4	5	17.2	6	20.7	16	55.2
ชาย	1	2.3	4	9.1	1	2.3	12	27.3	26	59.1
รวม	2	2.7	5	6.8	6	8.2	18	24.7	42	57.5

ความถี่ของการใช้นานอนหลับ/ยากล่อมประสาท และยาประเภทกระตุ้นทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา (คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่รายงานว่าเคยใช้นานอนหลับ/ยากล่อมประสาท และใช้ยากระตุ้นทางเพศ) พบว่าในกลุ่มนักเรียนที่รายงานว่าเคยใช้นานอนหลับในรอบปีที่ผ่านมามากกว่าครึ่งหนึ่ง (42 ราย) เป็นการทดลองใช้เท่านั้น มีจำนวน 2 รายที่ต้องใช้นานอนหลับเป็นประจำทุกวัน ประมาณ 11 ราย ใช้นานอนหลับค่อนข้างบ่อย และจำนวน 18 รายใช้นานอนหลับนานๆ ครั้ง สำหรับการใช้นายากระตุ้นทางเพศ พบว่านักเรียนประมาณ 2 ใน 3 เคยทดลองใช้ยากระตุ้นทางเพศ มีจำนวน 1 รายที่ใช้ยากระตุ้นทางเพศทุกวัน จำนวน 6 ราย ที่ใช้ยากระตุ้นทางเพศ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 8 รายใช้ยากระตุ้นทางเพศนานๆ ครั้ง

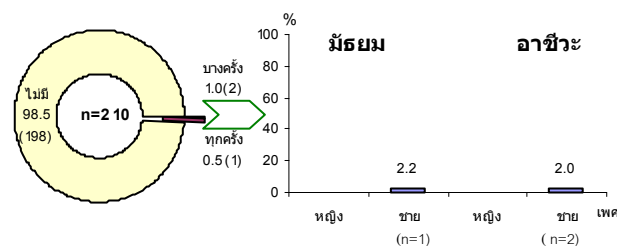
แผนภาพ 5.38 การเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา

วิธีการเสพยาโดยใช้เข็มฉีดยา (คิด
สัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้เสพ
สารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น
(จำนวน 210 ราย)) พบว่ามีนักเรียน
เพียง 3 รายเท่านั้น ที่เคยใช้เข็มฉีดยาเพื่อ

เสพสารเสพติด โดยเป็นนักเรียนหญิง 2 ราย และเป็นนักเรียนชาย 1 ราย เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น
ปีที่ 5 จำนวน 1 ราย และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 ราย เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของการ
ทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้ พบว่ามีจำนวน 2 รายที่ไม่ทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้
ครั้งต่อไป และอีก 1 รายมีการทำความสะอาดก่อน

แผนภาพ 5.39 การมีเพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด

เพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพ-
ติด พบว่านักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดใน
รอบปีที่ผ่านมา จะมีเพศสัมพันธ์หลังจากเสพ
สารเสพติดน้อยมาก มีเพียง 3 ราย ซึ่ง
ทั้งหมดเป็นนักเรียนชาย สัดส่วนของการใช้

ถุงยางอนามัยพบว่า นักเรียนจำนวน 3 ราย ที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดจะไม่เคยใช้
ถุงยางอนามัยเลย

แรงงานต่างด้าว

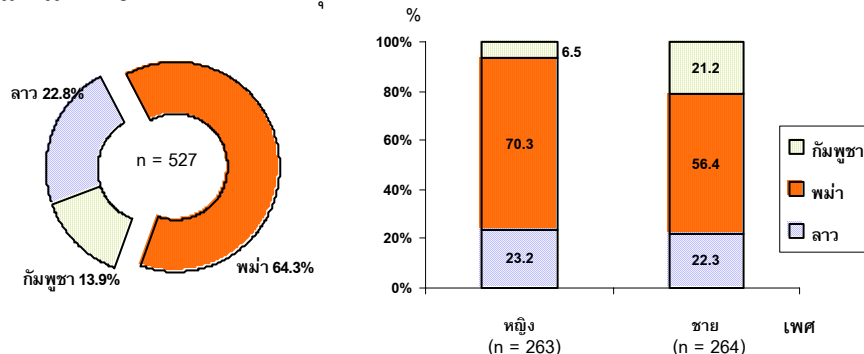
การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวได้เริ่มดำเนินการเมื่อมี พ.ศ. 2548 เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2550 เป็นการดำเนินการในครั้งที่ 2 โดยเก็บข้อมูลจากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาตรวจสุขภาพในโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อนำผลการตรวจไปขอจดทะเบียนสำหรับกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เป็นเป้าหมายของการสำรวจครั้งนี้มีอยู่ 3 ประเทศ คือ แรงงานต่างด้าวจากประเทศลาว กัมพูชา และพม่า แบบสำรวจที่ใช้จะแปลเป็นภาษาของแต่ละประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญภาษาในแต่ละประเทศ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เวลาทั้งหมด 3 เดือนตั้งแต่เมษายน – มิถุนายน โดยทีมนักวิจัยและทีมงานที่ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ทีมนักวิจัยส่วนใหญ่จะเก็บรวบรวมข้อมูลที่หน่วยให้บริการประกันสังคม ผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยในบางส่วน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามนั้น จะต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านออก-เขียนได้ ในแต่ละภาษาที่เป็นประเทศต้นทางของตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่สามารถอ่านออก-เขียนได้ แต่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ และมีความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลแก่โครงการ นักวิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์เอง ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของข้อมูลแรงงานต่างด้าวในปี พ.ศ. 2550 ได้

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 6.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจข้อมูล
ครั้งนี้ เป็นแรงงาน
ต่างด้าว สัญชาติ
พม่าเป็นส่วนใหญ่
คือประมาณ 2 ใน
3 ทั้งนี้เนื่องจาก

จำนวนแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย ส่วนใหญ่แล้วจะมีสัญชาติพม่า เกือบ 1 ใน 4 เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และอีกประมาณ 14% เป็นสัญชาติกัมพูชา เป็นเพศหญิง และเพศชายในสัดส่วนที่เท่ากัน

ตาราง 6.1 อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย (ปี)	n	SD	Minimum	Maximum
เพศ					
หญิง	25.3	235	5.5	17	48
ชาย	26.0	230	5.2	13	48
สัญชาติ					
ลาว	26.1	116	5.1	18	40
พม่า	25.0	280	5.0	13	48
กัมพูชา	27.7	69	6.3	18	48

อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวประมาณ 26 ปี (SD = 5.3) โดยแรงงานต่างด้าวที่มีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 13 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 48 ปี เพศหญิง-ชาย มีอายุเฉลี่ยเกือบเท่าๆ กัน สำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชามีอายุเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ลาว และพม่า ตามลำดับ

ตาราง 6.2 ระยะเวลาเฉลี่ยที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย (ปี)	n	SD	Minimum	Maximum (ปี)
เพศ					
หญิง	4.3	201	2.3	8 (วัน)	15
ชาย	4.5	207	5.9	1 (ปี)	31
สัญชาติ					
ลาว	5.1	118	3.7	8 (วัน)	30
พม่า	4.3	243	2.8	2 (เดือน)	31
กัมพูชา	3.3	57	1.8	1 (ปี)	10

ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 4 ปี แรงงานที่เพิ่งเข้ามาทำงานในประเทศไทยน้อยที่สุดคือ ประมาณ 8 วัน และมากที่สุดประมาณ 30 ปี แรงงานหญิง-ชายมีระยะเวลาเฉลี่ยที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยเท่าๆกัน ส่วนแรงงานสัญชาติลาวมีระยะเวลาโดยเฉลี่ยเข้ามาทำงานประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือแรงงานสัญชาติพม่า และกัมพูชา ตามลำดับ

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

ตาราง 6.3 ระยะเวลาเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย (ปี)	n	SD	Minimum	Maximum (ปี)
เพศ					
หญิง	3.9	176	4.0	8 (วัน)	15
ชาย	3.8	192	3.8	2 (เดือน)	27
สัญชาติ					
ลาว	5.1	98	3.8	8 (วัน)	27
พม่า	3.5	216	2.1	2 (เดือน)	13
กัมพูชา	3.2	54	1.8	2 (เดือน)	10

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยประมาณ 4 ปี น้อยที่สุดเท่ากับ 8 วัน และมากที่สุดเท่ากับ 27 ปี แรงงานสัญชาติพม่า และกัมพูชามีระยะเวลาเฉลี่ยเกือบเท่าๆกันคือ ประมาณ 3 ปี ส่วนแรงงานสัญชาติลาวมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ค่อนข้างนานเฉลี่ยประมาณ 5 ปี

ตาราง 6.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว

ข้อมูล	n	Median	Minimum	Maximum
เพศ				
หญิง	214	5,000	200	9,000
ชาย	217	6,000	191	30,000
สัญชาติ				
ลาว	112	4,500	300	8,000
พม่า	266	6,000	200	9,000
กัมพูชา	53	5,000	191	30,000

รายได้ต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว โดยเฉลี่ยประมาณ 5,500 บาท แรงงานชายมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่าแรงงานหญิงเล็กน้อย รายได้ต่อเดือนของแรงงานสัญชาติพม่าจะสูงกว่าแรงงานกัมพูชาและลาวตามลำดับ จำนวนรายได้ต่อเดือนที่น้อยที่สุดเท่ากับ 191 บาท และมากที่สุดเท่ากับ 30,000 บาท ซึ่งเป็นแรงงานชายสัญชาติกัมพูชา

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สำหรับอาชีพของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นแรงงานรับจ้างรายวัน รองลงมา ทำงานเป็นแม่บ้าน และทำงานในโรงงาน ตามลำดับ แรงงานสัญชาติลาว และพม่าส่วนใหญ่ นอกจากจะรับจ้างรายวันแล้ว แรงงานสัญชาติลาวจะทำงานเป็นแม่บ้านในอันดับรองลงมา ส่วนแรงงานสัญชาติพม่าจะทำงานในโรงงาน/บริษัทเป็นอันดับรองลงมา แรงงานสัญชาติกัมพูชาส่วนใหญ่แล้วจะทำงานในโรงงาน/บริษัทมากกว่าอาชีพอื่นๆ สำหรับแรงงานต่างด้าวหญิง-ชาย นอกจากจะทำงานรับจ้างรายวันแล้ว แรงงานหญิงจะทำงานเป็นแม่บ้านเป็นอันดับรองลงมา ส่วนแรงงานชายจะทำงานในโรงงาน/บริษัทเป็นอันดับรองลงมา

ตาราง 6.5 อาชีพของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

อาชีพ	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	3	1.8	2	1.2	3	3.2	-	-	2	4.7	5	1.5
โรงงาน/บริษัท	4	2.4	31	19.0	-	-	13	6.8	22	51.2	35	10.6
รับจ้างรายวัน	123	74.1	119	73.0	62	65.3	168	88.0	12	27.9	242	73.6
ค้าขาย	-	-	1	0.6	1	1.1	-	-	-	-	1	0.3
แม่บ้าน	30	18.1	3	1.8	27	28.4	5	2.6	1	2.3	33	10.0
เกษตรกรรม	1	0.6	1	0.6	1	1.1	-	-	1	2.3	2	0.6
อื่นๆ	5	3.0	6	3.7	1	1.1	5	2.6	5	11.6	11	3.3

หมายเหตุ : มีผู้ที่ไม่ตอบคำถามนี้ จำนวน 198 ราย

ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 1 ใน 3 จะอยู่กับนายจ้าง รองลงมาอาศัยอยู่กับครอบครัว อยู่กับเพื่อน และอยู่เพียงลำพัง ตามลำดับ แรงงานต่างด้าวผู้หญิง ส่วนใหญ่จะอยู่กับนายจ้าง ส่วนแรงงานต่างด้าวผู้ชายส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว สำหรับแรงงานสัญชาติลาวนั้น ส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง ส่วนแรงงานสัญชาติพม่าส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว ส่วนแรงงานกัมพูชาส่วนใหญ่จะอยู่กับเพื่อน

ตาราง 6.6 ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

การอยู่อาศัย	หญิง	ชาย	ลาว	พม่า	กัมพูชา
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อยู่ตามลำพัง	13.4	9.8	14.3	12.0	4.5
อยู่กับเพื่อน	25.1	27.8	22.7	26.9	31.8
อยู่กับครอบครัว/ญาติ	23.4	33.3	15.1	33.3	30.3
อยู่กับนายจ้าง	36.0	26.3	44.5	26.5	27.3
อยู่กับคนรู้จัก	2.1	2.0	3.4	1.0	4.5
อื่นๆ	-	0.8	-	0.3	1.5

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่แล้วประมาณครึ่งหนึ่งจะเป็นโสดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน รองลงมาคือ มีครอบครัวและอยู่กินด้วยกัน และเป็นโสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์ตามลำดับ ส่วนแรงงานต่างด้าวที่มีครอบครัวแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน มีประมาณ 4% และหย่า/แยกทาง/หม้ายอีกประมาณ 1 % ในกลุ่มแรงงานสัญชาติพม่ามีสัดส่วนของคนเป็นโสดโดยไม่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ส่วนแรงงานสัญชาติลาว และแรงงานในกลุ่มสัญชาติกัมพูชามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า (คิดสัดส่วนในแต่ละกลุ่ม)

ตาราง 6.7 สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว

สถานภาพสมรส	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	145	55.1	122	46.2	52	43.3	193	57.8	22	30.1
โสด แต่เคยมีเพศสัมพันธ์	36	13.7	57	21.6	25	20.8	149	14.7	19	26.0
มีครอบครัวและอยู่กินด้วยกัน	66	25.1	73	27.7	36	30.0	78	23.4	25	34.2
มีครอบครัวแต่ไม่ได้อยู่กินด้วยกัน	11	4.2	10	3.8	7	5.8	10	3.0	4	5.5
หย่า หรือแยกทางกัน	2	0.8	-	-	-	-	2	0.6	-	-
หม้ายหรือคู่ที่เคยอยู่ด้วยกันตายไปแล้ว	3	1.1	2	0.8	-	-	2	0.6	3	4.1

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่สอบถามในกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีทั้งหมด 10 ข้อ พบว่าในภาพรวมแรงงานต่างด้าวสามารถตอบได้ถูกต้องประมาณร้อยละ 18-59 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ มีผู้ที่ตอบถูกต้องมากที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับยาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี (ยาต้านไวรัส) ได้มีผู้ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด แรงงานต่างด้าวที่เป็นเพศชายสามารถตอบได้ถูกต้อง ประมาณร้อยละ 13-59 ส่วนแรงงานต่างด้าวหญิง สามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 24-59

ตาราง 6.8 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่สอบถามในกลุ่มแรงงานต่างด้าว (ร้อยละที่ตอบถูกต้อง)

ข้อที่	ข้อความ	หญิง		ชาย		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	129	49.0	149	56.4	278	52.8
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้	100	38.0	108	40.9	208	39.5
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ไม่มีเชื้อเอดส์	84	31.9	88	33.3	172	32.6
4	ยุ่งสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	113	43.0	121	45.8	234	44.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	155	58.9	155	58.7	310	58.8
6	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	64	24.3	33	12.5	97	18.4
7	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์	123	46.8	85	32.2	208	39.5
8	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	107	40.7	99	37.5	206	39.1
9	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าวางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	82	31.2	84	31.8	166	31.5
10	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	127	48.3	139	52.7	266	50.5

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

ตาราง 6.9 คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องในกลุ่มแรงงานต่างด้าว

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	n	SD	Minimum	Maximum	คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับ
เพศ						โรคเอดส์ที่ถูกต้องในกลุ่มแรงงานต่าง
หญิง	4.1	263	2.5	0	9	ด้าวก่อนข้างน้อย โดยเฉลี่ยในภาพรวม
ชาย	4.0	264	2.5	0	10	สามารถตอบได้ถูกต้อง จำนวน 4 ข้อ
สัญชาติ						จากทั้งหมด 10 ข้อ ผู้ที่ตอบความรู้
ลาว	4.7	120	2.3	0	10	เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ถูกต้องเลยแม้แต่ข้อ
พม่า	3.8	334	2.5	0	9	เดียว มีถึงร้อยละ 12 หรือจำนวน 61
กัมพูชา	4.3	73	2.4	0	10	ราย ผู้ที่ตอบได้ถูกต้องทั้งหมดมีเพียง
รวม	4.1	527	2.5	0	10	ร้อยละ 1 เท่านั้น (5 ราย) เพศหญิง-ชาย

มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เกือบเท่าๆกัน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีคะแนนเฉลี่ยที่สามารถตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และแรงงานสัญชาติลาวมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อ จำแนกตามสัญชาติ พบว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวสามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 26-76 ส่วนของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าสามารถตอบได้ถูกต้องร้อยละ 18-52 และของแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาร้อยละ 7-70 แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว จะสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันเชื้อเอชไอวีได้มากที่สุด ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และกัมพูชา สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ในสัดส่วนที่มากที่สุด ส่วนความรู้เดียวกันในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) แรงงานต่างด้าวทั้งหมดตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่น้อยมาก

ตาราง 6.10 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อ จำแนกตามสัญชาติ

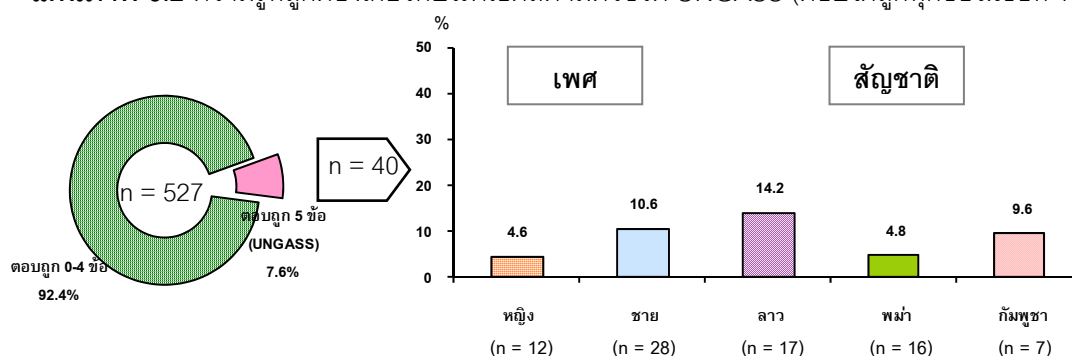
ข้อที่	ข้อความ	ลาว		พม่า		กัมพูชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันติดเชื้อจากโรคเอดส์	91	75.8	138	41.3	49	67.1
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้	82	68.3	101	30.2	25	34.2
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอดส์	40	33.3	113	33.8	19	26.0

ตาราง 6.10 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อ จำแนกตามสัญชาติ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ลาว		พม่า		กัมพูชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	45	37.5	142	42.5	47	64.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ สามารถติดเชื้อเอดส์	84	70.0	175	52.4	51	69.9
6	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อ เอดส์ (ยาต้านไวรัส)	31	25.8	61	18.3	5	6.8
7	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่ ทำให้ติดเชื้อเอดส์	34	28.3	155	46.4	19	26.0
8	การสวมล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศ สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	35	29.2	141	42.2	30	41.1
9	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อ เอดส์	48	40.0	90	26.9	28	38.4
10	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	73	60.8	152	45.5	41	56.2

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกทุกข้อในข้อที่ 1-5) พบว่าแรงงานต่างด้าวชายสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ถูกต้องมากกว่าแรงงานต่างด้าวหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาวสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ในสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานสัญชาติกัมพูชา และพม่า ตามลำดับ อย่างไรก็ตามความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มีสัดส่วนที่ต่ำมากนั้นอาจเนื่องมาจากคำตอบของความรู้ในแต่ละข้อจะมีคำตอบว่า “ไม่แน่ใจ” ซึ่งแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่จะตอบคำตอบนี้ซึ่งจะไม่ได้คะแนน (คำตอบมี 3 คำตอบ คือ “ใช่” “ไม่ใช่” และ “ไม่แน่ใจ”)

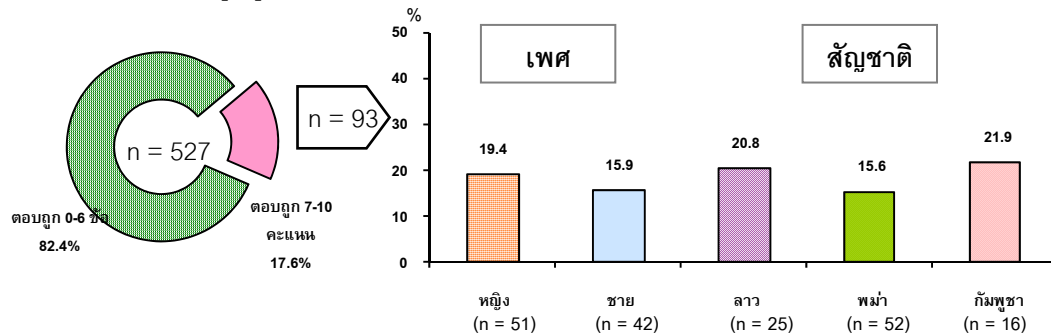
แผนภาพ 6.2 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกทุกข้อในข้อที่ 1-5)

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

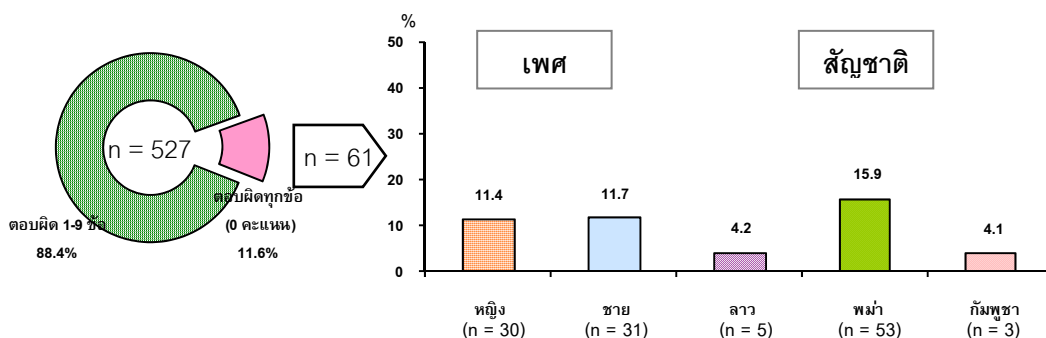
เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มากกว่า 2 ใน 3 หมายความว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 7 ข้อใน 10 ข้อ พบว่าแรงงานต่างด้าวหญิงมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบความรู้ได้ถูกต้องมากกว่าแรงงานต่างด้าวชาย และเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และลาวมากที่สุด ซึ่งทั้ง 2 สัญชาติจะมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีสัดส่วนน้อยที่สุด

แผนภาพ 6.3 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มากกว่า 2 ใน 3

จากการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในกลุ่มที่ไม่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องเลยสักข้อเดียว พบว่าสัดส่วนของแรงงานต่างด้าวที่เป็นหญิง-ชายใกล้เคียงกัน แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีผู้ที่ตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ถูกต้องเลยสักข้อเดียวมากที่สุด ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวและกัมพูชามีสัดส่วนไม่มากนัก และใกล้เคียงกัน

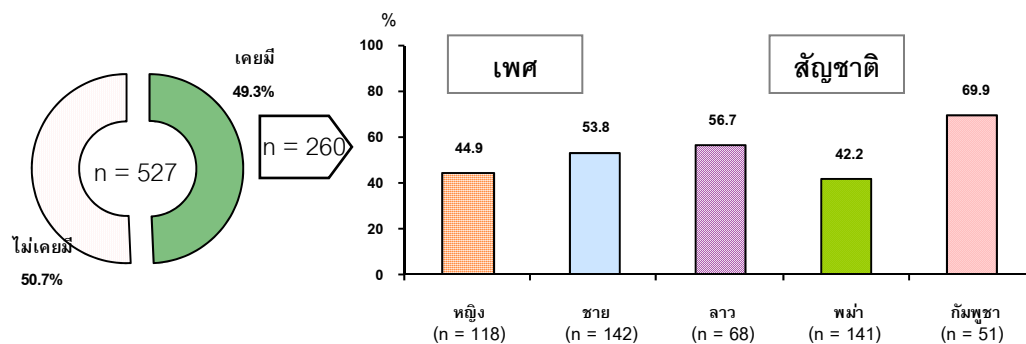
แผนภาพ 6.4 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในกลุ่มที่ไม่สามารถตอบได้ถูกต้องเลย

พฤติกรรมทางเพศ

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่าแรงงานต่างด้าวครึ่งหนึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน แรงงานต่างด้าวเพศชายมีส่วนของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่าแรงงานต่างด้าวหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชามีส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ตามลำดับ

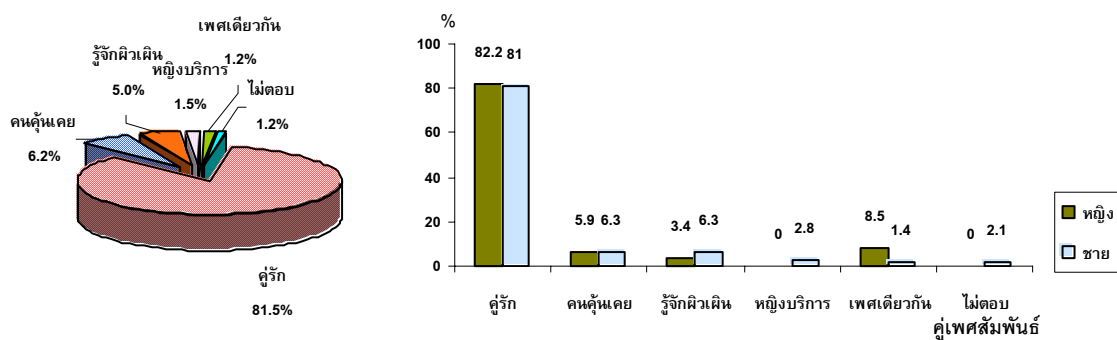
แผนภาพ 6.5 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน) พบว่าส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟนในครั้งแรก รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และเพศเดียวกัน ตามลำดับ ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวชาย จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศเป็นครั้งแรกน้อยมาก กล่าวคือ มีประมาณ 1% หรือจำนวน 4 คนเท่านั้น การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันในแรงงานต่างด้าวผู้หญิงมีส่วนที่มากกว่าแรงงานต่างด้าวผู้ชาย

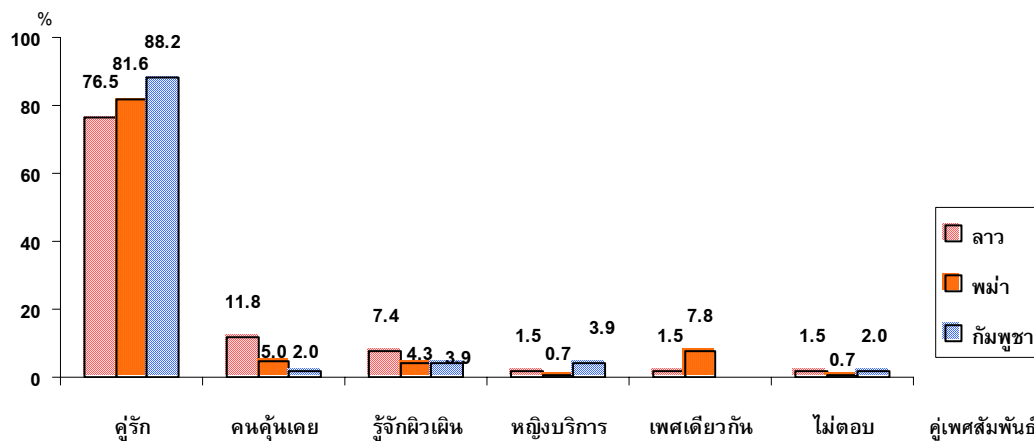
แผนภาพ 6.6 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติแตกต่างกัน ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์มาก่อน (n = 260) จะพบว่า แรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก/แฟนมากที่สุด รองลงมา แรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า และลาว ตามลำดับ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนใกล้เคียงกันในแต่ละสัญชาติ แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันมากกว่าสัญชาติอื่นๆ ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยมากกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และกัมพูชา

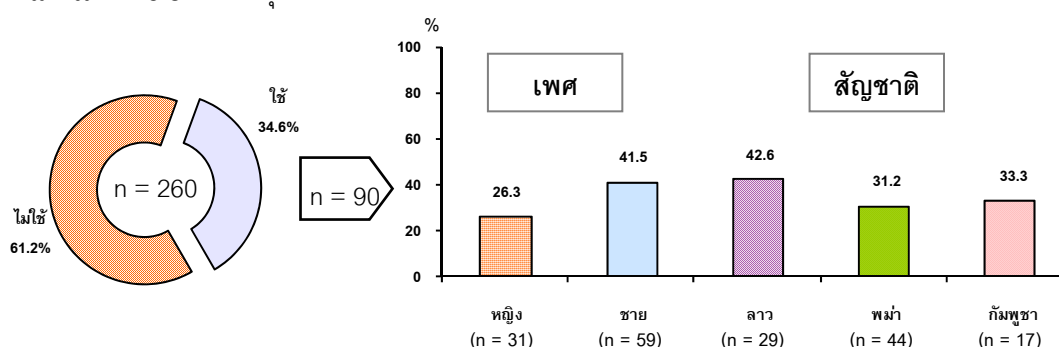
แผนภาพ 6.7 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีประมาณ 1 ใน 3 เท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก โดยเป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเพศชายมากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเพศหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาวมีส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากที่สุด รองลงมาเป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชา และพม่าที่มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 6.8 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

ตาราง 6.11 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	n	SD	Minimum	Maximum
เพศ					
หญิง	21.0	70	3.5	13	30
ชาย	21.1	92	3.4	14	30
สัญชาติ					
ลาว	21.0	57	3.6	14	30
พม่า	21.2	70	3.2	13	29
กัมพูชา	21.0	35	3.5	16	29
รวม	21.1	162	3.4	13	30

แรงงานต่างด้าวจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเฉลี่ยอายุประมาณ 21 ปี (SD = 3.4) อายุของแรงงานต่างด้าวที่มีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ 13 ปี (จำนวน 1 ราย) และอายุที่มากที่สุดเท่ากับ 30 ปี อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวผู้หญิง-ผู้ชายใกล้เคียงกัน ในกลุ่มผู้หญิงมีอายุน้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์คือ 13 ปี ในกลุ่มผู้ชายเท่ากับ

14 ปี ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติที่แตกต่างกันมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกใกล้เคียงกัน

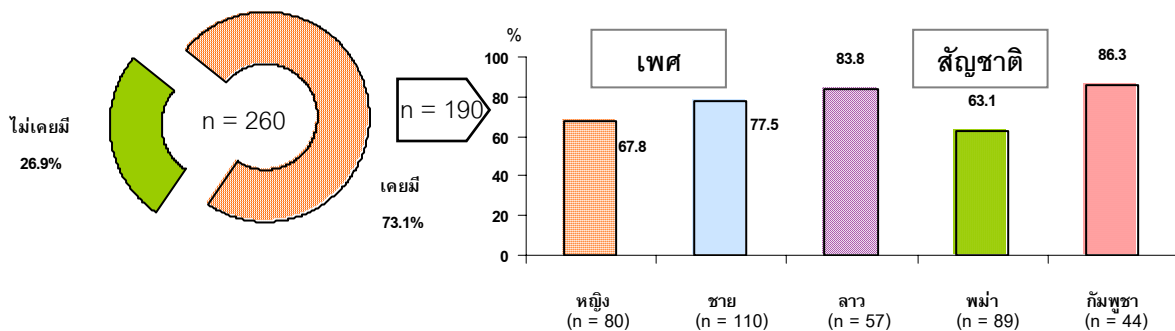

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

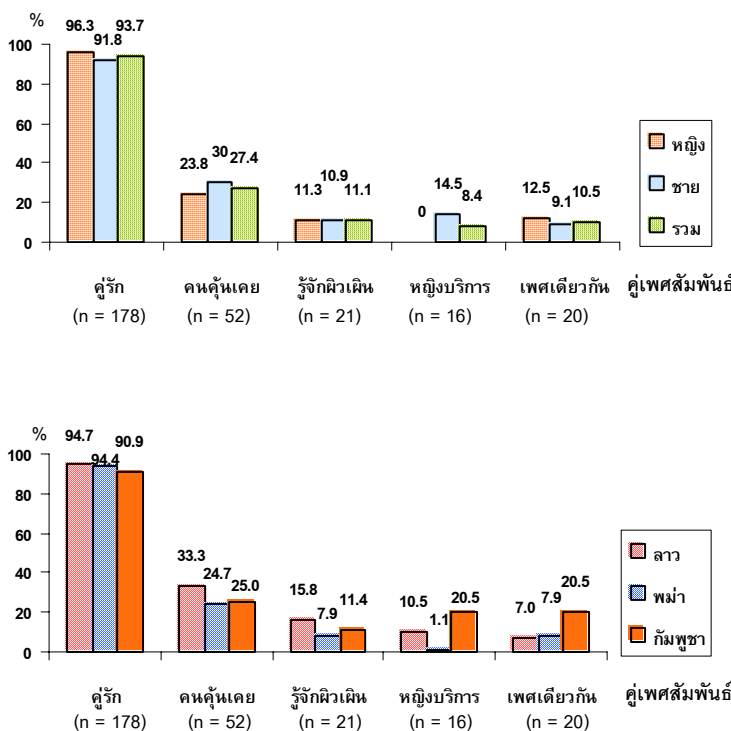
เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะคิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว (n = 260 ราย) มีแรงงานต่างด้าวจำนวน 190 ราย หรือประมาณ 73% ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา เป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเพศชายมากกว่าในกลุ่มเพศหญิง สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีน้อยกว่า แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา ตามลำดับ

แผนภาพ 6.9 เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

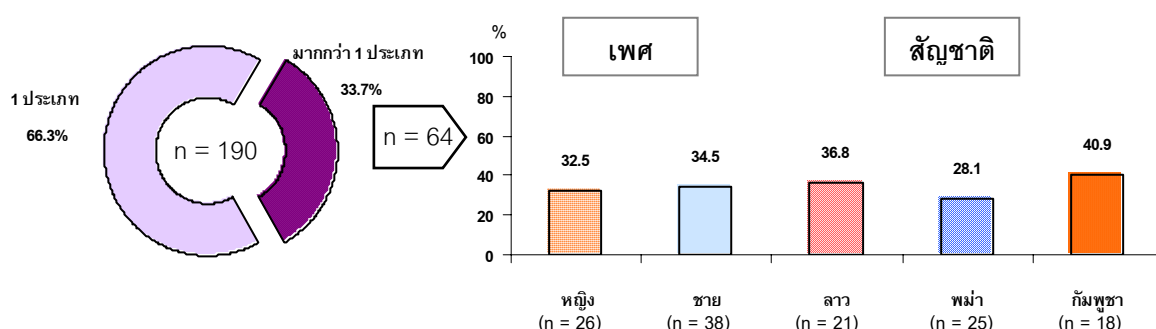
แผนภาพ 6.10 คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีของแรงงานต่างด้าว

คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่จะเป็น คู่รัก/แฟน รองลงมาเป็นบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน ตามลำดับ ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศประมาณ 15% (คิดสัดส่วนในกลุ่มเพศชายที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปี)

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 6.11 คู่เพศสัมพันธ์ที่มีจำนวนมากกว่า 1 ประเภท

เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์ที่มีจำนวนมากกว่า 1 ประเภท พบว่าในกลุ่มของแรงงานต่างด้าว เพศหญิง-ชาย มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีมากกว่า 1 ประเภทใกล้เคียงกัน ในกลุ่มแรงงาน ต่างด้าวสัญชาติกัมพูชามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลมากกว่า 1 ประเภทมากที่สุด รองลงมา คือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และพม่า ตามลำดับ

ตาราง 6.12 การใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์

คู่เพศสัมพันธ์	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คูรัก/แฟน	9	11.7	22	21.8	16	29.6	10	11.9	5	12.5	31	17.4
คนรู้จักคุ้นเคย	5	26.3	16	48.5	14	73.7	4	18.2	3	27.3	21	40.4
คนรู้จักฉิวเฝิน	3	33.3	8	66.7	6	66.7	2	28.6	3	60.0	11	52.4
ผู้ขายบริการ	-	-	10	62.5	5	83.3	-	-	5	55.6	10	62.5
เพศเดียวกัน	1	10.0	4	40.0	3	75.0	-	-	2	22.2	5	25.0

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์จะคิดสัดส่วนในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ กับบุคคลในแต่ละประเภท

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ พบว่าในกลุ่มที่มี เพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ในกลุ่ม ที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันฉิวเฝิน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน และมีสัดส่วน การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุดเพียง 17% ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี/ภรรยา/แฟน หรือคูรัก ใน กลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งประมาณ 10-33% และ 22-63% ใน

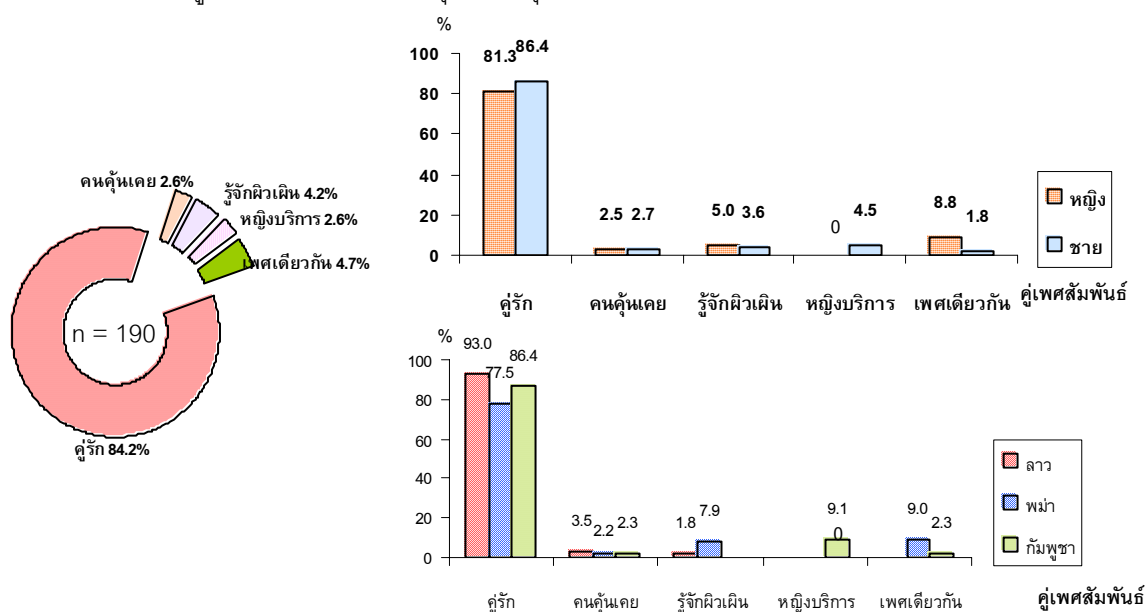
...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

กลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย ในกลุ่มแรงงานสัญชาติพม่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติอื่นๆ กล่าวคือ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยประมาณ 12-29%, 13-60% ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และประมาณ 30-83% ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว

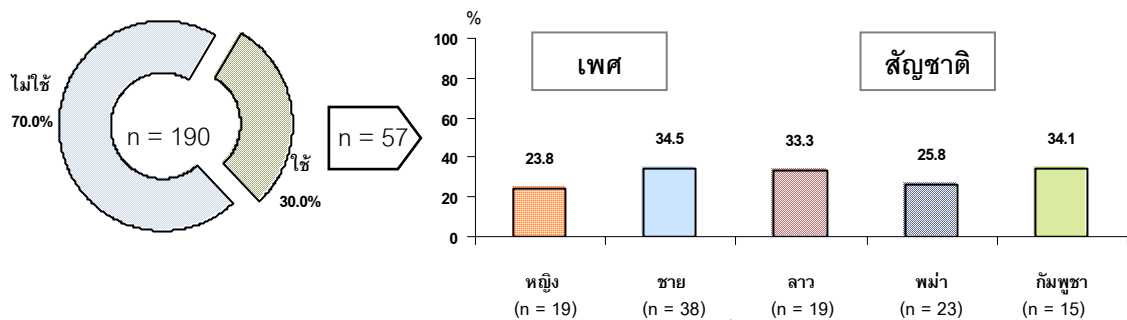
เพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่าส่วนใหญ่แล้วแรงงานต่างด้าวจะมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน หรือสามี/ภรรยา เป็นส่วนใหญ่ มีประมาณ 5% ที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน และประมาณ 3-4% มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดกับคูรัก/แฟนน้อยกว่าในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย และแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟนน้อยที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และลาว ตามลำดับ

แผนภาพ 6.12 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว

แผนภาพ 6.13 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

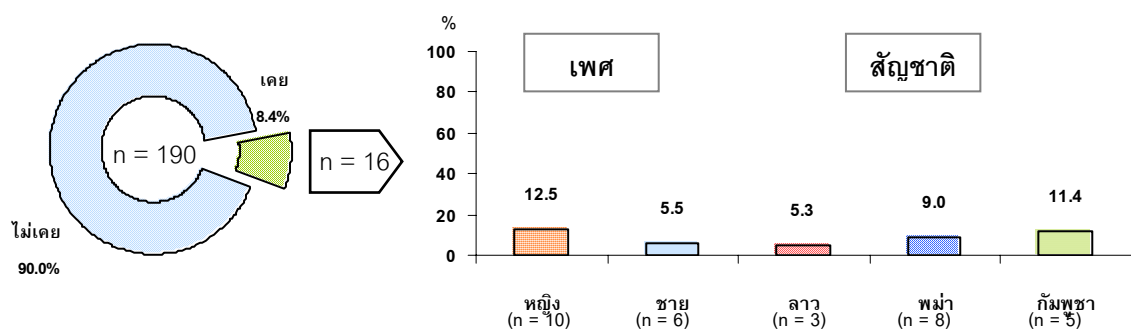

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดในภาพรวม มีประมาณ 30% โดยแรงงานต่างด้าวเพศชายมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดมากกว่าเพศหญิง และแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาว และกัมพูชา มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 34% ส่วนแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 26 เท่านั้น

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน

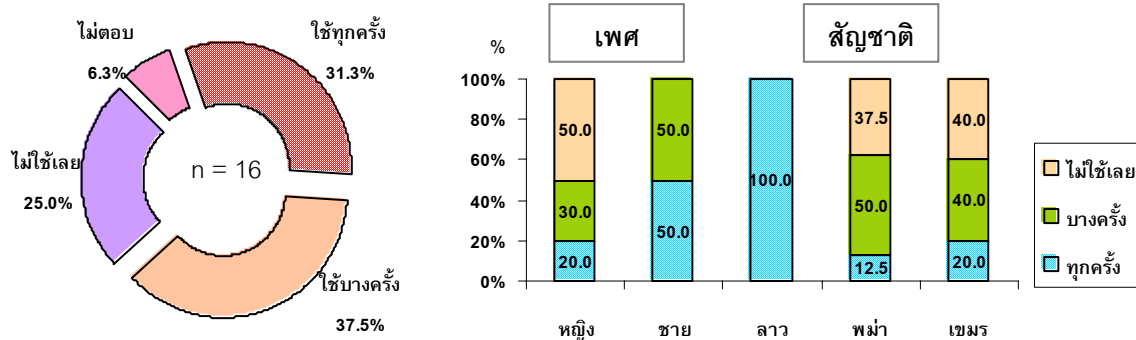
สำหรับเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปี (n = 190 ราย)) พบว่ามีเพียง 8% เท่านั้น หรือจำนวน 16 ราย ที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน โดยเป็นแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย และเป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชามากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และลาว ตามลำดับ

แผนภาพ 6.14 การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

แผนภาพ 6.15 การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน

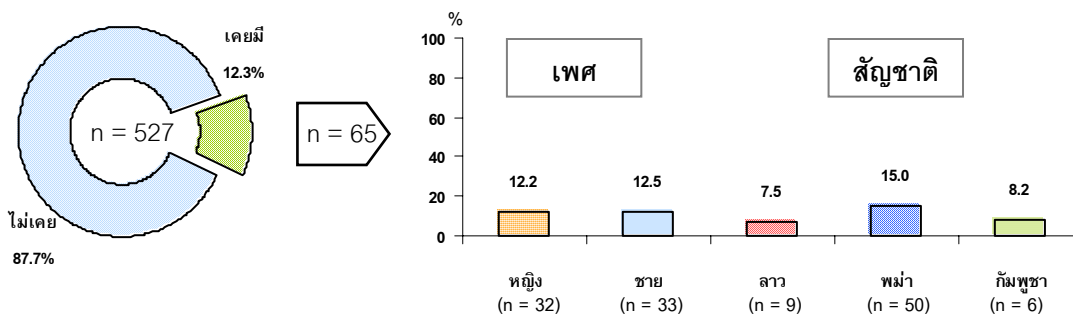

ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน (n = 16 ราย) พบว่ามีเพียง 1 ใน 3 หรือจำนวน 5 รายเท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีจำนวนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่าในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวที่เคยมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งทุกคน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และกัมพูชา มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยมาก

อาการผิดปกติ

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การมีอาการปัสสาวะแสบขัด มีแผลที่อวัยวะเพศ การมีหนองไหลออกมาจากอวัยวะเพศ เป็นต้น (คิดสัดส่วนจากแรงงานต่างด้าวทั้งหมด) พบว่ามีเพียง 12% แรงงานต่างด้าวเพศหญิง-ชายมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก และแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่ามีสัดส่วนของการมีอาการผิดปกติมากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวกัมพูชา และลาว ซึ่งทั้ง 2 สัญชาติมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 6.16 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

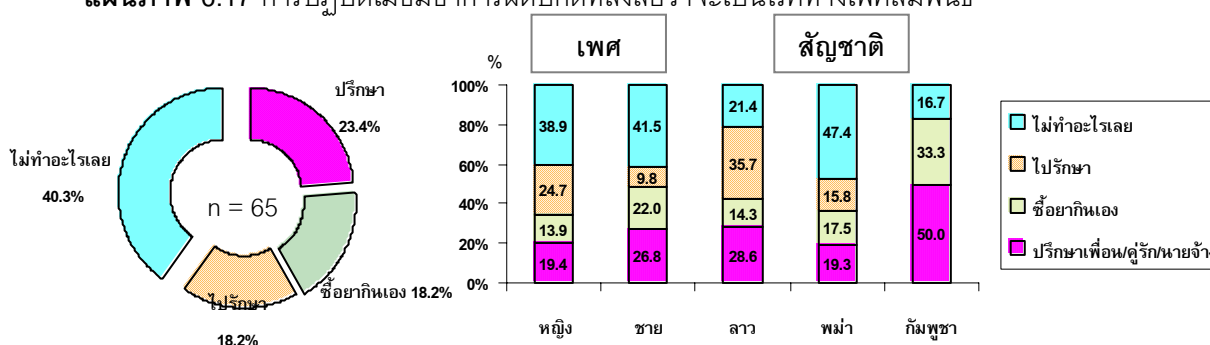

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

การปฏิบัติในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ (n = 65 ราย) พบว่าส่วนใหญ่แล้วประมาณ 40% ไม่ได้ทำอะไรเลย รองลงมาคือ ปรึกษากับเพื่อน /คนรัก หรือนายจ้าง ส่วนการซื้อยามารับประทานเอง และไปรักษาตามสถานพยาบาลมีสัดส่วนเท่ากัน คือ ประมาณ 18% ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีการไปรักษาตามสถานพยาบาลมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย ซึ่งแรงงานต่างด้าวเพศชายจะไปปรึกษากับแฟน/เพื่อน หรือนายจ้างมากกว่า

ส่วนแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติลาว ส่วนใหญ่แล้วเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะไปรักษาที่สถานพยาบาล ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ส่วนใหญ่จะไม่ได้ทำอะไรเลย และแรงงานสัญชาติกัมพูชาส่วนใหญ่แล้วจะปรึกษากับแฟน/คู่อรัก หรือนายจ้าง

แผนภาพ 6.17 การปฏิบัติเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

อารมณ์ทางเพศ

การมีอารมณ์ทางเพศในกลุ่มแรงงานต่างด้าวในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ประมาณ 40% รายงานว่าตัวเองไม่เคยมีอารมณ์ทางเพศ และมีประมาณ 21% ที่เคยมีอารมณ์ทางเพศแต่ไม่ได้ทำอะไรเลย มี 13% ที่ใช้วิธีช่วยเหลือตนเอง ซึ่งวิธีนี้แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีการปฏิบัติบ่อยมาก และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงไม่เคยมีอารมณ์ทางเพศมีสัดส่วนมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย สำหรับแรงงานต่างด้าวที่มีอารมณ์ทางเพศแต่ไม่ได้ทำอะไรเลยมีสัดส่วนใกล้เคียงกันในกลุ่มแรงงานแต่ละสัญชาติ

ตาราง 6.13 การมีอารมณ์ทางเพศในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

การปฏิบัติตน	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	25	8.5	56	17.4	10	7.1	65	16.5	6	7.5	81	13.1
มีเพศสัมพันธ์	17	5.8	31	9.7	17	12.1	19	4.8	12	15.0	48	7.8
เล่นกีฬา/ดนตรี	17	5.8	54	16.8	18	12.8	50	12.7	3	3.8	71	11.5
ทำงานอดิเรกทำ	9	3.1	36	11.2	13	9.2	29	7.3	3	3.8	45	7.3
ไม่ได้ทำอะไรเลย	71	25.4	51	15.9	32	22.7	78	19.7	16	20.0	126	20.5
ไม่เคยมีอารมณ์ทางเพศ	152	51.5	93	29.0	51	36.2	154	39.0	40	50.0	245	39.8

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

หญิงงานอนามัย

พบว่าประมาณ 41% แรงงานต่างด้าวไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลย เมื่อต้องการซื้อถุงยางอนามัย แหล่งที่สะดวกที่สุด แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เห็นว่าร้านขายยาเป็นแหล่งที่สะดวกในการซื้อถุงยางอนามัยมากที่สุด รองลงมาคือ ร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า/Supermarket ร้านค้าทั่วไป และตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ ตามลำดับ ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชายมีสัดส่วนของการซื้อถุงยางอนามัยมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศหญิง และแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา มีสัดส่วนการซื้อถุงยางอนามัยมากกว่าแรงงานสัญชาติพม่า ซึ่งแหล่งที่สะดวกซื้อจะคล้ายคลึงกันคือ ร้านขายยา และร้านสะดวกซื้อ การซื้อถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติยังมีสัดส่วนน้อยมาก

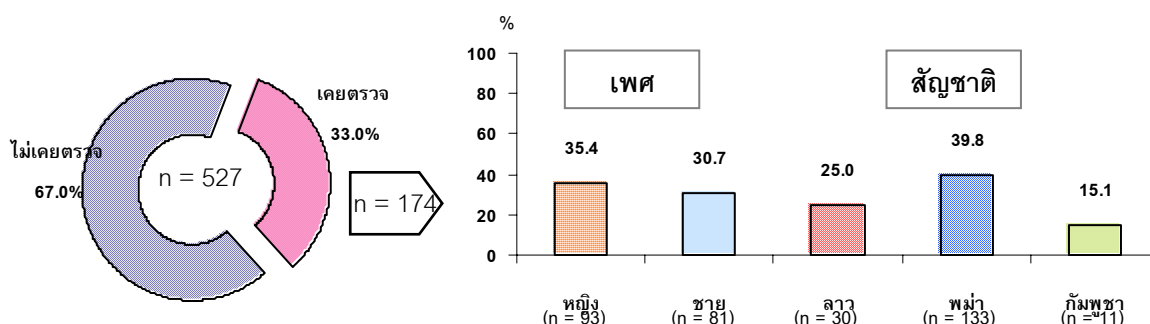
ตาราง 6.14 แหล่งที่สะดวกที่สุดเมื่อต้องการซื้อถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศและสัญชาติ

แหล่งสะดวก	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายยา/คลินิก	55	20.9	73	27.7	28	23.3	74	22.2	26	35.6	128	24.3
ร้านสะดวกซื้อ	31	11.8	61	23.1	33	27.5	40	12.0	19	26.0	92	17.5
ร้านขายของชำทั่วไป	13	4.9	11	4.2	4	3.3	19	5.7	1	1.4	24	4.6
Supermarket	16	6.1	23	8.7	5	4.2	33	9.9	1	1.4	39	7.4
เครื่องจำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ	4	1.5	12	4.5	3	2.5	13	3.9	-	-	16	3.0
ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย	140	53.2	76	28.8	41	34.2	149	44.6	26	35.6	216	41.0
ไม่ตอบ	4	1.5	8	3.0	6	5.0	6	1.8	-	-	12	2.3

การตรวจเลือด

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีประมาณ 1 ใน 3 ที่ได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี เป็นแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย และผู้ที่มารับบริการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา ตามลำดับ

แผนภาพ 6.18 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ส่วนเหตุผลที่มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี (คิดสัดส่วนในกลุ่มที่เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีเท่านั้น ($n = 174$) พบว่าแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เห็นว่า มีความจำเป็นต้องตรวจ เหตุผลในอันดับรองลงมา คือ ถูกบังคับให้มีการตรวจเลือดจากที่ทำงาน ถูกบังคับจากสถานบริการสาธารณสุข และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ตามลำดับ

ตาราง 6.15 เหตุผลที่มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี จำแนกตามเพศและสัญชาติ

เหตุผล	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพฤติกรรมเสี่ยง	13	14.0	14	17.3	5	16.7	21	15.8	1	9.1	27	15.5
ถูกบังคับตรวจจากสถานบริการทางการแพทย์	23	24.7	7	8.6	4	13.3	26	19.5	-	-	30	17.2
ถูกบังคับตรวจจากสถานที่ปฏิบัติงาน	21	22.6	22	27.2	4	13.3	38	28.6	1	9.1	43	24.7
ถูกบังคับตรวจจากครอบครัว	2	2.2	1	1.2	-	-	1	0.8	2	18.2	3	1.7
มีความจำเป็นต้องตรวจ	23	24.7	31	38.3	14	46.7	37	27.8	3	27.3	54	31.0
อื่นๆ	1	1.1	-	-	-	-	1	0.8	-	-	1	0.6
ไม่ตอบ	10	10.8	6	7.4	3	10.0	9	6.8	4	36.4	16	9.2

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา โดยเป็นแรงงานต่างด้าวเพศชายมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศหญิง มีประมาณ 19% ที่เคยสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมา และก็เช่นเดียวกับที่แรงงานต่างด้าวเพศชายมีสัดส่วนการสูบบุหรี่มากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศหญิง สำหรับการเสพยาเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมายนั้น มีสัดส่วนอยู่ระหว่างร้อยละ 2-5 เท่านั้น (ยกเว้นยานอนหลับ/ยาแก้ลมประสาท หรือยาปลูกเชื้อ) แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้เฮโรอีน โคเคน ยาอี กาว/ทินเนอร์ มากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า จะมีสัดส่วนของการเสพยาเสพติดประเภทผิดกฎหมายมากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาว และกัมพูชา แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีสัดส่วนของการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และพม่าตามลำดับ

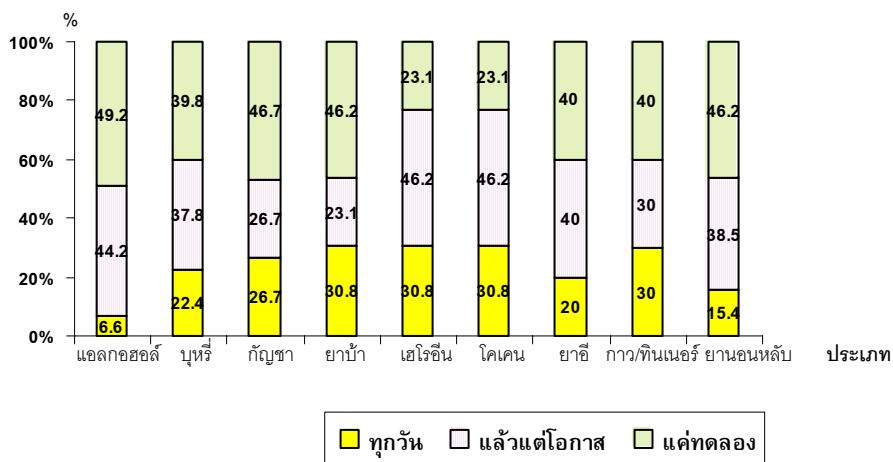
...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

ตาราง 6.16 พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศและสัญชาติ

สารเสพติด	หญิง		ชาย		ลาว		พม่า		กัมพูชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	69	26.2	173	65.5	73	60.8	132	39.5	37	50.7	242	45.9
บุหรี่	16	6.1	82	31.1	32	26.7	48	14.4	18	24.7	98	18.6
กัญชา/กระท่อม	7	2.7	8	3.0	2	1.7	11	3.3	2	2.7	15	2.8
ยาบ้า	7	2.7	6	2.3	2	1.7	11	3.3	-	-	13	2.5
เฮโรอีน	7	2.7	6	2.3	1	0.8	12	3.6	-	-	13	2.5
โคเคน	9	3.4	4	1.5	-	-	13	3.9	-	-	13	2.5
ยาอี	11	4.2	4	1.5	-	-	15	4.5	-	-	15	2.8
กาว/ทินเนอร์	13	4.9	7	2.7	2	1.7	17	5.1	1	1.4	20	3.8
ยากล่อมประสาท/ยานอนหลับ/ ยาปลูกเชื้อ	17	6.5	9	3.4	2	1.7	24	7.2	-	-	26	4.9

ความถี่ของการเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ของกลุ่มแรงงานต่างด้าว (คิดสัดส่วนในกลุ่มที่เคยเสพยา/ดื่ม และสูบบุหรี่นั้น) พบว่ามีแรงงานต่างด้าวที่ต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวันเพียง 7% เท่านั้น ที่ต้องสูบบุหรี่ทุกวัน 22% และต้องกินยานอนหลับ/ยากล่อมประสาททุกวัน 15% ส่วนการใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมายมีประมาณ 30% ที่ต้องเสพยาทุกวัน เมื่อวิเคราะห์ดูในรายละเอียดแล้ว จะเป็นบุคคลเดียวกันที่มีการใช้เสพยาเสพติดผิดกฎหมายหลายชนิดด้วยกัน จึงทำให้มีสัดส่วนของการเสพยาเสพติดทุกวันในแต่ละประเภทค่อนข้างสูง

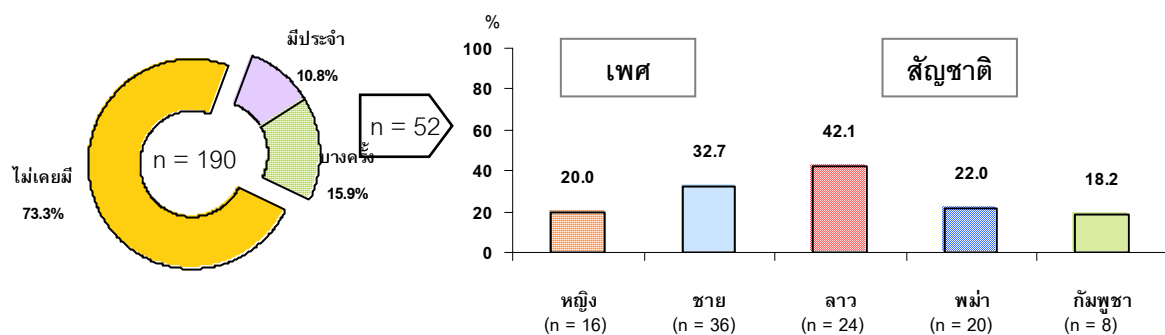
แผนภาพ 6.19 ความถี่ของการเสพยาเสพติด

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

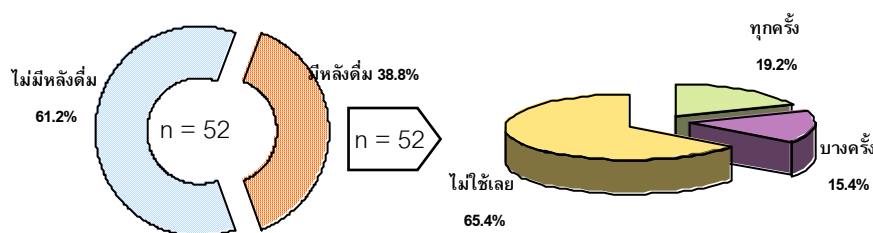
การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี $n = 190$ ราย) พบว่าในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประมาณ 1 ใน 4 หรือประมาณ 27% เมื่อคิดสัดส่วนในกลุ่มเพศหญิง-ชาย พบว่าสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชายมากกว่าในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิง สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาว มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า และกัมพูชา ตามลำดับ

แผนภาพ 6.20 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สำหรับสัดส่วนของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง $n = 52$) พบว่ามีประมาณ 19% ที่มีการใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 6.21 การใช้ถุงยางอนามัยกับการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

...กลุ่มแรงงานต่างด้าว...

วิธีการเสพยาเสพติด

การเสพยาเสพติดโดยวิธีใช้เข็มฉีดยา (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่ติดยาเสพติดประเภทผิดกฎหมาย $n = 31$ ราย) พบว่ามีจำนวน 7 รายที่เคยใช้เข็มฉีดยาเสพติด โดยที่เป็นแรงงานต่างด้าวหญิง จำนวน 5 ราย และเพศชายจำนวน 2 ราย เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว 1 คน และพม่าอีก 6 ราย

มีจำนวน 4 รายที่เคยใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยาเสพติดร่วมกันกับบุคคลอื่น และในจำนวน 4 ราย นี้ มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 1 รายเท่านั้น กล่าวคือ แรงงานต่างด้าวจำนวน 3 รายที่มีความเสี่ยงสูงมากต่อการติดเชื้อเอชไอวี

การมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพยาเสพติด (คิดเฉพาะผู้ที่เคยเสพยาเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย และเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ($n = 10$) พบว่าทั้ง 10 รายไม่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพยาเสพติดเลย

บทสรุปผลการสำรวจ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกรุงเทพมหานคร ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปี พ.ศ. 2550 โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ดำเนินการในแต่ละปี ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 7.1 จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้ดำเนินการเฝ้าระวัง ในปี พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2550

กลุ่มเป้าหมาย	ปี พ.ศ.					
	2545	2546	2547	2548	2549	2550
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	747	846	1,125	1,065	1,019	1,071
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	763	844	1,209	1,041	906	1,041
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	-	-	-	-	-	1,220
คนงาน(2545-2546)/ พนักงาน (2547-2549) ในโรงงาน	681	711	1,009	-	1,011	-
ชายที่มารับการคัดเลือกเกณฑ์ทหาร	354	354	518	-	-	-
หญิงบริการทางเพศ	346	359	-	501	-	500
แม่บ้าน	346	353	508	-	-	-
ผู้ติดยาเสพติด	373	356	-	376	-	314
แรงงานต่างด้าว	-	-	-	552	-	527
ชายรักชาย	-	-	-	498	-	-
ประชาชนทั่วไป	-	-	-	-	1,089	-
รวม	3,610	3,823	4,369	4,033	4,025	4,673

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ตาราง 7.2 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของกลุ่มต่างๆ

กลุ่มที่	กลุ่มเป้าหมาย	หญิง	ชาย
1	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	543	528
2	นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	507	534
3	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	614	606
4	แรงงานต่างด้าว	263	264
5	ผู้ติดยาเสพติด	34	280
6	หญิงบริการทางเพศ	500	-
รวม		2,461	2,212

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามในปี พ.ศ. 2550 พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากในกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศได้ทำการสำรวจเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงเท่านั้น ในกลุ่มนักเรียน และแรงงานต่างด้าวได้ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีเพศหญิง-ชายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

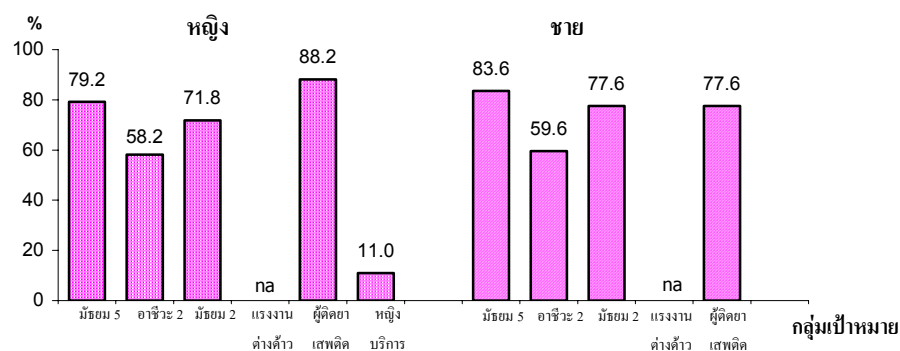
ส่วนในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดไม่มีการสุ่มตัวอย่างเป็นการสำรวจข้อมูลกับประชากรทั้งหมด

ตาราง 7.3 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มต่างๆ

กลุ่มที่	กลุ่มเป้าหมาย	Mean	SD
1	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	16.6	0.7
2	นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	16.8	1.2
3	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	14.0	0.8
4	แรงงานต่างด้าว	26.0	5.3
5	ผู้ติดยาเสพติด	36.1	10.2
6	หญิงบริการทางเพศ	34.2	10.1

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยแล้วในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดจะมีอายุเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

แผนภาพ 7.1 ร้อยละของผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

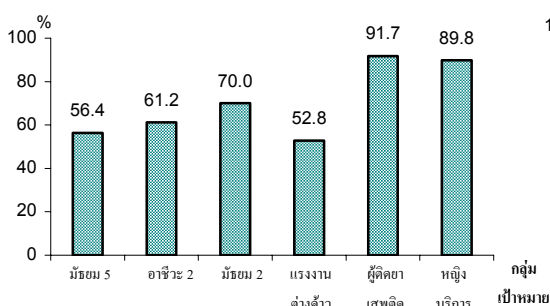
... บทสรุปผลการสำรวจ ...

ภูมิจำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนของผู้ที่มีภูมิจำเนาเกิดในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และหญิงบริการทางเพศ เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครในสัดส่วนน้อยที่สุด ส่วนในกลุ่มเพศชายกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มยาเสพติดที่มีผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครเท่ากัน ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครในสัดส่วนน้อยที่สุด

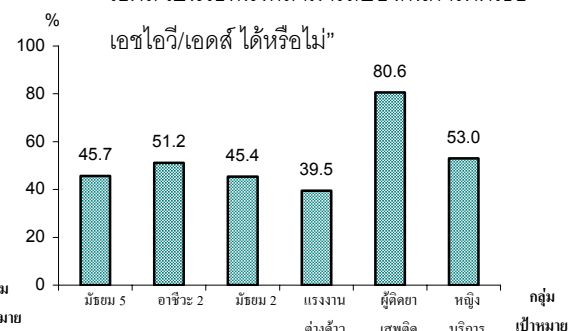
ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

แผนภาพ 7.2 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS เป็นรายข้อ

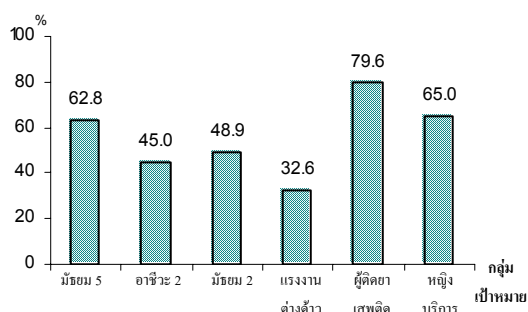
ข้อที่ 1 “การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกัน
การติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ได้หรือไม่”

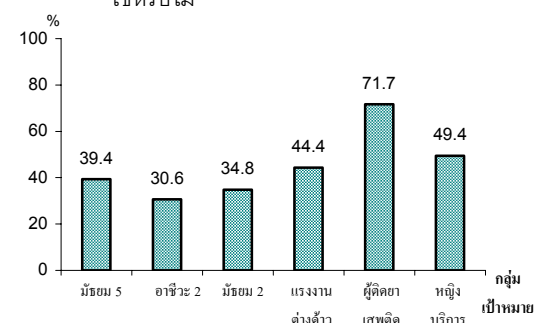
ข้อที่ 2 “การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี/
เอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อ
เอชไอวี/เอดส์ ได้หรือไม่”

ข้อที่ 3 “คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี
อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่”

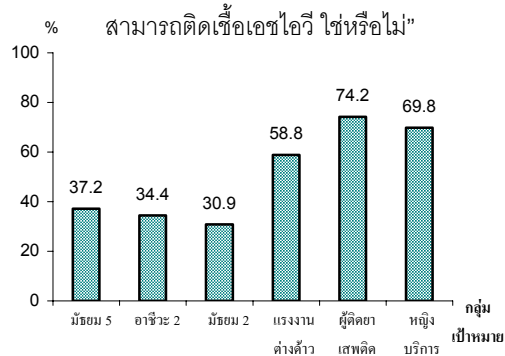

ข้อที่ 4 “ยังไม่สามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน
ใช้หรือไม่”

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

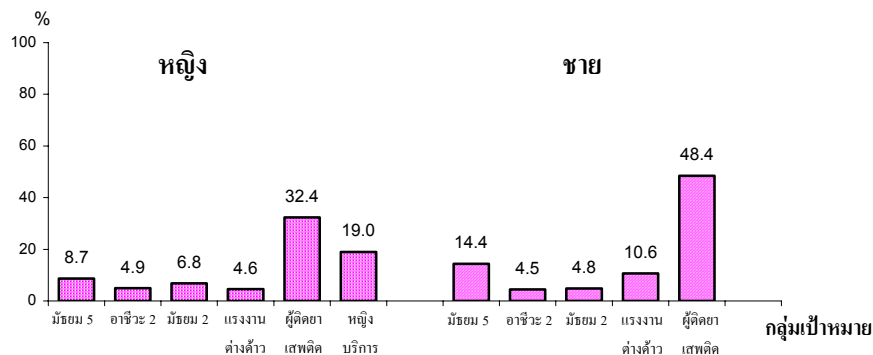
ข้อที่ 5 “การรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อไม่

จากการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS เป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องในทุกๆ ข้อ สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีสามารถตอบได้ถูกต้องระหว่างร้อยละ 53-92 การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็น

หนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีสามารถตอบได้ถูกต้องระหว่างร้อยละ 40-81 คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี ตอบได้ถูกต้องระหว่างร้อยละ 33-80 ยังไม่สามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนตอบได้ถูกต้องร้อยละ 31-72 และการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวี ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 31-74

แผนภาพ 7.3 ความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS

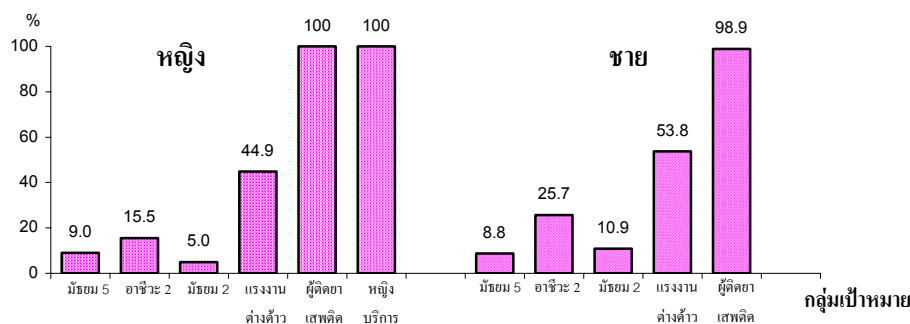

สำหรับความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบถูกทุกข้อ) ได้มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ในกลุ่มผู้หญิงสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS อยู่ระหว่างร้อยละ 5-32 และในกลุ่มเพศชายอยู่ระหว่างร้อยละ 5-48 อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าความรู้ที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบถูกทุกข้อ) มีสัดส่วนที่น้อยมาก ทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากระดับของคำตอบที่มีคำตอบ “ไม่แน่ใจ” ทำให้คนส่วนใหญ่ตอบคำตอบในแต่ละข้อความว่า “ไม่แน่ใจ” ซึ่งจะจัดอยู่ในกลุ่มที่ตอบผิด

พฤติกรรมทางเพศ

แผนภาพ 7.4 การมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

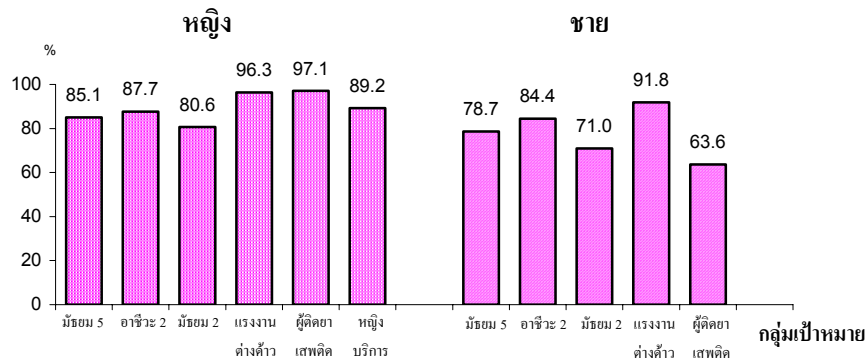
สัดส่วนของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุด คือ กลุ่มที่ติดยาเสพติด และรองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว โดยไม่นับรวมในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ เพราะเป็นทางเลือกเฉพาะเจาะจงกับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว ในกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะอายุที่มากกว่า และสถานะที่แตกต่างกัน ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งผู้หญิง และผู้ชาย มีสัดส่วนของการมีประสบการณ์ทางเพศที่เท่าๆ กัน ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชายประมาณ 1 เท่าตัว

ตาราง 7.4 อายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มต่างๆ

กลุ่มที่	กลุ่มเป้าหมาย	Mean	SD
1	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	15.0	1.7
2	นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	15.2	1.3
3	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	13.0	1.40
4	แรงงานต่างด้าว	21.1	3.4
5	ผู้ติดยาเสพติด	16.9	2.5
6	หญิงบริการทางเพศ	19.1	3.6

เปรียบเทียบกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว หรือกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามถ้ามองในภาพรวมๆ แล้ว ก็เห็นว่าเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มเป้าหมายในรอบปี พ.ศ. 2550 มีอายุเฉลี่ยแล้วน้อยกว่า 20 ปี

แผนภาพ 7.5 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

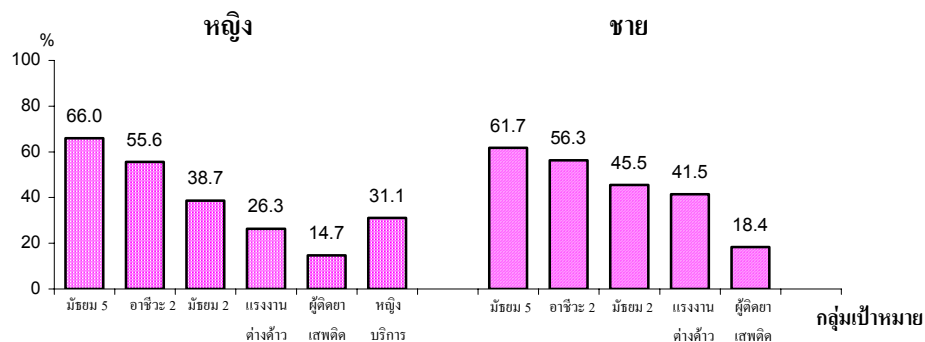

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกพบว่า ในกลุ่มผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อรัก/แฟน/สามี อยู่ระหว่างร้อยละ 81-97 โดยในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่อรัก/แฟนมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 หญิงบริการทางเพศ แรงงานต่างด้าว และผู้ติดยาเสพติด

ส่วนในกลุ่มเพศชายมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับแฟน/คู่อรัก/ภรรยา อยู่ระหว่างร้อยละ 64-92 โดยกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่แฟน หรือคู่อรักมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

โดยสรุปจะเห็นว่าเพศชายจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่อรัก/แฟนมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง

แผนภาพ 7.6 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 15-66 โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกน้อยที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าว กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากที่สุด

ในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 18-62 กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

โดยในภาพรวม แล้วผู้ชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมากกว่าในกลุ่มผู้หญิงเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์ในรอบปี

ตาราง 7.5 คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย	คู่รัก/สามี/ภรรยา		คุ้นเคย		ผิวเผิน		หญิงบริการ		เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	93.6	87.2	10.6	31.9	8.5	19.1	na	6.4	8.5	12.8
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	91.4	85.2	6.2	25.8	4.9	18.8	na	7.8	4.9	5.5
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	87.5	83.0	12.5	52.8	4.2	30.2	na	18.9	8.3	15.1
แรงงานต่างด้าว	96.3	91.8	23.8	30.0	11.3	10.9	na	14.5	12.5	9.1
ผู้ติดยาเสพติด	100.0	88.9	8.3	36.9	0	24.4	na	24.0	0	5.5
หญิงบริการ*	81.4	na	97.2	na	61.7	na	99.6	-	4.4	-

หมายเหตุ : ในกลุ่มหญิงบริการมีคู่เพศสัมพันธ์ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ คือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย หมายถึง แยกขาประจำ และหญิงบริการ หมายถึง แยกทั่วๆ ไป

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/สามีในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 81-100 กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 6-24 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 4-11 และกับผู้หญิงด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 4-13 (สำหรับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ไม่ได้รับรวมในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ)

สำหรับในกลุ่มผู้ชาย พบว่ามีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/ภรรยา ในรอบปีที่ผ่านมาร้อยละ 83-92 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 26-53 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 11-30 กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 6-24 และกับเพศเดียวกันร้อยละ 6-15

โดยสรุปในภาพรวมจะเห็นว่าสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รัก/แฟน/สามี/ภรรยา ค่อนข้างมาก

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

ตาราง 7.6 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

กลุ่มเป้าหมาย	คูรัก/สามี/ภรรยา		คั่นเคย		ผิวดิน		หญิงบริการ		เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	27.3	24.4	20.0	53.3	50.0	55.6	na	66.7	0	0
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	16.2	30.3	40.0	42.4	50.0	66.7	0	60.0	25.0	42.9
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	19.0	33.3	0	31.0	0	29.4	na	27.3	0	22.0
แรงงานต่างด้าว	11.7	21.8	26.3	48.5	33.3	66.7	na	62.5	10.0	40.0
ผู้ติดยาเสพติด	33.3	25.9	50.0	62.5	na	60.4	na	80.8	0	50.0
หญิงบริการ*	39.9	na	93.8	na	87.6	na	97.2	na	45.5	na

หมายเหตุ : ในกลุ่มหญิงบริการมีคู่เพศสัมพันธ์ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ คือ บุคคลที่รู้จักกันคั่นเคย หมายถึง แยกขาประจำ และหญิงบริการ หมายถึง แยกทั่วไป

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา โดยพบว่าในกลุ่มเพศหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน/สามี มีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 12-39 กับผู้ชายที่รู้จักกันคั่นเคยมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง 20-50 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวดินมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 33-50 กับเพศเดียวกันมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 0-25

ในกลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคูรัก/แฟน/ภรรยาร้อยละ 22-33 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคั่นเคยมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 31-63 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวดิน มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 29-67 กับผู้หญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 27-81 กับผู้ชายด้วยกันมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 22-50

โดยสรุปในภาพรวมแล้วจะเห็นว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก/แฟน/สามี/ภรรยา ในสัดส่วนที่น้อยกว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าในกลุ่มผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด กับคูรัก/แฟน/สามีอยู่ระหว่างร้อยละ 71-94 (ยกเว้นในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ) กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยร้อยละ 0-4 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 0-5 กับผู้หญิงด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 0-9 สำหรับในกลุ่มผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดกับคูรัก/แฟน/ภรรยาร้อยละ 53-86 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยร้อยละ 3-11 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 2-6 กับหญิงบริการทางเพศอยู่ระหว่างร้อยละ 0-8 และกับผู้ชายด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 โดยสรุปในภาพรวมแล้วจะเห็นว่า คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดที่เป็นคูรัก/แฟน/สามี/ภรรยา ในกลุ่มผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลที่เป็นชั่วคราวชั่วคราวมากกว่าผู้หญิง

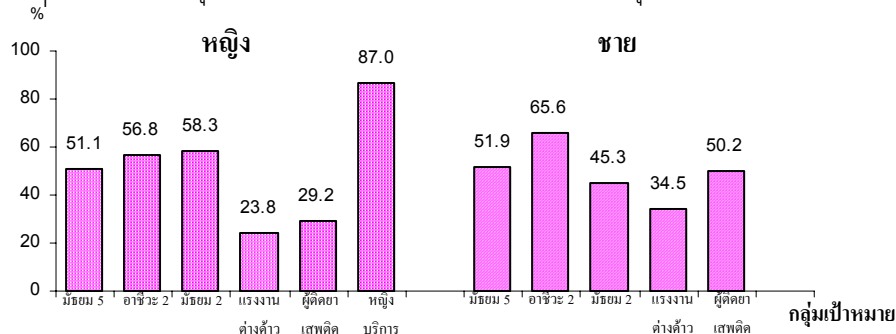
ตาราง 7.7 สัดส่วนของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดประเภทต่างๆ

กลุ่มเป้าหมาย	คูรัก/สามี/ภรรยา		คุ้นเคย		ผิวเผิน		หญิงบริการ		เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	87.2	83.0	4.3	4.3	4.3	6.4	na	0	4.3	4.3
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	93.8	76.6	1.2	10.2	3.7	5.5	na	3.9	1.2	3.1
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	83.3	52.8	4.2	11.3	0	1.9	na	7.5	4.2	3.8
แรงงานต่างด้าว	81.3	86.4	2.5	2.7	5.0	3.6	na	4.5	8.8	1.8
ผู้ติดยาเสพติด	70.6	56.4	0	8.6	0	3.2	0	5.7	0	0.4
หญิงบริการ*	34.0	na	na	na	1.6	na	63.6*	na	0.8	na

หมายเหตุ : * ในกลุ่มหญิงบริการ หมายถึง มีเพศสัมพันธ์กับแขก

การใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 7.7 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

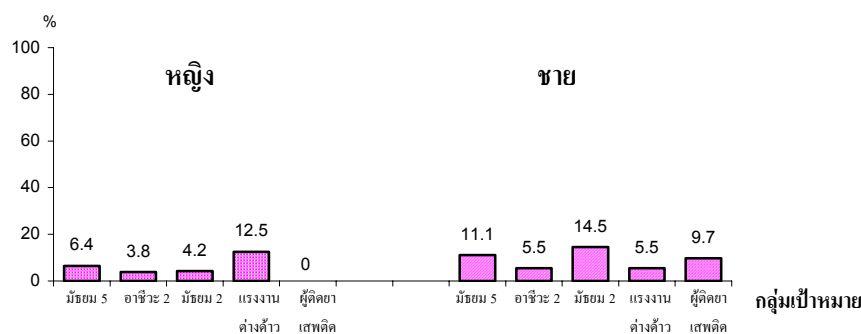

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยอยู่ระหว่างร้อยละ 24-87 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มเพศชาย พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 35-66 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ โดยสรุปจะเห็นว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นกลุ่มที่มีการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกสิ่งของตอบแทน

แผนภาพ 7.8 เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

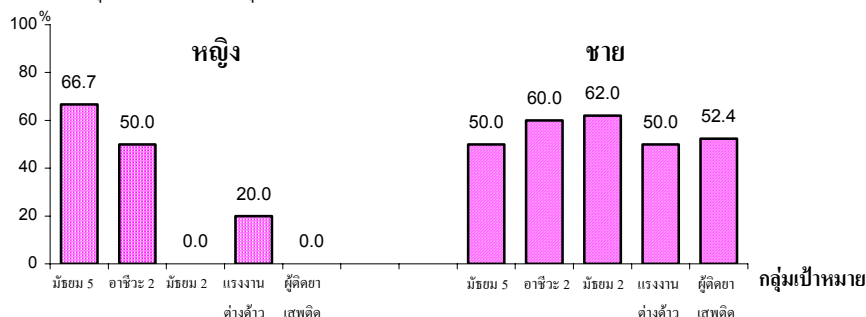
เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่าในกลุ่มผู้หญิงที่เป็นผู้ติดยาเสพติดไม่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนเลย ส่วนในกลุ่มอื่นๆ (ยกเว้นกลุ่มหญิงบริการทางเพศ) มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 4-13 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 6-15 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มยาเสพติด ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินน้อยที่สุด โดยสรุปจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนมากกว่ากลุ่มผู้หญิง ยกเว้นในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเท่านั้น

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

ภาวะทางเพศ

แผนภาพ 7.9 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน

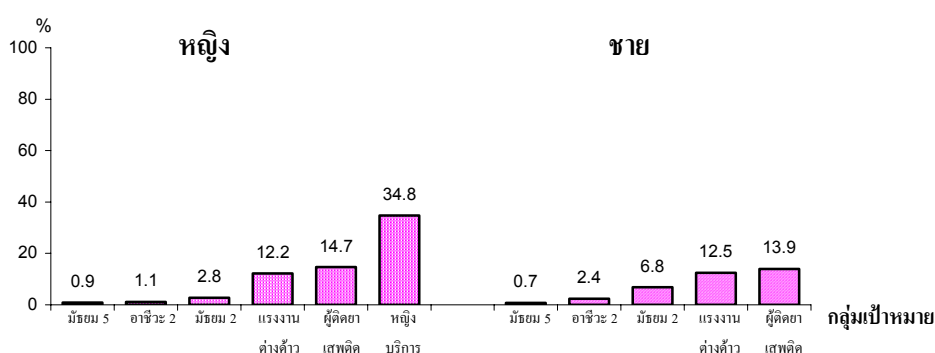

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสำหรับกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 0-67 โดยที่กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน กลุ่มแรงงานต่างด้าวมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยเป็นอันดับรองลงมา กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 50-62 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และแรงงานต่างด้าวมีส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ โดยสรุปในกลุ่มผู้ชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง ยกเว้นในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

อาการผิดปกติ

แผนภาพ 7.10 อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

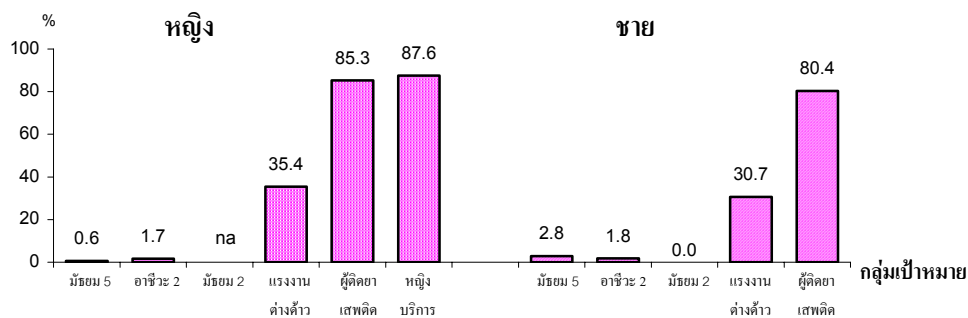
การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีอยู่ระหว่างร้อยละ 1-35 และในกลุ่มผู้ชายมีอาการผิดปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 1-14 สำหรับในกลุ่มผู้หญิงพบว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศมีอาการผิดปกติในสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มยาเสพติด กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

ส่วนในกลุ่มผู้ชาย พบว่ากลุ่มยาเสพติดมีอาการผิดปกติมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

โดยสรุปกลุ่มผู้หญิง และผู้ชาย มีสัดส่วนของอาการผิดปกติในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก

การตรวจเลือด

แผนภาพ 7.11 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

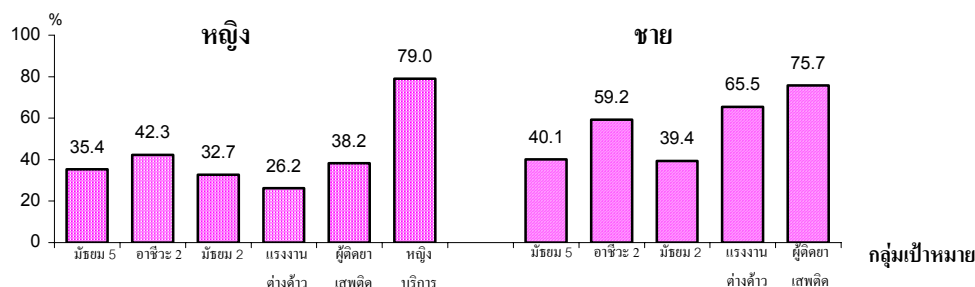
การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ทั้งผู้หญิง-ผู้ชาย และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีสูงมาก รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมาน้อยมาก

สำหรับกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มยาเสพติดในกลุ่มผู้หญิงมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากกว่าในกลุ่มผู้ชาย

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 7.12 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มต่างๆ

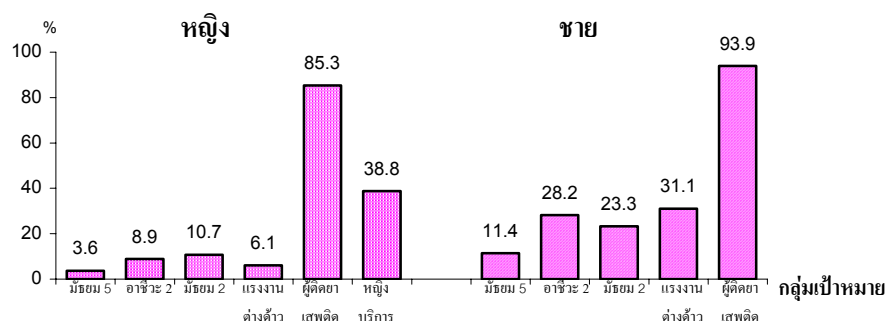

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงคือ อยู่ระหว่างร้อยละ 26-79 โดยเพศหญิงมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 26-79 และเพศชายมีร้อยละ 39-76

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มเพศหญิงพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มเพศชายพบว่า กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด

แผนภาพ 7.13 สัดส่วนของการสูบบุหรี่

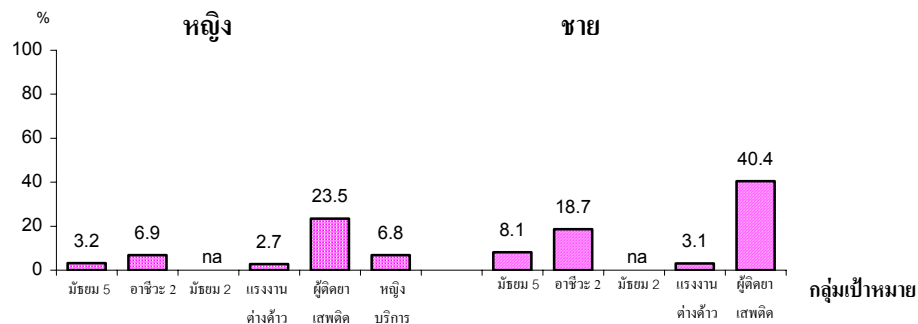
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พบว่ามีสัดส่วนอยู่ระหว่างร้อยละ 4-94 โดยเป็นเพศหญิงอยู่ระหว่างร้อยละ 4-85 และเพศชายอยู่ในระหว่างร้อยละ 11-94

สำหรับกลุ่มเพศหญิงพบว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนของการสูบบุหรี่มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มหญิงบริการทางเพศ ส่วนกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนของการสูบบุหรี่ไม่มากนัก

ในกลุ่มของเพศชายพบว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการสูบบุหรี่มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

แผนภาพ 7.14 สัดส่วนของการสูบบุหรี่/กระท่อม

การเสพยาหรือกระท่อม พบว่าการเสพระหว่างร้อยละ 3-40 เพศชายมีการเสพร้อยละ 3-40 เพศหญิงมีการเสพร้อยละ 3-24

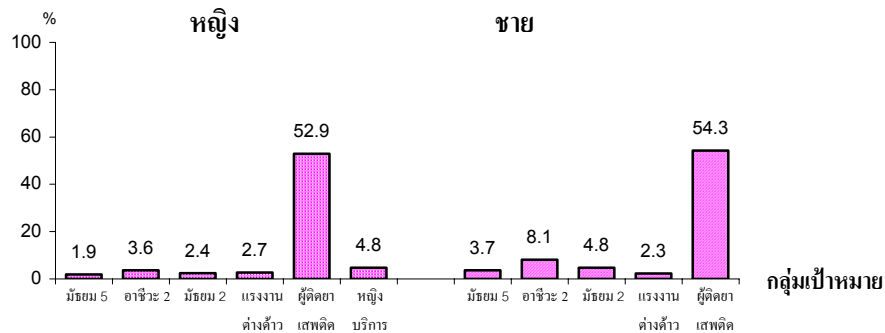
เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มเพศหญิงพบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนของการเสพยาหรือกระท่อมมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 แรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

ส่วนเพศชายพบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนของการเสพยาหรือกระท่อมค่อนข้างสูงและมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ค่อนข้างชัดเจน รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

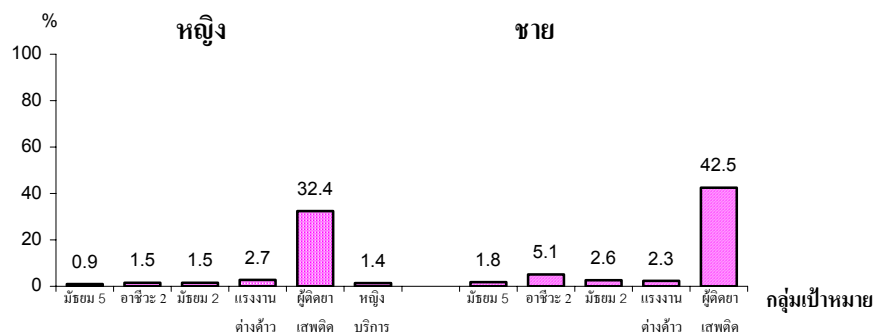
แผนภาพ 7.15 สัดส่วนของการเสพยา้ำ

การเสพยา้ำในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนอยู่ระหว่าง 2-54 โดยเพศหญิงมีร้อยละ 2-53 และร้อยละ 2-54 ในเพศชาย เมื่อวิเคราะห์กลุ่มเพศหญิงพบว่ากลุ่มนักเรียน และกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสัดส่วนของการเสพยา้ำในรอบปีที่ผ่านมา น้อยที่สุด และมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันทั้ง 4 กลุ่ม ส่วนกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพยา้ำมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มหญิงบริการทางเพศ

สำหรับกลุ่มเพศชาย พบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการเสพยา้ำในรอบปีที่ผ่านมา น้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนของการเสพยา้ำในรอบปี มากที่สุดกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

แผนภาพ 7.16 สัดส่วนของการเสพเฮโรอีน

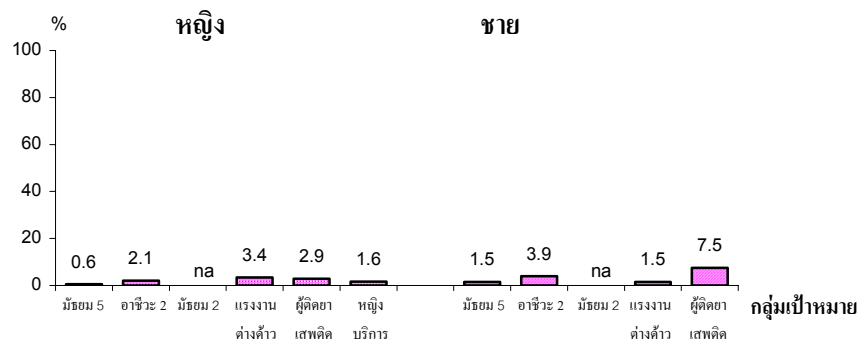
การเสพเฮโรอีนในรอบปีที่ผ่านมา ในภาพรวมพบว่า มีการเสพอยู่ระหว่างร้อยละ 1-43 โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพเฮโรอีนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน ในกลุ่มผู้หญิงมีการเสพเฮโรอีน ร้อยละ 1-32 ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีการเสพเฮโรอีนอยู่ระหว่างร้อยละ 2-43

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มเพศหญิง จะพบว่าในทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการเสพยาเฮอร์ไอวีอื่นประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น ยกเว้นในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่มีสัดส่วนการเสพยาเฮอร์ไอวีอื่นประมาณร้อยละ 3

ถ้าวิเคราะห์ในกลุ่มเพศชายก็จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพยาเฮอร์ไอวีอื่นสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน ส่วนกลุ่มอื่นๆ มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยที่กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการเสพยาเฮอร์ไอวีอื่นมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

แผนภาพ 7.17 สัดส่วนของการเสพยาเฮอร์ไอวี

การเสพยาเฮอร์ไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า มีการเสพยาเฮอร์ไอวีรวมอยู่ระหว่างร้อยละ 1-8 เท่านั้น ในกลุ่มผู้หญิงมีการเสพยาเฮอร์ไอวีอยู่ระหว่างร้อยละ 1-3 และในกลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการเสพยาเฮอร์ไอวีอยู่ระหว่างร้อยละ 2-8

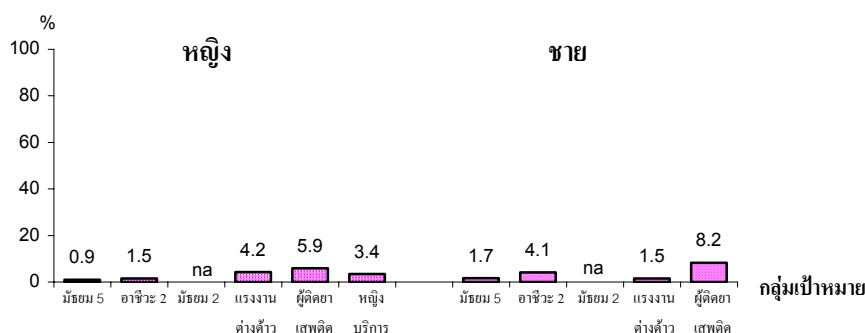
สำหรับในกลุ่มผู้หญิงกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนของการเสพยาเฮอร์ไอวีมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

ส่วนในกลุ่มผู้ชาย จะเห็นว่าผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนที่เสพยาเฮอร์ไอวีมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มแรงงานต่างด้าว กับกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนการเสพยาเฮอร์ไอวีน้อยที่สุด

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

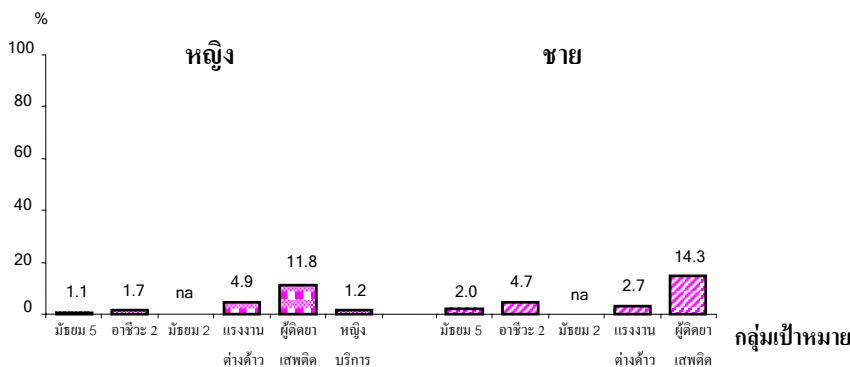
แผนภาพ 7.18 สัดส่วนของการเสพยาอ

การเสพยาอในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในภาพรวมอยู่ระหว่างร้อยละ 1-8 โดยที่ผู้หญิงมีการเสพยาอร้อยละ 1-6 ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพยาอมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มเพศชาย พบว่ามีการเสพยาออยู่ระหว่างร้อยละ 2-8 โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการเสพยาอมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

แผนภาพ 7.19 สัดส่วนของการเสพกาว/ทินเนอร์

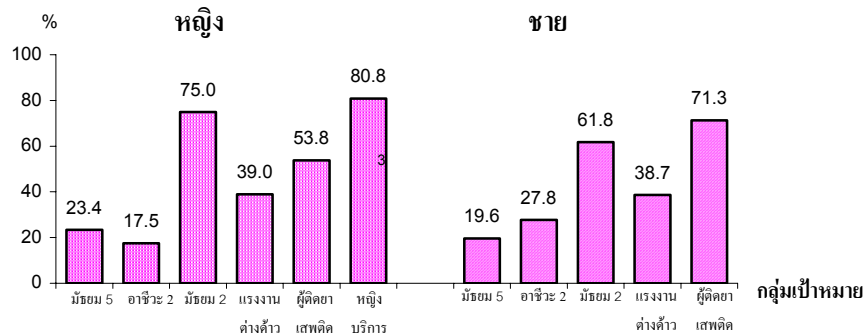

การเสพกาว/ทินเนอร์ในภาพรวมมีการเสพอยู่ระหว่างร้อยละ 1-14 ซึ่งมีกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้เสพกาว/ทินเนอร์มากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มผู้หญิงมีการเสพกาว/ทินเนอร์ร้อยละ 1-12 โดยที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวมีการเสพกาว/ทินเนอร์มากที่สุด (ยกเว้นในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด) รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มเพศชาย พบว่ามีการเสพกาว/ทินเนอร์อยู่ระหว่างร้อยละ 2-14 นอกจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดแล้ว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการเสพกาว/ทินเนอร์มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

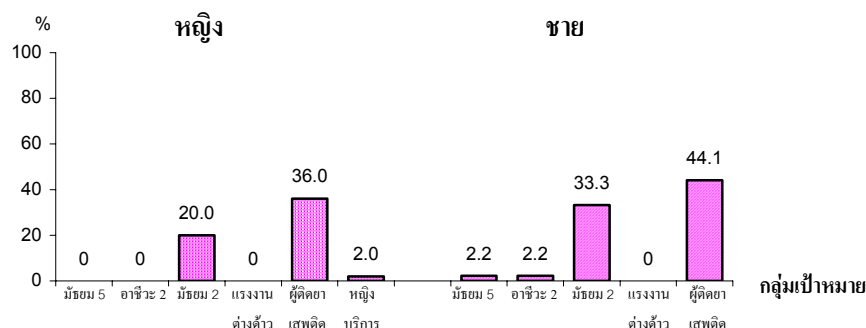
แผนภาพ 7.20 สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ในส่วนนี้จะคิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว และมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในแต่ละกลุ่มเท่านั้น) พบว่าในภาพรวมมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 18-81 โดยกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 18-81 กลุ่มหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้ชาย พบว่ามีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 20-71 เป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

แผนภาพ 7.21 สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด

... บทสรุปผลการสำรวจ ...

เพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 0-44 ในภาพรวม (ในส่วนนี้จะคิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ และมีการเสพยาเสพติดอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ในแต่ละกลุ่มเท่านั้น) เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มผู้หญิงพบว่า มีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดร้อยละ 0-36 โดยที่เป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ

ในกลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดร้อยละ 0-44 โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

แนวห้ามพฤติกรรม

กลุ่มจาเสพติด

การเปรียบเทียบแนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศในรอบปี พ.ศ. 2550 ไม่มีข้อแตกต่างจากปี พ.ศ. 2548 มากนัก กล่าวคือ การสำรวจข้อมูลในรอบนี้เก็บข้อมูลจากสถานที่เดิม (คลินิกยาเสพติดของกรุงเทพมหานคร) และช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงเดียวกัน คือ ในช่วงพฤษภาคม – มิถุนายน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ติดยาเสพติดทุกราย (ไม่จำกัดเพศ อายุ) ที่สามารถอ่านออกเขียนได้

เพศของผู้ติดยาเสพติดในรอบปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศชายในรอบปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 ประมาณ ร้อยละ 90 และเป็นเพศหญิงประมาณ ร้อยละ 10

อายุเฉลี่ยของผู้ติดยาเสพติดในปี พ.ศ. 2550 มีแนวโน้มลดลงมาจากผู้ติดยาเสพติดทั้งหมดมีอายุเฉลี่ย 38 ปี ในปี พ.ศ. 2548 เป็นอายุเท่ากับ 36 ปี ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งในปี พ.ศ. 2548 ผู้ติดยาเสพติดที่อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 18 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 69 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 ผู้ติดยาเสพติดอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 17 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 68 ปี

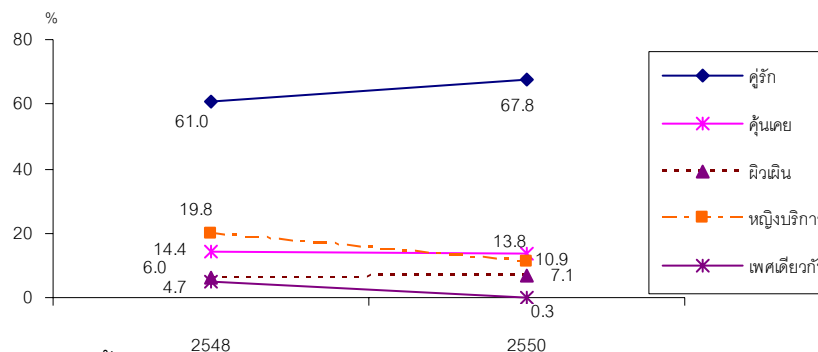
ภูมิลำเนาเกิดของผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่แล้วเป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยในปี พ.ศ. 2548 ผู้ติดยาเสพติดเป็นคนที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 81 และในปี พ.ศ. 2550 ผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 78

การศึกษาของผู้ติดยาเสพติดในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 มีสัดส่วนคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์เกือบทั้งหมดที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยที่มีร้อยละ 1 ในปี พ.ศ. 2550 ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีร้อยละ 2 ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี พ.ศ. 2548

พฤติกรรมทางเพศ

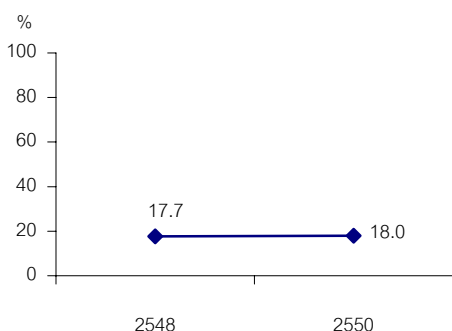
แผนภาพ 8.1 แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด พบว่าผู้ติดยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟนกับบุคคลที่รู้จักกันผัวเฒ่า มีแนวโน้มมากขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคู่ที่เคย กับหญิงบริการทางเพศ และกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันลดลง

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมีอายุเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 17 ปี ในปี พ.ศ. 2548 มีอายุที่ต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 9 ปี และอายุที่สูงสุดของการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 39 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 อายุที่น้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากับ 11 ปี และอายุที่มากที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 30 ปี

แผนภาพ 8.2 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

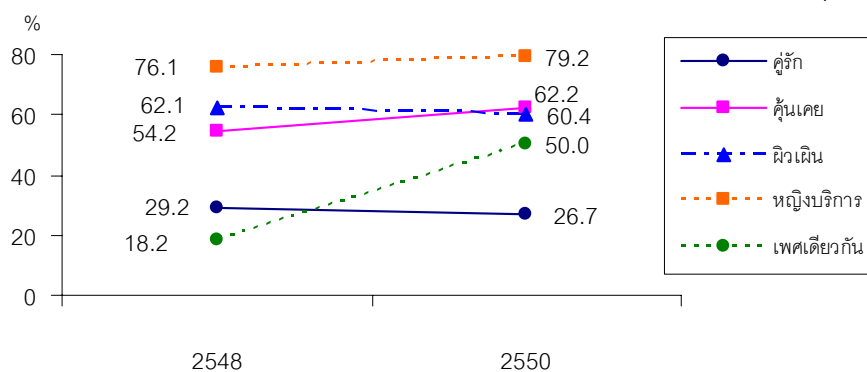

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกไม่เปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. 2548

... แนวโน้มพฤติกรรม...

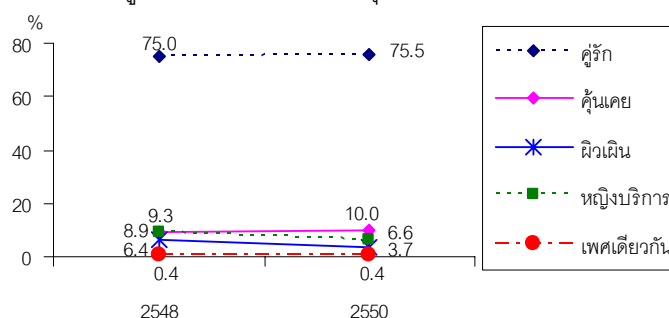
เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 8.3 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

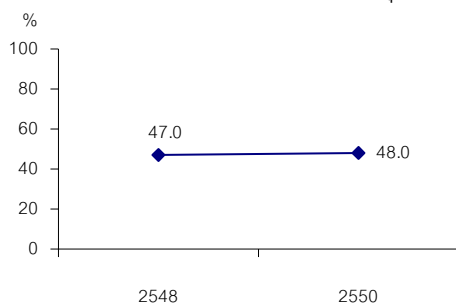
แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัย ทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ใน รอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/สามีกับกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผัวเฒ่า ส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคั่นเคยกับหญิงบริการทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพิ่มขึ้น

แผนภาพ 8.4 แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มยาเสพติดกับหญิงบริการทางเพศ และบุคคลที่รู้จักกันผัวเฒ่าลดลง มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคั่นเคยมากขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน และเพศเดียวกันมีแนวโน้มคงที่

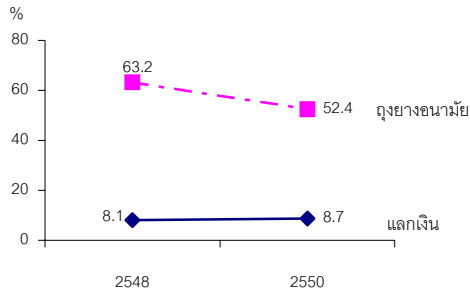
แผนภาพ 8.5 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุด

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย กล่าวคือ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น

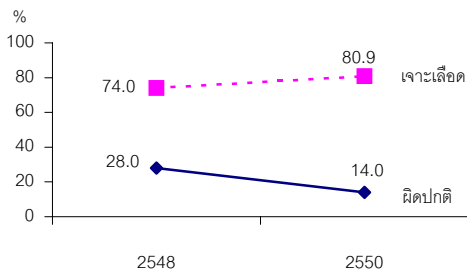
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 8.6 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนและการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน พบว่าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน

แผนภาพ 8.7 แนวโน้มของการติดปอดที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

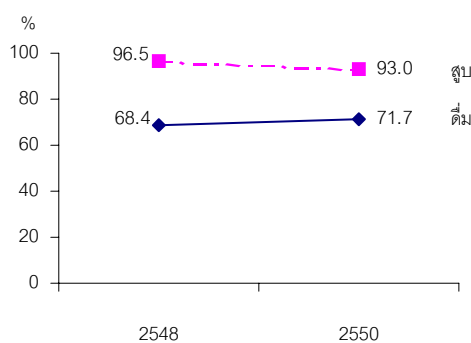

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มสูงขึ้น

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 เท่ากัน คือ 18 ปี โดยอายุที่ต่ำที่สุดที่ใช้สารเสพติดในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 6 ปี และในปี พ.ศ. 2550 อายุต่ำสุดที่ใช้สารเสพติดเท่ากับ 10 ปี

แผนภาพ 8.8 แนวโน้มของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่

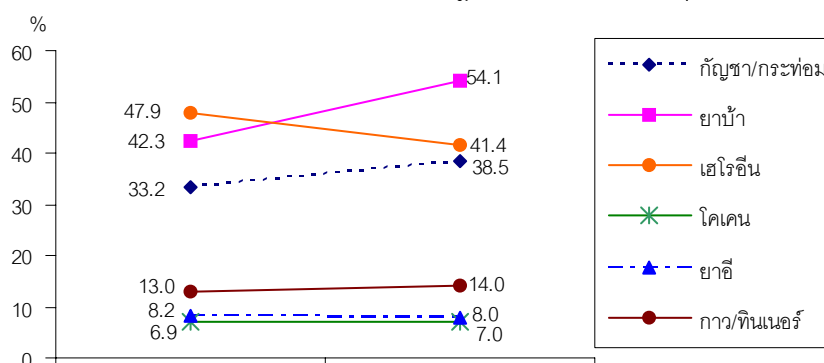

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น แต่มีแนวโน้มการสูบบุหรี่ลดลงเล็กน้อย

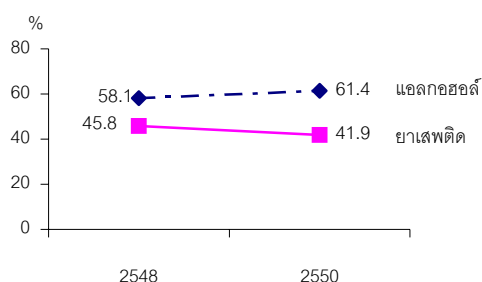
... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.9 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ประเภทต่างๆ

แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ พบว่าผู้ติดยาเสพติดมี แนวโน้มการเสพยา กัญชา/กระท่อม ยาบ้าเพิ่มมากขึ้น ส่วนการเสพยาเฮโรอีนมีแนวโน้มลดลง ส่วนการเสพยาโคเคน ยาอี และกาว/ทินเนอร์ มีแนวโน้มคงที่

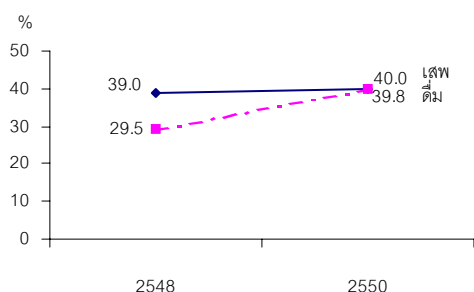
แผนภาพ 8.10 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังจากการเสพยาเสพติด

(คิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และมีการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (จะคิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพยาเสพติด

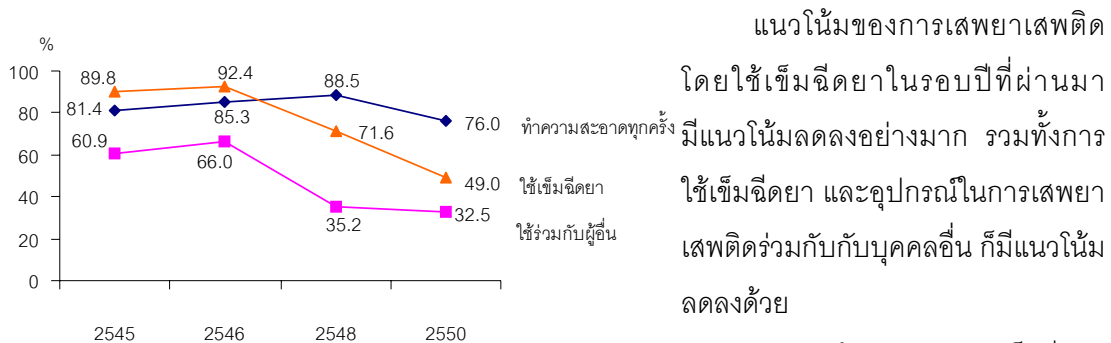
แผนภาพ 8.11 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังการเสพยาเสพติด

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีสัดส่วนคงที่ ส่วนแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังการเสพยาเสพติด พบว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 8.12 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา ในรอบปีที่ผ่านมา

กลุ่มหญิงบริการทางเพศ

การเปรียบเทียบแนวโน้มของกลุ่มหญิงบริการในรอบปี พ.ศ. 2550 นี้มีข้อจำกัดที่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2548 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหญิงบริการทางเพศในรอบนี้เป็นผู้หญิงบริการทางเพศในสถานบริการกับหญิงบริการทางเพศเร่ร่อน ซึ่งในรายละเอียดค่อนข้างมีความแตกต่างกันมาก แต่การนำเสนอแนวโน้มพฤติกรรมจะเสนอในภาพรวมของหญิงบริการทางเพศทั้งหมด

อายุของหญิงบริการทางเพศโดยเฉลี่ยแล้วในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 31 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 มีอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 34 ปี แต่ถ้าคิดเฉพาะในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะมีอายุเฉลี่ยที่เท่ากันกับปี พ.ศ. 2548 คือ อายุ 31 ปี ทั้งนี้เพราะอายุเฉลี่ยของหญิงบริการทางเพศเร่ร่อนค่อนข้างสูงมากทีเดียว คือ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 38 ปี

ภูมิลาเนาเกิดของหญิงบริการในรอบปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2548 มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้หญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่มีภูมิลาเนาเกิดจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

รายได้ต่อเดือนโดยประมาณแล้วมีส่วนที่ใกล้เคียงกัน (Median = 10,000 บาทต่อเดือน) แต่รายได้ที่ต่ำสุด และสูงสุดจะมีความแตกต่างกันมาก ในปี พ.ศ. 2548 จะมีรายได้ต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท และรายได้สูงสุดต่อเดือน 150,000 บาท ส่วนในปี พ.ศ. 2550 มีรายได้ต่ำสุด 600 บาท สูงสุดเท่ากับ 60,000 บาท

... แนวโน้มพฤติกรรม...

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS จำนวน 5 ข้อ ดังมีรายละเอียดดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	2548	2550
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันเอดส์ได้	81.0	89.8
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้	56.1	53.0
3	คนที่มองเห็นว่าสุขภาพแข็งแรงดีอาจมีเชื้อเอดส์ได้	59.7	65.0
4	ยุ่งสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้	59.5	49.4
5	การรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้	78.2	69.8
ตอบถูกข้อที่ 1-5 (UNGASS)		19.4	19.0

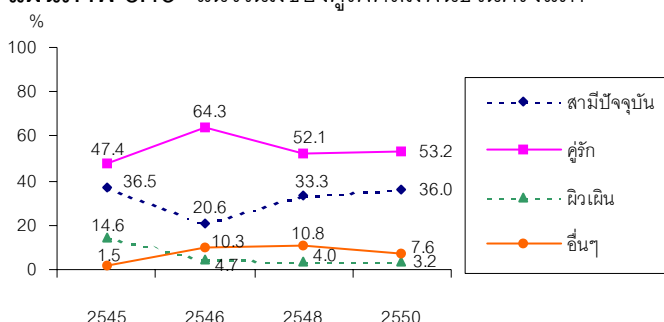
* หมายเหตุ : คำตอบที่ใช้ในแบบสอบถามจะมี 3 คำตอบ คือ “ใช่”, “ไม่แน่ใจ” และ “ไม่ใช่” ถ้าตอบไม่แน่ใจจะไม่ให้คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อตามตัวชี้วัดของ UNGASS จะพบว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์ได้ กับคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอดส์ได้เพิ่มขึ้น ส่วนความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ยุ่งสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน และการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ลดลง

ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ที่ต้องตอบถูกต้องทั้ง 5 ข้อ พบว่า มีแนวโน้มคงที่

พฤติกรรมทางเพศ

แผนภาพ 8.13 แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

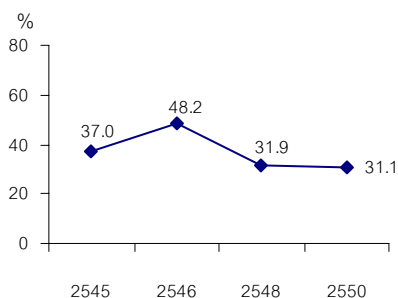
คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงบริการทางเพศในปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันกับปีก่อนๆ กล่าวคือ หญิงบริการทางเพศ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

จะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคูรัก หรือแฟนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ สามเณย์ในปัจจุบัน ส่วนเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือกับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนน้อยลง

ส่วนอายุเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 กับปี พ.ศ. 2550 มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากัน คือ อายุ 19 ปี อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 11 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี

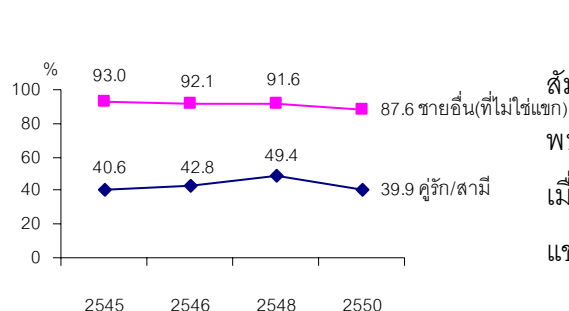
แผนภาพ 8.14 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก

การใช้ถุงยางอนามัยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มเท่าเดิม เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2548 จะเห็นว่าในปีก่อนๆ มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกของการมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกว่าในปีหลังๆ แต่ถ้าวิเคราะห์กับคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกจะเห็นได้ว่า หญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่แล้วจะมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/สามเณย์ จึงไม่ได้ใช้ ถุงยางอนามัย

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 8.15 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

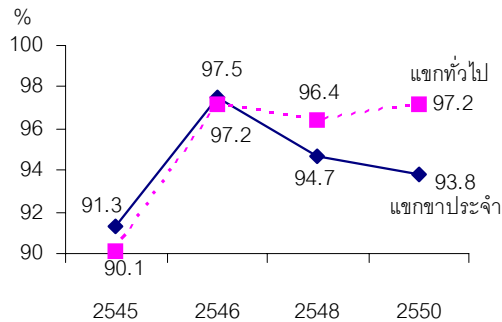

พฤติกรรมของการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ที่ไม่ใช่แขก ในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า มีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/สามเณย์ หรือชายอื่นๆ ที่ไม่ใช่แขกที่ให้บริการลดลง

... แนวโน้มพฤติกรรม...

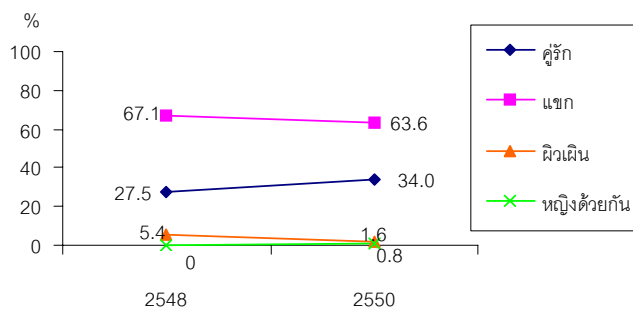
แผนภาพ 8.16 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

สำหรับคู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาที่เป็นแขกที่ให้บริการ พบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแขกทั่วไปสูงขึ้น ส่วนแขกที่เป็นขาประจำมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยลดลงเล็กน้อย

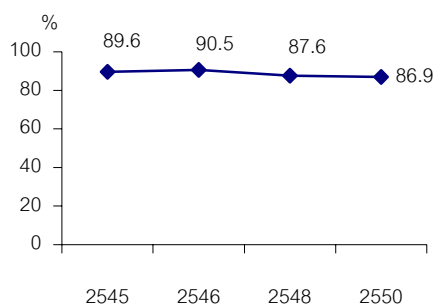
เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

แผนภาพ 8.17 แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่าหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับสามี/คูรักมากขึ้น ส่วนกับบุคคลที่เป็นแขก ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีแนวโน้มลดลง

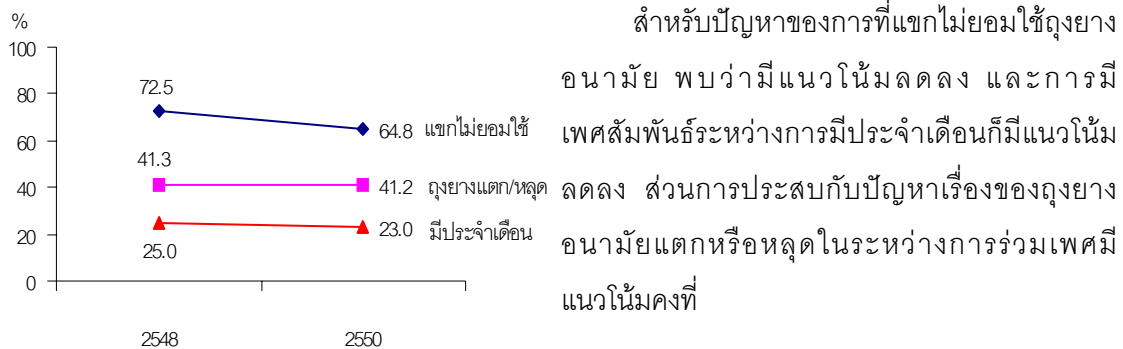
แผนภาพ 8.18 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

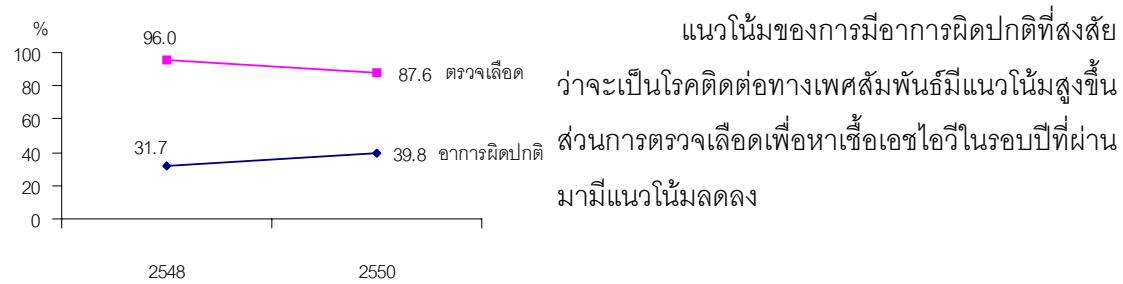
แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อวิเคราะห์ร่วมกันกับคู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด ก็จะเห็นว่าหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์กับสามี หรือคูรัก จึงไม่ใช้ถุงยางอนามัย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 8.19 แนวโน้มของปัญหาในการใช้ถุงยางอนามัย

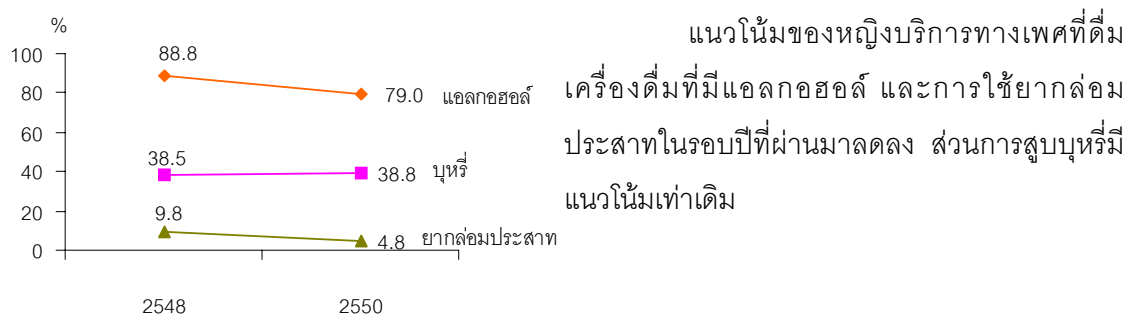

แผนภาพ 8.20 แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ และการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

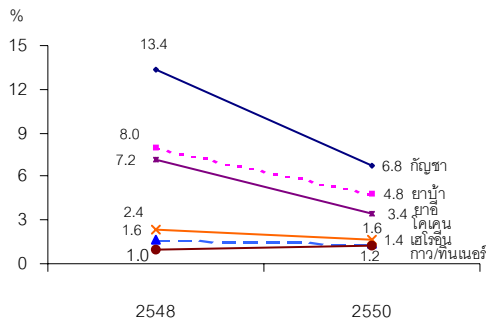
พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 8.21 แนวโน้มของพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

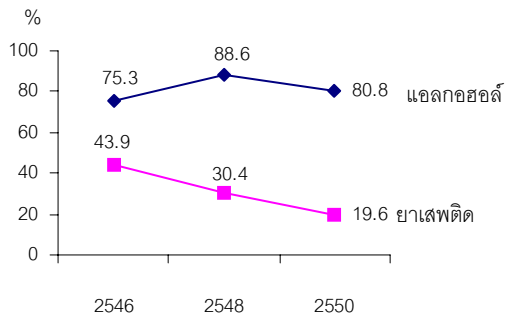
... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.22 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

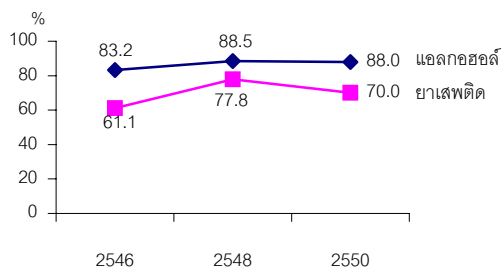
แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย พบว่าส่วนใหญ่แล้ว มีการเสพยาเสพติดลดลง ในทุกประเภท ยกเว้นการเสพยาเฮโรอีน และกาว/ทินเนอร์ ที่มีแนวโน้มเท่าๆ เดิม

แผนภาพ 8.23 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด

เพศสัมพันธ์หลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเพศสัมพันธ์หลังจากเสพยาเสพติดมีแนวโน้มลดลง (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มที่เคยเสพยาเสพติด ชนิดที่ผิดกฎหมายเท่านั้น)

แผนภาพ 8.24 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพยาเสพติดของกลุ่มหญิงบริการ

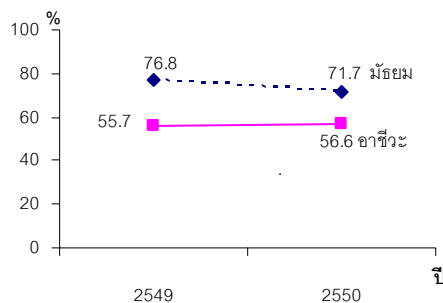

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพยาเสพติด มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

กลุ่มนักเรียน

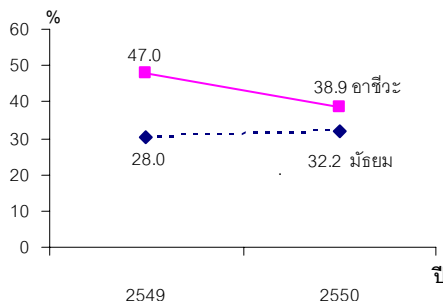
เมื่อวิเคราะห์คุณลักษณะอื่นๆ ได้แก่ อายุ เพศ ภูมิภาค ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในทุกๆ ปีที่ทำการสำรวจ

แผนภาพ 8.25 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในกลุ่มนักเรียน

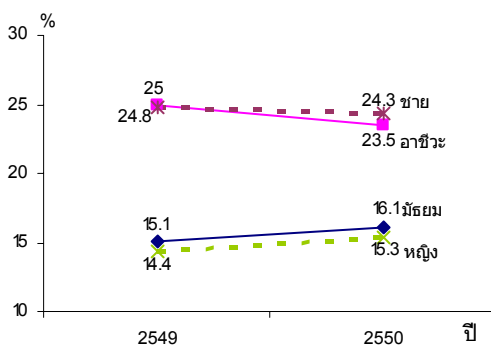
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่อนข้างดีถึงดีมาก (มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป) ในการสำรวจ ปี 2550 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีน้อยกว่าในปี 2549 เล็กน้อย ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาทั้ง 2 ปี ไม่แตกต่างกันมากนัก

แผนภาพ 8.26 แนวโน้มการมีคูรััก หรือแฟนในกลุ่มนักเรียน

การมีคูรััก หรือแฟน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 แต่มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

แผนภาพ 8.27 แนวโน้มการหาคูรััก หรือแฟนทาง Internet ของนักเรียน

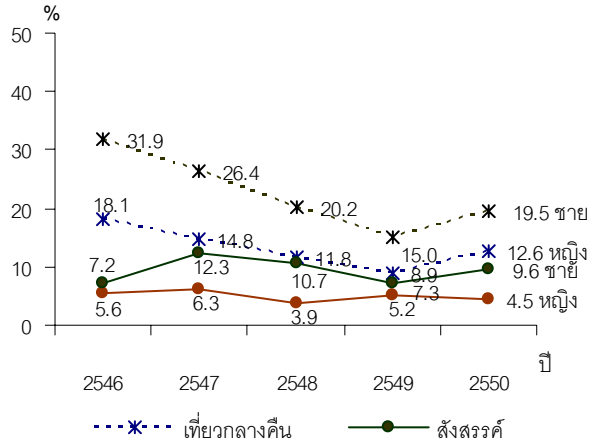

การหาคูรััก หรือแฟนทาง Internet ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชายมีแนวโน้มของการหาคูรััก หรือแฟนทาง Internet เท่าเดิม

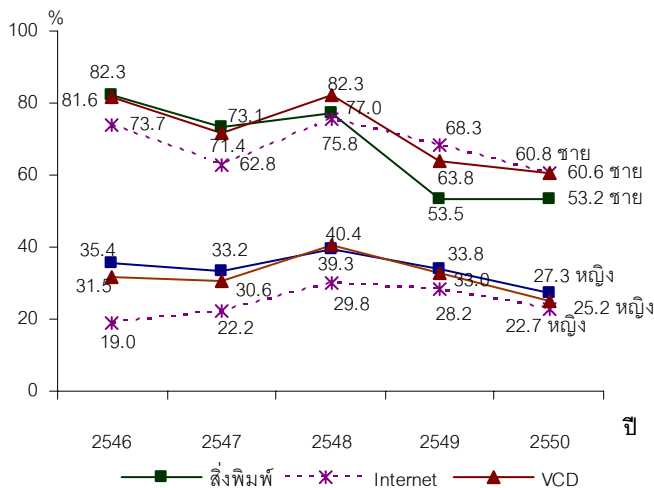
... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.28 แสดงแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

มัธยมศึกษา

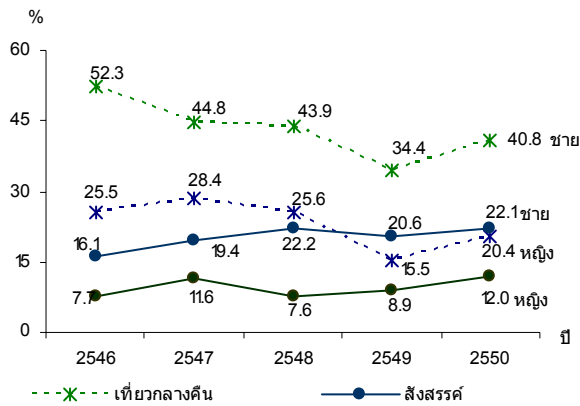
แนวโน้มของการมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืน และการเข้าร่วมสังสรรค์งานเลี้ยงที่มีสารเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนพฤติกรรมการเข้าร่วมสังสรรค์งานเลี้ยงที่มีสารเสพติดมีเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนชายและมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

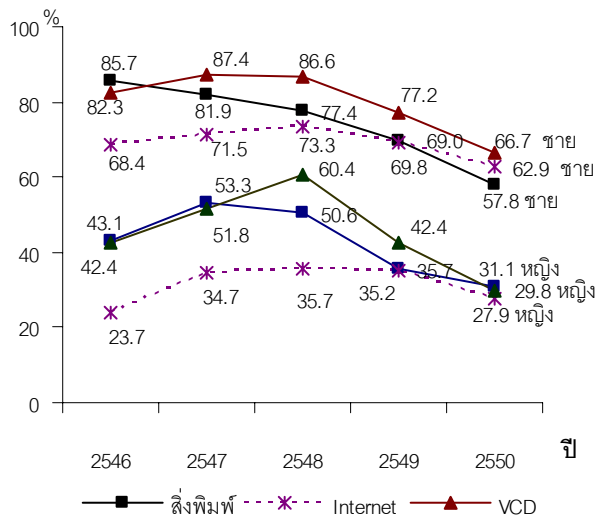
การดูภาพปลุกเร้าจากหนังสือ หรือวารสาร จาก Internet หรือคอมพิวเตอร์ และจากสื่อที่เป็น VCD/DVD/ VDO นั้น พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

อาชีวศึกษา

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนและพฤติกรรมการเข้าร่วมงานเลี้ยง/สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ๆ ที่มีสารเสพติดในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่องทั้งกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

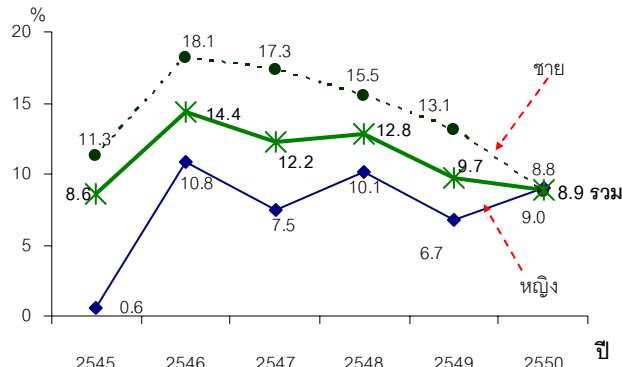
ส่วนพฤติกรรมการดูภาพปลูกเร้าจากหนังสือหรือนิตยสาร จาก Internet หรือคอมพิวเตอร์ และจากสื่อที่เป็น VCD/VDO/DVD พบว่ามีแนวโน้มลดลงทั้งกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

... แนวโน้มพฤติกรรม...

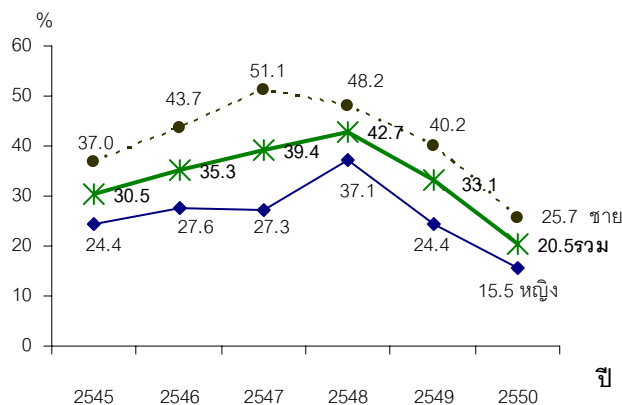
แผนภาพ 8.29 แสดงแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

มัธยมศึกษา

แนวโน้มของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย นักเรียนชายมัธยมศึกษาที่มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2546-พ.ศ.2550) ขณะที่นักเรียนหญิงมัธยมศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นซึ่งในปี 2550 มีนักเรียนหญิง-ชาย มีสัดส่วนการมีประสบการณ์ทางเพศเกือบเท่าๆ กัน

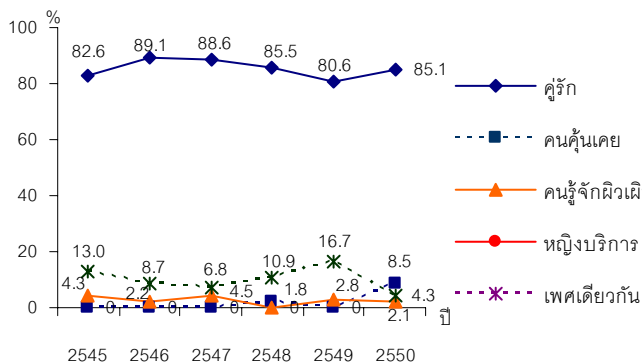
อาชีวศึกษา

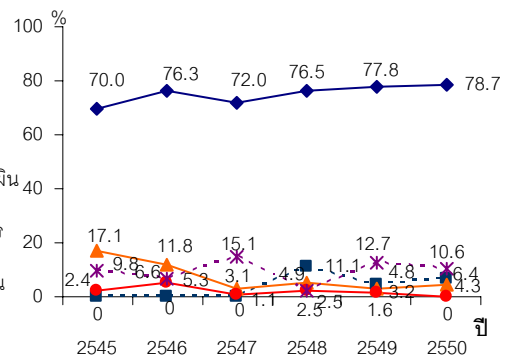
แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่ามีแนวโน้มลดลงหลังจากในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2548) มีแนวโน้มสูงขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เริ่มมีแนวโน้มลดลงในระยะ 2 ปีหลัง (พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2550)

แผนภาพ 8.30 แสดงแนวโน้มคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา (หญิง)

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา (ชาย)

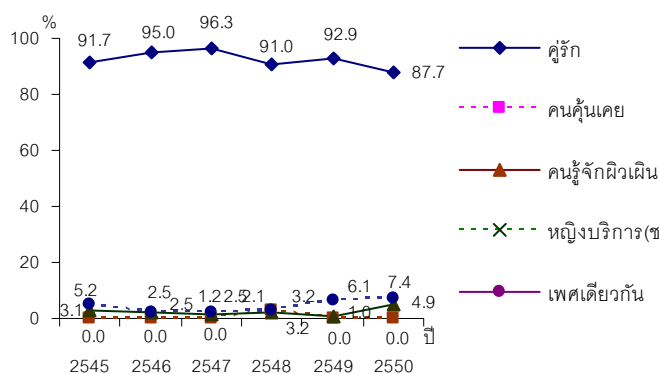

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

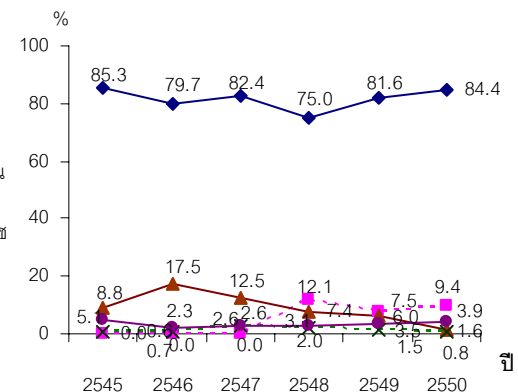
คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาพบว่านักเรียนหญิงแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัย/แฟน และผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะที่เพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน แนวโน้มลดลงเล็กน้อย

นักเรียนชาย พบว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัยหรือแฟนในครั้งแรก มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยโดยเฉพาะกับหญิงบริการพบว่านักเรียนชายไม่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับหญิงบริการเลย

กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา(หญิง)

กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา(ชาย)

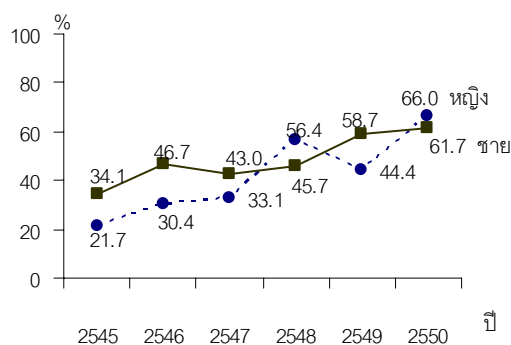

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่วัยหรือแฟนลดลง ส่วนคู่เพศสัมพันธ์คนอื่น ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

นักเรียนอาชีวศึกษาชายพบว่าแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่วัยหรือแฟนมากขึ้น ส่วนคู่เพศสัมพันธ์คนอื่น ๆ มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา

แผนภาพ 8.31 แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษา

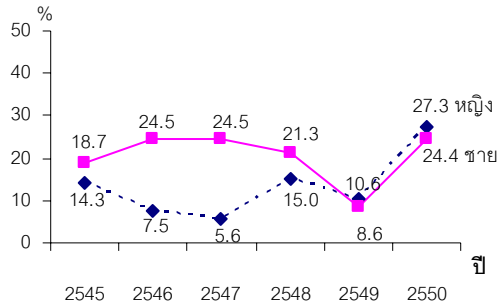
การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ของนักเรียนมัธยมศึกษา มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

... แนวโน้มพฤติกรรม...

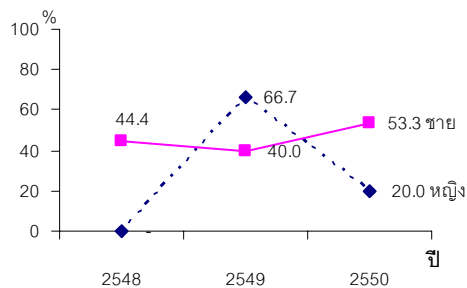
แผนภาพ 8.32 แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษา

คู่รัก

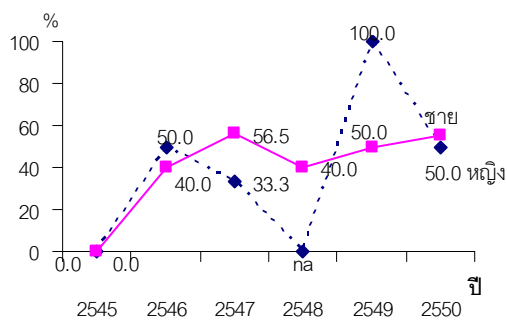
เมื่อดูแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์บุคคลต่างๆ พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นคู่รักหรือแฟนเพิ่มขึ้นทั้งกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย

บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย พบว่ามีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

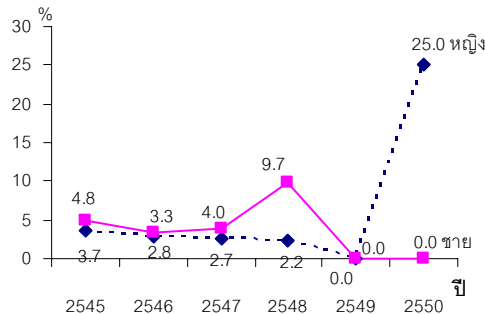
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชายและมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง

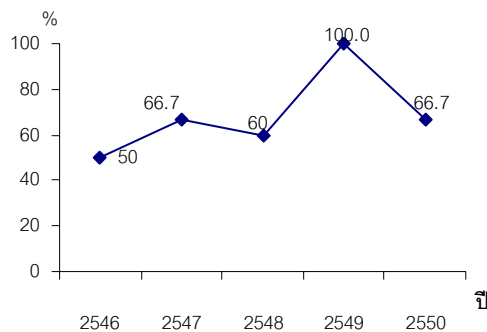
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

เพศเดียวกัน

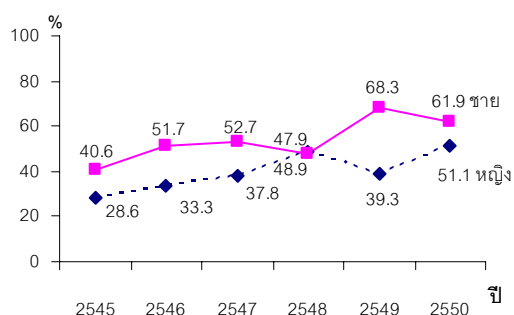
คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นบุคคลเพศเดียวกัน พบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

หญิงบริการทางเพศ

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับผู้หญิงบริการทางเพศ พบว่ามีแนวโน้มลดลง

แผนภาพ 8.33 แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

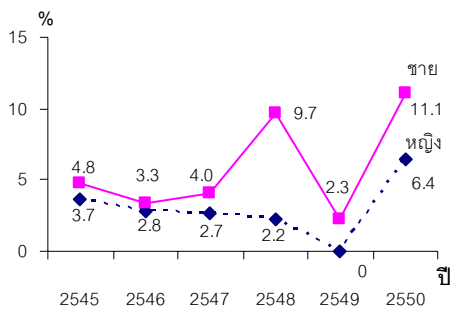
สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่า มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย

... แนวโน้มพฤติกรรม...

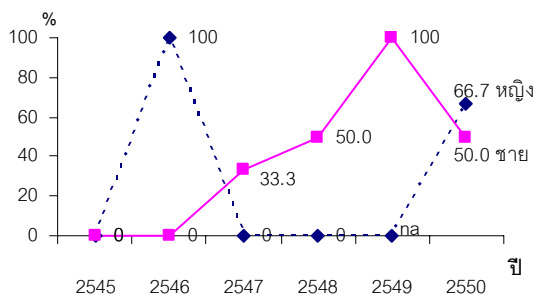
แผนภาพ 8.34 แสดงแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพื่อแลกสิ่งตอบแทนของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

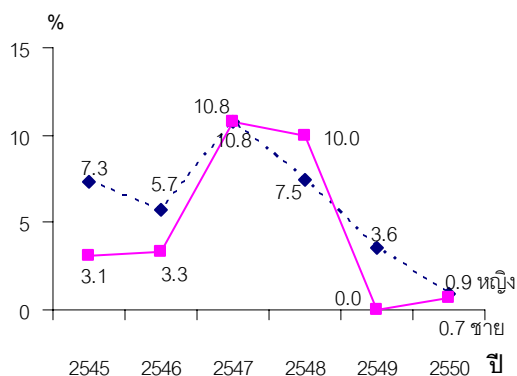
แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน หรือเงิน พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทนหรือเงิน พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย

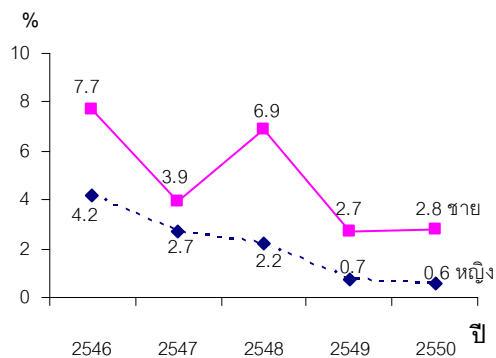
แผนภาพ 8.35 แสดงแนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

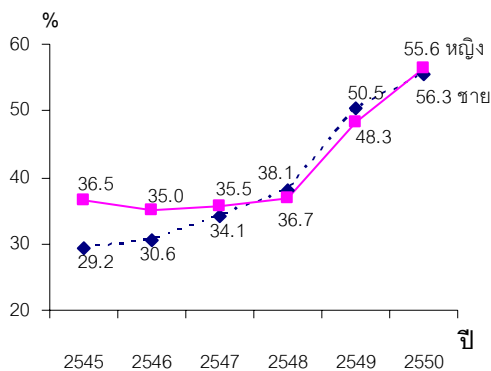
แผนภาพ 8.36 แสดงแนวโน้มการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มไม่คงที่

นักเรีงอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

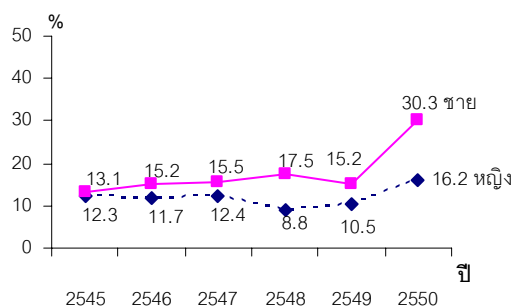
แผนภาพ 8.37 แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนอาชีวศึกษา

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา โดยนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีลักษณะของแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันมากมาโดยตลอด

แผนภาพ 8.38 แสดงแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา

คูรัก

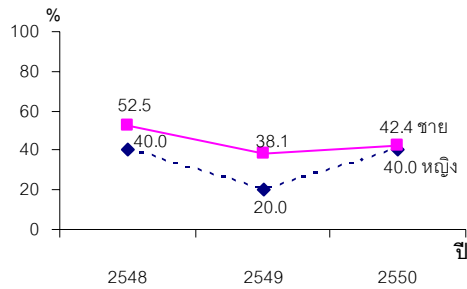

เมื่อดูแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์ต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมาพบว่าคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นคูรักหรือแฟน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้นมากในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

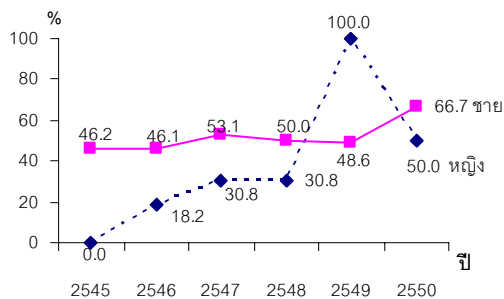
... แนวโน้มพฤติกรรม...

บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย

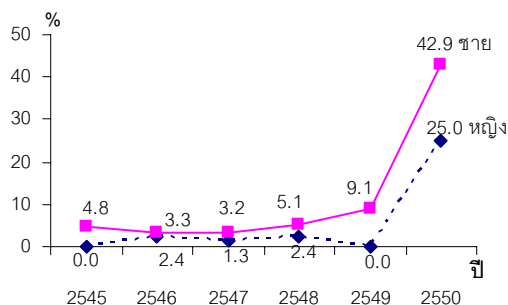
แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งกับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยพบว่ามี
แนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและ
นักเรียนชาย

บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน

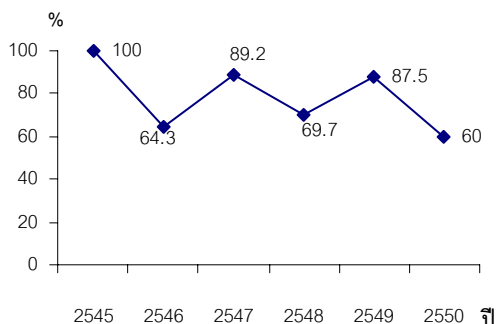
การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกัน
ผิวเผินพบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนหญิง
และมีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

เพศเดียวกัน

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุก
ครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นเพศเดียวกันพบว่า
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง
และนักเรียนชาย

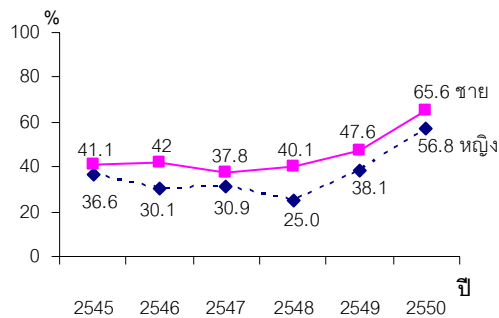
หญิงบริการทางเพศ

คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นหญิงบริการทาง
เพศพบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งลดลง แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นว่า
ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาแนวโน้มของ
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับหญิงบริการ
ทางเพศอื่นๆ ลงๆ มาโดยตลอด

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

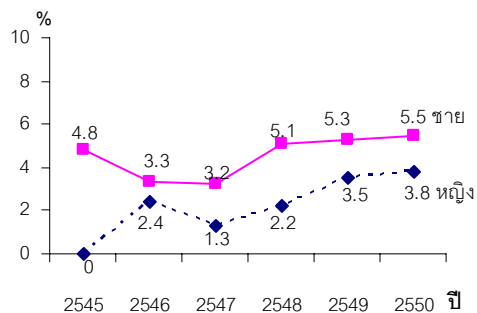
แผนภาพ 8.39 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดพบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

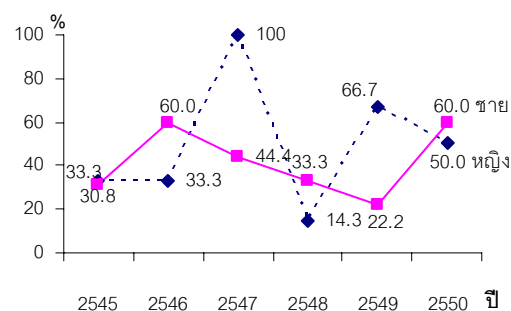
แผนภาพ 8.40 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อแลกสิ่งของตอบแทนหรือเงินของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกสิ่งของตอบแทนหรือเงิน

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน หรือเงินพบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยอย่างต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

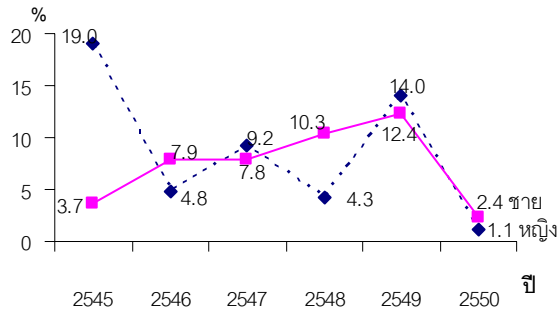

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน หรือเงินพบว่า มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง แต่มีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย

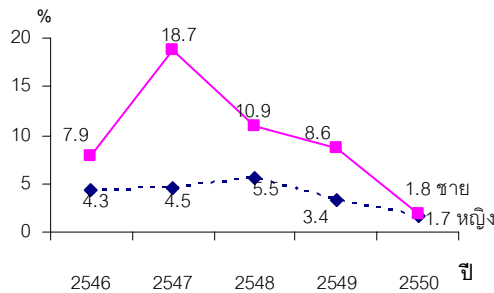
... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.41 แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างมากทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชาย

แผนภาพ 8.42 แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา

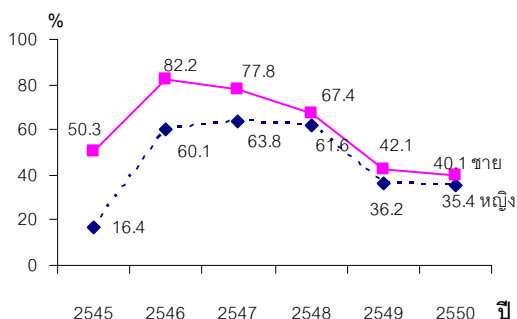

แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีพบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

แผนภาพ 8.43 แสดงแนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา

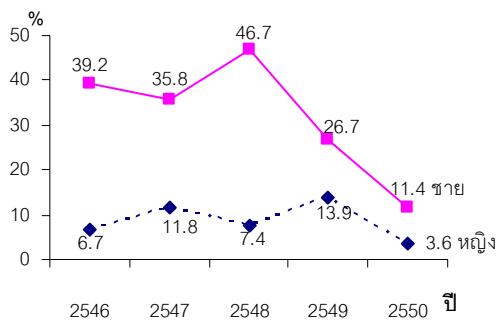
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายใน 1 เดือนที่ผ่านมา ในปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2548 จะสอบถามถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ส่วนในปี พ.ศ.2549 และปี พ.ศ. 2550 จะใช้ระยะเวลาที่เท่ากันพบว่า แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่

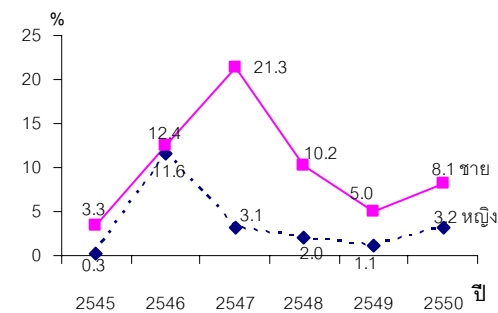
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

บุหรี

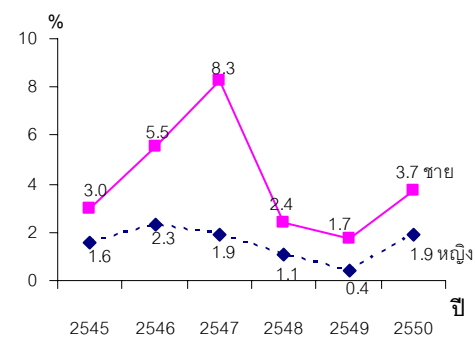
แนวโน้มของการสวมบุหรีในปี พ.ศ. 2549 และในปี พ.ศ. 2550 ได้สอบถามพฤติกรรมการสวมบุหรีในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่ปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2548 ได้สอบถามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มของการสวมบุหรีลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย

กัญชา

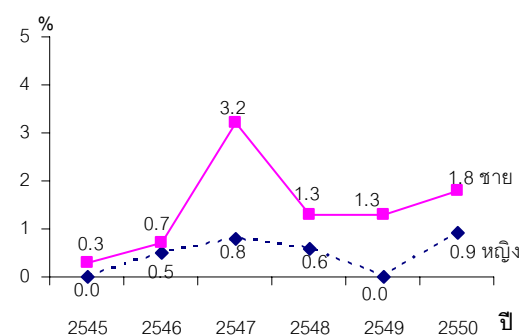
การเสพกัญชาหรือกระท่อมในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย

ยาบ้า

แนวโน้มของการเสพยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย

เฮโรอีน

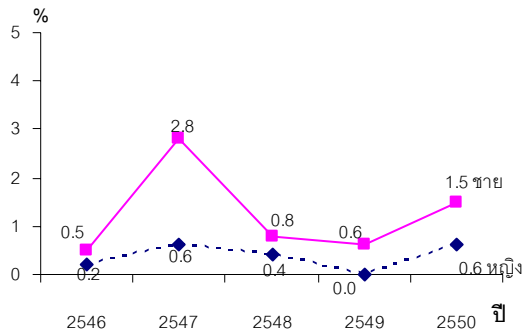

การเสพเฮโรอีนในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย

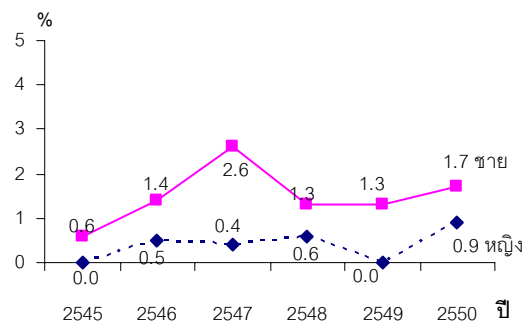
... แนวโน้มพฤติกรรม...

โคเคน

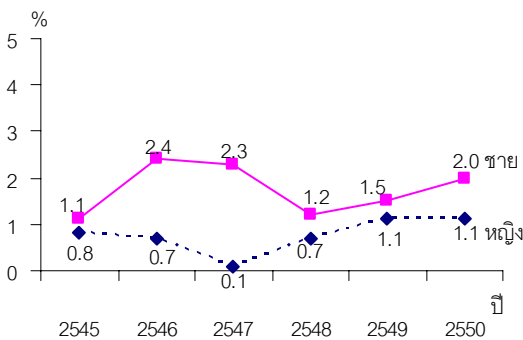
แนวโน้มของการเสพยาโคเคนในรอบปีที่ผ่านมาพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชาย

ยาอี

การเสพยาอีในรอบปีที่ผ่านมาพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย

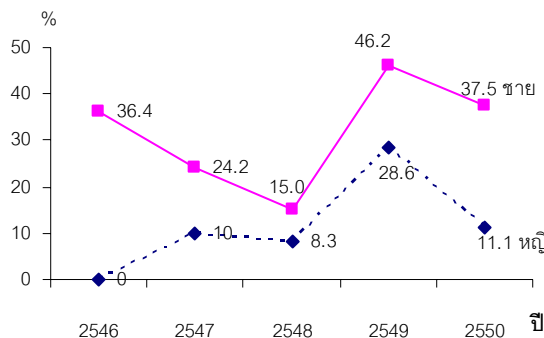
กาวหรือทินเนอร์

การเสพยา กาวหรือทินเนอร์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนชาย และมีแนวโน้มเท่าเดิมกลุ่มนักเรียนหญิง

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

แผนภาพ 8.44 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา

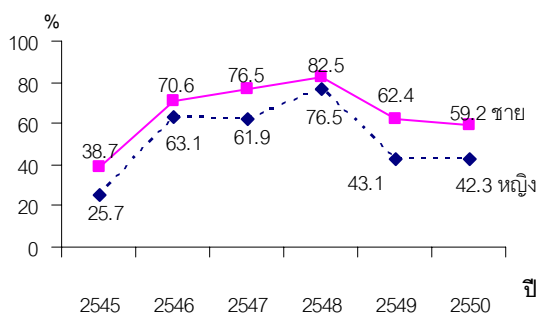

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์พบว่า มีแนวโน้มลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

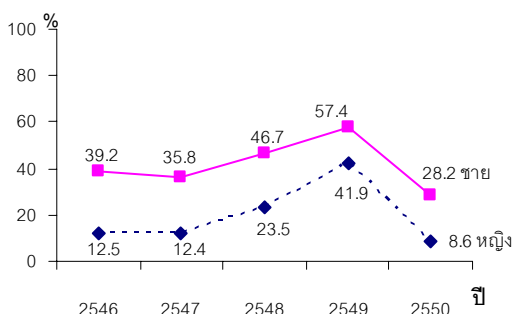
แผนภาพ 8.45 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย และมีแนวโน้มคงที่ในกลุ่มนักเรียนหญิง

บุหรี่

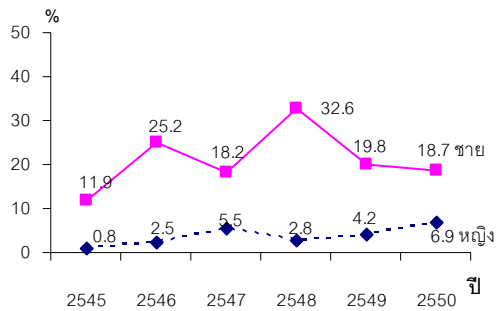

การสูบบุหรี่ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลงอย่างมาก ทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

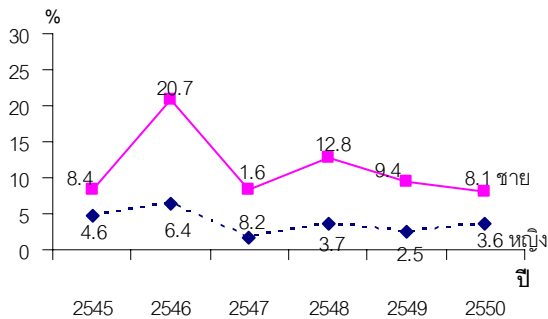
... แนวโน้มพฤติกรรม...

กัญชา

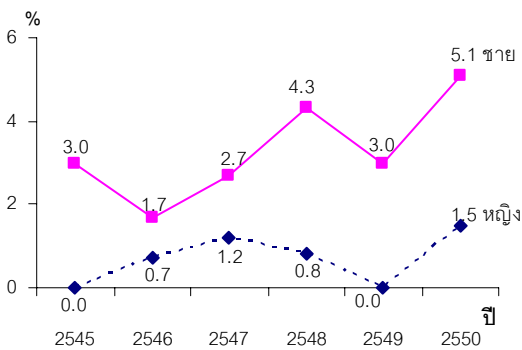
แนวโน้มของการเสพกัญชา หรือกระท่อมในรอบปีที่ผ่านมา กลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงนั้น มีแนวโน้มการเสพกัญชาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ยาบ้า

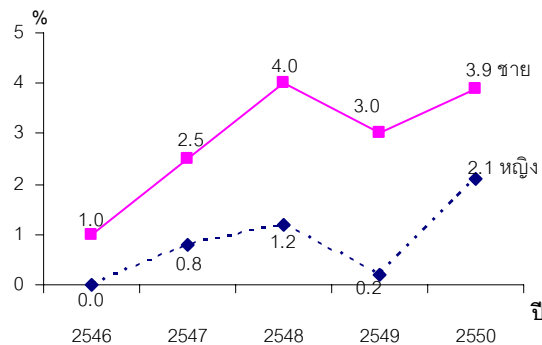
การเสพยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมาในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนชาย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยนักเรียนหญิง

เฮโรอีน

แนวโน้มของการเสพเฮโรอีนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชาย

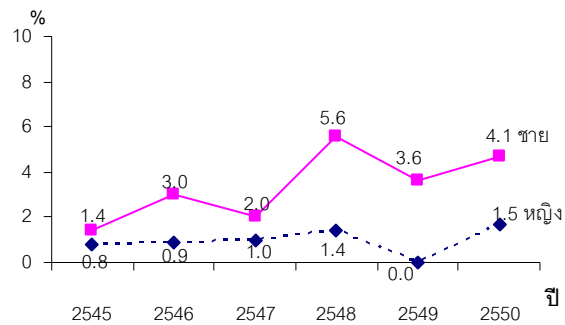
โคเคน

การเสพโคเคนในรอบปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

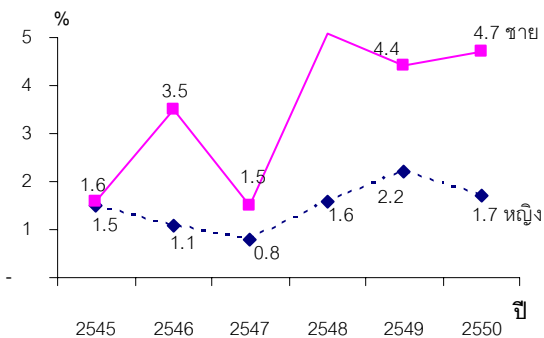
การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ยาอี

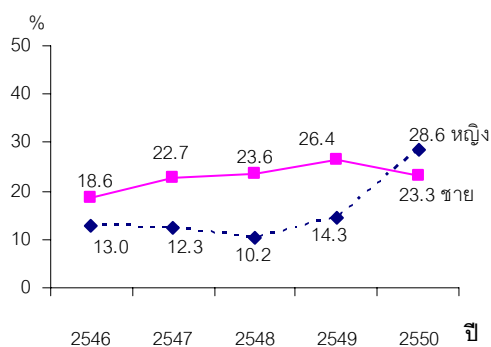
การเสพยาอีมีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย แต่มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง

กาวหรือทินเนอร์

การเสพกาว หรือทินเนอร์ มีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย แต่มีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง

แผนภาพ 8.46 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

กลุ่มแรงงานต่างด้าว

ลักษณะของแรงงานต่างด้าวในรอบปี พ.ศ. 2548 กับปี พ.ศ. 2550 มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าเสียเป็นส่วนใหญ่ประมาณ 70% ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันประมาณ 15% ในแต่ละสัญชาติ

สัดส่วนของเพศทั้ง 2 ครั้ง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เพศหญิง-เพศชายมีมีอย่างละครึ่งหนึ่ง

อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวในปี 2548 มีอายุเฉลี่ย 25 ปี ส่วนในปี 2550 มีอายุเฉลี่ยสูงขึ้นอีกเล็กน้อย คือ 26 ปี อายุที่น้อยที่สุดในปี 2550 เท่ากับ 13 ปี ส่วนในปี 2548 เท่ากับ 15 ปี ส่วนอายุที่มากที่สุดจะเท่ากันทั้ง 2 ปี คือ 48 ปี

ระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ในปี 2550 ลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ มีระยะเวลาโดยเฉลี่ย 4 ปี ในปี 2550 และในปี 2548 เท่ากับ 5 ปี

ระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ โดยเฉลี่ยแล้วจะเท่ากันทั้ง 2 ปี คือ มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ 4 ปี

รายได้เฉลี่ย (ค่า Median) ในปี 2550 สูงขึ้นเล็กน้อย กล่าวคือ แรงงานต่างด้าวมียาได้ประมาณ 5,500 บาทต่อเดือน ส่วนในปี 2548 จะมีรายได้ประมาณต่อเดือน 4,500 บาท เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละสัญชาติจะพบว่ามีความแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ในปี 2548 ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชามีรายได้ประมาณสูงกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติอื่น ส่วนในปี 2550 แรงงานสัญชาติพม่ามีรายได้ประมาณต่อเดือนสูงกว่าแรงงานสัญชาติอื่น

อาชีพส่วนใหญ่ของแรงงานต่างด้าวในรอบปี 2548 จะเป็นผู้ที่ทำงานในโรงงาน/บริษัท/ห้างร้านที่มีรายได้ประจำเป็นรายเดือนเป็นส่วนใหญ่ สำหรับในปี 2550 ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นแรงงานต่างด้าวที่รับจ้างเป็นรายวัน

ลักษณะของการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่แล้วจะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง ซึ่งคล้ายคลึงกันทั้ง 2 ปี

ส่วนสถานภาพการสมรสมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากคือ ส่วนใหญ่ประมาณครึ่งหนึ่งของแรงงานต่างด้าวยังเป็นโสด

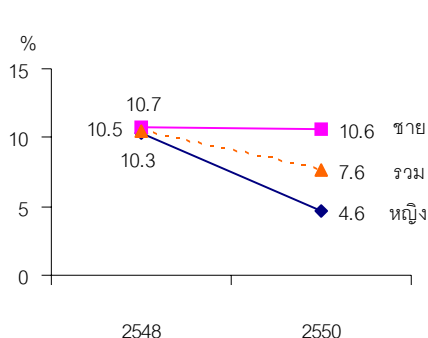
โดยสรุปในภาพรวมแล้ว จะเห็นว่าแรงงานต่างด้าวที่ศึกษา เพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบแนวโน้มของพฤติกรรมนั้นมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ทั้ง 2 ช่วงปี

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของการตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องเป็นรายข้อ จะพบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีที่มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ส่วนความรู้เกี่ยวกับยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนและการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีไม่สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ มีสัดส่วนที่เกือบเท่าๆ กับทั้ง 2 ปี นอกเหนือจากความรู้ทั้ง 3 ข้อที่กล่าวมาแล้ว แรงงานต่างด้าวในปี 2550 มีความรู้ในสัดส่วนที่น้อยกว่าในปี 2548

ข้อที่	ข้อความ	2548	2550
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	49.5	52.8
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้	45.4	39.5
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอดส์	42.4	32.6
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	43.2	44.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	58.1	58.8
6	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาด้านไวรัส)	22.8	18.4
7	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์	41.3	39.5
8	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	41.9	39.1
9	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	40.1	31.5
10	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	55.9	50.5

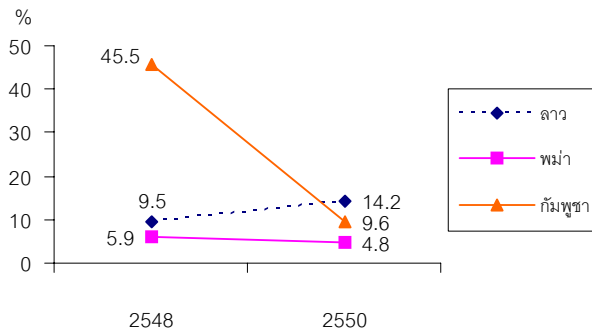
แผนภาพ 8.47 แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามเพศ

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกข้อที่ 1-5 ทุกข้อ) พบว่ามีแนวโน้มลดลง โดยแรงงานต่างด้าวที่เป็นเพศชายมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS มีแนวโน้มคงที่ ส่วนในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีแนวโน้มลดลง

... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.48 แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามสัญชาติ

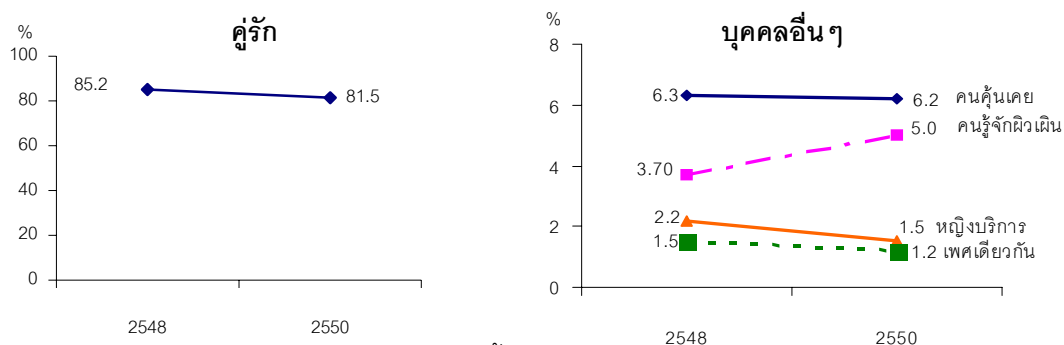

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มของกลุ่มแรงงานต่างด้าวแต่ละสัญชาติจะพบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ลดลงอย่างมาก ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

ขณะที่แรงงานสัญชาติลาวมีแนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS เพิ่มขึ้น

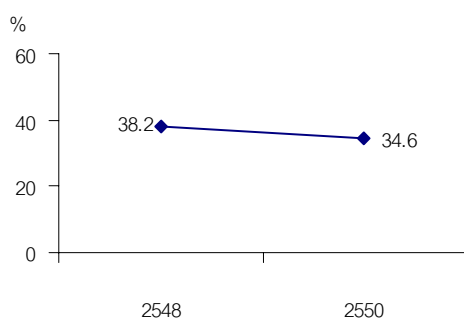
ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 8.49 แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่า แรงงานต่างด้าวมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รัก/สามี-ภรรยา/แฟน สูงขึ้น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินมีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าคนอื่น

แผนภาพ 8.50 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

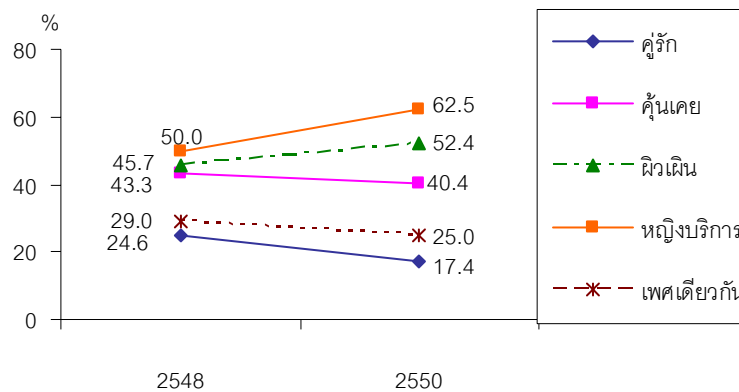

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประเทศไทย ปี 2550

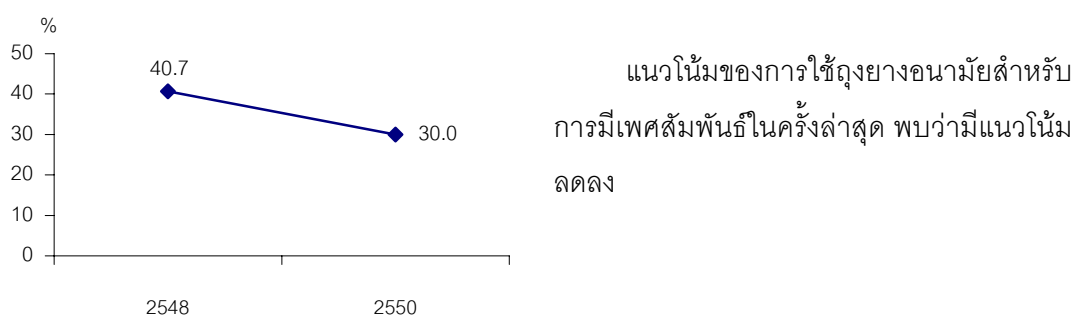
อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่ามีอายุเฉลี่ยที่เท่ากันทั้ง 2 ปี กล่าวคือ อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 21 ปี โดยอายุที่น้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 14 ปี ในปี 2548 และในปี 2550 มีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 13 ปี

แผนภาพ 8.51 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในรอบปี พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเดิน และหญิงบริการทางเพศ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/แฟน บุคคลที่รู้จักกันคั่นเคย และเพศเดียวกัน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง

แผนภาพ 8.52 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

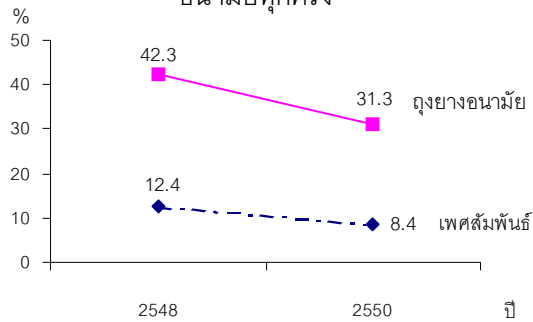
แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มลดลง

... แนวโน้มพฤติกรรม...

การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

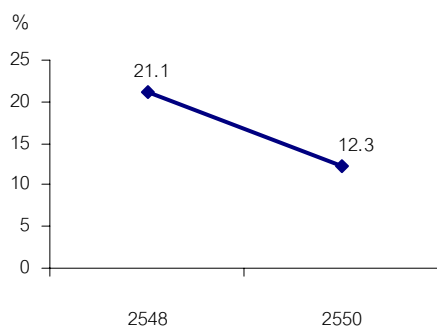
แผนภาพ 8.53 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง พบว่ามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

อาการผิดปกติ

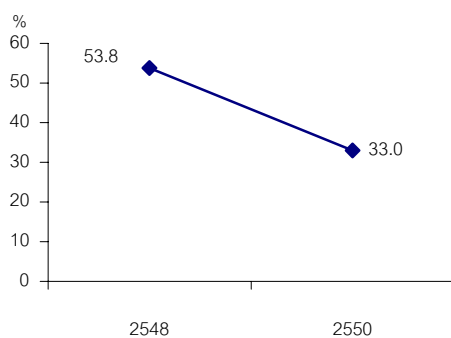
แผนภาพ 8.54 แนวโน้มของการมีอาการที่ผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แนวโน้มของการมีอาการที่ผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าลดลง

การตรวจเลือด

แผนภาพ 8.55 แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่ามีแนวโน้มลดลง

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

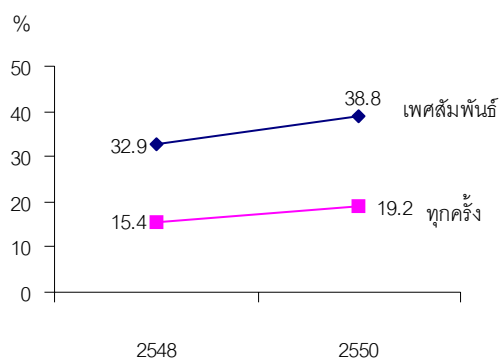
ตาราง 8.1 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดประเภทต่างๆ

สารเสพติด	2548	2550
แอลกอฮอล์	43.1	45.9
บุหรี่	25.6	18.6
กัญชา	3.1	2.8
ยาบ้า	2.6	2.5
เฮโรอีน	2.4	2.5
โคเคน	1.8	2.5
ยาอี	1.6	2.8
กาว/ทินเนอร์	2.0	3.8
ยากล่อมประสาท	3.6	4.9

แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเสพยาโคเคน ยาอี ดมกาว/ทินเนอร์ และใช้ยากล่อมประสาท มีแนวโน้มสูงขึ้น

การสูบบุหรี่ และกัญชามีแนวโน้มลดลง ส่วนการเสพยาบ้า และเฮโรอีน มีแนวโน้มคงที่

แผนภาพ 8.56 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้ง

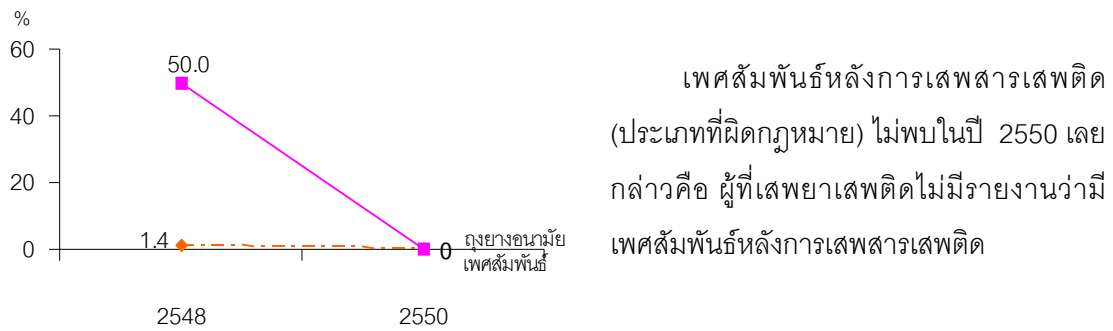

มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากขึ้น รวมทั้งมีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งสูงขึ้นเล็กน้อย

... แนวโน้มพฤติกรรม...

แผนภาพ 8.57 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังการเสพยาเสพติด (ประเภทที่ผิดกฎหมาย)

เอกสารอ้างอิง

- กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย (2543). การสำรวจติดตามเจตคติ และพฤติกรรมที่นำไปสู่การป้องกันการติดเชื้อเอดส์ในกรุงเทพมหานคร. ปี 2543. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- “_____”(2544). การสำรวจติดตามเจตคติ และพฤติกรรมที่นำไปสู่การป้องกันการติดเชื้อเอดส์ในกรุงเทพมหานคร ปี 2544. กรุงเทพฯ : สมาคมอนามัยการเจริญพันธุ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตแห่งประเทศไทย
- “_____”(2550). สรุปลสถานการณ์เอดส์กรุงเทพมหานครปี 2550 สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2550 จาก http://www.bma.go.th/bma_aids/
- คำนวนถ อึ้งชูศักดิ์ (มปท). หลักวิชาและการประยุกต์ระบาดวิทยาสำหรับผู้บริหารสาธารณสุข. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
- สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2545). การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 7 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2545. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
- “_____” (2546). การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 7 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2546. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
- “_____” (2547). การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2547. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
- “_____” (2548). การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2548. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
- “_____” (2549). การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์การติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 4 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2549. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

สำนักงานคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านประชากร. (2539). รายงานการสำรวจติดตามความรู้ ทักษะ และ
การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มประชากร
เป้าหมายในกรุงเทพมหานคร.

สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2550). ข้อมูลผู้ป่วยเอดส์ สืบค้นเมื่อ
9 พฤศจิกายน 2550 จาก . <http://203.157.15.4/index.php?send=aidsdata>

UNAIDS (2550). *Aids Data for 2007*. Retrieved 18 December , 2007, from http://www.unaids.org/en/HIV_data/epi2007/default.asp

United Nation General Assembly Special Session on HIV/AIDS. (2002). *Guidelines on
construction of core indicators*. Geneva : UNAIDS.

ภาคผนวก

ตาราง 1 ภูมิฐานะของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

ภูมิสำเนา	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	454	83.6	418	79.2	309	58.2	302	59.6	1,483	70.3
ภาคกลาง	15	2.81	16	2.9	93	17.51	77	15.2	201	9.5
ภาคเหนือ	19	3.6	12	2.2	32	6.0	40	7.9	103	4.9
ภาคใต้	42	8.0	22	4.1	51	9.6	34	6.7	149	7.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19	3.6	24	4.4	25	4.7	39	7.7	107	5.1
ปริมณฑล	13	2.5	8	1.5	13	2.4	10	2.0	44	2.1
	2	0.4	7	1.3	8	1.5	5	1.0	22	1.0

ตาราง 2 รายจ่ายของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

รายจ่าย	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเรียน/อุปกรณ์การเรียน	252	47.9	211	39.1	220	41.7	217	43.4	900	43.0
เที่ยว/สันทนาการ	24	4.6	30	5.6	31	5.9	46	9.2	131	6.3
อาหาร/สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน	191	36.3	221	41.0	161	30.6	155	31.0	728	34.8
ค่ารถ/ค่าเดินทาง/ค่าพาหนะ	40	7.6	55	10.2	93	17.6	60	12.0	248	11.9
เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย	14	2.7	7	1.3	12	2.3	5	1.0	38	1.8
ค่าโทรศัพท์/Internet	5	1.0	14	2.6	7	1.3	11	2.2	37	1.8
ดื่มสุรา/เล่นการพนัน/เที่ยวกลางคืน	-	-	1	0.2	3	0.6	6	1.2	10	0.8

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550

ตาราง 3 การใช้เวลาว่างของนักเรียนจำแนกตามเพศ

การใช้เวลาว่าง	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา/เล่นดนตรี	149	14.1	431	41.1	580	27.5
ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/ อ่านหนังสือทั่วไป	138	13.0	86	8.2	224	10.6
ดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพสารเสพติด	15	1.4	21	2.0	36	1.7
เล่นการพนัน	8	0.8	11	1.0	19	0.9
เดินตามศูนย์การค้า/Shopping	49	4.6	23	2.2	72	3.4
เล่นเกมส์/Internet	75	7.1	162	15.4	237	11.2
เที่ยวตามสถานบันเทิง	54	5.1	50	4.8	104	4.9
คุยโทรศัพท์	75	7.1	25	2.4	100	4.7
ทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัว ทำงาน	154	14.6	51	4.9	205	9.7
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ	3	0.3	2	0.2	5	0.2
ทำการบ้าน/อ่านหนังสือ	90	8.5	44	4.2	134	6.4
เรียนพิเศษ	19	1.8	24	2.3	43	2.0
สังสรรค์กับเพื่อนๆ	187	17.7	91	8.7	278	13.2
อื่นๆ	42	4.0	28	2.7	70	3.3

ตาราง 4 ความถี่ของการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2

ความถี่	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5				อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	132	26.1	183	35.3	88	18.6	143	31.6	546	28.0
2-3 ครั้ง/สัปดาห์	211	41.7	225	43.4	176	37.2	166	36.6	778	39.9
สัปดาห์ละครั้ง	48	9.5	35	6.8	62	13.1	39	8.6	184	9.4
นานๆ ครั้ง	115	22.7	75	14.5	147	31.1	105	23.2	442	22.7

*The Behavioral Surveillance Survey
of 6 Target Groups in Bangkok, 2007*